

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhed
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र म ३९९ विषय पुराण.

नांव श.भ.ध.मे.ध.

लेखक/लिपीकार १.

पृष्ठ १३४.

काळ श.के १७०० पूर्ण/अपूर्ण .

Checked 2012

॥ अथरामाश्वमेधः प्रारभ्यते. ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॥ श्रीगुरुचरणाभ्यांनमः ॥ श्रीजानकीवल्लभायनमः ॥ ॥ नारायणं नमस्कृत्य
 नरं चैव नरोत्तमम् देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् १ व्यास उवाच ततः परं धराधारं-
 पृष्ठवान् भूजगेश्वरम् वात्स्यायनो मुनिवरः कथामेतां सुनिर्मलाम् २ वात्स्यायन उवाच शेषा
 शेषकथास्त्वत्तो जगत्सर्गलयादिकाः भूगोलश्च स्वगोलश्च ज्योतिश्च क्रविनिर्णयः महत्तत्वादि सृष्टीनां पृथ
 कृतत्वं विनिर्णयैः नानाराजचरित्राणिकथितानि त्वयानघ ४ सूर्यवंशप्रवानां च राज्ञां चारित्र्यमद्भुतम् त
 त्रानेकमहापापहरारामकथाकृता ५ तस्य वीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता संक्षेपतो मया त्वत्तत्तामि
 च्छामि सविस्तराम् ६ या श्रुता संस्मृता चोक्ता महापातकहारिणी चिंतितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतोषदा
 ॥ ७ ॥ शेष उवाच धन्यो सिद्धिजवर्यत्वं यस्य ते मतिरीदृशी रघुवीरपदद्वंद्वमकरंदस्पृहावती ८
 वदंति मुनयः सर्वे साधूनां संगमं वरम् यस्मात्पापक्षयकरारघुनाथकथा भवेत् ९ त्वयामेनुग्रहः सृष्टो यो रा
 मस्मारितः पुनः सुरासुरकिरीटोच्चैर्मणिनीराजितांघ्रिकः १० रावणारिकथा वार्धौ मशकौ मादृशः कियान् य
 त्र ब्रह्मादयो देवा मोहितान विदंत्यपि ११ तथापि भो मया तुभ्यं वक्तव्यं स्वीयशक्तिनः पक्षिणः स्वगतिं श्रित्वा स्वे
 गच्छंति सविस्तरे १२ चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् येषां वैयादृशी बुद्धिस्तो वदंत्येव तादृशम् १३
 रघुनाथसती कीर्तिर्महदुत्थि निर्मलीकृता करिष्यति स्वसंपर्कान् कनकं त्वनलो यथा १४ व्यास उवाच

रा. मे.

१

इत्युक्तातं मुनिवरं ध्यानस्तिमितलोचनः ध्यानेनालोकयांचक्रे कथां लोकोत्तरां शुभाम् १५ गद्गदस्वरसंयु-
क्तो रोमहर्षो कितांगकः कथयामास विशदां कथां दाशरथेः पुनः १६ शेष उवाच लंकेश्वरे विनिहते
देवदानवदुःखदे अप्सरोगणवक्त्राञ्जचंद्रमाकांतिवर्धनः १७ सराः सर्वे सरवं प्रापुर्निद्रप्रभृतयस्तदा सरवं
प्राप्ताः स्तुतिंचक्रुर्दासवत्पणतिंगताः १८ लंकायांच प्रतिष्ठाप्य धर्मयुक्तं विभीषणम् सीतया सहितो रामः पु-
ष्पकं समुपाश्रितः १९ स ग्रीवहनुमत्सीतालक्ष्मणैः संयुतस्तदा विभीषणोपि सचिवैरन्वगादिरहोत्सुकः
२० लंकामपश्यद्दुःखभास्यप्राकारतोरणम् दृष्ट्वा शोकवनेन तत्र सीतास्थानं मुसृज्य ह २१ शिशुपांस्तत्र वृक्षां-
श्च पुष्पितान् कोरकैर्युतान् राक्षसीभिः समाकीर्णान् मृताभिर्हनुमद्द्रयात् २२ इत्थं सर्वं विलोक्या शुरारामः प्रा-
यात्पुरीं प्रति ब्रह्मादिदेवैः सहितो स्वीयस्वीयविमानकैः २३ देवदुंदुभिर्निर्घोषान् शृण्वन् श्रोत्रसरवा वहान्
तथैवाप्सरसां नृत्यैः पूज्यमानोरघूत्तमः २४ सीतायै दर्शयन् मार्गे तीर्थान्याश्रमवंति च मुनींश्च मुनिपुत्रांश्च मु-
निपत्नीः पतिव्रताः २५ यत्र यत्र कृतो वासः पूर्व रामेण धीमता तान्सर्वान् दर्शयामास लक्ष्मणेन समन्वितः
२६ इत्येवं दर्शयन्तस्यै रामो द्राक्षीत्स्वकां पुरीम् तस्याः पुनः समीपे तु नदि ग्रामं ददर्श ह २७ यत्र वै भरतो-
राजा पालयन् धर्ममास्थितः भ्रातुर्वियोगजनितं दुःखचिह्नं वहन् बहु २८ गर्तशायी ब्रह्मचारी जटावत्कलसं-
युतः कृशांगयष्टिर्दुस्वार्तः कुर्वन् रामकथां मुहुः २९ यवान्ममपि नो भुंक्ते जलं पिबति नो मुहुः उद्यंतं सविता

अ.

१

१

रंयो नमस्कृत्या ब्रवीति च ३० जगन्नेत्रस्फुरस्वामिन्हरमेदुष्कृतं महत् मदर्थे रामचंद्रोपि जगत्सूज्योवनं ययौ
 ३१ सीतया स कुमारांग्या सेव्यमानो दर्वी गतः यासीतापुष्पपर्यं केसरवंस्रुषापदुःखिता ३२ यासीतारविसंतापं
 कदापि प्राप नो सती मदर्थे जानकी सा च प्राप्ता रण्यं भ्रमत्यहो ३३ यासीताराजहं दैश्च न दृष्टा वा कदाचन सा
 सीता दृश्यते नूनं किरातैः कालरूपिभिः ३४ यासीतामधुरं त्वन्नं भोजितान्बुभुक्षु सती सा सीताद्यवनस्था
 निफलानि प्रार्थयत्यहो ३५ इत्येवमन्वहं सूर्यमुपस्थाय वदत्यदः प्रातः प्रातर्महाराजो भरतो रामवल्लभः
 ३६ यश्चोच्यमानः सचिवैः समदुःखस्वरैर्बुधः नीतिज्ञैः शास्त्रनिपुणैरिति प्रोवाच तान् नृपः ३७ अमात्या दु
 र्भगं मां किं प्रब्रूत पुरुषा धमम् मदर्थे मे श्वजो रामो वनं प्राप्या वसीदति ३८ दुर्भगस्य मम प्रस्थाः पापामार्जनमा
 दरात् करोमि रामचंद्रं च स्मरंस्मरंस्मरं मंत्रिणः ३९ धन्या स मित्रासुतरां वीरसूः स्वपतिप्रिया यस्यास्तनू-
 जो रामस्य चरणौ सेवते न्वहम् ४० यत्र ग्रामे स्थितो नूनं भरतो भ्रातृवत्सलः विलापं प्रकरोत्युच्चैस्तं ग्रामं संद
 दर्शहि ४१ इति श्रीपद्यपुराणे पातालखंडे शेषवाल्म्यायनसंवादे रामाश्वमेधे प्रथमोऽध्यायः १

शेष उवाच अथ तद्दर्शनोत्कंठा विकलीकृतचेतसा पुनः पुनः स्मृतो भ्राता भरतो धार्मिकाग्रणीः
 १ उवाच च हनूमंतं बलवंतं समीरजम् प्रस्फुरद्दशनव्याजचंद्रकांतिहतांधकम् २ शृणु वीर हनूमंस्त्वं मद्दि
 रं भ्रातृनोदिताम् चिरंतनवियोगेन गद्गदीकृतविह्वलाम् ३ गच्छ तं भ्रातरं वीरं समीरस्य तनूद्भव महियोग

रा. मे.
२

कृशांयष्टिं वपुषो विभ्रतं हठात् ४ यो वल्कलं परीधत्ते जटां धत्ते शिरो रुहोः फलानां भक्षणमपि न कुर्याद्विरहा-
तुरः ५ परस्त्रीयस्य माते वलोष्ठवल्कां च न पुनः प्रजाः पुत्रानि वोदृक्षेद्वां धवो मम धर्मवित् ६ मद्वियोगजदुःखा-
ग्निज्वालादग्धकले वरम् मदागमनसंदेशपयोदृष्ट्याशुसिं च तम् ७ सीतया सहितं रामं लक्ष्मणेन समन्वित-
म् सग्रीवादिकपींद्रैश्चरक्षोभिः सविभीषणैः प्राप्तं निवेदयत् सखात् पुष्पकासनसंस्थितम् येन मे अनुजः शीघ्रं
स्मरवमेति मदागमात् ९ इति श्रुत्वा ततो वाक्यं रघुवीरस्य धीमतः जगाम भरता वासनं दिशामं निदेशकृत् १०
गत्वा सनं दिशामं तु मंत्रि वृद्धैः सह संयुतम् भरतं भ्रातृविरहक्लिनं धीमान्ददर्श ह १० कथयंतं मंत्रि वृद्धान् रामचं-
द्रकथानकम् तदीयपदपाथोद्भूतं मकरंदसुनिर्भरः १२ नमश्चकार भरतं धर्ममूर्तियुतं किल विधात्रा सकलां
शेन सत्वेनैव विनिर्मितम् १३ तं दृष्ट्वा भरतः शीघ्रं प्रत्युत्थाय कृतानतिम् स्वागतं चेति होवाच रामस्य कुशलं व-
द १४ इत्येवं वदतस्तस्य भुजोदक्षिणतो स्फुरत् हृदयाच्च गतः शोको हर्षश्चैः पूरिताननः १५ विलोक्य तादृशं
धूपं प्रत्युवाच कपीश्वरः निकटे हि पुरः प्राप्तं विद्धि रामं सलक्ष्मणम् १६ रामागमनसंदेशामृतसिक्तकले वरः प्रा-
पयत् हर्षपूरं हि स हस्त्रास्योन वेद्यहम् १७ जगाद मम तन्नास्तियत्तु भ्यं दीयते मया दासोऽस्मि जन्मपर्यंतं राम-
संदेशहारकः १८ वसिष्ठोऽपि गृहीत्वा ध्येयं मंत्रि वृद्धाः सहर्षिताः जग्मुस्ते रामचंद्रं च हनुमद्वर्षिता ध्वना १९ दृष्ट्वा
दूरात् समायातं रामचंद्रं मनोरमम् पुष्पकासनमध्यस्थं ससीतं सहलक्ष्मणम् २० रामोऽपि दृष्ट्वा भरतं पादचा-

अ.
१

२

रेणसंगतम् जटावल्कलकौपीनपरिधानसमन्वितम् २१ अमात्यान् भ्रातृवेषेण समवेषान् जटाधरान् नित्यं
 तपःक्लिष्टतया कृशरूपान् ददर्श ह २२ रामोऽपि चिंतयामास हृत्स्वावैतादृशं नृपम् अहोदशरथस्थायं राजराजस्य
 धीमतः २३ पुत्रः पदातिरायाति जटावल्कलवेषभृत् नदुःखं तादृशं मह्यं वनमध्यगताय भो २४ यादृशं महि
 योगेन चैतस्य परिवर्तते अहो पश्य तमे भ्राता प्राणास्त्रियतमः सरवा २५ शुत्वामां निकटे प्राप्तं मंत्रिवृद्धैः सहर्षि
 तैः द्रुष्टुं मां भरतोभ्येति वसिष्ठेन समन्वितः २६ इति ब्रुवन् नरपतिः पुष्पकान् भ्रमसौ गणात् विभीषणहनुमद्भ्यां
 लक्ष्मणेन धृतादरः २७ यानादवतताराशकविरहाक्लिन्मानसः भ्रातर्भ्रातः पुनर्भ्रातर्भ्रातर्भ्रातर्वदन्मुहुः २८ ह-
 स्वासमुत्तीर्णमिमं रामचंद्रं करैर्युतम् भरतोभ्रातृविरहक्लिन्नं धीमान् ददर्श ह २९ हर्षाश्रुणि प्रसुचं च दंडवत्
 प्रणनाम ह २९ रघुनाथोऽपि तं दृष्ट्वा दंडवत्पतितं भवि उत्थाप्य जगृहे दोभ्यां हर्षा लोकसमन्वितः उत्थापितोऽपि
 हि भृशं नोदतिष्ठत् रुदन्मुहुः ३० रामचंद्रपदांभोजय हाणासक्तबाहुभृत् ३१ भरत उवाच दुराचारं च
 दुष्टं मां पापिनं त्वं कृपांकुरु रामचंद्रमहाबाहो करुणं करुणानिधे ३२ यस्ते विदेहजापाणिस्पर्शं क्रूरममन्यत
 स एव चरणोरामवनेव भ्राममत्कृते ३३ इत्युक्त्वा शुमुखो दीनः परिरभ्य पुनः पुनः प्रांजलिः पुरतस्तस्थौ हर्ष
 विह्वलिताननः ३४ रघुनाथस्तमनुजं परिषृज्य कृपां निधिः प्रणम्य च महामंत्रीसुरत्याना एच्छसादरम् ३५
 भरतेन समं भ्रात्रा पुष्पकासनमास्थितः सीतां ददर्श भरतोभ्रातृपत्नीमनिदिताम् ३६ अनुसूयामिवात्रोः किं लो

रा. मे.

३

पासुद्रांघरोद्भूतः पतिव्रतांजनकजाममन्यतननामच ३७ मातः क्षमस्वमदयमायादुर्बन्तकारकम् त्वत्सदृश्यः
पतिपराः सर्वेषां साधुका रकाः ३८ जानक्यपिमहाभागादेवरंवीक्ष्यसादरम् आशीर्भिरभियुंज्याथसमप-
च्छदनामयम् ३९ विमानवरमारूढास्ते सर्वे नभसौगणो क्षणादालोकयांचक्रेनिकटेस्वपितुः पुरीम् ४०

इति श्रीपद्मपुराणे पातालरवंडे रामाः श्वमेधीये शेषवाल्म्यायनसंवादे द्वितीयोऽध्यायः २ शेष उवा-
च दृष्ट्वारामो राजधानीं निजलोकनिवासिनीम् जहर्षमतिमान् वीरश्चिरदर्शनलालसः १ भरतोपि स्व-
कं मित्रं ससुरवं नगरं प्रति प्रेषयामास सचिवं नगरोत्सवसिद्धये २ भरत उवाच कुर्वंतु लोकास्त्वरि-
तं रघुनाथागमोत्सवम् मंदिरे मंदिरे रथ्यांकुतकौतुकचित्रकां ३ विषां सुकाराजमार्गश्चंदनद्रवसेचिताः प्र-
सूनभरसंकुप्ता हृष्टपुष्टजनावृताः ४ विचित्रवर्णध्वजभावित्रितारिविलखांगणम् मेघागमे धनुरिव पश्यं त्वेते-
वलीमुखवाः ५ प्रतिगेहं तु लोकानां कारयं त्वगरूक्षणम् यद्भूमं वीक्ष्य शिरिनो नृत्यं कुर्वंतु लीलया ६ हस्तिनो-
ममशैलाभा नाधोरणसूयंत्रितान् विचित्रयंतु बहुशौगैरिकाद्युपधातुभिः ७ वाजिनश्चित्रिताभूयः सुशो-
भंतु मनोजवाः यद्देग वीक्षणादेव गर्वत्यजतिस्वर्हयः ८ कन्याः सहस्रशौरम्याः सर्वाभरणभूषिताः गजोपरि-
समारूढा मुक्ताभिर्विकिरंतु च ९ ब्राह्मण्यः पात्रहस्ताश्च दूर्वाहारिद्रसंयुताः सुवासिन्यो महाराजं रामं नीराज-
यंतुताः १० कौसल्या पुत्रसंयोगसंदेशविधुरासती हर्षप्राप्नोतु कृषिता तं वीक्ष्य सुखलालसा ११ इत्येवमादि

अ.

३

३

रचनाः पुरशोभाविधायकाः करोतु जनता हृष्टारामस्यागमनं प्रति १२ शेष उवाच इति श्रुत्वा ततो वा
 क्यं स सुखो मंत्रवित्तमः प्रययौ नगरीं कर्तुं कृतकौतुकतोरणां १३ गत्वाथ नगरीं तां वै मंत्री तु स सुखाभिधः
 रत्नापयामास लोकानां रामागममहोत्सवम् १४ लोकाः श्रुत्वा पुरीं प्राप्तं रघुनाथं सहर्षिताः ॥ पूर्वतदीयविर
 हत्यक्तभोगसुखादराः १५ ब्राह्मणा वेदसंपन्नाः पवित्रादभूपाणयः धौतोत्तरीयरचित्ताजग्मुः श्रीरघुनायक
 म् १६ क्षत्रिया ये शूरतमा धनुर्बाणधरावराः संग्रामे बहुशो वीरा जेतारो ययुरप्यमुम् १७ वैश्या धनसंमृद्धा
 श्वमुद्राशोभितपाणयः शूभ्रवस्त्रपरीधाना अभिजग्मुः पुरं प्रति १८ शूद्रा हि जेषु ये भक्ताः स्वीयाचारसन्नि
 ष्ठिताः वेदाचाररता ये वा अभिजग्मुः पुरं प्रति १९ ये ये वृत्तिकरलोकाः स्वस्वकर्मण्यनुष्ठिताः स्वकंवस्तसमा
 दायययुः श्रीरामभूषतिम् २० इत्थं भूपति संदेशात्प्रमोदप्लवसंयुताः नानाकौतुकसंयुक्ता आजग्मुर्मनुजेश्वरम्
 २१ शेष उवाच रघुनाथोपि सकलैर्देवतैः स्वस्वयानगैः परीतः प्रविवेशोच्चैः पुरीं रचित्तमोहनाम् २२
 प्लवंगाः प्लवनैर्युक्ता आकाशपथचारिणः स्वस्वशोभापरीतांगाश्चानुजग्मुः पुरोत्तमम् २३ पुष्पकादवरुह्याश्च
 नरयानमथारुहत् सीतया सहितो रामः परिवारपरिहृतः २४ अयोध्यां प्रविवेशाथ कृतकौतुकतोरणाम् हृष्ट
 पुष्टजनाकीर्णा उत्सवैः परिभूषिताम् २५ वीणापणवभेर्यादिवादित्रैराहृतैर्भृशम् शोभमानस्तूयमानः सू
 तमागधबंदिभिः २६ जयराघवरामेति जयसूर्यकुलांगद जयदाशरथ्यदेवजयताल्लोकनायकः २७ इति शृण्व

श. मे.
४

नृशभांवाचं पौराणां हर्षतांगताम् शक्रभदर्शनसंजातपुलकोद्रेदशोभिनाम् २८ प्रविवेशवरं मार्गं रथ्याचत्वर
भूषितम् चंदनोदकसंसिक्तं पुष्पपल्लवसंयुतम् २९ तदा पौरांगनाः काश्चित् गवाक्षबिलमाश्रिताः रघुनाथ-
स्वरूपेक्षाजातकामा अथाब्रुवन् ३० धन्या अभूवन् बतभिल्लुकन्यावनेषु याराममुखारविंदम् स्वलोचने दिवरकैर-
थापि बन्धुभाग्यसंजातमहोदया इमाः ३१ धन्यं मुखं पश्यत वीरधाम्नः श्रीरामदेवस्य सरोजनेत्रम् यद्दर्शनं धातु-
मुखवाः सुरा अपि प्राप्नुमहद्भाग्ययुता वयं त्वहो ३२ एतन्मुखं सुरवं चारुहासं किरीटसंशोभिनिजोत्तमांगम् ब-
धूकधिकारलसच्छविप्रदं दंतच्छदं बिभ्रतमंधनाशम् ३३ इति गदितवती स्तास्ते हभारेण रामानलिनदलसदृ-
क्षैर्नेत्रपातैर्निरीक्ष्य निखिलगुरुरनूनप्रेमभारं नृलोकं जननिगूहमियेष प्रोषितांगेन हृष्टः ३४ इति श्रीप-
द्मपुराणे पातालखंडे शेषवाल्म्या रामाश्वरघुनाथस्य पुरप्रवेशो नाम तृतीयोऽध्यायः ३ वाल्म्यायन उ-
वाच भजगाधीश्वरेशानधराधरधरक्षम शृण्वेकं संशयं मह्यं कथयस्व तम् १ रघुनाथस्य गमनं
वनं प्रति यदा ह्यभूत् तदा प्रभृतिदेहेन स्थिता शून्येन चेतसा २ तद्दिप्रयोगविधुराकृशदेहातिदुःखिता स्रमुख-
नृमंत्रिणः श्रुत्वारघुनाथं समागतम् ३ कथं जहर्ष किमभूत् कीदृशं तत्र चिह्नितम् रामचंद्रस्य संदेशहर्तारं किमु-
वाच सा ४ एतन्मे संशयं छिधिरघुनाथगुणोदयम् यथा वच्छृण्वते मह्यं कथयस्व प्रसादतः ५ शेष उवाच
साधु पृष्टं महाभाग द्विजवर्य पुरस्कृत तन्मे निगदतः साक्षाच्छृणुष्वेकमनाः किल ६ यदा तद्ददनां भोजन्युतं रामा

अ.
३

४

गमामृतम् पीत्वापीत्वावभूवाहोस्थगितांगेनविह्वला किंमेसमोविमूढायाःकिंवाभ्रमकरंवचः ७ ममवैमंद
 भाग्यायाः कथंरामेक्षणंपुनः बहुनातपसाकृत्वाप्राप्तोयंचसतःशिशुः ८ केनचिन्ममपापेनविप्रयोगंगतःपुनः
 सुमंत्रिन्कुशलीरामोसीतालक्ष्मणसंयुतः ९ कथंमांस्मरतेवीरोवनचारीसुदुःखिताम् इतिसाविललापोच्चै
 रघुनाथस्मृतिंगता १० नविवेदनिजंकिंचित्परकीयंविमोहिता सुमुखोपितथादृष्ट्वादुःखितांमातरंभृशम् ११
 बीजयामासवासोयैः संज्ञामापचसापुनः उवाचजननीसौ मयंवचोहर्षकरंमुहुः १२ रघुनाथंप्रसस्मारदृष्टांतां
 व्यदधापुनः मातर्विधिगृहंप्राप्तंरघुनाथंसलक्ष्मणम् १३ सीतयासहितंपश्यचाशीर्भिरभियुंक्ष्वच इतितथ्यं
 वचःश्रुत्वासुमुखेनप्रभाषितम् १४ यादृशंहर्षमापेदेतादृशंवेद्यहंनहि उत्थायचाजिरेप्राप्तारोमांचिततनूरुहा
 १५ हर्षविह्वलतांगाश्रुसुंचंतीराममेक्षत लावत्सरामोराजेंद्रोनरयानमधिष्ठितः १६ प्राप्तःस्वमातुर्भवनंकैकेयाः
 सुनयःपुरः कैकेय्य पित्रपाभारनम्भारामंपुरस्थितम् १७ नोवाचकिंचिन्महतींचितांप्राप्तवतीमुहुः सूर्यवंश
 ध्वजोरामोमातरंवीक्ष्यलज्जिताम् १८ उवाचसांतवयन्तांचवाक्यैर्विनयमाश्रितैः श्रीरामउवाच मा
 तर्मयावनेगत्वासर्वमाचरितंतथा १९ अधुनाकरवैकिंवात्वदाज्ञातोजनन्यहो मयान्यूनंकृतंनास्तिकथंमांनेक्ष्य
 सेपुनः २० आशीर्भिरभिनंद्यैर्नभरतंमांचवीक्ष्य इतिश्रुत्वापितद्वाक्यंमानम्रवदनानय २१ शनैःशनैःप्रत्युवा
 चरामगच्छस्वमालयम् रामोपिश्रुत्वावचनंजनन्याःपुरुषोत्तमः २२ नमस्कृत्यययौगेहंसुमित्रायाःकृपानिधिः

सुमित्रा पुत्रसहितं रामं दृष्ट्वा महामनाः २३ चिरं जीव चिरं जीवेत्याशीर्भिरभिनिन्दितः मातुश्च रामभद्रौ पित्रौ चरणौ
 प्रणिपत्य च परिषज्य मुदा युक्तो जगाद वचनं पुनः रत्नगर्भे मम भ्रात्रा लक्ष्मणेन कृतं यथा यथा यमकरोद्धीमान्म
 मदुःखापनोदनम् २४ रावणेन हता सीता मया यत्प्राप्यते पुनः मातस्तत्सर्वमाविद्धि लक्ष्मणस्य विचेष्टितम् २७
 दत्तामा शिषमा गृह्य शिरसा यं सुमित्रया निजमातुश्च भवनं प्रययौ विबुधैर्वृतः २८ मातरं वीक्ष्य हृषितां निजद
 र्शनलालसां स्वयानादवरुह्या शचरणावग्रहिन्दरिः २९ माता तद्दर्शनोत्कंठा विवहलीकृतमानसा परिषज्य प
 रिषज्य पुरां मुदमवापसा ३० शरीरे रोमहर्षे भूद्गद्गदावागभूत्तदा हर्षाश्रूणितु सोष्णानि प्रवाहं प्रापुः पदात् ३१
 जननीं वीक्ष्य विनयीतां टंकद्वयवर्जिताम् कराकपुपदाकपुरहितां बिभ्रतीं तनुम् ३२ किञ्चित्स्वदर्शनाद्दृष्ट्वा
 कृशाङ्गीतां स्वशोकतः दुःखस्य समयो नायं इति मत्वा जगादताम् ३३ श्रीराम उवाच मातमया त्व
 चरणौ चिरकालं न सेवितौ ततः क्षमस्वापराधं भाग्यहीनस्य मामकम् ३४ ये पुत्रा मातृपित्रोर्न शुश्रूषायां समु
 त्कृताः ते मन्त्रव्याः परामातः कीटकारे तसोद्भवाः ३५ किंकुर्मे जनकाज्ञाता गता वै दंडकं वनम् तत्रापि त्वत्कृपा
 पाङ्गात्तिष्ठोऽस्मि दुःखसागरम् ३६ रावणेन हता सीता लंकायां गमिता पुनः त्वत्कृपातो मया लब्धा तं हत्वा राक्ष
 सेश्वरम् ३७ सीतेयं त्वच्चरणयोः पतिता वै पतिव्रता संभावया शुचकितां त्वत्सादापितमानसां ३८ इति श्रुत्वा
 तु तद्वाक्यं पादयोः पतितां स्तुषाम् आशीर्भिरभियुज्यै नां बभाषे तां पतिव्रताम् ३९ सीते स्वपतिना सार्द्धं चिरं वि

लसभामिनि पुत्रौ प्रसूयचकुलेस्माकं पावयपावने ४० त्वत्सदृश्यः पतिपरापतिदुःखस्वरवानुगाः भवं
तिदुःखभागिन्योनहिसत्यं जगत्रये ४१ विदेहपुत्रिस्वकुलं त्वया पावितमात्मना रामपादाब्जयुगलमनुयांत्या
महावनम् ४२ किंचित्रं यत्पुमांसस्तु वैरिकोटिप्रभंजनः यस्य गेहे सती भार्या स्वपतिप्रियवत्सला ४३ इत्युक्त्वा
रघुनाथस्य भार्या मंजितलोचनाम् तूष्णीं बभूव हृषिता प्रहृष्टस्वतनूरुहा ४४ अथ भ्रातास्य भरतः पित्रादत्तं
निजं महत् राज्यं निवेदयामास रामचंद्राय धीमते ४५ मंत्रिणस्ते प्रहृष्टांगो देवज्ञानं च कोविदान् आहूय स-
मुहूर्ते ते प्रचुः परमादरात् ४६ शक्रभेमुहूर्ते स दिने शक्रभनक्षत्रसंयुते अभिषेकं महाराज्ये कारयामासुरुद्यताः
४७ समदीपवतीं पृथ्वीं व्याघ्रचर्मणिसुंदरे लिरिवत्सोपरिराजेंद्रो महाराजो धितस्थिवान् ४८ तद्दिना देवसा-
धूनां मनांसि प्रमुदं ययुः दुष्टानां चेतसो ग्लानिरभवत्परतापिनाम् ४९ स्त्रियस्तु पतिपत्न्या च पतिव्रतपरायणाः
मनसापि कदापापं नाचरंति जनामुने ५० दैत्या देवास्तथानागायक्षासुरमहोरगाः सर्वे न्यायपथे स्थित्वारामा-
ज्ञां शिरसा दधुः ५१ परोपकारणे युक्ताः स्वधर्मस्वरवनिर्वृताः विद्याविनोदगमिता दिनरात्रिद्वयः शक्रभाः ५२
वातोपिमार्गसंस्थानां बलान्नाहरते महान् वासांस्यपितुस्तूष्मापितत्रचौरकथानहि ५३ धनदो ह्यर्थिनां रामो
करुणश्च कृपानिधिः भ्रातृभिः सहितो नित्यं गुरुदेवस्तुतिं व्यधात् ५४ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रा-
माश्वमेधे शेषवाल्मीयनसंवादे रघुवरस्य राज्याभिषेको नाम चतुर्थोऽध्यायः ४ शेष उवाच अथा

श. मे.
६.

भिषिक्तं रामं तु तृष्टुः प्रणतासुराः रावणाभिधदैत्येन्द्रवधहर्षितमानसाः १ देवा ऊचुः जयदाशरथे सरा
तिहन् जयदानववंशदाहक जयदेववरांगनागणाग्रहणव्यग्रकरारिदारक २ तव यद्दनुर्जेन्द्रनायकं कवयो वर्ण
यितुं समुत्सुकाः प्रलये जगतां ततीः पुनर्ग्रससे त्वं भुवने शलीलया ३ जयजन्मजरादिदुःखकैः परिमुक्तप्रबलो
धरोद्भूत जयधर्मकरान्वयांबुधौकृतजन्मन्मजराभराच्युत ४ तव देववरस्य नामभिर्बहुपापा अपिते पवित्रिताः
किमुसा द्विजवर्यमहीलाशमतनुर्मानुषतामुपागता ५ हरविरंचिनुतंतवपादयुगलमीप्सितकामसमृद्धिदम्
पविपवित्रयवादिलक्षणैः सरचितं मनसा स्पृहयामहे ६ यदि भवान्विदधाति भरं भुवो मदनमूर्तिरिरस्करकांति
भृत् सरगणादिकथं सरविनः पुनर्भवदभवन्ति घृणामयपावन ७ यदा यदा स्मान्दनुजाहिदुःखदास्तदा तदा त्वं भु
विजन्मभागभवैः अजो व्ययो पीशवरोपि सन्विभो स्वभावमास्थाय निजं निजार्चितः ८ भूतसुधारदृशैरघना-
शनैः सूचरितैरवकीर्यमहीतलम् अमनुजैर्गुणशंसिभिरीशते प्रविशन्नाश पुनः स्वकंपदम् ९ अनादिराद्योज
ररूपधारी हारी किरीटी मकरध्वजाभः जयं करोतु प्रसभं हतारिः स्मरारि संसेवितपादपद्मः १० इत्युक्ता ते सराः
सर्वे ब्रह्मेन्द्रप्रसुरवासुहुः प्रणो मुररिनाशेन प्रीणितारघुनायकम् ११ इति स्तुत्याति संहृष्टो रघुनाथो महायशः
प्रोवाच तान् सरान्वीक्ष्य प्रणतान् ततः कंधरान् १२ राम उवाच सरावृणुत मां यूयं वरं कंचित्सुदुर्लभम्
यं कोपि देवो दनुजो न यक्षः प्रापसादरम् १३ देवा ऊचुः स्वामिन् भगवतः सर्वं प्राप्तमस्माभिरुत्तमम्य

अ.
५

६

दयंनिहतःशत्रुरस्माकंतुदशाननः १४ यदायदासुरोस्माकंबाधांपरिदधातिभो तदातदेतिकर्तव्यमेतावद्वैरिना
 शनम् १५ रामउवाच तथेत्युक्त्वापुनर्वीरःप्रोवाचरघुनंदनः सुराःशृणुतमहाक्यंआदरेणसमन्वि
 ताः १६ भवत्कृतंमदीयैर्वैरुणैर्यथितमद्भुतम् स्तोत्रंपठिष्यंतिमुहुःप्रातर्निशिसहस्रराः १७ तस्यवैरिपराभू
 तिर्नभविष्यतिदारुणा नचदारिद्र्यसंयोगोनचव्याधिपराभवः १८ मदीयचरणद्वंद्वेभक्तिस्तेषांतुभूयसी
 भविष्यतिमुदायुक्तेस्वांतेपुंसांतुपाठतः १९ इत्युक्त्वासोभवत्तूष्णींनरदेवशिरोमणिः सुराःसर्वेप्रहृष्टास्तेययुर्ना
 कंस्व कंस्वकम् २० रघुनाथोपिभ्रातृस्तान्पालयंस्तातवदुधः प्रजाःपुत्रानिवस्वीयांलुललयन्लोकनायकः २१
 यस्मिन्शासतिलोकानांनकालमरणानृणाम् नरोगादिपराभूतिर्भूतिर्गेहमहीयसी २२ नेतिःकदापिदृश्ये
 तवैरिजंभयमेवच वृक्षाःसदैवफलिनोमहीभूयिष्ठधान्यका २३ पुत्रपौत्रपरीवारसार्थकीकृतजीवनाः कांता
 संयोगजसुरवैर्निरस्तविरहकुमाः २४ नित्यंश्रीरघुनाथस्यपादपद्मकथोत्सकाः कदापिपरनिंदास्रवाचस्तेषां
 भवंतिन २५ कारवोपिकदापापंनाचरंतिमनस्यहो रघुनाथकराघातदुःखशंकाभिशांसिनः २६ सीतापति
 मुरवा लोकनिश्चलीभूतलोचनाः लोकावभूवुःसततंकारुण्यपरिपूरिताः २७ राज्यंप्राप्यसुरसंपन्नंसमृद्धबल
 वाहनम् ऋषिभिर्हृष्टपुष्टं चरम्यंहाटकभूषणैः २८ संजुष्टमिष्टपूर्तानांधर्माणांनित्यकर्तृभिः सदासंपन्नस-
 स्यंचस्रवसक्षेत्रसंयुतं २९ स्रदेशंस्रप्रजंस्वस्थंस्रतृणंबहुगोधनम् देवतायतनानांचराजिभिःपरिराजित

रा. मे.
७

मू. सपूर्णायत्रवैग्रामाः सवित्तर्धिर्विराजिताः सपुष्पकत्रिमोद्यानाः सखदाः फलपादपाः ३१ सपद्मिनीकका
सारायत्रराजंतिभूमयः सदंभानिम्नगायत्रनयत्रजनताक्वचित् ३२ कुलान्येवकुलान्यानिवर्णानांवर्धनानिच
विभ्रमोयत्रनारीषुनविद्वत्सचकर्हिचित् ३३ नद्यः कुटिलगामिन्योनयत्रविषयेप्रजाः तमोयुक्ताः क्षपायत्रबहु
लेषुनमानवाः ३४ रजोयुजः स्त्रियोयत्रनधर्मबहुलानराः धनैरनंधोयत्रास्तिजनोनैवचभोजनम् ३५ अन
यः स्यंदनोयत्रनचवैराजपूरुषः दंडः परशुकुहालवालव्यजननारिषु ३६ आतपत्रेषुनान्यत्रक्वचित्क्रोधोप
रोधजः अन्यत्राक्षिकवंदेभ्यः कचिन्नपरिदेवनम् ३७ आक्षिकाएवदृश्यंतेयत्रपाशकपाणयः जाड्यंवातजले
ष्वेवस्त्रीमध्याएवदुर्बलाः ३८ कठोरहृदयायत्रसीमंतिन्योनमानवाः ओषधेष्वेवयत्रास्तिकुष्ठयोगोनमानवे
३९ वेधोप्यंतः सरलेषुशूलंमूर्तिकरेषुवै कंपः सात्विकभावोत्थोनभयात्क्वापिकस्यचित् ४० सज्वरः कामतो
यत्रदारिद्र्यंकलुषस्यच दुर्लभत्वंसदैकस्यसकृतेनचवस्ततः ४१ दंताएवप्रमत्तावैयुद्धंवीच्योर्जलाशये दा
नहानिर्गजेष्वेवदुर्मेष्वेवहिकंदकाः ४२ बाणेषुगुणविश्लेषोबंधोक्तिः पुस्तकेदृढा स्नेहत्यागोरखलेएवनचवैस्व
जनेतथा ४३ तंदेशंपालयामासलालयन्लालिताः प्रजाः धर्मसंस्थापयन्देशोदुष्टेदंडधरोपमः ४४ एवंपाल
यतोदेशंधर्मेणधरणीतलम् सहस्रेतीतवर्षाणामेकादशसमेतिनाम् ४५ तत्रनीचजनान्छुत्वासीतायाअ
पमानताम् स्वांचनिंदारजकतस्तांतत्याजरघूद्वहः ४६ पृथ्वींपालयमानस्यधर्मेणनृपतेस्तदा सीताविर

अ.
५

७

हितामेकां निदेशेन स्फुरक्षितां ४७ कदाचित्संसदो मध्ये ह्यासीनस्य महामतेः आजगाम मुनिश्रेष्ठः कुंभोत्पत्ति
 मुनिर्महान् ॥ ४८ गृहीत्वार्घ्यं समुत्तस्थौ वसिष्ठेन समन्वितः जनताभिर्महाराजो वार्धिशोषकमागतम् ४८
 स्वागतेन स संभात्यपप्रच्छ तमनामयम् स्फुरवोपविष्टं विश्रान्तं बभाषे रघुनन्दनः ४९ इति श्रीपद्मपुरा-
 णोपातालखण्डे शेषवाल्मीकसंवादे रामाश्वमेधे अगस्तिसमागमो नाम पञ्चमोऽध्यायः ५ शेष उवाच
 इत्थं स्वागतं संतुष्टं ब्रह्मवर्चतपोनिधिम् उवाच मतिमान् वीरः सर्वलोकगुरुर्मुनिम् १ स्वागतं ते महामाग-
 कुंभयोने तपोनिधे त्वद्दर्शनेन सर्ववैपाविताः सकुटुम्बकाः २ कच्चित्ते स्म मतिर्वेदशास्त्रेषु परिवर्तते त्वत्तपो-
 विघ्नकर्ता वानास्तिभूमंडले क्वचित् ३ लोपा मुद्रामहाभागा ह्यास्ते ते धर्मचारिणी यस्याः पतिव्रता धर्मात्सर्वे
 भवति शोभनम् ४ अयि शंस महाभाग धर्ममूर्ते कृपानिधे अलोलुपस्य किं कार्यं करवाणि मुनीश्वर ५ त्वत्त-
 पोभाग्यतः सर्वे भवति स्वेच्छया शरभम् तथापि मयि कृत्वैव कृपां शंस मुनीश्वर ६ शेष उवाच इत्यु-
 क्तो लोकगुरुणाराज राजेन धीमता उवाच रामं लोकेशं विनीततरभाषया ७ अगस्त्य उवाच
 स्वामिंस्तव स दुर्दर्शं दर्शनं दैवतैरपि मत्वा समागतं विद्धि राजराज कृपानिधे ८ हतस्त्वयारा-
 वणारव्यः सा स्फुरो लोककंटकः दिष्ट्या ददेवाः स्फुरि नो दिष्ट्याराजा विभीषणाः ९ राम त्वद्दर्शनाच्चेद्यगतं तद्दुष्क-
 रं किल संपूर्णो मे मनःकोश आनन्देन स्फुरोत्तम् १० इत्युक्त्वा सबभूवा शततूष्णीं कुंभसमुद्भवः रामसं दर्शनात्हाद

रा. मे.

८

विह्वलीकृतमानसः ११ रामः पप्रच्छ च मुनिं सर्वज्ञानविशारदम् लोकातीतं भवद्भावी सर्वजानासि सर्वतः १०
मुने कथय मे सर्वं पृच्छते हि स विस्तरम् को सौमयाहतो यो हिरावणो विबुधा र्दनः १३ कुंभकर्णोऽपि कस्त्वेष काजा
तिर्वैदुरात्मनः देवो दैत्यः पिशाचो वाराक्षसो वामहामुने १४ सर्वमारत्या हि सर्वज्ञ सर्वजानासि विस्तरात् अ-
तः कथय मे तत्पृच्छं कृपां कृत्वा ममोपरि १५ इति श्रुत्वा ततो वाक्यं कुंभजन्मा तपोनिधिः यत्पृष्टं रघुराजेन प्रवक्तुं त-
त्प्रचक्रमे १६ राजन्सृष्टिकरो ब्रह्मा पुलस्त्यस्तत्सुतो भवत् ततस्तु विश्रवाजज्ञो वेदविद्याविशारदः १७ तस्य प-
त्नी द्वयं जातं पातिव्रत्यचरित्रभृत् एकामंदाकिनी नाम्ना द्वितीया कैकसी स्मृता १८ पूर्वस्यां धनदोज्ज्वलौक-
पालविलासभृत् योसौ शिवप्रसादेन लंकावासमचीकरत् १९ विद्युन्मालीकृतायां तु पुत्रत्रयमभून्महत् रा-
वणः कुंभकर्णश्च तथा पुण्यो विभीषणः २० राक्षस्युदरजन्मत्वात्संध्यासमयसंभवात् द्वयोरधर्मनिपुणामति-
रासीन्महामते २१ एकदा तु विमानेन पुष्पकेन सह शोभिना कांचनीयोपकल्पेन किंकिणीजालमालिना २२
आरुह्य पितरं द्रष्टुं प्रायाच्छोभासमन्वितः स्वर्गणैः संस्तुतो भूमन्नानारत्नविभूषणैः २३ आगत्य पित्रोश्च
रणौ पतित्वा चिरमात्मजः हर्षविह्वलितात्मा चरो मांचिततनूरुहः २४ उवाच मेघसुदिनं महदद्य फलोदयः
तन्मे युष्मत्पदं दृष्टुं महापुण्यददर्शनं २५ इत्यादिभिस्तुतिपदैस्तत्वागात्सुकमंदिरम् पितरावपि संहृष्टौ पु-
त्रस्नेहाद्भवतुः २६ तं दृष्ट्वा रावणो धीमान् जगाद निजमातरम् कोयं पुमान् सरोवाथ यक्षो वाथ नरोत्तमः

अ.

६

८

२७ कोसौममपितुः पादौ सन्निषेव्यगतः पुनः ॥ महाभाग्यनिधिः सीयैर्गणैः रूपपरिवारितः २८ केनेदंतपसालब्धं
 विमानं वायुवेगधक् उद्यानारामलीलादिविलासस्थानमुत्तमम् २९ शेषउवाच इतिवाक्यंसमा
 कर्ण्यजननीरोषविक्रुवा उवाचपुत्रं विमना किंचिन्नेत्रविकारिणी ३० रेपुत्रशृणुमद्वाक्यंबहुशिक्षासमन्वि
 तम् एतस्य जन्मकर्मादिविचारचतुराधिकम् ३१ सपत्न्याममकुक्षिस्थं निधानं समुपस्थितम् येन स्वमातुर्विम
 लंकुलमुज्ज्वलितं महत् ३२ त्वंतुमत्कुक्षिजः कीटः पापस्वोदरपूरकः यथारवरः स्वकं भारं जानाति न च तदुणम्
 ३३ तथा त्वं भक्षितज्ञानी शयनासनभोगवान् सुसौगतः क्वचित् भ्रष्ट इत्येवं तव संभवः ३४ अनेन तपसाल
 ब्धं शिवसंतोषकारिणा लंकावासो मनोवेगं विमानं राज्यमुत्तमम् ३५ सुधन्या जननी त्वस्य सुभाग्या सुमहो
 दया यस्याः पुत्रो निजगुणैर्लब्धवान् महतां पदम् ३६ इति क्रुद्धो भाषितमार्तया तया मात्रा स्वयाकर्ण्यदुरात्मस
 त्तमः रोषं विधायात्मगतं पुनर्वचो जगाद तां निश्चयभूतपः प्रति ३७ रावणउवाच जनन्याकर्ण
 यवचो मम गर्वसमन्वितम् रत्नगर्भा त्वमेवासि यस्याः पुत्रत्रयं तव ३८ कोसौ कीटः सधनदः कृतपः स्वल्पं कं पु
 नः कालं का किंतु तद्राज्यं स्वल्पसेवकसंयुतम् ३९ मातः शृणुममोत्साहात्प्रतिज्ञां कारणान्विताम् न केनापि कृ
 तं कर्ता महाभाग्ये हि कैकसि ४० यद्यहं भुवनं सर्वं वशेन स्थापयाम्यहम् तपोभिर्दुष्कृतैः कृत्वा ब्रह्मसंतोषका
 रकैः ४१ अन्नोदके मया त्यक्ते निद्रा क्रीडेरिव लेपुनः चेत्कुर्यापि तृलोकस्य घातात्पापं भवेन्मम ४२ कुंभकर्णो

रा. मे.
९

पिक्तवान्बिभीषणसमन्वितः रावणेन सह भ्रात्रेत्युक्ता गाहिरिकाननम् ४३ इति श्रीपद्मपुराणे
पातालखण्डे शेषवाल्म्यायनसंवादे रामाश्वमेधेषष्ठोऽध्यायः ६ अगस्त्य उवाच अथ चोग्रतपा
दैत्योदशवर्षसहस्रकम् चकार भानुमक्षणाच्च पश्यन् नूर्ध्वपदे स्थितः १ कुंभकर्णोऽपि कृतवान् तपः परमदुश्चर
म् बिभीषणस्तथ मात्मान् चारपरमंतपः २ तदा प्रसन्नो भगवान् देवदेवः प्रजापतिः देवदानवयक्षादि
मुकुटैः परिसेवितः ३ ददौ राज्यं चक्रमहद्भुवनत्रयभास्वरम् वपुश्च कृतवान् तस्य देवदानवसेवितम् ४ तदा
संतापितो भ्राता धनदो धर्मबुद्धिमान् विमानं तु ततो नीतं लंकां च न गरीहवात् ५ भवनं तापितं सर्वदेवाश्चै
व दिवोगताः हतवान् ब्राह्मणकुलं मुनीनां मूलकृतनः ६ तदा तिदुःखिता देवाः सैद्रा ब्रह्माणमाययुः स्तुतिं च कु
र्महात्मानो दंडवत्प्रणतिं गताः ७ ते तुष्टुवुः सराः सर्वे वाग्भिस्तथ्याभिराहताः ततः प्रसन्नो भगवान् किंकरो
मीति चाब्रवीत् ८ ततो निवेदयान् चक्रुर्विबुधा ब्रह्मणः पुरः दशग्रीवाश्च सकलं तथा निजपराभवम् ९ क्षणं
ध्यात्वा ययौ ब्रह्मा कैलासं त्रिदशैः सह तस्य शैलस्य पार्श्वे तु वैचित्र्येण समाकुलाः १० स्थिताः संतुष्टुवुर्देवाः शं-
भुंशक्रपुरोगमाः ११ नमो भवाय शर्वाय नीलग्रीवाय ते नमः नमः स्थूलाय सूक्ष्माय बहुरूपाय ते नमः १२ इति
सर्वमुखेनोक्तां वाणीमाकर्ण्य शंकरः प्रोवाच नंदिनं देवानां नयेति ममांतिकम् १३ एतस्मिन्नंतरे देवा आहूता
नंदिनां च ते प्रविश्यांतः पुरे देवाददृशुर्विस्मितेक्षणाः १४ तत्रागत्य ददर्श यः शंकरं लोकशंकरम् गणकोटिस

अ.

९

हस्त्रैस्तु सेवितं मोदशालिभिः १५ नयैर्विरूपैः कुटिलैर्धूसरैर्विकटैस्तथा प्रणिपत्याग्रतः स्थित्वासहदेवैः पिता
महः उवाच देवदेवेशं पश्या वरथां दिवौकसाम् कृपांकुरु महादेव शरणागतवत्सल १७ दुष्टदैत्यवधार्थं त्वं
समुद्योगं विधे हि भो सोपित हृत्तनं श्रुत्वा दैत्यशोकसमन्वितम् १८ त्रिदशैः सहितः सर्वैराजगामहरेः पदम्
तुष्टुवुर्मुनयः सर्वे ससुरोरगकिन्नराः १९ जयमाधव देवेश जयभक्तजनार्तिहन् कृपांकुरु महादेव विलोक
यस्व सेवकान् २० इत्युच्चैर्जगदुःसर्वदेवाः शर्वपुरोगमाः इत्युक्तमाकर्ण्य सुराधिनाथो दृष्ट्वा सुरार्तिपरिचिं
त्यमानः जगाद्देवान् जलदोच्चयागिरादुःखं तु तेषां प्रशमनयनिव २१ भो ब्रह्म शर्वेन्द्रपुरोगमामराः शृण्वं-
तुवाचं भवतां हिते रताम् जानेदशग्रीवकृतं भयं वो तन्नाशयाम्यद्य कृतावतारः २२ पुरीत्वयो ध्यारविवंशजा
तैर्नृपैर्महादानमरवादिसञ्चर्यैः प्रपालिताभूतलमण्डनीयाविराजते राजितभूमिभागेः २३ तस्यां दशर-
थो राजानिरपत्यः श्रियान्वितः पालयत्यधुनाराजादिक्चक्रजयवान्विभुः २४ सत्तु वं द्यादृष्यशृंगात्प्रार्थितात्
पुत्रकाम्यया पुत्रेष्टिविधिना यस्त्वामहाबलसमन्वितः २५ ततो हं प्रार्थितः पूर्वतपसानेन भो सुराः पत्नीषु
तिष्ठुषु प्रीत्या चतुर्धास्यां भवत्कृते २६ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नभरतारत्यासमन्वितः कर्तास्मिरावणोद्धारं समूल
बलवानहम् २७ भवन्तोऽपि स्वकैरंशैरवतीर्य चरन्ति ह क्रुश्वानररूपेण सर्वत्र पृथिवीतले २८ इत्युक्त्वा
विररामाश्च नभसीरितवाङ्मुने देवाः श्रुत्वा महद्वाक्यं सर्वे सहृष्टमानसाः २९ ते च कुर्गदितं यादृग्देवदेवे

रा. मे.
१०

नधीमता स्वेस्वेरंशेर्महीपूर्णाक्रक्षवानररूपिभिः ३० योसौविष्णुर्महादेवोदेवानांदुःखनाशकः समत्वेन
महाराजभगवान्कृतविग्रहः ३१ भरतोयंलक्ष्मणश्चशत्रुघ्नश्चमहामते तावकांशाद्दशग्रीवोजनितश्चसुरा
र्दनः ३२ पूर्ववैरानुबंधेनजानकीं हतवान्युनः सत्वयानिहतोदैत्योब्रह्मराक्षसजातिमान् ३३ पुलस्त्यपुत्रो
दैत्येन्द्रःसर्वलोकैककंटकः पातितःपृथिवीसर्वास्वरवमापमहेश्वर ३४ ब्राह्मणानांस्वरवंत्वद्यमुनीनांतापसं
बलम् शिवानिसर्वतीर्थानिसर्वयज्ञाःसंहिताः ३५ त्वयिराज्ञिजगत्सर्वसदेवास्वरमानुषम् स्वरवंप्रपे
देविश्वात्मजगद्योनेनरोत्तम ३६ एतत्तेसर्वरव्यातंयत्पृष्टोऽहंत्वयानघ उत्पत्तिश्चविपत्तिश्चमयामत्यनुसा
रतः ३७ इत्थंनिशम्यदितिजेंद्रकुलांतकारीवातांमहापुरुषईश्वरईशितान्च ॥ संरुद्धबाष्पगलदश्चुसुखारविं
दोभूमौपपातसदसिप्रथितप्रभावः ३८ इतिश्रीपद्मपुराणोपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामा
श्वमेधेरावणोत्पत्तिकथनोनामसप्तमोऽध्यायः ७ शेषउवाच वात्स्यायनमुनिश्चेष्टकथापा
पप्रणाशिनी ब्रह्मण्यदेवदेवस्यसर्वधर्मैकरक्षितुः १ राजानंमूर्छितंदृष्ट्वाकुंभजन्मातपोनिधिः शनैः
शनैःकरेणाशुस्मशान्साशुजगदतम् २ भोरामाश्वसिहिक्षिप्रंकिमर्थमवसीदसि भवान्दैत्यकुलछेत्ता
महाविष्णुःसनातनः ३ भूतंभव्यंभवच्चैवजगत्स्थास्तुचरिणु च त्वदतेनास्तिसंचारिकिमर्थमिहमूर्छितः
४ श्रुत्वावाक्यंमहाराजःकुंभजन्मसमीरितम् उत्तस्थौविगलन्नेत्रोबाष्पपूरितसन्मुखः ५ उवाचदीनदीनां

अ.
७

१०

चविस्पष्टाक्षरविस्तराम् त्रपाभरनमन्मूर्तिर्ब्रह्मद्रोहपराङ्मुखः ६ श्रीरामउवाच अहोमेप
 श्यताज्ञानंविमूढस्यदुरात्मनः यद्ब्राह्मणकुलेरुद्धं हतवान्कामलोलुपः ७ महिलार्थेमयाविप्रोवेदशा
 स्त्रविवेकवान् हतवान्वाडवकुलंबुद्धिहीनोतिदुर्मतिः ८ इक्ष्वाकूणांकुलेजातुब्राह्मणोनदुरुक्तिभाक् ई
 दृशंकुर्वताकर्ममयैतत्सकलंकितम् ९ येब्राह्मणास्तपूजार्हादानसन्मानभोजनैः तेमयानिहताविप्राः श
 रसंघातसंहितैः १० कान् लोकान्नुगमिष्यामिकुंभीपाकोपिदुःसहः नतादृशं तीर्थमस्तियन्मां पावयितुंक्षम
 म् ११ नयज्ञानतपोदानंनवादेवव्रतादिकम् यत्तुमेब्रह्मसंद्रोग्धुर्ममपावनतारकम् १२ यैः कोपितं ब्रह्मकुलं
 नरैर्निरयगामिभिः तेनराबहुशोदुःखंभोक्ष्यन्तिनिरयंगताः १३ वेदामूलंतुधर्माणांवर्णाश्रमविवेकिनाम्
 तन्मूलंब्राह्मणकुलंसर्ववेदैकशारिवनम् १४ मूलच्छेतुर्ममौत्थत्याकोलौकोनुगमिष्यति किमद्यकरिणीयं
 वैयेनमेहिशिवंभवेत् १५ शेषउवाच विलपंतंभृशंरामंराजेंद्रंरघुपुंगवम् मायामानुष्यवपुषं-
 कुंभजन्माब्रवीद्वचः १६ अगस्यउवाच माविषादमहावीरकुरुराजन्महामते नतेब्राह्मणह
 त्यास्यादुष्टानांनाशमिच्छतः १७ कुरापोब्रह्महत्याकृत्स्वर्णस्तेयीमहाधकृत् सर्वेत्वन्यामवादेनपूताःशीघ्रं
 भवंतिहि १८ त्वंपुराणःपुमान्साक्षादीश्वरःप्रकृतेःपरः कर्ताहर्ताविनासाक्षीनिर्गुणःस्वेच्छयागुणी १९
 इयंदेवीजनकजामहाविद्यामहामते यस्याःश्रवणमात्रेणमुक्तायास्यतिसद्गतिम् २० रावणोपिनवैदैत्योवै

रा. मे.
११

कुंठेतवसेवकः ऋषीणां शापतो वासोदैत्यत्वं दनुजांतक २१ तस्यानुग्रहकर्ता त्वं न तु हंता हि जन्मनः एवं संवि-
त्यमाभू यो निजं शोचितुमर्हसि २२ इति श्रुत्वा ततो वाक्यं रामः परपुरं जयः उवाच मधुरं वाक्यं गद्गदस्वरभा-
षितम् २३ श्रीराम उवाच पातकं द्विविधं प्रोक्तं ज्ञाता ज्ञातविभेदतः ज्ञातं यदुद्विष्टं पूर्वहि अज्ञातं
तद्विवर्जितम् २४ बुद्धिपूर्वं कृतं कर्म भोगेनैव विनश्यति पश्चात्तापेन यच्चान्यदिदं शास्त्रविनिश्चितम् २५
कुर्वतो बुद्धिपूर्वं मे ब्रह्महत्यां कनिदिताम् न मे दुःखापनोदाय साधुवादः स संमतः २६ प्रब्रूततादृशं मह्यं या
दृशं पापदाहकम् व्रतं दानं मरवं किंचितीर्य माराधनं महत् २७ येन मे विमला कीर्तिर्लोकान्वैषावयिष्यति
यस्याचरणमात्रेण ब्रह्महत्याहतप्रभा २८ शेष उवाच इत्युक्तं व्रतं तं रामं जगदादसतपोनिधिः
सुरासुरनमन्मूर्धमौलिनीराजितांघ्रिकम् २९ शृणुराम महावीर लोकानुग्रहकारक विप्रहत्यापनोदा-
यतवयद्वचनं ब्रुव ३० सर्वसपापंतरतियोः श्वमेधं यजे तवै तस्मात्त्वं यज विश्वात्मन्वाजिमेधेन शोभिना ३१
सतु यज्ञश्च महता त्वया साध्यो मनीषिणा महासमृद्धियुक्तेन महाबलसुशालिना ३२ सवाजिमेधो विप्राणां
हत्यातापापनोदनः कृतवान्यं महाराजो दिलीपस्तव पूर्वजः ३३ शतक्रतुः शतं कृत्वा क्रतूनां पुरुषर्षभ पद-
मापामरावत्यां देवदैत्यसु सेवितम् ३४ मनुश्च सगरो राजा मरुतो नहुषात्मजः एते ते पूर्वजाः सर्वे यज्ञान्कृत्वा
पदंगताः ३५ तस्मात्त्वं कुरु राजेन्द्र समर्थोऽसि समंततः भ्रातरो लोकपालाभावतंते तव भावुकाः ३६ इत्य

अ.
८

११

क्रमाकर्ण्यमुनेः सभाग्यवान् रघूत्तमो ब्राह्मणघातभीतः पप्रच्छ यागे समतिं चिकीर्षन् विधिं पुरा वित्परिगीयमान
 म् ॥ ३७ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे अगस्त्योपदेशो नाम अष्टमो
 अध्यायः ८ श्रीराम उवाच कीदृशो श्वस्तत्र भाव्यो को विधिस्तत्र पूजने कथं वा शक्यते कर्तुं के जेया
 स्तत्र वैरिणः १ अगस्त्य उवाच गंगाजलसमानेन वर्णेन वपुषा शुभः कर्णेश्यामो मुखे रक्तः पीतः पुच्छे
 सुलक्षितः २ मनोवेगः सर्वगतिरुच्चैश्च वसमप्रभः बाजिमेधे हयः प्रोक्तो शुभलक्षणलक्षितः ३ वैशाखपौर्णमा
 स्यान्तु पूजयित्वा यथाविधि पत्रं लिखित्वा भाले तु स्वनामबलचिह्नितम् ४ मोचनीयः प्रयत्नेन रक्षकैः परिरक्षि
 तः यत्र गच्छति यज्ञाश्वस्तत्र गच्छेत्सरक्षकः ५ यस्तं बलाग्निबधाति स्ववीर्यबलदर्पितः तस्मात्प्रसभमानेयः परिर-
 क्षाकरैर्हयः ६ कर्त्ता तावत्सुविधिना स्थातव्यं नियमादिह मृगशृंगधरो भूत्वा ब्रह्मचर्यसमन्वितः ७ व्रतं पालयमान
 स्य यावद्वर्षमतिक्रमेत् तावद्दीनां धकृपणाः परितोष्याधनादिभिः ८ अन्नं तु बहुशो देयं धनं वा भूरिमारिष यद्य-
 त्पार्ययते धीमान् तत्तदेव ददाति हि ९ एवं प्रकुर्वतः कर्मयज्ञः संपूर्णतां गतः करोति सर्वपापानां नाशनं रिपुनाशन
 १० तस्माद्भवान् समर्थो सिकरणे पालने चने कृत्वा कीर्तिं सुविपुलां पावयान्यान् जनान् नृप ११ श्रीराम उ
 वाच विलोकय द्विजश्रेष्ठ बाजिशालां ममाधुना तादृशाः सन्ति नो वाश्वाः शुभलक्षणलक्षिताः इति श्रुत्वा तु त
 दाक्यमगस्त्यः करुणाकरः उत्तस्थौ वीक्षमाणो यं यागार्हन्वाजिनः शुभान् १४ गत्वा यतत्र शालायां रामचंद्रस

रा. मे.
१२

मन्वितः ददर्शाश्वान्विचित्रांगान्मनोवेगान्महाबलान् १५ अवनितलगताः किंवाजिराजस्यवंश्याः किमथरघुपत्नी
नामेकतः कीर्तिपिंडाः किमिदममृतराशिर्वाहरूपेण सिंधोर्मुनिरिति मनसांतर्विस्मयं प्राप पश्यन् १६ एकतः शोण
देहानां वाजिनां पंक्तिरुत्तमा एकतः श्यामकर्णाश्च कस्तूरीकांतिसप्रभाः १७ एकतः कनकाभाश्च त्वन्यतो नीलवर्णि
नः एकतः शबलैर्वर्णैर्विशिष्टैर्वाजिभिर्वृताः १८ एवं पश्यन् मुनिः सर्वान् कौतुकाविष्टमानसः यथावन्यत्र तान्द्रष्टुं
यागयोग्यान् हयान् मुनिः १९ ददर्श तत्र शतशो बद्धान्ता दशवर्णकान् दृष्ट्वा विस्मयमापेदे समुनिर्हर्षितांगकः
२० एकतः श्यामकर्णाश्च सर्वांगैः क्षीरसन्निभान् पीतपुच्छान् मुरवेरक्तान् शुभलक्षणलक्षितान् २१ निरीक्ष्य परि
तो न घान्विमलनीरधारानिभान् मनोजवनशोभितान्विमलकीर्तिपुंजप्रभान् पयोनिधिविशोषको मुनिरुवाच सी
तापतिं विचित्रहयदर्शनान्दसितनेत्रवक्त्रप्रभाः २२ अगस्त्य उवाच हयमेधकृतौ योग्यान्वाहांस्ते बहुशः
शुभान् पश्यतो नेत्रयोर्मेघतृप्तिर्नास्ति रघूत्तम २३ रामचंद्रमहाभागः कुराकरनमस्कृत यज्ञं कुरु महाराज हय
मेधं कुरु विस्तरम् २४ कुरपतिरिव सर्वान्यज्ञसंधान् करिष्यंस्तपन इव शताराति तोयं विशोष्यन् हतरिपुगणामुखं
सांपरायं विजित्य क्षितितल्लकरवभोगं कुर्विदं भूरिभोगः २५ इत्येवं वाक्यवादेन परितुष्टाखिलेन्द्रियः सर्वान्वैयज्ञ
संभारानाजहार मनोहरान् २६ मुन्यन्वितो महाराजः सरयूतीरमागतः सुवर्णलांगलैर्भूमिं विचर्षमहीयसी
म् २७ विलिरव्यभूमिं बहुशो चतुर्योजनसंमिताम् मंडपान् रचयामास यज्ञार्थं सनरोत्तमः २८ कुंडंतुविधिवत्क

अ.
९

१२

त्वायोनिमेखलया न्वितम् अनेकरत्नसंयुक्तं सर्वशोभासमन्वितम् २९ मुनीश्वरो महाभागो वसिष्ठः स महात-
 पाः सर्वतत्कारयामास वेदशास्त्रविधिश्चितम् ३० प्रेषितास्तेन मुनिना शिष्या मुनिवराश्च मान् कथयामास कुरु-
 द्युक्तं हयमेधेरधूतमम् ३१ आकारितास्तदा तत्र ऋषयस्तपसावराः आजग्मुः परमेशस्य दर्शने त्वत्तिलालसाः
 ३२ नारदो सितनामा च पर्वतः कपिलो मुनिः जातू कर्ण्यो गिरावासो आर्षिषेणो त्रिरासरिः ३३ हारीतो याज्ञवल्क्य
 श्वसंवर्तः शुकसंज्ञितः इत्येवमादयो रामहयमेधवरं ययुः ३४ तान् सर्वान् पूजयामास रघुराजो महामनाः प्रत्यु-
 त्थानाभिवादाभ्यामर्घ्यविष्टरकादिभिः ३५ गांहिरण्यं ददौ तेभ्यः प्रायशो दृष्टविक्रमः महाभाग्यं त्वद्यमेस्ति य-
 द्युयं दर्शनं गताः ३६ शेष उवाच एवं समाकुले ब्रह्मन् ऋषिवर्य समागमे धर्मवार्ता बभूवा होवर्णाश्च
 मंसं संमता ३७ वात्स्यायन उवाच का धर्मवार्ता तत्रासीत् किं वा कथितमद्भुतम् साधवः सर्वलोका-
 नां कारुण्यात्किमुताब्रुवन् ३८ शेष उवाच तान्समेतान् मुनीन् दृष्ट्वा रामो दाशरथिर्महान् पप्रच्छ
 सर्वधर्मांश्च सर्ववर्णांश्च मोचितान् ३९ ते तु पृष्ट्वा हिरामेण धर्मान् प्रोचुर्महागुणान् तान् प्रवक्ष्यामि ते सर्वान्यथा
 विधितदन्वितान् ४० ऋषय ऊचुः ब्राह्मणेन सदा कार्यं याजनाध्ययनादिकम् वेदान् पठित्वा विरजो-
 नैवागार्हस्थ्यमाविशेत् ४१ ब्राह्मणेन सदा त्याज्यं नीचसेवानुजीवनम् आपद्गतोऽपि जीवेत न श्ववत्या कदाच-
 न ४२ ऋतुकालाभिगमने धर्मो यंगृहिणः परः स्त्रीणां वरमनुस्मृत्य यथाकाम्यथवा भवेत् ४३ दिवाभिग

मनंपुंसामनायुष्यकरंमतम् श्राद्धाहःसर्वपर्वणिपयतस्त्याज्यानिधीमता ४४ तत्रगच्छेत्स्त्रियंमोहाधर्मात्
प्रच्यवतेपरात् ऋतुकालाभिगामीयःस्वदारनिरतश्चयः ४५ सर्वदाब्रह्मचारीहविज्ञेयःसगृहाश्रमी ऋतुः
षोडशयामिन्यश्चतस्रस्तासुगर्हिताः ४६ पुत्रास्तास्वपियुग्मासु अयुग्मासुचकन्यकाः त्यक्त्वाचंद्रमसंदुष्टंयथा
मूलंविहायच ४७ श्रुचिःसन्निर्विशेषलोपुं ऋक्षेचविशेषतः श्रुचिंपुत्रंप्रसूयेत्पुरुषार्थप्रसाधनम् ४८ आ
र्षेविवाहेगोद्वंद्वंयदुक्तंतत्प्रशस्यते श्रुत्कमणवपिकन्यायाःकन्याविक्रयिताभवेत् ४९ वाणिज्यंनृपतेःसेवावेदान
ध्ययनंतथा कुविवाहःक्रियालोपःकुलेपतनहेतवः ५० अन्नोदकपयोमूलफलैर्वापिगृहाश्रमी गोदानेनतुयस्य
ण्यंपात्रायविधिपूर्वकम् ५१ अनर्चितोतिथिर्गेहाद्गृहशोयस्यगच्छति आजन्मसंचितासुण्याक्षणात्सहिब
हिर्भवेत् ५२ पितृदेवमनुष्येभ्योदत्वाश्रात्यंमृतंगृही स्वार्थपचत्ययंभुंक्तेकेवलंस्वोदरंभरः ५३ षष्ठ्यष्टम्योर्वि
शेषांपतैलेमांसैर्देवहि पंचदश्यांचतुर्दश्यांतथैवचभगोक्षरे ५४ रजस्वलांनसेवेतनाश्रीयात्सहभार्यया ए
कवासानभुंजीतनभुंजीतोलकटासने ५५ नाश्रंतींस्त्रियमीक्षेततेजःकामोनरोत्तमः सुरवेनोपधमेन्नाग्निंनग्नां
नेक्षेतयोषितम् ५६ नाग्निंप्रतापयेदग्नौनवस्त्वश्रुचिनिक्षिपेत् प्राणिहिंसांनकुर्वीतनाश्रीयात्संध्ययोर्द्वयोः
५७ नाचक्षीतधयंतींगांनैदं चापंप्रदर्शयेत् नदिवोद्गतसारंचभक्षयेत्सधनोनिशि ५८ स्त्रीधर्मिण्योनाभिवा
देज्जाद्यादासिचिरात्रिषु तौर्यत्रिकप्रियोनस्यात्कांस्येपादौनक्षालयेत् ५९ नधारयेदन्यभुक्तंवासश्चोपानहावपि

नभिन्नभाजनेश्रीयान्नाश्रीताग्यादिदूषितम् ६० संविशेन्नार्द्रचरणो नोच्छिष्टः क्वचिदाव्रजेत् शयानोवाच
 श्रीयान्नोच्छिष्टः संस्पृशेच्छिरः ६१ नमनुष्य स्तुतिं कुर्यात् न आत्मानमवमानयेत् आभ्युद्यतं न प्रणमेत् परममर्चनो
 वदेत् ६२ एवंगार्हस्थ्यमाश्रित्यवानप्रस्थाश्रमं व्रजेत् सस्त्रीको वागतस्त्रीको विरजेत् रुषामानसः ६३ इत्येवमा
 दयोधर्मागदिता ऋषिभिस्तथा श्रुतारामेण महता सर्वलोकहितैषिणा ६४ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखं
 डेशेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे धर्मोपदेशो नाम नवमोऽध्यायः ९ शेष उवाच इत्थं संश्रुण्व-
 तो धर्मान्वसंतः स सुपस्थितः यत्र यज्ञक्रियादीनां प्रारंभः सुमहात्मनाम् १ दृष्ट्वा तं समयं धीमान् वसिष्ठः कलशो
 द्रवः रामचंद्रमहाराजं प्रत्यवाच यथोचितम् २ वसिष्ठ उवाच रामचंद्रमहाबाहो समयः पर्यभूतव
 ह्यो यत्र प्रमुच्येत यज्ञार्थं परिपूजितः ३ सामग्री क्रीयतां तत्र आहूयंतां द्विजोत्तमाः करोतु पूजां भगवान् ब्राह्म
 णानां यथोचिताम् ४ दीनां धरूपणानां च दानं स्वांते समुत्थितम् ददातु विधिवत्तेषां प्रतिपूज्याधिमान्य च ५
 भवान्कनकसत्पत्यादीक्षितो व्रतं चर भूमिशापी ब्रह्मचारी वसुभोगविवर्जितः ६ मृगशृंगधरः कल्याणमेख
 लाजिनदंडधरः करोतु यज्ञसंभारं सर्वद्रव्यसमन्वितम् ७ इति श्रुत्वा महद्वाक्यं वसिष्ठस्य यथार्थकम् उवा
 च लक्ष्मणं धीमान् नानार्थपरिहृतिं ८ श्रीराम उवाच शृणु लक्ष्मण महद्वाक्यं श्रुत्वा तत्कुरु सत्त्वं
 रम् हयमानययत्नेन वाजिमेधक्रियोचितं ९ शेष उवाच श्रुत्वा वाक्यं रघुपतेः शत्रुजित् लक्ष्म

रा. मे
१४

णस्तदा सेनापतिमुवाचेदंवचोविविधवर्णनम् १० लक्ष्मण उवाच वीराकर्णयमेवचः समधुरं शु-
त्वात्तरातः पुनः कार्यतत्क्षितिपालमौलिमुकुटैर्घृष्टांघ्रिरामाज्ञया सेनां कालबलप्रभंजनबलप्रौद्यत्समर्थोग
कांसज्जांसद्रथहस्तिपत्तिसहयारामाद्विधेद्यन्वितः ११ सज्जीयतां वायुजवास्तरंगास्तरंगमालाललितांघ्रिपा
ताः सदश्वचारैर्बहुशस्त्रधारिभिः संरोहितावैरिबलप्रहारिभिः १२ संलक्ष्यतां हस्तिनः पर्वताभा आधोरणैः प्रास
कुंताग्रहस्तैः शूरैः सास्त्रैर्भूरिदानापहाराः क्षीवाणास्ते सर्वशस्त्रास्त्रपूर्णाः १३ वित्ततबहुसमृद्धिभ्राजमानारथा
मैपवनजवनवैर्गैर्वाजिभिर्युज्यमानाः विविधरिपुविनाशस्मारकैरायुधास्त्रैर्भृतबलिभिर्विभागानीयतां सूतहं-
दैः १४ पत्तयः शतशोमह्यमायां त्वस्त्राग्रपाणयः हयमेधार्हवाहस्यरक्षणे विततोद्यमाः १५ इत्याकर्ण्य वचस्त
स्यलक्षणस्य महात्मनः सेनानीः कालजिन्नामा कारयामास सज्जिताम् १६ दशध्रुवकमंडितोलघु तनूरुशोभान्वि
तो विविक्तगलशक्तिभृद्विततकंठकोशेमणिः मुरवे विशदकांतिधन्वसितकातिभृत्कर्णयोरराजततदाहयोध
तकराग्ररश्मिच्छटः १७ कलासंशोभितमुरवः स्फुरद्रत्नविशोभितः मुक्ताफलानां मालाभिः शोभितो निर्ययौ ह
यः १८ श्वेतातपत्ररचितसितचामरशोभितः बहुशोभापरीतांगो निर्ययौ हरिभिर्वृतः १९ अग्रतो मध्यतश्चैके
पृष्ठतः सैनिकास्तथा देवाहरिं यथा पूर्वं सेवंते सेवने चितम् २० अथ सैन्यं समाहूय सर्वमाज्ञापयत्तदा हस्यश्व
रथपादानहंदैः सुबहुसंकुलम् २१ ततस्ततः समेतानां सैन्यानां श्रूयते ध्वनिः ततो दुंदुभिनादो भूतस्मिन्पुरव

अ.
१०

१४

रेतदा २२ तन्निनादेनशूराणांप्रियेणमहतातदा कंपंतिगिरिशृंगाणिप्रासादाविचलंतिच २३ हेषारवोम
 हानासीद्वाजिनामुह्यतांनृप रथांगव्रातसंधुष्टाधरासंचलतीवसा २४ चलितैर्गजयूथैश्चपृथ्वीरुद्धास-
 मंततः रजस्तप्रचल नत्रजनांतर्धानिमादधत् २५ निर्जगाममहासैन्यंछत्रैःसंछाद्यभास्करम् सेनान्याका
 लजिन्नाम्नाप्रेषितंजनसंकुलम् २६ गर्जंतस्तत्रवीराग्र्याःकुर्वंतोरणसंभ्रमम् रघुनाथस्ययागायसंग्रामेप्र
 ययुर्मुदा २७ मृगमदमयमंगेषंगरागंदधानाःकुसुमविमलमालाशोभितस्वोत्तमांगाः मुकुटकटकभूषाभू-
 षितांगाःसमस्ताःप्रययुरवनिपतेस्त्वाज्ञयातेपिसर्वे २८ इत्येवंतेमहाराजंययुःसेनाचरावराः धनुर्धराःपा-
 शधराःखड्गधाराःस्फुटक्रमाः २९ एवंशनैःशनैःप्राप्तोमंडपंयागचिद्वितम् हयःखुरक्षततलांभूमिंकुर्वन्निव
 स्वयम् ३० रामोदृष्ट्वाहरिंप्राप्तंबहुशस्तष्टमानसः वसिष्ठंप्रेरयामासक्रियांकर्तव्यतांप्रति ३१ वसिष्ठोराममा
 हूयस्वर्णपत्नीसमन्वितम् प्रयोगंकारयामासब्रह्महत्यापनोदनम् ३२ ब्रह्मचर्यव्रतधरोमृगशृंगपरिग्रहः
 तत्कर्मकारयामासरामःपरपुरंजयः ३३ प्रारेभेयागकर्मार्थंकुंडमंडपसंज्ञितम् तत्राचार्योभवेद्दीमान्नेदशा
 स्त्रविचारवित् ३४ वसिष्ठोरघुनाथस्यकुलपूर्वगुरुर्मुनिः बहुतत्राचरन्ब्रह्मं कर्मागस्त्यस्तपोनिधिः ३५ वा
 ल्मिकिर्मुनिरध्वर्युर्मुनिःकण्वस्तद्धारपः अष्टौद्वाराणितत्रासनसतोरणशुभानिवै ३६ द्वारिद्वारिद्वयंविप्रब्रा-
 ह्मणस्याधिमंत्रवित् पूर्वद्वारिमुनिश्चैष्टौदेवलासितसंज्ञितौ ३७ दक्षिणद्वारिभूमानोकश्यपोविस्तपोनिधी

रा. मे.
१५

पश्चिमद्वारिहृषितौजातूकर्ण्यथजाबलिः ३८ उत्तरद्वारिस्फुरयौदितचैकततापसौ एवंद्वारविधिंकृत्वावसि
ष्ठः कलशोद्भवः ३९ हयवयस्यसत्पूजाकर्तुमारभतद्विजः सुवासिन्यस्त्रियस्तत्रवासोलंकारभूषिताः ४० हरि
द्राक्षतगंधाद्यैः पूजयामासुरर्चितम् नीराजनंततः कृत्वाधूपयित्वागरूक्षणैः ४१ वर्धापनंततोवेश्याश्चक्रुस्ता
वाडुवाज्ञया एवंसंपूज्यविमलेभालेचंदनचर्चिते ४२ कुंकुमादिकगंधाद्यैः सर्वशोभासमन्विते बबंधभास्वरं
पत्रंतसहारकनिर्मितम् ४३ तत्रालिखद्वाशरथेः प्रतापबलमूर्जितम् सूर्यवंशध्वजोधन्वीधनुर्दीक्षागुरुर्गुरुः
४४ यंदेवाः सासुराः सर्वे नमंति मणिमौलिभिः तस्यात्मजो वीरबलदर्पहारीरघुध्वजः ४५ रामचंद्रो महाभागः
सर्वशूरशिरोमणिः तन्माताकोसलनृपपुत्रीरत्नसमुद्भवा ४६ तस्याः कुक्षिभवंरत्नं रामः शत्रुक्षयंकरः करोति
हयमेधं वै ब्राह्मणेन सुशिक्षितः ४७ रावणाभिधविप्रैर्द्रवधपापापनुत्तये मोचितस्तेन वाहनां मुख्योसौ वाजिनां
वरः ४८ हस्त्यश्वरथपादातसेनासंघसमन्वितः यस्य राज्ञ इति श्रेष्ठो मानः स्यात्स्वबलोन्मदात् ४९ वयं धनुर्ध
राः शूराः श्रेष्ठा वयमिहोत्कटाः ते गृहं तु बलाद्वाहं रत्नमालाविभूषितम् ५० मनोवेगं कामजवं सर्वगत्यभिभास्व
रम् ततो मोचयिता भ्राता शत्रुघ्नो लीलाया हयम् ५१ शरासनविनिर्मुक्तवत्सदंतैः शिलाशितैः इत्येवमादिवि-
लिलेख महामुनीन्द्रः श्रीरामचंद्रबहुवीर्यलसत्पतापम् शोभानिधानमतिचंचलवायुवेगं पातालभूतलविशेष
गतिं मुमोच ५२ शत्रुघ्नमादिदेशाथ रामः शस्त्रभृतां वरः याहि वाहस्य रक्षार्थं पृष्ठतः स्वैरगामिनः ५३ शत्रुघ्न

अ.
१०

१५

मादिदेशाथमार्गेभद्रंभवेत्तव भवताल्लुत्रुविजयोरिपुकर्षणताभुजे ५४ येयोद्धारःप्रतिरणगतास्तेत्वयावारणी
 यावाहंरक्षस्वकगणगणैःसंयुतःसन्महोर्व्याम् स्रुप्तान्भ्रष्टान्विगतवसनान्भीतभीतप्रनम्रान्तान्माहन्याःस्रु
 क्तकृतिनोनैवशंसंतिकर्म ५५ विरथाभयसंत्रस्तायेवदंतिवयंतव तेत्वयानहिहंतव्याःशत्रुघ्नस्रुक्तेषिणा
 ५६ योहन्यादिमदंमत्तंस्रुप्तंनग्नंभयातुरम् तावकोहंब्रुवाणंचसव्रजत्यधरांगतिम् ५७ परस्वेचित्तवृत्तित्वं
 माकृथाःपारदारिके नीचेरतिनकुर्वीथाःसर्वसद्गुणपूरितः ५८ वृद्धानांप्रेरणंपूर्वमाकुर्वीथारणंजय पूज्यपूजा
 तिक्रमंत्वंमाविधोहिदयान्वितः ५९ ।गांविप्रंचनमस्कुर्याद्वैष्णवंधर्मसंयुतम् अभिवाद्यततोगच्छेत्तत्रसिद्धिम्
 वाप्नुयात् ६० विष्णुःसर्वेश्वरःसाक्षीसर्वव्यापकदेहभृत् येतदीयामहाबाहोतद्रूपाविचरंतिहि ६१ येस्मरंतिम
 हाविष्णुं सर्वभूतहृदिस्थितम् तेमंतव्यामहाविष्णुसमरूपारघूदह ६२ यस्यस्त्रीयोनंपारव्योयस्यमित्रसमो
 रिपुः तेवैष्णावाःक्षणादेवपापिनंपावयंतिहि ६३ येषांप्रियंभागवतंयेषांवैब्राह्मणाप्रियाः वैकुण्ठात्प्रसृतास्त्वत्र-
 लोकपावनहेतवे ६४ येषांवक्त्रेहरेर्नामहृदिविष्णुःसनातनः उदरेविष्णुर्नैवेद्यःसश्वपाकोपिवैष्णावः ६५ येषांवे
 दाःप्रियतमानचसंसारजंस्वरम् स्वधर्मनिरतायेचतान्ममस्कुर्वि हान्वितान् ६६ शिवेविष्णौनवाभेदोनचब्र
 ह्ममहेशयोः तेषांपादरजःपूतंवहाम्यघविनाशनम् ६७ गौरीगंगामहालक्ष्मीर्यस्यनास्तिपृथक्तया तेमंतव्या
 नराःसर्वेस्वर्गलोकादिहागताः ६८ शरणागतरक्षीचमानदानपरायणः यथाशक्तिहरेःप्रीत्यैसज्ञेयोवैष्णवोत्तमः

रा. मे.
१६

६९ यस्य नाम महापापराशिं दहति सत्वरम् तदीयचरणद्वन्द्वे भक्तिर्यस्य सर्वेषां वः ७० इन्द्रियाणि वशे यस्य म-
नोपि हरिचिन्तकम् तन्ममस्कृत्य पूयात्स आजन्म मरणांतिकात् ७१ परस्त्रियं कामकलापतत्वं त्यजेर्यशो भूषण-
भूतभूमिः एवं ममादेशमथान्तरस्वलभोः परंधामसुखागमी दुःखम् ७२ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवा-
त्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधेशत्रुघ्नशिक्षा नाम दशमोऽध्यायः १० शेष उवाच एवमाज्ञाप्य भगवान्
रामश्चामित्रकर्षणः वीरानालोकयन् भूयोजगादशमयागिरा १ शत्रुघ्नस्य मम भ्रातुर्वाजिरक्षाकरस्य वै को-
गंता एष्टतोरक्षंस्तन्निदेशप्रपालकः २ यः सर्ववीरान् प्रतिमुख्यमागतान् विनिर्जयेन्मर्मभिदस्त्रसंघैः गृण्हात्वसौ-
मेकरवीटकंतद्रूमौ यशःस्वंप्रथयंत्सु विस्तरं ३ इत्युक्तवति रामे तु पुष्कलो भरतात्मजः जग्राह वीटकंतं समाद्रु-
जकरांबुजात् ४ स्वामिन् गच्छामि शत्रुघ्नं एष्टरक्षाकरेण्वहम् सन्नद्धः सर्वशस्त्रास्त्रचापबाणधरः प्रभो सर्वमद्यक्षि-
तितलं त्वत्पतापो विजेष्यति एते निमित्तभूता वै रामचंद्रमहामते ६ भवत्कृपातः सकलं सस्ररासरमानुषम् उपस्थि-
तं प्रयुद्धाय तन्निषेधेक्षमो ह्यहं ७ सर्वस्वामी ज्ञास्यति यन्मम विक्रमदर्शनात् एष गंतास्मि शत्रुघ्न एष्टरक्षाप्रका-
रकः ८ एवं ब्रुवंतं भरतात्मजसः प्रस्तूय साध्वित्यनुमोदमानः शूरांश्च सर्वान् कपिवीरमुख्यान् प्रभंजनोद्भूतमु-
खान् हरिः प्रभूः ९ भो हनूमन् महावीरशृणु महाकथमाहृतः त्वत्प्रसादान्मया प्राप्तमिदं राज्यमकंदकम् १० सी-
तयाममसंयोगो यो भवान्जलधिंतरं चरितं तद्दरे विद्धि सर्वतपकपीश्वर ११ त्वंगच्छ मम सैन्यस्य पालकः स-

अ.
१०

१६

नममाज्ञया शत्रुघ्नः सोदरो मह्यं पालनीयस्त्वया हयः १२ यत्र यत्र मतिभ्रंशः शत्रुघ्नस्य प्रजायते तत्र तत्र प्रबोद्ध-
 व्यो भ्राता मम महामते १३ इति श्रुत्वा महावाक्यं रामचंद्रस्य धीमतः शिरस्याज्ञां समाधाय प्रणाममकरोत्तदा
 १४ अथादिशन्महाराजो जांबवंतं कपीश्वरम् रघुनाथस्य सेवायै कपि पूज्यमतेजसम् १५ अंगदो गवयो मे द-
 स्तथा दधिमुरवः कपिः सुग्रीवः पूवगाधीशः शतवल्याक्षिका कपौ १६ नीलो नलो मनोवेगो धिगंतावानरांगजः इ-
 त्येवमादयो यूयं सज्जीभूता भवन्तु मे १७ सर्वैर्गजैः सदृशैश्च तप्तहाटकभूषणैः कवचैः सशिरस्त्राणैर्भूषितायां
 तु सत्वरैः १८ समंत्रमाहूय समंत्रिणां तदा जगाद रामो बलवीर्यशोभनः अमात्यमो लेवदकेत्रयोग्या नराहं पाल-
 यितुं समर्थाः १९ तदुक्तमेवमाकर्ण्य जगाद परवीरहा हयस्य रक्षणे योग्यान् बलिनोत्र नराधिपान् २० रघुनाथश्च
 णुषैतान् तव वीरान्संहितान् धनुर्धरान् महाविद्यान् सर्वशस्त्रास्त्रकोविदान् २१ प्रतापाग्र्यं नीलरत्नं तथा लक्ष्मीनि-
 धिं नृपम् रिपुतापं चोग्रहयंतथा शस्त्रविदं नृपम् २२ राजन्योसौ नीलरत्नो महावीरो रथाग्रणीः स एव लक्षं रक्षेत
 लक्षं युद्धे तनिर्भयः २३ अक्षौहिणीभिर्दशभिर्यातुवाहस्य रक्षणे दंशितैस्तु शिरस्त्राणैर्महाबाहुभिरुद्धतैः २४
 प्रतापाग्र्यो यो ह्ययं च रिपुगर्वमशातयत् स व्यापसत्यबाणानां मोक्ता सर्वास्त्रवित्तमः २५ एष क्षोणिभिर्विश-
 त्यायातु यज्ञहयावने सन्नत्योरिपुनाशाय युवाको दंडदंडभृत् २६ तथा लक्ष्मीनिधिस्त्वेषयातुराजन्यसत्तमः
 यस्तपोभिः शतधृतिप्रसाद्यास्त्राणि चाभ्यसन् २७ ब्रह्मास्त्रं पाश्र्वपत्यास्त्रं गारुडं नागसंज्ञितम् मायूरं नाकुलं

रौद्रं वैष्णवं मेघसंज्ञितम् २८ कजं पार्वतसंज्ञं च तथा वायव्यसंज्ञितम् इत्यादीनां तु शस्त्राणां सप्रयोगविसर्गवि
त् २९ स एष निजसैन्यानां अक्षौहिण्यैकया युतः प्रयातुश्चरमुकुटः सर्ववैरिप्रभञ्जनः ३० रिपुनापोयंगंताद्यगच्छत्व
ग्यो धनुर्भृताम् सर्वशस्त्रास्त्रकुशलोरिपुवंशदवानलः गच्छतां सेनया बद्धा चतुरंगसमेतया शत्रुघ्नाज्ञां शिर
स्येते दधत्वद्यबलोकताः ३३ उग्राश्वोपिमहाराजा तथा शस्त्रविदीपितः सर्वेयांतु ससन्नद्धा तव वाहस्यपालकाः
इति भाषितमाकर्ण्य मंत्रिणः प्रजहर्षन् आज्ञापयामास सतान् स मंत्रकथितान् भटान् ३५ ते तु ज्ञां रघुनाथस्य
प्राप्य मोदं प्रपेदिरे चिरकालं सांपरायं वांछन्तो युद्धदुर्मदाः ३६ सन्नद्धाः कवचाद्यैश्च तथा शस्त्रास्त्रवर्त्तनैः
ययुः शत्रुघ्नसंवासंसीतापतिप्रणोदिताः ३७ शेष उवाच अथोक्तो ऋषिणारामो विधिवत्सूजय
न् क्रमात् आचार्यादीन् ऋषीन् सर्वान्यथोक्तवरदक्षिणैः ३८ आचार्याय ददौ रामो हस्तिनं षष्टिहायनम्
हयमेकं मनोवेगं रत्नमालाविभूषितम् ३९ पौरटं रथमेकं च मणिरत्नविभूषितम् चतुर्भिर्वाजिभिर्युक्तं सर्वोप
स्करसंयुतम् ४० मणिलक्षं तु प्रत्यक्षं गुक्ताफलतुलाशतम् विद्रुमस्य तुलानां तु सहस्रं स्फुटनेजसम् ४१ ग्रा
ममेकं ससंपन्नं नानाजनसमाकुलम् विचित्रस्य निष्पन्नं विविधैर्मदिरेर्वृतम् ४२ ब्रह्मणे पितृथैवादात्तथैवा
ध्वर्यवेददौ ऋत्विग्भ्यो भूरिशोदत्वा प्रणनाम रघूत्तमः ४४ सर्वे ते विविधा वाग्भिराशीर्भिरभिर्युजत चिरं जी
वमहारज रामचंद्रघूदह ४५ कन्यादानं भूमिदानं गजदानं तथैव च अश्वदानं स्वर्णदानं तिलदानं समौक्ति

कम् ४ ५ अन्नदानं पयोदानं भयं दानमुत्तमम् रत्नदानानि सर्वाणि विप्रेभ्यः श्वादिशन्महान् ४६ देहि देहि ध-
 नं देहि मानेति ब्रूहि कस्यचित् ददात्वन्नं ददात्वन्नं सर्वभोगसमन्वितम् ४७ इत्थं प्रावर्तत मरवोरघुनाथस्य धी-
 मतः सदक्षिणो द्विजवरैः पूर्णः सर्वशक्तमक्रियः ४८ अथ रामानुजो गत्वामातरं प्रणनाम ह आज्ञापयां श्वर-
 क्षार्थमेष गच्छामि शोभने ४९ त्वत्कृपा तोरिपुकुलं जित्वा शोभासमन्वितः ५० मातो वाच पुत्र-
 गच्छ महावीरशिवा मार्गा भवन्तु ते सर्वान् रिपुगणान् जित्वा पुनरागच्छ सन्मते ५१ पुष्कलं पालय निजभ्रा-
 तृजं धर्मविन्नमम् महाबलिनमद्यापि बालकं लीलया युतम् ५२ पुत्रगच्छसि चेद्युक्तः पुष्कलेन शोभान्वितः तदा
 मम प्रमोदः स्यान्नान्यथा शोकभागहम् ५३ इति संभाष्य माणां स्वां मातरं प्रत्युवाच सः त्वदीयचरणद्वंद्वं स्म-
 रन् प्राप्स्यामि शोभनम् ५४ पुष्कलं पालयित्वा हं निजं स्वमिव शोभने स्वनामसदृशं कृत्वा पुनरायामि मोदवान्
 ५५ इत्युक्त्वा प्रययौ वीरो रामं शरयुमंडपे आसीनं मुनिवर्याग्र्यैर्यज्ञवेषधरं वरम् ५६ उवाच मतिमान् वीरः
 सर्वशोभासमन्वितः रामाज्ञापय रक्षार्थं हयस्यानुज्ञया तव ५७ रघुनाथोऽपि तच्छ्रुत्वा भद्रमस्त्विति चाब्रवीत्
 बालं स्त्रियं प्रमत्तं त्वं माह्व्याः शस्त्रवर्जितम् ५८ तदा लक्ष्मीनिधिर्भ्राता जानक्या जनकात्मजः प्रहस्य किंचि-
 न्नयनं नर्तयन् राममावदत् ५९ लक्ष्मीनिधिरुवाच रामचंद्रमहाबाहो सर्वधर्मपरायण शत्रुघ्नं शि-
 क्षयतथा यथा लोकोत्तरो भवेत् ६० कुलोचितं कर्म कुर्वन्नासदाचरितं तथा गच्छेत्स परमं धाम तेजोबलसम-

रा. मे
१८

नितः ६१ त्वया प्रोक्तं महाराज ब्राह्मणं नावमानयेत् पित्रा तव हतो विप्रः पितृभक्तिपरायणः ६१ त्वयापि सूक्तं
हत्कर्मकृतं लोकविगर्हितम् अवध्यां महिलां यस्त्वं हतवान्मुनिसत्तमः ६३ अग्रजोऽस्य महाराज कृतवान्यं पराक्रमम्
लक्ष्मणेन कृतं पूर्वं राक्षस्याः कर्णकर्तनम् ६४ एवं करिष्यति नृपः शत्रुघ्नः शिक्षया तव यदि नायं तथा कुर्यात्
कुलस्यासदृशं भवेत् ६५ इत्युक्तं वतंतं रामः प्रत्यवाच ह सन्निव मेघगंभीरया वाचा सर्ववाक्यविशारदः ६६
श्रूयंतु योगिनः शांता समदुःखस्फुरवाः पुनः जानंत्यपारसंसारविस्तारतरणादिकम् ६७ येश्वराः सूक्तमहेष्वासाः
सर्वशस्त्रास्त्रकोविदाः ते च जानंति युद्धस्य वार्तानि तु भवाद्दृशाः ६८ परोपतापिनो ये वै ये चोत्पथविचारकाः
ते हंतव्या नृपैः सर्वैः सर्वलोकहितैषिभिः ६९ इत्युक्तमाकर्ण्य सभा सदस्ते सर्वे स्मितं च कुररिंदमस्य कुंभोद्भवः पू-
जितमेनमश्वं विमोचयामास स शोभितं तदा ॥ ७० इमं मंत्रं स मुच्चार्य वसिष्ठः कलशोद्भवः कराग्रेण स्पृशंश्चाश्वं
मुमोच जयकांक्षया ७१ वाजिनाच्छ्रुयथालीलं सर्वत्र धरणीतले यागार्थं मोचितो येन पुनरागच्छ स त्वरः ७२ अ-
श्वस्तु मोचितः सर्वैर्भटैः शस्त्रास्त्रकोविदैः परीतः प्रययौ प्राचीं दिशं वायुजवान्वितः ७३ प्रचचार बलं सर्वं कंपयन्
धरणीतलम् शेषोपि किञ्चिन्न तथा फणया हतवान्भवम् ७४ दिशः प्रसेदुः परितः क्ष्मातलं शोभयान्वितम्
वायवस्तंतु शत्रुघ्नं पृष्ठतो मंदगामिनः शत्रुघ्नस्य प्रयाणायाभ्युदितस्य भ्रजोऽस्फुरत् दक्षिणः शरभमाशंसी जया
यच बभूव ह ७५ पुष्कलः स्वर्गहंरम्यं प्रविवेश समृद्धिमत् वितर्दिभिर्वलक्ष्याभिः शोभितं रत्नवेदिकम् ७७ तत्रा

अ.
११

१८

पश्यन्निजां भार्यापतिव्रतपरायणाम् किंचित्स्वाददर्शनादृष्टां भर्तृदर्शनलालसाम् ७८ मुरवारविंदेनचनागवल्ली
 दलं सकर्पूरयुतंचचर्वती नासाफले तोयभवं महाधनं बाह्वोर्मृणाली सदृशोः सकंकणे ७९ कुचौ तु मातूलफलोप
 मौचरौ नितंबविंबं वरती विशोभितम् पादौ तुलाकोटिधरोः सकोमलौ दधत्यहो ऐक्षत सत्यतिस्वकम् ८० परि
 रेभे प्रियां धीरोगद्गदस्वरभाषिताम् तदुरोजपरीरंभनिर्भरीकृतदेहकाम् ८१ उवाच भद्रे गच्छामि शत्रुघ्न पृष्ठरक्ष
 कः रामाज्ञया वाजिमखं पालयन् रथसंयुतः ८२ त्वयामेमातरः पूज्याः पादसंवाहनादिभिः तदुच्छिष्टं विभ्रंजाना
 त्कर्मकरणादरा ८३ सर्वाः पतिव्रतानार्यो लोपासुद्रादिकाः शुभाः नावमान्यास्त्वया भीरुस्वतपोबलशोभिताः
 ८४ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवाल्मीक्यनसंवादे रामाश्वमेधे हयमोचनपुष्कलभार्यासमागमो-
 नाम एकादशोऽध्यायः ११ शेष उवाच इत्युक्तं तं स्वपतिं वीक्ष्य प्रेम्णा सन्निभं प्रत्युवाच ह संती
 व किंचिद्गद्गदभाषिणी १ नाथ ते विजयो भूयात्सर्वत्ररणमंडले शत्रुघ्नाज्ञाप्रकर्तव्या ह यरक्षायथा भवेत् २ स्मर
 णीया हि सर्वत्र सेवकी त्वत्पदानुगा कदापि मानसं नाथ त्वत्तो नान्यत्र गच्छति ३ परमायोधने कांतस्मर्तव्या हं न जा
 तु चित् सत्यां मयितवसांते युद्धे विजयसंशयः ४ पद्मनेत्र तथा कार्यं मूर्तिः श्लाघ्या यथा मम हास्यं नैव प्रकुर्व-
 ति मामीक्ष्य करताडनैः ५ इयं पत्नी महाभोक्तुः संग्रामे प्रपलायितुः कातराय हि युध्यंति शूराणां समयः कुतः
 ६ इत्येवं न ह संत्यजेयं यथा मे देवरांगनाः तथा कार्यं महाबाहो रामस्य ह यरक्षणे ७ योद्धा त्वमादौ सर्वत्र परये

रा. मे
१९

तव एषुतः धनुषंकारवधिराः क्रीयतां बलिनः परे ८ तव प्रोद्यत्करां भोजकरवालभिया बलम् परेषां भवताक्षि
प्रमन्योन्यं भयव्याकुलम् ९ कुलं महदलं कार्यं परान्विजयता त्वया गच्छस्वामिन्महाबाहो तव श्रेयो भवत्विह
१० इदं धनुर्गृहाणा शुभमहदुणविभूषितम् यस्य गर्जितमाकर्ण्य वैरिद्वंदं भयातुरम् ११ इमे ते त्विषुधीवीरमध्ये
तांसद्यथा भवेत् वैरि कोटिविनिःशेषबाणकोटिस्फुरिते १२ कवचं त्विदमाधेहि शरीरे कामसुन्दरे वज्रप्र
भामहादीसिर्हतसंमतसंहतम् १३ शिरस्त्राणं निजोत्तं सेकुरुकांतमनोरमम् इमे वतंसे विशदेमणिरत्नविभूषि
ते १४ इति स्फुविमलवाचं वीरपुत्रीं प्रपश्यन् नयनकमलदृष्ट्या वीक्ष्यमाणस्तदंगम् अधिगतपरिमोदो भारतिः
शत्रुजातेरणकरणसमर्थस्तां जगादातिधीरः १५ पुष्कलुवाच कांतेय त्वं वदसि मां तथा सर्वचराभ्य
हम् वीरपत्नि भवेत्कीर्तिस्तव क्वापि न दुष्यति १६ इति कांतिमतीदत्तं कवचं मुकुटं वरम् धनुर्महेषुधीरवद्गंसर्वं
जग्राह वीर्यवान् १७ परिधाय च तत्सर्वं बहुशोभासमन्वितः शशभेती वरुणः सर्वशस्त्रास्त्रकोविदः १८ त
मस्त्रशस्त्रशोभादयं वीरमालाविभूषितम् कुंकुमागरुकस्तूरीचंदनादिकचर्चितम् १९ नानाकुसुममालाभिरा
जानुपरिशोभितम् नीराजयामास मुहुस्तत्र कांतिमतीसती २० नीराजयित्वा बहुशोकिरंती मौक्तिकैर्मुहुः गलद
शुचलन्नेत्रापरिरेभेपतिं निजम् २१ दृढचपरिरभ्येतां चिरमाश्वासयत्तदा वीरपत्निकांतिमतिविरहं माकृथा
मम २२ एष गच्छामि सविधेस्तव भामेपतिव्रते इत्फत्कातां निजां पत्नीं रथमारुरुहे वरम् तं प्रयातं पतिं प्रेष्ठन

अ.
१२

१९

यनैर्निमिषोद्भिन्नेः विलोकयामासमहापतिव्रतपरायणा २४ सययौजनकंद्रुंजननींप्रेमविह्वलाम् गत्वाथ
पितरंतांचववंदेशिरसामहान् २५ मातापुत्रंपरिष्वज्यस्वांकमारोपयत्तदा मुंचंतीबाष्पनिचयंस्वस्त्यास्त्विति
जगादसा २६ पितरंप्राहभरतंरामोयज्ञकरःपरः पालनीयोलक्ष्मणेनभवद्विश्वमहात्मभिः २७ आज्ञप्तौसौ
जनन्याचपित्राहृषितयागिरा ययौशत्रुघ्नकटकंमहावीरविभूषितम् २८ रथिभिःपत्तिभिर्वीरैःसदशैःसा
दिभिर्वृतः ययौमहाराजरघुराजयोग्यहयाग्रणीः २९ गच्छन्पांचालदेशांश्चकुसुंश्चैवोत्तरान्कुरुन् दशा
णान्श्रीविशालांश्चसर्वशोभासमन्वितः ३० तन्नतत्रोपशृण्वानोरघुवीरयशोरिवलम् रावणास्फुरघातेनभक्त
रक्षाविधायकम् ३१ पुनश्चहयमेधादिकार्यमारभ्यपावनम् यशोवितन्वन्भूवनेलोकान्रामोविताभयात्
३२ तेष्वस्तुष्टोददोरजारत्नानिविविधानिच महाधनानिवासांसिशत्रुघ्नप्रददौमहान् ३३ समतिर्नामते
जस्वीसर्वविद्याविशारदः रघुनाथस्यसचिवःशत्रुघ्नानुचरोवरः ३४ ययौतेनमहावीरोग्रामान्जनपदान्बहून्
रघुनाथप्रतापेननकोपिहृतवान्हयम् ३५ देशाधिपायेबहवोमहाबलपराक्रमाः हस्त्यश्वरथपादातचतुरंग
समन्विताः ३६ संपदोबहुशोनीत्वासुक्तामाणिक्यसंयुताः शत्रुघ्नंहयरक्षार्थमागतंप्रणतौमुहुः ३७ इदंराज्यं
धनंसर्वसपुत्रपशुबांधवम् रामचंद्रस्यसर्वं हि नमदीयंरघूदह ३८ एवंतदुक्तमाकर्ण्यशत्रुघ्नःपरवीरहा आ
ज्ञांस्वांतत्रसंज्ञाप्यययौतैःसहितःपथि ३९ एवंक्रमेणसंप्राप्तःशत्रुघ्नोहयसंयुतः अहिछत्रांपुरींब्रह्मन्नानाज

रा. मे.
२०

नसमाकुलाम् ४० ब्रह्मद्विजसमाकीर्णानानारत्नविभूषिताम् सौवर्णैः स्फटिकैर्हर्म्यैर्गोपुरैः समलंकृताम्
४१ यत्र रंभातिरस्कारकारिण्यः कमलाननाः दृश्यन्ते सर्वहर्म्येषु ललनालीलयान्विताः ४२ यत्र स्वाचारललि
ताः सर्वभोगैकभोगिनः धनदानुचरा एव तथा लीलासमन्विताः ४३ यत्र वीराधनुर्हस्ताः शरसंधानकोविदाः
कुर्वन्ति तत्र राजानं सहस्रं समदाभिधम् ४४ एवं विधं ददर्शाथ नगरं दूरतः प्रभुः पार्श्वतस्य पुरस्येष्टमुद्यानं
शोभयान्वितम् ४५ पुन्नागैर्नागपत्रैश्च तिलकैर्देवदारुभिः अशोकैः पारलैश्चूतैर्मदारैः कोविदारकैः ४६
आम्रजंबूकदंबैश्च प्रियालपनसैस्तथा शालैस्तालैस्तमालैश्च मल्लिकाजातियूथकैः ४७ नीपैः कदंबैर्बकुलै
श्चंपकैर्मदनादिभिः शोभितं सददर्शाथ शत्रुघ्नः परवीरहा ४८ हयोगतस्तद्वनमध्यदेशे तमालतालादिसुशोभि
ते वै ययौ ततः पृष्ठत एव वीरो धनुर्धरैः सेवितपादपद्मः ४९ ददर्श तत्र रचितं देवाय तनमद्भुतम् इन्द्रनीलैश्च वैडू
र्यैस्तथामारकतैरपि ५० शोभितं स्फुरसेवार्हकैलासप्रस्थमेव किम् जातरूपमयैस्तंभैः शोभितं मोहनं महत्
५१ दृष्ट्वा तद्रघुनाथस्य भ्राता देवालयं वरम् पप्रच्छ सुमतिं स्वीयं मंत्रिणं वदतां वरं ५२ शत्रुघ्न उवाच
वदामात्यवरेदं किंकस्य देवस्य केतनम् का देवी पूज्यते चात्र कस्य हेतोः स्थितानघ ५३ एवमाकर्ण्य सर्वज्ञो मंत्रवि
न्निजगादह शृणुष्वैकमना वीरयथा वदिह सर्वशः ५४ कामारव्यायाः परं स्थानं विद्धि विश्वैकमातरम् यस्याद
र्शनमात्रेण सर्वसिद्धिः प्रजायते ५५ देवास्फुरास्तयां स्तुत्वानत्वा प्राप्ता रिवलांश्रियम् धर्मकामार्थमोक्षाणां

अ.
१२

२०

दात्रीभक्तानुकंपिनी ॥ ५६ ॥ याचितासमदेनात्राहिछत्रापतिनापुरा स्थिताकरोतिसकलंभक्तानांदुःखहा-
 रिणी ५७ तांनमस्कुरुशत्रुघ्नसर्ववीरशिरोमणे नत्वाशसिद्धिप्राप्नोतिसकराकरदुर्लभाम् ५८ इतिश्रुत्वा
 थतद्वाक्यंशत्रुघ्नःशत्रुतापनः पप्रच्छसकलांवातंभवान्यापुरुषर्षभः ५९ शत्रुघ्नउवाच कोहिछ-
 त्रापतीराजासमदःकिंतपःकृतम् केनचेयंतुलोकानांमातातुष्टात्रसुस्थिता ६० वदसर्वमहामात्यनानार्थ
 परिहंहितम् यथावत्त्वंहिजानासितस्माद्वदमहामते ६१ समतिरुवाच हेमकुटोगिरिःपूर्वसर्वदेवो
 पशोभितः तत्रास्तितीर्थंविमलंऋषिहंदसुसेवितम् ६२ समदोहितपस्तेपेहतमातृपितृप्रजः अरिभिःस
 र्वसामंतैर्जगामतपसेहितम् ६३ वर्षाणित्रीणिसयदात्वेकेनमनसास्मरन् जगतांमातरंदध्यौनासाग्रस्तिमि
 तेक्षणाः ६४ वर्षाणित्रीणिशृङ्गानांपर्णानांभक्षणंचरन् चकारपरमुग्रंसतपःपरमदुश्चरम् ६५ अब्दानित्री
 णिसलिलेशीतकालेममज्जसः ग्रीष्मेचकारपंचाग्नीन्प्रावृट्सजलदोन्मुखः ६६ त्रीणिवर्षाणिपवनंसंरुध्य
 स्वांतगोचरम् भवानींसंस्मरन्धीरोनचकिंचनपश्यति ६७ वर्षेतुद्वादशेतीतेदृष्ट्वेन्द्रःपरमंतपः विभीषमन
 सातीवशक्रःस्वल्पसमृद्धिमान् ६८ आदिदेशसकामंतुपरिवारपरिवृतम् अप्सरोभिःसंसंयुक्तंब्रह्मेन्द्रादिज
 योद्यतम् ६९ गच्छकामसरवेमह्यंप्रियमाचरमोहन समदस्यतपोविघ्नंसमाचारयथाभवेत् ७० इतिश्रु-
 त्वामहद्वाक्यंतुराषाहं स्वयंप्रभः उवाचविश्वविजयेप्रौढगर्वोरघूदह ७१ कामउवाच स्वामिन्कोसौ

हिस्रमदः किंतपः स्वल्पकंपुनः ब्रह्मादीनां तपोभंगं करोम्यस्य तु का कथा ७२ महाणवलनिर्भिन्नश्चंद्रस्तारां
गतः पुरा त्वमप्यहल्यां भगवन् विश्वामित्रस्तथोर्वशीम् ७३ चिंतां माकुरु देवं द्रसेव केमयि स्रस्थिते एष गच्छा
मिस्रमदं देवान्यालयमारिष ७४ इत्थमुक्त्वा कामदेवो हेमकूटं गिरिं ययौ वसंतेन युतः सरव्यातथैवाप्सरसांग
णैः ७५ वसंतस्तत्र सकलान् वृक्षान् पुष्पफलैर्युतान् कोकिलाषट्पदश्रेण्याघुष्टानाश्चकार ह ७६ वायुः स शी
तलोवातिदक्षिणां दिशमाश्रितः कृतमालासरितीरलवंगकुसुमान्वितः ७७ एवं विधेवने हृत्तेरंभानामाप्सरो
वरा सरिषिभिः संवृता तत्र जगाम स्रमदांतिकम् ७८ तत्रारभत गानं साकिं नरस्वरशोभनम् मृदंगपणवाने
कवाद्यभेदविशारदा ७९ तद्गानमाकर्ण्य नराधिपो सौवसंतमालोक्य मनोहरं च तथान्यपुष्पावदितं मनोगं-
चकार चक्षुः परिवर्तनं बुधः ८० तं प्रबुद्धं नृपं वीक्ष्य कामः पुष्पायुधः स्वरन् चकार सत्वरं सज्यं धनुस्तत्पृष्टो
नघ ८१ एकाप्सरास्तस्य नृपस्य पादयोः संवाहनं नर्तितं नेत्रपल्लवा चकार चान्यत्र कटाक्षवीक्षणं चकार काचि
त्भृशमंगचेष्टितम् ८२ अप्सरोभिस्तथा चीर्णं कामविह्वलमानसः चिंतयामास मतिमान् जितेन्द्रियशिरो
मणिः ८३ एतामेतपसो विघ्नकारिण्योऽप्सरसां वराः शक्रेण प्रेषिताः सर्वा करिष्यंति यथा तथम् ८४ इति सं-
चिंत्य स्रतपास्ता उवाच वरांगनाः कायूयंकुत्र संस्थाः किं भवतीनां चिकीर्षितम् ८५ अत्यद्भुतं जातमहोयद्
वंत्योक्षि गोचराः यास्तपोभिः स्रदुःप्राप्तास्तान् च मेतपसा गताः ८६ इति श्रीपद्मपुराणे पातालरवंडे

शेषवात्स्यायनसंवादे रामाऽश्वमेधे कामारत्यानं नाम द्वादशोऽध्यायः १२. शेष उवाच इति वाक्यं
 समाकर्ण्य सुमदस्य तपोनिधेः जगदुःकामसेनास्तारं प्राद्याप्सरसो मुदा १ त्वत्तपोभिर्वयं कांतप्राप्ताः सर्ववरां
 गनाः तासां यौवनसर्वस्वं भक्षित्य जतपः फलम् २ इयं घृताची सुभगा चंपका भशरीरभूत् कर्पूरगंधललितं
 भनक्तु त्वत्पुत्रा मुतम् ३ एतां महाभाग सुशोभविभ्रमां मनोहरां गींघनपीनसत्कुचाम् कांतोपशुंक्ष्वाशुनि
 जोग्रपुण्यतः प्राप्ता पुनस्त्वं त्यजदुःखजातं ४ मामप्यनर्घ्यभरणोपशोभितां मंदारमालापरिशोभिवक्षसम्
 नानारतारत्यानविचारचंचुरां हृदयथास्यात्सरिरंभणंकुरु ५ पिबामृतं मे मृतवक्त्रनिर्गतं विमानमारुह्य वरं म
 या सह सुमेरुशृंगं बहुपुण्यसेवितं संप्राप्य भोगंकुरु सत्तपः फलम् ६ तिलोत्तमाद्यानवरूपशोभिता गृण्हंतु ते
 मूर्धनि तापवारणम् सूचामरौ सततधारयांचितौ गंगाप्रवाहाविवसंदरोत्तम ७ शृणुष्व भोः कामकथामनो
 हरा पिबामृतं देवगणादिवांछितम् उद्यानमासाद्य च नंदनाभिधं वरांगनाभिर्विहरंकुरु प्रभो ८ इत्युक्तमाकर्
 ण्य महामतिर्नृपो विचारयामास कुतो ह्युपस्थिता मया सुसृष्टस्तपसः सरांगनाः प्रत्यूह एषोत्रविधेयमेव किम्
 ९ इति चिंतातुरो राजा स्वांते संचिंतयन् सुधीः जगाद मतिमान् वीरः सुमदो देवतागुणान् १० यूयंतु मम चित्त
 स्थजगन्मातृस्वरूपकाः मया संचिंत्य ते या हि सा पितृद्वयसांगणैः ११ इदं तुच्छं स्वर्गसुरवं प्राप्तव्यं तत्र स्वल्पकं
 मत्स्वामिनी मया भक्त्या सेविता दास्यते वरम् १२ यत्कृपातो विधिः सत्यं लोकं प्राप्नोमहानभूत् सामेदास्यति

श. मे.
२२

सर्वहिभक्तदुःखांतकारिणी १३ किंनंदनं किंतुगिरिः कनकेनसुमंडितः किंसुधा स्वल्पपुण्येनप्राप्यादानव
दुःखदा १४ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यकामस्तुविविधैःशरैः प्राहरन्नरदेवस्यकर्तुंकिंचिन्नवैप्रभः १५ कटाक्षैर्नूपु
सारवैःपरिरंभैर्विलोकनैः नतस्यचित्तंविभ्रांतंकर्तुंशक्तावरांगनाः १६ गत्वायथागतंशक्रंजगदुर्धरिधीनृपम् त
च्छुत्वामघवावीरसेवामारभतात्मनः १७ अथनिश्चितमालोक्यपादपद्मेस्वकंबिका जितेंद्रियंमहाराजंप्रत्यक्षा
भूत्सुतोषिता १८ पंचास्यापृष्ठललितापाशांकुशधरावरा धनुर्बाणधरामाताजगत्पावनपावनी १९ तांवीक्ष्यमा
तरंधीमान्सूर्यकोटिसमप्रभाम् धनुर्बाणसृणीपाशंदधानांहर्षमाप्तवान् शिरसाबहुशोनत्वामातरंभक्तभावितां
हसंतींनिजदेहेषुस्पृशंतींपाणिनामुहुः २० तुष्टावभक्त्याकलितचित्तवृत्तिर्महामतिः गद्गदस्वरसंयुक्तःकंट
कांगोपमीयत २१ जयदेविमहादेविभक्तवृंदैकसेविते ब्रह्मरुद्रादिदेवेंद्रसेवितांध्रियुगेनघे २२ मातस्तवकला
विद्धमेतद्भातिचराचरम् त्वहतेनास्ति सर्वत्रमातर्भद्रेनमोस्तुते २३ महीत्वयाधारशक्त्यास्थापिताचलतीनहि
सपर्वतवनोद्यानदिग्गजैरुपशोभिता २४ सूर्यस्तपतितीक्ष्णैःसैःकिरणैःप्रतपन्महीम् त्वच्छक्त्यावसुधासं
स्थंरसंगृह्णन्विमुंचति २५ अंतर्बहिस्स्थितोवह्निर्लोकानांपकरोतिशम् त्वत्प्रसादान्महादेविस्ररासरनम-
स्तुते २६ त्वंविद्यात्वंमहामायाविष्णोर्लोकैकपालिनी स्वशक्त्यासृजसीविश्वंत्वंपालयसिमोहिनि २७ त्वत्तः
सर्वेस्रराःप्राप्यसिद्धिंसरस्वमयंतिवै मांपालयकृपानायेविदितेभक्तवल्लभे २८ रक्षमांसेवकंमातस्त्वदीयच

अ.
१३

२२

रणारणम् कुरुमेवांछितांसिद्धिमहापुरुषपूर्वजे ३० समतिरुवाच एवंतुष्टाजगन्मातावृणीष्ववरमु
 त्तमम् उवाच भक्तं समदंतपसाकृशदेहिनम् ३१ इत्येतद्वाक्यमाकर्ण्य प्रहृष्टः समदो नृपः वव्रे निजं हतं राज्यं हत
 दुर्जनकंटकम् ३२ महेशीचरणद्वंद्वे भक्तिमव्यभिचारिणीम् शान्तेमुक्तिं तु संसारवार्धिनिस्तारणीं पुनः ३३ का
 माक्ष्युवाच राज्यं प्राप्नुहि समदसर्वत्र हतकंटकम् महिलारत्नसंजुष्टपादपद्मद्वयोभव ३४ तव वैरिपराभू
 निर्माभूयात्सुमदाभिध यदा तुरावणं हत्वारयुनाथो महायशाः ३५ करिष्यत्यश्वमेधं हि सर्वसंभारशोभित
 म् तस्य भ्राता महावीरः शत्रुघ्नः परवीरहा ३६ पालय नृहयमायास्यत्यत्र वीरादिभिर्वृतः तस्मै सर्वसमर्थैवं
 राज्यमृद्धं धनादिकम् ३७ पालयिष्यसि यो धैः स्वैर्धनुर्धारिभिरुद्भटैः ततस्तत्पृथिवीं सर्वांश्च मिष्यसि महामते
 ३८ ततो रामं नमस्कृत्य ब्रह्मद्वंद्वे देशादिसेवितम् मुक्तिं प्राप्स्यसि दुःप्रापं योगिभिर्यमसाधनैः ३९ तावत्कालमि
 ह स्थास्येयावद्राज्यहयागमः पश्चात्तु सर्वमुद्धृत्य गतासि परमं पदम् ४० इत्युक्त्वा तर्दधे देवी सरासरनमस्कृता
 समदोऽप्यहिच्छत्रायां शत्रून् हत्वा नृपो भवत् ४१ एष राजा समर्थोऽपि बलवाहनसंयुतः न गृहीष्यति ते वाहं महामा
 या सरक्षितः ४२ श्रुत्वा प्राप्तं पुरीषां सर्वे हयमेधं तथोत्तमम् त्वां च सर्वैर्महाराजैस्सेवितांघ्रिं महामतिम् ४३ सर्वदा
 स्यति सर्वज्ञ राजा समदनामध्वक् अधुना तन्महाराज रामचंद्रप्रतापतः ४४ शेष उवाच इति वृत्तं समा
 कर्ण्य समदस्य महायशाः साधुसाध्विति चोवाच जहर्ष मतिमान्बली ४५ अहिच्छत्रापतिः सर्वैः स भटैः परि

वारितः सभायां सरवमास्तेस्मबहुराजन्यसेवितः ४६ ब्राह्मणावेदविदुषो वैश्याधनसमुद्भवाः राजानं पर्युषा
सन्तेऽस्मदंशोभयान्वितम् ४७ वेदविद्याविनोदेन न्यायिनो ब्रह्मणावराः आशीर्वदन्ति तं भूपं सर्वलोकैकर
क्षकम् ४८ एतस्मिन् समये कश्चिदागत्य नृपतिं जगौ स्वामिन् जानेकस्यास्ति हयः पत्रधरोतिके ४९ तच्छ्रु
त्वा सेवकं श्रेष्ठं प्रेषयामास सत्वरः ॥ जानीहि कस्य राज्ञो यमश्चो मम पुरातिके ५० गत्वाथ सेवकस्तत्र ज्ञात्वा व
त्तांतमादितः निवेदयामास नृपं महाराजन्यसेवितम् ५१ सञ्चुत्वारयुनाथस्य हयं नित्यमनुरमरन् आज्ञापया
मास जनं सर्वं राजा विशारदः ५२ लोकामदीयाः सर्वे ये धनधान्यसमाकुलाः तोरणादीनि गेहेषु मंगलानि सृजं
त्विह ५३ कन्याः सहस्रशो रम्याः सर्वाभरणभूषिताः गजोपरि समाकूटायां तु शत्रुघ्नसंमुखम् ५४ इत्यादि स
र्वमाज्ञाप्य ययौ राजा स्वयंततः पुत्रपौत्रमहेलादिपरिवारपरिवृतः ५५ शत्रुघ्नः स महामात्यैः स भटैः पुष्कलादि
भिः संयुतो भूपतिं वीरं ददर्श समदाभिधम् ५६ हस्तिभिः सादिभिर्युक्तैः पत्तिभिः परमापनैः वाजिभिर्भूषितै
वीरैः संयुतं वीरशोभितम् ५७ अथागत्य महाराजं शत्रुघ्नं नतवान्मुदा धन्योस्मि कृतकृत्योस्मि कृतकृत्यं कृतं वपुः
५८ इदं राज्यं गृहाणा शक्र महाराजोपशोभितम् महामाणिक्यमुक्तादिमुद्राधनसंपूरितम् ५९ स्वामिन् चिरं
प्रतीक्ष्यामि हयस्यागमनं पुरा कामाक्ष्याकथितं पूर्वजातं संप्रतितत्तथा ६० विलोकय पुरं मह्यं कृतार्थान् कुरुमान
वान् पावयास्मत्कुलं सर्वं रामानुजमहीपते ६१ इत्युत्कारो हयामास कुंजरे द्वेदं संनिभम् पुष्कलं च महावीरं तथा

स्वयमथारुहत् ६२ भेरीपणवतूर्याणांवीणादीनांस्वनस्तथा॥ व्याप्नोतिस्ममहाराजसुमदेनप्रणोदितः ६३ कन्याः
 समागत्यमहानरेन्द्रंशत्रुघ्नमिन्द्रादिकसेवितांघ्रिम्॥ करिस्थितामौक्तिकद्वंद्वसंधैर्वर्धयामासुरितःप्रयुक्ताः ६४
 शनैःशनैःसमागत्यपुरीमध्येजनैर्मुदा वर्धयितो गृहं प्रापतोरणादिकभूषितम् ६५ हयरत्नेनसंयुक्तस्तथा
 वीरैःसुशोभितः राज्ञापारिवृत्तोरजाशत्रुघ्नःप्रापमंदिरम् ६६ अर्घ्यादिभिःपूजयित्वा रघुनाथाग्रजमुदा
 सर्वसमर्पयामासरामचंद्रायधीमते ६७ इतिश्रीपद्यपुराणेपातालरवंडेशेषवात्स्यायनसंवादे
 रामाश्वमेधेनयोदशोऽध्यायः १३ शेषउवाच अथस्वागतसंतुष्टंशत्रुघ्नंप्राहभूमिपः रघुना
 थकथांश्रेष्ठांशुश्रूषुर्भरतर्षभः १ सुमदउवाच कच्चिदास्तेस्वररामः सर्वलोकशिरोमणिः भ
 क्तरक्षावतारोयंममानुग्रहकारकः २ धन्यालोका इमेपूर्वरघुनाथमुखाम्बुजम् येषिवंत्यनिशंचाक्ष्णां पुटकैः
 परिमोदिताः ३ अर्थजातंमदीयंचनितरांपुरुषर्षभ कृतार्थकुलभूम्यादिवस्तुजातंमहामते ४ कामाक्ष्याच
 प्रसादोमेकतःपूर्वदयार्द्रया॥ रघुनाथमुखाम्बुजंद्रक्ष्येयंसकुटुंबकः ५ इत्युक्तवतिवीरेतुसुमदेपार्थिवोत्तमे
 सर्वतत्कथयामासरघुनाथगुणोदयं ६ त्रिरात्रंतत्रस्थित्वातुरघुनाथानुजःपुरे गंतुंचकारधिषणांराज्ञास
 हमहामतिः ७ तद्ज्ञात्वासुमदःशीघ्रंपुत्रंराज्येभ्यषेचयत् शत्रुघ्नेनमहाराजापुष्कलेनानुमोदितः ८ वा
 सांसिबहुरत्नानिधनानिविविधानिच शत्रुघ्नसेवकेभ्योसोप्रादात्तत्रमहामतिः ९ ततो गमनमारभेमंत्रि

भिर्बहुवित्तमैः पतिभिर्वाजिभिर्नागैः सदश्वैरथकोटिभिः १० शत्रुघ्नः सहितस्तेन समदेन धनुर्भृता
जगाम मार्गं विहसन् रघुनाथप्रतापभृत् ११ पयोष्णीतीरमासाद्य जगाम सहयोत्तमः पृष्टतो नु ययुः सर्वे यो
धावैरिप्रहारिणः १२ आश्रमान् विविधान् पश्यन् ऋषीणां सुतपोभृताम् तत्र तत्र विचक्षाणो रघुनाथगुणोद-
यम् १३ एषधीमान् हरिर्यातिहरिणा परिरक्षितः हरिभिर्हरिभक्तैश्च हरिचर्यारुहैर्मुहुः १४ इति शृण्वन् शक्रभा-
वाचो मुनीनां परितः प्रभः तु तोषभक्त्युत्कलितचित्तवृत्तिभृतां महान् १५ ददर्शाश्च ममुद्धर्षजनजंतुसमाकुलम्
वेदध्वनिहताशेषामंगलं शृण्वतां नृणाम् १६ अग्निहोत्रहविर्धूमपवित्रितनभोरिव लम् मुनिवर्यकृतानेकया
गयूपसूशोभितम् १७ यत्र गावस्तु हरिणा पाल्यन्ते पालनोचिताः सूषकानां शतंतस्मिन् बिडालास्ये स्वकंवपुः
१८ मयूरैर्नकुलैः सार्धं कीडंति फणिनो निशम् गजैः सिंहैर्नित्यमत्र स्थियते मित्रतांगतैः १९ एणास्तत्र त्यनी-
वारभक्षणेषु कृतादराः न भयं कुर्वते कालाद्रक्षिता मुनिवन्दकैः २० गावः कुंभसमो धस्कानं दिनी समविग्रहाः
कुर्वन्ति चरणोत्थेन रजसातं पवित्रितम् २१ मुनिवर्यैः समित्याणि पदैर्धर्मक्रियांचितम् दृष्ट्वा पप्रच्छ समतिं
सर्वज्ञं राममंत्रिणम् २२ शत्रुघ्न उवाच समते कस्य संस्थानं मुनेर्भाति पुरोगतं निर्वैरिजंतुसंसेव्यं-
मुनिवन्दसमाकुलम् २३ श्रोण्यामिमुनिवार्तांच विदधामि पवित्रितम् निजं वपुस्तदीयाभिर्वार्ताभिर्मननादि-
भिः २४ इति श्रुत्वा महद्वाक्यं शत्रुघ्नस्य महात्मनः कथयामास सचिवो रघुनाथस्य धीमतः २५ समतिरुवा

च च्यवनस्याश्रमं विद्धि महातापसशोभितम् निर्वैरजंतुसंकीर्णं मुनिपत्नीभिरावृतम् २६ यो सोमहासु
 निःस्वर्गवैद्यो भर्गमादधात् स्वायं भुवमहायज्ञेशक्रमानविभेदिनः २७ महासुनेः प्रभावो यं न केनापि समाप्यते
 तपो बलसमृद्धस्य वेदमूर्तिधरस्य हश्चुत्वारामानुजो वार्ता च्यवनस्य महासुनेः सर्वं पप्रच्छ सुमतिं शक्रमानादिभं
 जनम् २९ शत्रुघ्न उवाच कदा सौ दस्वयो भर्गं चकार सरपंक्तिषु किं कृतं देवराजेन स्वायं भवमहामरवे
 ३० सुमतिरुवाच ब्रह्मवंशेति विख्यातो मुनिर्भृगुरिति श्रुतः कदाचिद्भूतवान् स्वायं समिदाहरणं प्र
 ति ३१ तदा मरुविनाशाय दुर्मनो राक्षसो बली आगत्योच्चैर्जगाद दं महाभयकरं वचः ३२ कुत्रास्ति मुनिबंधुः
 सकुत्रचित्महिलानघा पुनः पुनरुवाचे दं वचो रोषसमाकुलम् ३३ तदा हुतवहो ज्ञात्वा राक्षसाद्वयमागतम् दर्श
 यामास तज्जायामंतर्वलीमनिदितां ३४ जहार राक्षसस्तां तुरुदंतीं कुरुमीमिव भृगोरक्षः पतेरक्षरक्षनाथतपो
 निधे एवं वदंती मातंतीं गृहीत्वानिरगाद्दहिः दुष्टो वाक्यप्रहारेण बोधयन् तपसः सतीम् ३५ ततो महाभयत्र-
 स्तो गर्भश्चोदरमध्यतः पपात प्रज्वलन्नेत्रौ वैश्वानर इवांगजः ३७ तेनोक्तं मा व्रजाशक्तं भस्मीभवसु दुर्मते नहि
 साधि परामर्शं कृत्वा श्रेयोधिगच्छसि ३८ इत्युक्तः स पपाता शूभस्मीभूतकलेवरः माता तदार्भकं नीत्वा जगामा
 श्रममुन्मनाः ३९ भृगुर्वद्विहृतं सर्वं ज्ञात्वा कोपसमाकुलः सशापसर्वभक्षस्त्वं भवदुष्टारि सूचकः ४० तदा शप्नोति-
 दुःस्वार्तो जग्राहं श्याशूक्ष्णक्षणिः कुरु मेनुग्रहं स्वामिन् दयया च महामते ४१ मयानृतं वचो भीत्या कथितं च गुरु

रा. मे.
२५

दुहा तस्मान्ममोपरिकृपांकुरुधर्मशिरोमणे ४२ तदानुग्रहमाधाच्चसर्वभक्षोभवान्शक्तिः इत्युक्तवान्हुतभुजं
दयाद्रोमुनितापसः गर्भाच्युतस्यपुत्रस्यजातकर्मादिकंशक्तिः चकारविधिवद्विप्रोदर्भपाणिःसमंगलः ४४ च्य
वनात्तच्यवनंप्राहुःपुत्रंसर्वतपस्विनः शनैःशनैःसवद्वधेशक्तूप्रतिपदिंदुवत् ४५ सजगामतपःकर्तुरेवांलो कै-
कपावनीं शिष्यैःपरिवृतःसर्वैस्तपोबलसमन्वितैः ४६ गत्वातत्रतपस्तेपेवर्षाणामयुतंमहान् अंसयोःकिंशक्तौ
जातौवल्मीकोपरिशोभितौ ४७ मृगा आगत्यतस्यांगेकडुंविदधुरुत्सकाः नकिंचित्सहिजानातिदुर्वारतपसा
हतः ४८ कदाचिन्मनुरुद्युक्तस्तीर्थयात्रांप्रतिप्रभुः सकुटुंबीययौरेवांमहाबलपरिवृतः ४९ तत्रस्नात्वामहा
नद्यांसंतर्प्यपितृदेवताः दानानिब्राह्मणेभ्यश्चप्रादाद्विष्णुप्रनुष्टये ५० तत्कन्याविचरंतीसावनमध्येइतस्ततः
सरवीभिःसहितारम्यातसहाटकभूषणा ५१ तत्रदृष्ट्वायवल्मीकंमहांतंतरुशोभितम् उच्येधोन्मेषरहितंते
जःकिंचिद्दर्शसा ५२ गत्वातत्रशलाकाभिःसातुददुधिरंस्त्रवत् दृष्ट्वा राजांगजारवेदंप्राप्तवत्यतिदुःखितः
५३ नजनन्येतथापित्रेशशंसाधेनविपुता स्वयमेवात्मनात्मानंसाशक्तशोचभयातुरा ५४ तदाभूश्चलिता
राजन्दिवाल्कापपातह धूमादिशोभवन्सर्वाःसूर्यश्चपरिवेषितः ५५ तदाराज्ञोहयानंशहस्तिनोबहवो
मृताः धनंनष्टंरत्नयुतंकलहोभून्मिथस्तदा तदालोक्यचूपोभीतःकिंचिदुद्विग्नमानसः जनान्नपृच्छत्केना
पिमुनयेत्वपराधितम् ५७ पारंपर्येणतज्ज्ञात्वास्वपुत्र्याःपरिचेष्टित ययौसुदुःखितस्तत्रसमृद्धबलवाहनः ५८

अ.
१४

२५

तवैतपोनिधिर्वीक्ष्यमहतातपसायुतम् स्तुत्वाप्रसादयामासमुनिवर्यदयांकुरु ५९ तस्मैतुष्टोजगादार्थमुनिव
र्योमहानपाः तवात्मजाकृतंसर्वमुत्पाद्याधमवेहितत् तवपुत्र्यामहाराजचक्षुर्विस्फोटनंकृतम् बहुसुश्रुतव
धिरंजानतीत्वामुवाचन ६१ तस्मादियंमहाभूपमह्यंदेयायथाविधि ततश्चोत्पातशमनंभविष्यतिनसंशयः
६२ तच्छ्रुत्वादुःखितोराजाप्रज्ञाचक्षुषआत्मजाम् ददौकुलवयरूपां सुलक्षणसुशोभिताम् ६३ दत्तायदान्
पैण्यंकन्याकमललोचना तदोत्पाताः शमंयाताः सर्वेमुनिवरोत्तम ६४ राजादत्वात्मजां तस्मैमुनयेतपसांनिधे
प्रापस्वांगरींभूयोदुःखितोयंदयायुतः ६५ इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाः
श्वमेधेचतुर्दशोऽध्यायः १४ शेषउवाच अथार्षिस्वाश्रमंगत्वामानव्यासहभार्यया मुदंप्रापहता
शेषपातकोयुक्तयातया १ समानवीतंनरमात्मनःपतिंनेत्रेणहीनंजरसागतौजसम् सिषेवएनंहरिमेधितो
जसंनिजंपतिमंगलदेवतायथा २ शुश्रूषतीस्वंपतिमिंगितस्त्रामहानुभावंतपसांनिधिंप्रियम् परांसुदंप्राप
सतीमनोहराशचीयथाशक्रसुसेवनोद्यता ३ चरणौसेवतेतन्वीसर्वलक्षणलक्षिता राजपुत्रीसुंदरांगीफलमू
ल्लोदकाशना ४ नित्यंतद्वाक्यकरणेतत्परापूजनेरता कालक्षेपंप्रकुरुतेसर्वभूतहितेरता ५ विसृज्यकामंदं
मंचद्वेषंलोभमथोमदम् अप्रमत्तोद्यतानित्यंच्यवनंसमतोषयत् ६ एवंतस्यप्रकुर्वाणासेवांवाक्कायकर्मभिः
सहस्वाब्दंमहाराजन्साचकामंमनस्यधात् ७ कदाचिद्देवभिषजावागतावाश्रमेमुनेः स्वागतेनसुसंभाव्य

रा. मे.
२६

तयोः पूजां चकार सा ८ शर्यातिकन्याकृतपूजनौतौ पाद्यादिना तोषितचित्तवृत्ती तामूचतुः स्नेहवशेन संदरं
वरं वृणीषेति मनोहरांगी ९ तुष्टौ तौ वीक्ष्य भिषजौ देवानां वरयाचने मतिं चकार नृप तेः पुत्री मतिमतां वरा १०
इत्यभिप्रायमालक्ष्य वाचमूचे नृपात्मजा दत्तां मे चक्षुषीपत्यु र्यदितुष्टौ युवांसरौ ११ इत्येतद्वचनं श्रुत्वा सक
न्यायामनोहरम् सती त्वंच विलोक्येदमूचतुर्भिषजां वरौ १२ त्वत्पतिर्यदि देवानां भागं यज्ञे दधात्यसौ आवयो
रघुना कुर्वे चक्षुषोः स्फुटदर्शनम् १३ अवनोप्योमिति प्राह भागदाने वरौ जसोः तदातिहृष्टौ दस्त्रौ तमूचतुस्तप
तां वरम् १४ निमज्जतां भवानस्मिन् द्रुदे सिद्धविनिर्मिते इत्युक्तो जरयाग्रस्तदेहो धमनिसंततः १५ द्रुदं प्रवेशि
तो शिवभ्यां स्वयंचामज्जतां द्रुदे पुरुषास्त्रय उत्तस्थुरपीच्यावनिता प्रियाः १६ रुक्मस्त्रजः कुण्डलिनस्तत्पत्न्यरूपा सु
वाससाः तान्निरीक्ष्य वरारोहा सरूपान् सूर्यवर्चसः १७ अजानती पतिं सा धीह्यश्विनौ शरणं ययौ दर्शयतौ प
तिं तस्यै पातिघ्नत्वेन तोषितौ १८ ऋषिभ्यामंश्रययतुर्विमानेन त्रिविष्टपम् यक्ष्यमाणे क्रतौ स्वीयभागकार्या श
यायुतौ १९ कालेन भूयसाक्षामां कर्षितामघ्निचर्यया प्रेमगद्गदया वाचा पीडितः कृपया ब्रवीत् २० तुष्टौ ह मद्य
तव भामिनिमानदायाः शुश्रूषया परमया परवाच भक्त्या यो देहिनामयमतीव सद्दत्त्वं देहो नावेक्षितः समुचि
तः क्षपितुं मदर्थे २१ ये मे स्वधर्मनिरतस्य तपःसमाधि विद्यात्मयोगविजिता भगवत्ससादाः तानेव ते मदनुसेव
नया वरुद्धान् दृष्टिं प्रपश्य वितराम्य भयानशोकान् २२ अन्ये पुनर्भगवतोऽस्तु कउ द्विजं भविस्त्रंसितार्थरचनाः

अ.
१५

२६

किमु रूढमस्य सिद्धासिभुंस्वविभवान्निजधर्मदोहान्दिव्यान्नरैर्दुरधिगान्नूपविक्रियाभिः २३ एवंब्रुवाणमबला
 रिवलयोगमायाविद्याविचक्षणमवेक्ष्यगताधिरासीत् संप्रथयप्रणयविह्वलयागिरेषद्वीडावलोकविलसद्
 सिताननाह २४ सकन्योवाच राहूंबतद्विजहृषेतदमोघयोगमायाधिपेत्वयिविभोतदवैमिभर्त्तः य
 स्तेभ्यधायिसमयः सकृदंगसंगोभूयाद्वरीयसिगुणः प्रसवः सतीनाम् २५ तत्रेतिकृत्यमुपशिक्षयथोपदेशं
 येनैषमेकर्षितोतिरिरंसमयात्मा सिद्ध्येततेकृतमनोभवधर्षितायादीनस्तदीशभवनंसदृशंविचक्ष्व २६
 समतिरुवाच प्रियायाः प्रियमन्विलुन्ध्यवनोयोगमास्थितः विमानंकामगंराजनस्तर्ह्येवाविरचीक
 रत् २७ सर्वकामदुधंरम्यंसर्वरत्नसमन्वितम् सर्वार्थोपचयोदकंमणिस्तंभैरुपस्कृतम् २८ दिव्योपस्तरणो
 पेतंसर्वकालसरवावहम् पट्टिकाभिःपताकाभिर्विचित्राभिरलंकृतम् २९ स्वर्गिभर्विचित्रमालाभिर्मंजुसिंजत्
 षडंगिभिः दुकूलक्षौमकौशेयैर्नानावस्त्रविराजितम् ३० उपर्युपरिविन्यस्तनिलयेषुपृथक्पृथक् कृतैःक-
 शिपुभिःकांतपर्यंकव्यजनादिभिः ३१ तत्रतत्रविनिक्षिप्तनानाशिल्पोपशोभितम् महामरकतस्थल्याजुष्टं
 विद्रुमवेदिभिः ३२ द्वास्थविद्रुमदेहल्याभातंवज्रकपाटकम् शिरवरेष्विंद्रनीलेषुहेमकुंभैरधिश्चितम् ३३ च
 क्षुष्मासहस्ररागाग्रेर्वज्रभित्तिषुनिर्मितैः जुष्टंविचित्रवैतानैः साहालैर्हर्म्यतोरणैः हंसपारावतव्रातैस्तत्रतत्र
 निकूजितम् ३४ कृत्रिमान्मन्यमानैस्त्वनधिरुह्याधिरुह्याच विहारस्थानविश्रामसंवेशप्रांगणाजिरैः ३५ य

रा. मे
२७

थोपजोषंरचितैर्विस्मापनमिवात्मनः एवंगृहंप्रविश्यांतीनातिप्रीतेनचेतसा ३६ सर्वभूताशयाभिज्ञः स्वयंप्रो
वाचतांप्रति निमज्यास्मिन्देभीरुविमानमिदमारुह ३७ स्रभ्रुर्भर्तुःसमादायवचःकुवलयेक्षणा सरजंवि
भ्रतीवासोवेणीभूतांश्चमूर्धजान् अंगंचमलपंकेनसंछन्मंशबलस्तनम् ३८ आविवेशसरस्तत्रमुदाशिवज-
लाशयम् सांतःसरसिवेशमस्थाः शतानिदशकन्यकाः ३९ सर्वाःकेशोरवयसोददर्शोत्पलगंधयः तांदृष्ट्वाशी-
घ्रमुत्थायप्रोचुःप्रांजलयस्त्रियः ४० वयंकर्मकरीस्तभ्यंशाधिनःकरवामकिम् स्नानेनतामंहार्हेणस्नापयित्वा
मनस्विनीम् ४१ दुकूलेनिर्मलेनूत्नेददुरस्यैचमानदाः भूषणानिपराध्यानिवरीयांसिद्युमंतिच ४२ अन्नंसर्व
गुणोपेतं पानंचैवामृतासवम् अथादर्शस्वमात्मानंस्त्रग्विणं विरजोंबरम् ४३ विरजंकृतस्वस्त्ययनंकन्याभि-
र्बहुमानितम् हारेणचमहार्हेणरुचकेनचभूषितम् ४४ निष्कग्रीवंवलयिनंकणत्कांचननूपुरम् श्रोणयोर-
ध्यस्तथाकांच्याकांचन्याबहुरत्नया ४५ स्रभ्रुवास्तदताश्लक्ष्णस्निग्धापांगेनचक्षुषा पद्मकोशस्पृधानी-
लैरलकैश्चलसन्मुखम् ४६ यदासस्मारदयितं ऋषीणावल्लभंपतिम् तत्रचास्तेसहस्रीभिर्यत्रास्तेसमुनीश्वरः
४७ भर्तुःपुरस्तादात्मानंस्त्रीसहस्रवृत्तंतदा निशम्यतद्योगगतिंसंशयंघृत्यपद्यत ४८ सतांकृतमलस्नानां
विभ्राजंतीमपूर्ववत् आत्मनोबिभ्रतींरूपंसंवीतरुचिरस्तनीम् ४९ विद्याधरीसहस्रेणसेव्यमानांस्रवासस-
म् शान्तभावोविभानंतदारोपयदमित्रहन् ५० तस्मिन्नलुप्तमहिमाप्रिययानुषक्तोविद्याधरीभिरुपचीर्णवपु

अ.
१५

२७

विमाने बभ्राजउत्कचकुमुद्वणवानपीच्यस्ताराभिरावृतइवोदुपतिर्नभस्थः ५१ तेनाष्टलोकपविहारकुलाचले
 द्रदोणिषनंगसरवमारुतसौभगास्त सिद्धैर्नुतोद्युधुनिपातशिवस्वनासुरेमेचिरंधनदवल्ललनावरूथी ५२
 वैश्वंभकेसरसनेनंदनेपुष्पभद्रकेमानसेचैत्ररथ्येचसरेमेरामयारतः ५३ इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखं
 डेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेपंचदशोऽध्यायः १५ शेषउवाच एवंतयाक्रीडमानः सर्वत्र
 धरणीतले नाबुद्धतगतानाब्दान्शतसंख्यापरीमितान् १ ततोज्ञात्वाथतद्विप्रः स्वकालपरिवर्तनम् मनोर
 थैश्चसंपूर्णोस्वस्यप्रियतमांवराम् २ न्यवर्तताश्चमंथ्रेष्टुं पयोष्णीतीरसंस्थितं निर्वैरंजंतुजनतासंकुलंमृग
 सेवितम् ३ तत्रावसत्ससूतपाः शिष्येर्वेदसमन्वितैः सेवितांघ्रियुगोनित्यंततापपरमंतपः ४ कदाचिदथ
 शर्यातिर्यष्टुमैच्छतदेवताः तदाच्यवनमानेतुंप्रेषयामाससेवकान् ५ तैराहूतोद्विजवरस्तत्रागच्छन्महातपाः
 सूक्तन्यायधर्मपत्न्यास्वाचारपरिनिष्ठया ६ आगतंतंमुनिवरंपत्न्यापुत्र्यामहायशाः ददर्शदुहितुःपार्श्वेपुरुषंसू
 र्यवर्चसम् ७ राजादुहितरंप्राहकृतपादाभिवंदनम् आशिषोनप्रयुंजानोनातिप्रीतमनाइव ८ चिकीर्षितंते
 किमिदंपतिस्त्वयाप्रलंभितोलोकनमस्कृतोमुनिः यस्त्वंजराग्रस्तसमभ्यसंमतंविहायजारंभजसेमुमध्वगं ९
 केयंमतिस्तेवगतान्यथासतांकुलप्रसूतेकुलदूषणंत्विदम् विभर्षिजारंयदपत्रपाकुलंपितुश्चभर्तुश्चनयस्यध
 स्तमः १० एवंब्रुवाणंपितरुस्मयमानाश्चक्षुःसिंहा उवाचतातजामातातवैषभृगुनंदनः ११ शशंसपितरंसर्वे

रा. मे.
२८

वयोस्त्रुणाभिलंभनम् विस्मितः परमप्रीतः स्तनयां परिष्वजे १२ सोमेनायाजयद्दीरं ग्रहं सोमस्य चाग्रहीत् अ
सोमपोरप्यश्विनोश्च्यवनः स्तनतेजसा १३ ग्रहंतु ग्राह्यामासतपोबलसमन्वितः वज्रं गृहीत्वा शक्रस्तु हंतुं ब्राह्म
णसत्तमम् १४ अपंक्तिपावनो देवौ कुर्वाणं पंक्तिपावनौ शक्रं वज्रधरं दृष्ट्वा मुनिस्त्वहननोद्यतम् १५ हुंकारमकरो
द्दीमान् स्तंभयामासतद्भुजम् इन्द्रस्तब्धभ्रजस्तत्र दृष्टः सर्वैश्च मानवैः १६ कोपेन श्वसमानो हिर्यथा मंत्रनियंत्रितः
तुष्टावसमुनिं शक्रस्तब्धबाहुस्तपोनिधिम् १७ अश्विभ्यां भागदानं च कुर्वंतं निर्भयं वरम् कथयामास भो स्वामिन्
दीयतामश्विनोर्ग्रहः १८ मयानवार्यते तात क्षमस्वायं मया कृतम् इत्युक्तः समुनिः कोपं जहौ तूर्णं कृपानिधिः १९
इंद्रो मुक्तभ्रजोऽप्यासीत्तदानीं पुरुषर्षभ तद्विलक्ष्य जनाः सर्वे कोतुका विष्टमानसाः २० शशं सुब्राह्मणबलं ते तु
देवादि दुर्लभम् ततो राजा बहुधनं ब्राह्मणेभ्यो ददौ महान् २१ चक्रे चावभृथस्नानं यागां तेश्च तृतापनः त्वया पृष्टं य
दा च क्ष्वच्यवनस्य महोदयम् २२ समयाकथितः सर्वस्तपोयोगसमन्वितः नमस्कृत्वा तपोमूर्तिमिमं प्राप्य जया
शिषः २३ प्रेषयंतं सपत्नीकं रामयज्ञे मनोरमे एवं तु कुर्वतो वर्तते हयः प्रापाश्च मंप्रति २४ विदधन्वायुवेगेन
पृथ्वीं रवुरविलक्षितां दूर्वाकुरान् मुखवागेण चरंस्तत्र मुहाश्च मे २५ मुनिभिः ससमित्साणि दभैस्नातुं गतैर्नदी
म् शत्रुघ्नः शत्रुसेनायास्तापनः शूरवैरिणाम् २६ तावत्प्रापमुनेर्वासं च्यवनस्यातिशोभिता गत्वा तदाश्च मे वी
रो ददर्श च्यवनं मुनिम् २७ सुकन्यया समीपस्थं तपोमूर्तिमिव स्थितम् ववंदे चरणौ तस्य स्वाभिधां समनुस्म

अ.
१६

२८

रन् २० शत्रुघ्नो हं रघुपते भ्राता वाहस्यपालकः २१ नमस्करोमि युष्मभ्यं महापापोपशान्तये इति वाक्यं समा
 कर्ण्य जगाद मुनि सत्तमः ३० शत्रुघ्न तव कल्याणं भूयान्नरवरर्षभ यज्ञं पालयमानस्य कीर्तिस्ते विपुला भवेत्
 ॥ ३१ चित्रं पश्य तभो विप्रारामोऽपि मखकारकः यन्नामस्मरणादीनि कुर्वतः पापनाशनम् ३२ महापातकसंयुक्ताः
 परदाररतानराः यन्नामस्मरणोद्युक्तास्तदायांति परांगतिम् ३३ पादपद्मसमुत्थेन रेणुना ग्रावमूर्तिभृत् त
 क्षणाद्भौतमार्धगंजातं मोहनरूपधृक् ३४ मामकीयस्य रूपस्य ध्यानेन प्रेमनिर्भरा सर्वपातकरा शिंसाद
 ग्ध्यायातास्वरूपताम् ३५ दैत्यायस्य मनोहारिरूपं प्रधनमंडले पश्यंतः प्रापुरेतस्य रूपं विकृतिवर्जितम् ३६
 योगिनो ध्याननिष्ठास्तु यं ध्यात्वा योगमास्थिताः संसारभयनिर्मुक्ताः प्रयाताः परमं पदम् ३७ धन्यो हं मधुराम
 स्य मुरवंदस्यामि शोभनम् पयोजदलनेत्रांतं स्तनसंस्तु सन्नतम् ३८ याजिब्धारघुनाथस्य नाम कीर्तनमाद
 रात् करोति विपरीताया फणिनोरसना समा ३९ अद्य प्राप्तं तपः पुण्यं मद्य पूर्णमनोरथाः यद्दृश्ये रामचंद्रस्य
 मुरवं ब्रह्मादि दुर्लभम् ४० तस्मादरेणुना स्वांगं पवित्रं विदधाम्यहम् विचित्रतरवार्ताभिः पावये रसनां स्वका
 म् ४१ इत्यादिरामचरणद्वयसंप्रवृद्ध प्रेमव्रतप्रसूतगद्गदवागुदश्रुः श्रीरामचंद्ररघुपुंगवधर्ममूर्ते भक्तानुकंप
 कसमुद्धर संसृतेर्गाम् ४२ जल्पन्त्यश्रुकलापूर्णो मुनीनां पुरतस्तदा नाज्ञासीत् तत्र पारक्यं निजं ध्यानेन संस्थि
 तः ४३ शत्रुघ्नस्तं मुनिं प्राह स्वामिन् मे मखउत्तमः क्रियतां भवता पादरजसा रूपविभितः ४४ महद्भाग्यं रघु

रा. मे.
२९

पतेर्युष्मन्मनसि सर्वतः तिष्ठत्यसौ महाबाहुः सर्वलोकसु पूजितः ४५ इत्युक्तः स परीवारः सर्वाग्निपरिसंवृतः ज
गामच्यवनस्तत्र प्रमोदद्ददसंपुतः ४६ हनुमांस्तं पदायां तं रामभक्तमवेक्ष्य ह शत्रुघ्नं निजगादा सौवचो विनयसं
युतम् ४७ स्वामिन्कथयसित्वं चैन्महापुरुषसंदर रामभक्तं मुनिवरं नयामि स्वपुरीमहम् ४८ इति श्रुत्वा महद्वा
क्यं कपिवीरस्य शत्रुहा आदिदेश हनूमंतं गच्छ प्रापय तं मुनिम् ४९ हनूमंस्तं मुनिं स्वीयेष्ट आरोग्यवेगवान्
सकुटुंबं निनाया शत्रुवायुः रवे इव सर्वगः ५० आगतं तं मुनिं दृष्ट्वा रामो मतिमतां वरः अर्घ्यपाद्यादिकं चक्रे प्रीतः प्रण
यविह्वलः ५१ धन्योऽस्मिन् निवर्यस्य दर्शने न तवाधुना पवित्रितो मरवो मह्यं सर्वसंभारसंभृतः ५२ इति वाक्यं
समाकर्ण्य च्यवनो मुनि सत्तमः उवाच प्रेमनिर्भिन्नपुलकांगो तिसंयतः ५३ स्वामिन् ब्रह्मण्यदेवस्य तव वाडव
पूजनम् युक्तमेव महाराज धर्ममार्गं प्ररक्षितुः ५४ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्यायनसंवा
दे रामाश्वमेधे च्यवनास्थाश्रमहयगमनो नाम षोडशोऽध्यायः १६ शेष उवाच शत्रुघ्नश्च्यवनस्था
थ दृष्ट्वा चिंत्यंतपो बलम् प्रशशंस तपो ब्राह्म्यं सर्वलोकेशवं दितम् १ अपश्यत्तस्य योगस्य सिद्धिं ब्राह्मणस-
त्तम यः क्षणादेव दुःप्रापं तद्दिमानमचीकरत् २ कभोगसिद्धिर्महती मुनीनाममलात्मनाम् कृतपो बलहीना
नां भोगेष्ठा मनुजात्मनाम् ३ इति स्वगतमाशंसन् शत्रुघ्नश्च्यवनाश्रमे क्षणं स्थित्वा जलं पीत्वा स्नानं कृत्वा संभोगमा-
प्तवान् ४ हयस्तस्याः पयोष्यारव्यानद्याः पुण्यजलात्मनः पयः पीत्वा ययौ मार्गे वायुवेगपदं दधत् ५ योधास्त-

अ.
१६

२९

निर्गमं दृष्ट्वा पृष्ठतो नुययुस्तदा हस्तिभिः पत्तिभिः केचित्तरथैः केचन वा जिभिः ५ शत्रुघ्नो मात्यवर्येण समत्या
 रव्येन संयुतः पृष्ठतो नु जगामाशरथेन हयशोभिना ७ गच्छन्वाजीपुरं प्राप्तो विमलारव्यस्य भूपतेः रत्नात
 टारव्यं च जनैर्हृष्टपुष्टैः समाकुलम् ८ ससेवकादुपश्रुत्य रघुनाथहयोत्तमम् पुरोतिकेहि संप्राप्तं सर्वयोध
 समन्वितम् ९ तदा गजानां पत्तया च चंद्रवर्णसमानया अश्वानामयुतैः सार्धं रथानां स्वर्णशोभिनाम् सह
 स्त्रेण च संयुक्तः शत्रुघ्नं प्रतिजग्मिवान् शत्रुघ्नं सनमस्कृत्य सर्वान्प्राप्तान्महारथान् ११ वसुकोशं धनं सर्वं
 राज्यं तस्मै निवेद्य च किं करोमीति राजानं जगाद पुरतः स्थितः १२ राजापितृस्वीयपदे प्रनम्यंदोभ्यां हतं संपरि
 षस्व जेमहान् जगाम साकंतनये स्वराज्यं निक्षिप्य सर्वं बहुधन्विभिर्वृतः १३ रामचंद्राभिधांश्चुत्वा सर्वश्रुति
 मनोहराम् सर्वप्रनम्रास्तं वाहं ददुर्वसु महाधनम् १४ एवं स गच्छन् तन्मार्गे पर्वताग्रं ददर्श ह स्फाटिकैः का
 नकैरौष्यै राजितं प्रस्थराजिभिः १५ कुर्वन्निर्झरसंक्रादं नादितानेकभूतलम् गौरिकादिकसद्भातुराशिरं
 गविराजितम् १६ यत्र देवगणैः सिद्धैः संक्रीडंत्यकुतोभयैः गंधर्वाप्सरसो नागा यत्र क्रीडंतिलीलया १७ गं
 गातरंगसंस्पर्शशीतवायुनिषेवितम् वीणारणितहंसारव्यसंदरकाणशोभितम् ॥ १८ पर्वतं वीक्ष्य शत्रु
 घ्न उवाच सुमतिं त्विदम् तद्दर्शनसमुद्भूतविस्मया विष्टमानसः १९ कोयं महागिरिवरो विस्मापयति मे मनः म
 हाराज तस्य स्थौरमाराजितसद्गुहः २० अत्र किं देवतावासो देवानां क्रीडनस्थलम् यदेतन्मनसः क्षोभं करो

श. मे.
३०

तिश्रीसमुच्चयैः २१ इतिवाक्यंसमाकर्ण्य जगादसुमतिस्तदा वक्ष्यमाणगुणागाररामचंद्रपदाब्जधीः २२ नीलो
यंपर्वतोराजन्पुरतोभातिभूमिष मनोहरैर्महाशृंगैः स्फाटिकाद्यैः समंततः २३ एनंपश्यंतिनोपापाः परदाररता
नराः परैः कृतान्गुणान्येवैमन्यंतेननराधमाः २४ श्रुतिस्मृतिसमुत्थंयेधर्मसद्भिः सुसाधितम् नमन्यंतेस्वबुद्धि-
स्थहेतुवादविचारणाः २५ नीलीवित्रयकर्तारोलाक्षावित्रयकारकाः योब्राह्मणोघृतादीनिविक्रीणातिसरा
पकः २६ कन्यारूपेणसंपन्तानदद्यात्कुलशीलिने विक्रीणातिद्रव्यलोभासितापापेनमोहितः २७ सतींदूष
यतेयस्तस्त्रियंकुलवतीनरः स्वयमेवान्तिमधुरंबंधुभ्योनददातियः २८ अमायांब्राह्मणार्थंचपाकभेदंकरो
तियः शर्करापायसंवापिनिजार्थेपाचयेत्कुधीः २९ अतिथीनवमन्यंतेसूर्योदानुसूक्ष्मधारितान् अंतरि-
क्षभजोयेचयेचविश्वासघातकाः नपश्यंतिमहाराजरघुनाथपराङ्मुखः असौपुण्यौगिरिवरः पुरुषोत्त
मशोभितः ३० पवित्रयतिसर्वान्तोदर्शनेनमनोहरः अत्रतिष्ठतिदेवानांमुकुटांघ्रिविराजितः ३१ पुण्यवद्भिः
सुदर्शार्हः पुण्यदः पुरुषोत्तमः श्रुतयोनैतिनेतीतिब्रुवाणानविदंतियम् ३२ यत्पादरजइंद्रादिदेवैर्मृग्यं सु
दुर्लभम् वेदांतादिभिरन्यूनैर्वैविध्यैर्विदितमद्भुतम् ३३ सोत्रश्रीमान्महाराजोवसतेपुरुषोत्तमः आरुह्यतंन
मस्कृत्यसंपूज्यसकृतादिना ३४ नैवेद्यंभक्षयित्वातुभवत्येवचतुर्भुजः अत्राप्सुदाहरंतीममितिहासंपुरात
नम् ३५ तंशृणुषमहाराजसर्वाश्चर्यसमन्वितम् रत्नग्रीवस्यनृपतेर्यद्वत्तंसकुटुंबिनः ३६ चतुर्भुजादिकंप्रा

अ.
१७

३०

संजी वतादेवदुर्लभम् आसीत्कांचीमहाराजपुरीलोकेषुविश्रुता ३८ महाराजपरीवारसमृद्धबलवाहना य
 स्यांवसंतिविप्राग्याःषट्कर्मनिरताभृशम् ३९ सर्वभूतहितेयुक्कारामभक्तिषुलालसाः क्षत्रियारणकर्तारोसं
 ग्रामेप्यपलायिनः ४० परदारपरद्रव्यपरद्रोहेपराङ्मुखवाः वैश्याःकुसीदकृष्यादिवाणिज्यशुभवृत्तयः ४१
 कुर्वन्तिरघुनाथस्यपदांभोजेरतिंसदा शूद्राब्राह्मणसेवाभिर्गतरात्रिदिनांतराः ४२ कुर्वन्तिकथनंरामरामेति
 रसनाग्रतः प्राकृताःकेपिनोपापंकुर्वन्तिमनसात्रवै ४३ दानंदयादमःसत्यंतत्रतिष्ठतिनित्यशः वदतेनपराबा
 धंवाक्यंकोपिनरोनघः ४४ नपारक्येधनेलोभंकुर्वन्तिनहिपातकम् एताःप्रजामहारजरत्नग्रीवेनपाल्यते ४५
 षष्ठांशंतत्रगृण्हातिनान्यल्लोभविवर्जितः एवंपालयमानस्यप्रजाधर्मेणभूपतेः ४६ गतानिबहुवर्षाणि-
 सर्वभोगविलासिनः विशालाक्षीमहाराजएकदाह्युचिवानिदम् ४७ पतिव्रतांधर्मपत्नींपतिव्रतपराय
 णाम् पुत्राजाताविशालाक्षिप्रजारक्षाधुरंधराः ४८ परीवारोमहान्मह्यंवर्ततेविगतज्वरः हस्तिनोममशो
 लाभावाजिनःपर्वतोपमाः ४९ ॥ रथाश्चसहयैर्युक्तावर्ततेममनित्यशः महाविष्णुप्रसादेनकिंचिन्त्यूनंममा
 स्तिन ५० परंमनोरथस्त्वेकस्तिष्ठतेमानसेमम परंतीर्थमयानाद्यकृतंपरमशोभने ५१ गर्भवासनिरासा
 यक्षमंगोविंदशोभितम् वृद्धोजातोस्म्यहंतावहलीपलितदेहवान् ५२ करिष्यामिमनोहारितीर्थसेवनमा-
 हतः योनरोजन्मपर्यंतंस्वादरस्यप्रपूरकः ५३ नकरोतिहरेःपूजांसनरोगोवृषःस्मृतः तस्माद्गच्छामिभोभदे

तीर्थयात्राप्रतिप्रिये ५४ सकुटुम्बः सतेन्यस्यधुरं राज्यस्य निर्भृताम् इतिव्यवस्यसंध्यायां हरिंध्याय निशां
तरे ५५ अद्राक्षीत्स्वप्नमध्ये कंब्राह्मणं तापसं वरम् प्रातः कृत्याय राजा सो कृत्वा संध्यादिकाः क्रियाः ५६ सभां
मंत्रीजनैः सार्धं सरवमासे दिवान्महान् तावद्विप्रं ददर्शाथ तापसं कृशदेहिनम् ५७ जटावल्कलकौपीनधारि
णं दंडपाणिनम् अनेकतीर्थसेवाभिः कृतपुण्यकलेवरम् ५८ राजा तं वीक्ष्य शिरसा प्रणनाम महाभुजः अ
र्घ्यपाद्यादिकंचक्रे प्रहृष्टात्सामहीपतिः ५९ सरवोपविष्टं विश्रान्तं प्रपद्य विदितं द्विजम् स्वामिंस्त्वदर्शनेनाद्यकृतं
देहस्य पावनम् महान्तः कृपणान्यातुं यांति तद्देहमादरात् यूयं सर्वगताः श्रेष्ठाः समाधिध्यानतत्पराः ६१ सर्वती
र्थविगाहेन कृतपुण्यात्मकामलाः तस्मात्कथय भो विप्र हृदस्य मम संप्रति ६२ को देवो गर्भनाशाय किं तीर्थं चक्ष
मं भवेत् यथा वच्छृण्वते मह्यं श्रद्धधानाय विस्तरात् ६३ कथय स्वप्नसादेन सर्वतीर्थविचक्षणं ब्राह्मण उवा
च शृणुराजेंद्र वक्ष्यामि यत्सृष्टं तीर्थसेवनम् ६४ कस्य देवस्य कृपया गर्भनिर्वारणं भवेत् सेव्यः श्रीरामचं
द्रौ सौ संसारज्वरनाशकः ६५ पूज्यः स एव भगवान्पुरुषोत्तमसंज्ञकः मयानानापुरोदृष्टाः सर्वपापक्षयंकराः
६६ अयोध्यासरयूस्तापीतथा द्वारं हरेः पदम् अवन्तीविमलाकांतीरे वा सागरगामिनी ६७ गोकर्णं हाटकारव्यं
च हत्याकोटिविनाशनम् मल्लिकार्जुनमहाशैलो मोक्षदः पश्यतां नृणाम् ६८ यत्रांगेषु नृणां तोयं श्यामं वानिर्म
लं भवेत् पातकस्यापहारी दंमया हृष्टं तु तीर्थकं ६९ मया द्वारवती हृष्टा सरा सरनिषेविता गोमती यत्र हृती

साक्षाद्ब्रह्मजलास्मृता ७० यत्र स्वापोलयः प्रोक्तो मृतिर्मोक्ष इति श्रुतिः यस्यां संवसतां नृणां न कलिः प्रभव
 त्कचित् ७१ चक्रां कायत्रपाषाणामानवा अपि चक्रिणः पशवः कीटपक्ष्याद्याः सर्वे चक्रशरीरिणः ७२ त्रिवि
 क्रमो वसेद्यस्मिन्सर्वलोकैकपालकः सापुरीतु मया पुण्यैर्महद्भिर्गोचरी कृता ७३ कुरुक्षेत्रं मया दृष्टं सर्वहत्या
 पनोदनम् स्यमंतपंचकं यत्र महापातकनाशनम् ७४ वाराणसी मया दृष्टा विश्वनाथकृता लया यत्रोपदि
 शते मंत्रंतारकं ब्रह्मसंज्ञितम् ७५ यस्यां मृताः कीटपतंगभृंगाः पशवादयो वासुरयोनयो वा स्वकर्मसंभोगसु
 खं विहाय गच्छन्ति मुक्तिं समतीतदुःखाः ७६ मणिकर्णाय त्रतीर्थं यस्यामुत्तरवाहिनी ॥ करोति संसृतेर्बन्ध
 छेदं पापकृतामपि ७७ कपर्दिनः कुंडलिनः सर्वभूषाधरावराः गजचर्मपरीधाना वसन्ति गतदुःखकाः ७८ का
 लभैरवनामात्रकरोति यमशासनम् न करोति नृणां वार्ता यमोदंडधरः प्रभूः ७९ एतादृशी मया दृष्टा काशी विश्वे
 श्वरांतिका अनेकान्यपि तीर्थानि मया दृष्टानि भूमिषु ८० परमेकं महच्चित्रं यद्दृष्टं नीलपर्वते पुरुषोत्तमसं
 सेव्ये तन्न काप्यक्षि गोचरम् ८१ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधे ब्राह्मणसमागमो नाम सप्त
 दशोऽध्यायः १७ ब्राह्मण उवाच राजस्त्वं शृणु यद्दत्तं नीलपर्वतसत्तमे यच्छृद्धानाः पुरुषायांति
 ब्रह्मसनातनम् १ मया पर्यटता तत्र गतं नीलाभिधे गिरी गंगासागरतोयेन क्षालितः प्रांगणमुद्गः २ तत्र भिक्षा
 मया दृष्टाः पर्वताग्रे धनुष्मृतः चतुर्भुजामूलफलभक्षनिर्वाहितकुमाः ३ तदामे मनसि क्षिप्रं संशयः समहान

भूत चतुर्भुजाः किमेते वैधनुर्बाणधरानराः ४ वैकुण्ठवासिनां रूपं दृश्यते विजितात्मनाम् कथमेतैरुपालब्धं ब्र
ह्माद्यैरपि दुर्लभम् ५ शंखचक्रगदाशार्ङ्गपद्मोल्लसितपाणयः वनमालापरीतांगाविष्णुभक्ता इवांतिके ६ सं
शयाविष्टचित्तेन मया पृष्टं तदानृप केचयूयंतु युष्माभिर्लब्धं चातुर्भुजं कथम् ७ तदा तैर्बहुहास्यंतु कृत्वामां
प्रतिभाषितम् ब्राह्मणो यं न जानाति पिंडमाहात्म्यमद्भुतम् ८ इति श्रुतं मया वाक्यं कः पिंडः कस्य दीयते तं मम
ब्रूत धर्मिष्ठाश्चतुर्भुजशरीरिणः ९ तदामहाक्यमाकर्ण्य कथितं तैर्महात्मभिः सर्वतत्र तु यद्वृत्तं चतुर्भुजमवादि
कम् १० किरात ऊचुः शृणु ब्राह्मण नो वाक्यमस्माकं पृथुकः शिशुः नित्यं जंबूफलादीनां भक्षणक्रीडया च
रत् ११ एकदारममाणस्तु गिरिशृंगं मनोरमम् तत्रारुरोह शिशुभिः समंतात्परिवारितः १२ तदा तत्र ददर्शा
थ देवाय तनमद्भुतम् गारुत्मतादिमणिभिः खचितं रत्नभित्तिकम् १३ स्वकांत्यातिमिरश्रेणींदारयद्रविवद्भ
शम् दृष्ट्वा विस्मयमापेदे किमिदं कस्य वै गृहम् १४ तदा विलोकयामीति किमिदं महसांपदम् इति संचिंत्य
गेहांतर्जगाम बहुभाग्यतः १५ ददर्श तत्र देवेशं सुरासुरनमस्कृतम् किरीटहारकेयूरयैवेयाद्यैर्विराजितम्
१६ मनोहरावतंसं च धारयंतं सुनिर्मलम् पादपद्मं तुलसिकागंधमन्तपडं ध्रुवम् १७ शंखचक्रगदाशार्ङ्ग
पद्माद्यैर्मूर्तिसंयुतैः उपासितांघ्रिं श्रीमूर्तिं नारदाद्यैः सुसेवितम् १८ केचिद्भायंति नृत्यंति हसंति परमाद्भु
तम् प्रीणयंति महाराज सर्वलोकैकवन्दितम् १९ हरिं वीक्ष्य मदीयोर्भस्तत्र संजग्मि वान्महान् देवास्तत्र वि

धायोच्चैः पूजां धूपादिसंयुताम् २० नैवेद्यं श्रीप्रियायाथ कृतानी राजनंततः जग्मुः स्वस्वंगृहं राजनं कृपां पश्यंत आ-
 दरात् २१ महाभाग्यवशात्तेन प्राप्तं नैवेद्यं साधुकम् पतितं ब्रह्मदेवादिदुर्लभं नरमानुषैः २२ तद्दक्षिणं च काराहो-
 श्रीमूर्तिमवलोक्य च चतुर्भुजं त्वमासं वै पृथुकेन सशोभितम् २३ तदास्माभिर्गृहं प्राप्तो बालको वीक्षितो मुहुः
 चतुर्भुजं त्वं संप्राप्तं शंखचक्रादिधारकम् २४ अस्माभिः पृष्टमेतस्य किमेतज्जातमद्भुतम् तदाप्रोवाच नः सर्वान्
 बालकः परमद्भुतम् २५ शिखराग्रे गतः पूर्वतश्च दृष्टः सूर्येश्वरः तत्र नैवेद्यं सिक्थं तु मया प्राप्तं मनोहरम् २६
 तस्माद्ब्राह्मणवर्ये तत्कारणं मुनिसंमतम् चतुर्भुजं त्वं संप्राप्तो विस्मयप्रापकस्महि २७ अस्माभिरप्यसौ दृष्टो
 देवः परमदुर्लभः अन्नादिकं तत्र भक्तं सर्वस्वादसमन्वितम् २८ वयं चतुर्भुजा जाता देवस्य कृपया यतः गत्वा त्व-
 मपि देवस्य दर्शनं कुरु संमतम् २९ भक्त्या तत्रान्नं सिक्थं तु भवविप्र चतुर्भुजः त्वया पृष्टं यदाश्चर्यं तदुक्तं वाडव-
 र्षम् ॥ ३० ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवाल्मीक्येन संवादे रामाश्वमेधे ब्राह्मणोपदेशो नामाष्टा-
 दशोऽध्यायः १८ सप्तमिरुवाच ॥ इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं भिल्लात्तामहमार्यक अत्याश्चर्यमिदं म-
 त्वा प्रहृष्टो भवमित्युत १ गंगासागरसंयोगे स्नात्वा पुण्यं कलेवरः शृंगमारुरुहेतश्च मणिमाणिक्यचित्रकम्
 २ तत्रादर्शं महाराजदेवदेवादिवंदितम् नमस्कृत्वा कृतार्थो स्मितत्रान्नप्राशनेन च ३ चतुर्भुजं त्वं संप्राप्तः शंख-
 चक्रादिचिह्नितम् पुरुषोत्तमदर्शनं सर्ववैभवभागहम् ४ राजंस्त्वमपि तत्राशुगच्छनीलाभिधंगिरिम् कृतार्थं

रा. मे.
३३

कुरुचात्मानं गर्भदुःखवियोजितः ५ इत्याकर्ण्य वचस्तस्य वाडवाग्रस्य धीमतः पप्रच्छ वेदेषु मनास्तीर्थयात्रावि
धिं परम् ६ राजोवाच साधुविप्राग्र्यभो साधो त्वया प्रोक्तं ममानघ पुरुषोत्तम माहात्म्यं शृण्वतां पा
पनाशनम् ७ ब्रूहि तत्तीर्थयात्राया विधिं श्रुति समन्वितम् विधिना केन पूर्णस्य फलस्य प्राप्तिना भवेत् ८
ब्राह्मण उवाच शृणुराजन् प्रवक्ष्यामि तीर्थयात्राविधिं शुभम् येन संप्राप्यते देवः सुरासुरनमस्कृतः ९
वलीपलितदेहो वा यौवने नान्वितोऽपि वा ज्ञात्वा मृत्युमनिस्तीर्णं हरिं शरणमाव्रजेत् १० तत्कीर्तने च श्रवणे वंद
ने तस्य पूजने मतिरेव प्रकर्तव्या नान्यत्र वनितादिषु ११ सर्वे न श्वरमालोक्य क्षणस्थायि सुदुःखदम् जन्ममृ
त्युजरातीतं भक्तिवल्लभमच्युतम् १२ भजेत्कामाद्भ्याद्देषाल्लोभाद्भान्नरः पुनः यथा कथं चिद्भिभजन्नरो दुःखं
न चाश्नुते १३ सह रिर्जायते साधुसंगतः पापवर्जितात् येषां कृपातः पुरुषा भवन्त्यसुरववर्जिताः १४ ते साध
वः शान्तरागाः कामलोभविवर्जिताः ब्रुवन्ति यन्महाराज तत्संसारनिवर्त्तकम् १५ तीर्थेषु लभ्यते साधूनामचंद्रप
रायणः यद्दर्शनं नृणां पापराशिदाहाशुक्षणिः १६ तस्मात्तीर्थेषु गंतव्यं नरैः संसारभीरुभिः पुण्योदकेषु सततं
साधुश्रेणि विराजिषु १७ तानि तीर्थानि विधिना कृतानि प्रहरंत्यघं तं विधिं नृपशार्दूल कुरुष्व श्रुतिगोचरम् १८
विरागं जनयेत्पूर्वं कलत्रादिकुटुंबके असत्यभूतं तद्ज्ञात्वा हरितुं मनसा स्मरेत् १९ क्रोशमाचरेत्ततो गत्वारा मरा
मेति चाब्रुवन् तत्र तीर्थादिषु स्नात्वा क्षौरं कुर्याद्दिधानवित् २० मनुष्याणां च पापानि तीर्थानि प्रतिगच्छताम्

अ.
१९

३३

केशानाश्रित्यतिष्ठंतितस्माद्वपनमाचरेत् २१ ततोदंडंतुनिर्ग्रथिकमंडलुमथाजिनम् विभ्रयाह्लोभनिर्मुक्तोती-
 र्थवेषधरोनरः २२ विधिनागच्छतां नृणां फलावाप्तिर्विशेषतः तस्मात्सर्वप्रयत्नेन तीर्थयात्राविधिंचरेत् २३ य-
 स्य हस्तौ च पादौ च मनश्चैव हि संहितम् विद्यात्पञ्चकीर्तिश्च स तीर्थफलमश्नुते २४ हरेरुष्णहरेरुष्णाभक्तवत्स-
 लगोपते शरण्यभगवन्विष्णो मां पाहि बहु संसृतोः २५ इति ब्रुवन् रसनयामनसा च हरिं स्मरन् पादचारी गतिं
 कुर्यात्तीर्थं प्रति महोदयः २६ यानेन गच्छन् पुरुषो समभागफलं लभेत् उपानहाच्चतुर्थं शो गोयाने गोपधादिकम् व्य-
 वहर्त्ता तृतीयांशं सेवयाष्टमभागवान् अनिच्छया व्रजं स्तत्र तीर्थस्नानफलं लभेत् २७ यथायथं प्रकर्तव्यान् तीर्था-
 नामभियात्रिका ॥ पापक्षयो भवत्येव विधिदृष्ट्या विशेषतः २९ तत्र साधून् नमस्कुर्यात्पादवन्दनसेवनैः तद्द्वारा हरि-
 भक्तिर्हि प्राप्यते पुरुषोत्तमे ३० इति तीर्थविधिः प्रोक्तो समासेन न विस्तरात् एवं विधिं समाश्रित्य गच्छत्वं पुरुषोत्त-
 मम् ३१ तुभ्यं तुष्टो महाराज दास्यते भक्तिमच्युतः यथा संसारनिर्वाहः क्षणादेव भविष्यति ३२ तीर्थयात्रावि-
 धिं श्रुत्वा सर्वपातकनाशनम् मुच्यते सर्वपापेभ्य उग्रैर्भ्यः पुरुषर्षभ ३३ समतिरुवाच इति वा-
 क्यं समाकर्ण्य वंदे चरणौ महान् तत्तीर्थदर्शनी तस्मै क्यविकलीकृतमानसः ३४ आदिदेश निजामात्यं मंत्रवि-
 त्तममुत्तमम् तीर्थयात्रेच्छया सर्वान्सहनेतुं मनोदधत् ३५ मंत्रिन् पौरजनान्सर्वानिदिदेश ममाज्ञया पुरुषोत्त-
 मपादाब्जदर्शनं प्रति हेतवे ३६ ये मदीये पुरे लोका ये च महाक्यकारकाः सर्वे निर्यातुमसुर्या मया सहनरोत्तम

३७ येमहाक्यं समुल्लस्यस्थायंति पुरुषा गृहे तेदं ज्यायमदंडेन पापिनो धर्महेतवे ३८ किं तेन सततं देनवां
धवैः किं स दुर्नयैः येन हृष्टः स चक्षुष्यो पुण्यदः पुरुषोत्तमः ३९ सूकरी वृत्तवत्तेषां प्रसूतिर्दिग्भक्षकः। येषां न पुत्राः
पौत्रावाहरिं शरणमागताः ४० यो देवो नाममात्रेण सर्वान्पालयितुं क्षमः तन्नमस्कुरुते क्षिप्रं मदीया प्रकृतिः श
भा ४१ इति वाक्यं मनोहारिभगवद्गुणगुणितम् प्रजहर्षमहानात्युत्तमः सत्यनामधृक् हस्तिनं वरमारोप्य-
पदहंतत्र योषयत् ४२ यदादिष्टं नृपेण हृत्तीर्थयात्रां समिच्छता ४३ गच्छंतु त्वरिता लोका राजा सह महागिरिम्
पश्यंतु पापसंहारं पुरुषोत्तममादरात् ४४ क्रीयतां सर्वसंसारसागरोगोष्पदः पुनः भूयतां शंखचक्रादिचि
ह्नितैः सन्तुभिर्नरैः ४५ इत्यादि घोषयामास राजा दिष्टं यदद्भुतम् सचिवोरघुनाथांघ्रिद्वयाननिर्वारितश्रमः
४६ तच्छ्रुत्वा ताः प्रजाः सर्वा आनंदप्लवसंयुताः मनोदधुः स्वनिस्तारे पुरुषोत्तमदर्शनात् ४७ निर्ययुर्ब्राह्म
णास्तत्र शिष्यैः सहस्रवेषिणः आशिषं वरदानाढ्यां ददंतो भूमिपं प्रति ४८ क्षत्रियाधन्विनो वीरावैश्यकास्त
क्रियान्विताः शूद्राः संसारनिस्तारहर्षिताः स्वीयविग्रहाः ४९ रजकाश्चर्मकाः क्षुद्राः किराताभित्तिकारकाः सू
चिवृत्त्या च जीवंतस्तांबूलक्रयकारकाः ५० तालवाद्यधराये च ये चरंगोपजीविनः तैलविक्रयिणश्चैव वस्त्र
विक्रयिणस्तथा ५१ सूता वदंतः पौराणीं वार्तां हर्षसमन्विताः मागधाबंदिनस्तत्र निर्गता भूमिपा ज्ञाया ५२
मिषकवृत्त्या च जीवंतस्तथा पाकान्नकोविदाः पाकस्वादुरसाभिज्ञा हास्यवाक्यविरंजकाः ५३ ऐंद्रजालिक

विद्याधास्तथावार्तासुकोविदाः प्रशंसन्तो महाराजं निर्ययुः पुरमध्यतः ५४ राजापितृनिर्वृतकृतसंध्या
दिकक्रियाः ब्राह्मणं तापसं श्रेष्ठमानिनायकं निर्मलं ५५ तदा ज्ञायामहाराजो निर्जंगामपुरादहिः लोकैरनुग
तो राजा बभौ चंद्रवोदुभिः ५६ क्रोशमात्रमति क्रम्य क्षौरं कृत्वा विधानतः दंडं कमंडुं विभ्रन्मुगचर्म तथा शु
भम् ५७ शुभवेष्टेण संयुक्तो हरिध्यानपरायणः कामक्रोधादिरहितं मनो विभ्रन्महायशाः ५८ तदा दुंदुभ
यो भेर्य आनकाः पणवास्तथा शंखवीणादिकं सर्वं दध्मुस्तद्वादकामुहुः ५९ जयदेवेशदुःखघ्नपुरुषोत्तमसं
ज्ञितं दर्शयस्व तनुं मह्यं वदंतो निर्ययुर्जनाः ६० इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधशेषवा
त्स्यायनसंवादे एकोनविंशोऽध्यायः १९ समतिरुवाच अथ प्रयाते भूपालः सर्वलोकसमन्वि
तः महाभागैश्च शांतैश्च गायकैः कृष्णकीर्तनः १ शुश्रावासौ महाराजामार्गे गोविंदकीर्तनम् जयमाधवभ
क्तानां शरण्यपुरुषोत्तम २ मार्गे तीर्थान्यनेकानि कुर्वन् प्रयत्नमहोदयम् तापसा ब्राह्मणास्तेषां महिमानमथा
शृणोत् ३ विचित्रविष्णुर्वान्ताभिर्विनोदितमनानृपः मार्गे मार्गे महाविष्णुं गापयामास गायकान् ४ दीनांधक
पणानां च पंगूनां वासनोचितम् दानंददौ महाराजा बुद्धिमान् विजितेन्द्रियः ५ अनेकतीर्थविरजमात्मानं भव्य
तांगतम् कुर्वन् यौ स्वीयलोके हरिध्यानपरायणः ६ नृपोगच्छन् ददशां येन दीपापप्रणाशिनीम् चक्रांकित
ग्रावयुतां मुनिमानसनिर्मलां ७ अनेकमुनिवृंदानां बहुश्रेणि विराजिताम् सारसादिपतत्रीणां कूजितैरुपशो

रा.मे.
३५

मिताम् ८ दृष्ट्वापप्रच्छविप्राश्र्यंतापसंधर्मकोविदम् अनेकतीर्थमाहात्म्यविशेषज्ञानजुंभितम् ९ स्वामिन्के
यंनदीपुण्यामुनितापससेविता दर्शनान्ममचित्तस्यप्रमोदपदनिर्भरा १० इतिश्रुत्वावचस्तस्यराजराजस्य
धीमतः वक्तुंप्रचक्रमेविद्वान्तीर्थमाहात्म्यमुत्तमम् ११ ब्राह्मणउवाच गंडकीयंनदीराजन्सूरासु
रनिषेविता पुण्योदकप्रवाहाच्चहतपातकसंचया १२ दर्शनान्मानसंपापंस्पर्शनात्कर्मजंदहेत् वाचिकंस्वीय
तोयस्यपानतःपापसंचयम् १३ पुरादृष्ट्वाप्रजानाथःप्रजादुष्टातिपापिनीः स्वगंडादिपुष्पोनैकपापघ्नींसृष्ट्वा
निमाम् १४ एनांनदीयेपुण्योदांसृष्टशान्तिस्तुरंगिणीम् तेगर्भभाजोनैवस्युरपिपापकृतोनराः १५ अस्यांभवा
येचाश्मानश्चक्रचिद्गैरलंकृताः तेसाक्षाद्गवंतोहिस्वस्वरूपधराःपराः १६ शिलाःसंपूजयेद्यस्तनित्यंचक्रस
मन्विताः नजातुचिज्जनन्यावैजठरंसमुपाविशेत् १७ पूजयेद्योनरोधीमान्शालग्रामशिलांवराम् तेनाचा
रवताभाव्यंदंभलोभवियोगिना १८ परदारपरद्रव्यविमुखेननरेणहि पूजनीयःप्रयत्नेनशालग्रामःसचक्रकः
१९ द्वारवत्याभवंचक्रंशिलावैगंडकीभवा पुंसांक्षणाद्धरत्येवपापंजन्मशतार्जितम् २० अपिपापसहस्राणां
कर्तातावन्नरोभवेत् शालग्रामशिलातोयंपीत्वापूतोभवेत्क्षणात् २१ ब्राह्मणःक्षत्रियोवैश्यःशूद्रोवेदपथि
स्थितः शालग्रामंपूजयित्वाग्रहस्थोमोक्षमाप्नुयात् २२ नजातुचित्स्त्रियाकार्यंशालग्रामस्यपूजनम् भर्तृ
हीनाथसुभगास्वर्गलोकहितैषया २३ मोहात्स्पृशेतांमहिलाजन्मशीलगुणान्विता हित्वापुण्यसमूहंसासत्व

अ.
२६

३५

रंनरकं वजेत् २४ स्त्रीपाणिमुक्तपुष्पाणिशालग्रामशिलोपरि यवेरधिकपातानिवदंतिब्राह्मणोत्तमाः २५ चं
 दनंविषसंकाशंकुसुमं वज्रसंनिभम् नैवेद्यं कालकूटाभं भवेद्भगवतः कृतम् २६ तस्मात्सर्वात्मना त्याज्यः स्त्रि
 यास्पर्शशिलोपरि करोतियातिनरकं यावदिंद्राश्चतुर्दश २७ अपिपापसमाचारो ब्रह्महत्यायुतोपि वा शाल
 ग्रामशिलातोयं पीत्वा याति परांगतिम् २८ तुलसीचंदनं चक्रं शंखोद्यं दायचक्रकम् शिलाताम्रस्य पात्रं तु
 विष्णोर्नाम पदामृतम् २९ पदामृतं तु नवभिः पापराशिप्रदाहकम् वदंति मुनयः शांताः सर्वशास्त्रार्थकोविदाः
 ३० सर्वतीर्थपरिस्नानात्सर्वकृतुसमर्चनात् पुण्यं भवति यद्राजन् बिंदौ बिंदौ तदद्भुतम् ३१ शालग्रामशिलाया
 च पूज्यते पुरुषोत्तमैः तत्र योजनमात्रं तु तीर्थकोटि समन्वितम् ३२ शालग्रामाः समाः पूज्याः समेषु हितयं न हि विष
 मा एव संपूज्या विषमेषु त्रयं न हि ३३ दारावती भवं चक्रं तथा वै गंडकी भवम् उभयोः संगमो यत्र तत्र गंगा समु-
 द्रगा ३४ रुक्षाः कुर्वन्ति पुरुषानायाः श्रीबलवर्जितान् तस्मात्स्निग्धामनोहारिरूपिणो ददति श्रियम् ३५ आ
 युः कामो नरो यस्तु धनकामो हियः पुमान् पूजयन् सर्वमाप्नोति पारलौकिकमौहिकम् ३६ प्राणांतकाले नुर्यस्य
 भवेद्भाग्यवतो नृप वाचिनामहरेः पुण्यं शिलाहृदितदंतिकम् ३७ गच्छत्सु प्राणमार्गेषु यस्य विश्रंभितोपि चे
 त् शालिग्रामशिला स्फूर्तिस्तत्र मुक्तिर्न संशयः ३८ पुरा भगवता प्रोक्तं मं बरीषाय धीमते ब्राह्मणान्यासिनो मु
 क्तः शालग्रामशिलामम ३९ स्वरूपचितयं मद्यमेतद्दिक्षिति मंडले पापिनां पापनिर्हारं कर्तुं धृतमुदंचतत् ४०

रा. मे.
३६

निंदन्ति पापिनो ये वा शालग्रामशिलां सकृत् कुंभीपाके पचन्त्याश्रयावदाभूतसंस्त्वम् ४१ पूजां समुद्यतं कर्तुं यो
वारयति मूढधीः तस्य मातापिता बंधुः सर्वे नरकभाजिनः ४२ यो वा कथयति क्षिप्रं शालग्रामार्चनं कुरु सकृत्ता
र्थो नयत्याश्रवैकुण्ठं स्वस्य पूर्वजान् ४३ अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् मुनयो चीतरागाश्च कामक्रोधवि
वर्जिताः ४४ घुराकीकटसंज्ञे वैदेशे धर्मविवर्जिते आसीत् पुल्कसजातीयो नरः शबरसंज्ञितः ४५ नित्यं जंतुव
धोद्युक्तः शरासनधरो मुहुः तीर्थप्रतियियासूनां बलाद्धरति संबलम् ४६ अनेकप्राणिहत्यावान्परस्वनिरतः सदा
सदारागादिसंयुक्तः कामक्रोधादिसंयुतः ४७ विचरत्यनिशं भीमेव नेप्राणिवधंकरः विषसंस्मिक्तबाणाग्रोरूढ
चापगुणोधमः ४८ एकदा पर्यटन्व्याधो प्राणिमात्रभयंकरः कालं प्राप्तं न जानाति समीपे प्युग्रमानसः ४९ यम
दूतास्तु संप्राप्ताः पाशमुद्गरपाणयः ताम्रकेशादीर्घनखालंबदंष्ट्राभयानकाः ५० श्यामालोहस्यनिगडान्विभ्रं
तो मोहकारकाः बध्नुं पापिनं ह्येनं प्राणिमात्रभयंकरम् ५१ कदाचिन्मनसानायं प्राणिमात्रोपकारकः परदारा
परद्रव्यपरद्रोहपरायणः ५२ एतस्य जिह्वां महतीं महं निष्कर्षयाम्यतः एको वदति चैतस्य चक्षुरूपाटयाम्य
हम् ५३ एको वदति चैतस्य करौ च्छेदीकरापिनः अन्यो वदत्यहं कर्णौ कर्तयामि दुरात्मनः ५४ एवं वदंतः स
भृशं तमोष्टैर्विलिलेहकाः आगत्य तं दुरात्मानं संनिधौ तस्थुरुन्मदाः ५५ एको दूतस्तदा सर्परूपं धृत्वा दशत्य
हो सदृशमात्रः सहसा गतास्तः पर्यजायत ५६ तदा तं लोहपाशेन बध्वा ते यमकिंकराः कशाभिस्ताडयामासु

अ.
२०

मुद्गरैः प्रहरन्ति च ५७ नारे दुष्टदुरात्मा त्वं कदाचिद्धर्ममाचरः मनसापियतस्तं वै त्वां क्षिपामोद्यरौ रवे ५८ त्वन्मांसं वा
 यसारौ द्राभक्षिष्यन्ति क्रुधान्विताः आजन्म तश्च भवतानकृतं धर्मसेवनम् ५९ त्वया पुत्रकलत्राणि द्रोहं कृत्वा स्रपो
 षिताः न कदाचित् स्मृतो देवः पापहारी जनार्दनः ६० तस्मात्त्वां लोहशंकौ वा कुंभीपाके च रौ रवे धर्मराजा जया सर्वे न
 ष्यामो बहुताडनैः ६१ एवमुक्त्वा यदानेतुं समैक्षन् यमकिंकराः तावत्प्राप्तो महाविष्णुचरणाञ्जपरायणः ६२ यम
 दूतास्तदा दृष्ट्वा वैष्णवेन महात्मना पाशमुद्गरदंडादिदुष्टायुधधरा गणाः ६३ पुल्कसं लोहनिगडैर्बद्ध्वा यातुं समुद्य
 ताः बंधबंधग्रसच्छिंधिभिंधिभिंधीति वादिनः ६४ तदा कृपालुर्गोविंदपादपद्मपरायणः अत्यंत रूपया युक्तचे
 तास्तत्र तदा करोत् ६५ असौ जहा दुष्टपीडां मायातु यमसंनिधौ ॥ मोचयाम्यहमद्यैव यमदूतेभ्य एव च ६६ इति ह
 त्वा मर्तिं तस्मिन् कृपायुक्तो मुनीश्वरः शालग्रामशिलां हस्ते गृहीत्वा स्य गतौ तिके ६७ तस्य पादोदकं पुण्यं तुलसी
 भिर्विमिश्रितम् मुखे विनिक्षिपन् कर्णे रामनाम जजाप ह ६८ तुलसीं मस्तके तस्य धारयामास वैष्णवः शिलां ह
 दि महाविष्णोर्दधार परवैष्णवः ६९ गच्छंतु यमदूता वैयातना स्रपरायणाः शालग्रामशिलास्य शार्दूलद्वये पात
 कं महत् ७० इत्युक्तव तितस्मिन् वै गणाविष्णोर्महादुताः आययुःस्तस्य गंडक्याः शिलास्य शार्दूतां हसः ७१
 पीतवस्त्राः शंखचक्रगदापद्मविराजिताः मुंचंतु वैष्णवं त्वेन किमर्थं विधत्तौ ह्ययम् ७२ आगत्य मोचयामास
 लोहिपाशादुरासदात् मोचयित्वा महापापकारकं पुल्कसं भद्राः ७३ ऊचुः किमर्थं बद्धोयं वैष्णवः पूज्यदेहभृन् क

रा. मे.
३७

स्याज्ञाकारकायूयदधर्मप्रकारकाः ७४ इतिवाक्यं समाकर्ण्य जगदुर्यमकिंकराः धर्मराजाज्ञया प्राप्तानेतुं
पापिनमुद्यताः ७५ नासौ कदाचिन्मनसा प्राणिमात्रोपकारकः प्राणिहत्या महापापकारी दुष्टशरीरभृत् ७६
नृन्बहूस्तीर्थयात्रायां जिगीषंतो व्यलुंठयन् परदारारतो नित्यं सर्वपापाधिकारकः ७७ तस्मान्नेतुं वयं प्राप्ताः
पापिनं पुष्कसं नरम् भवद्भिर्मोचितः कस्मादकस्मादागतैर्भटैः ७८ विष्णुदूता ऊचुः ब्रह्महत्या करो वा
स्तु प्राणिको त्यपकारकः शालग्रामशिलास्पर्शः सर्वदहति तत्क्षणम् ७९ रामेति नाम यच्छ्रोत्रे विश्रंभाज्जपि
तं यदि करोति पापसंदाहं तूलं वद्विक्रणो यथा ८० तुलसीमस्तके यस्य शिलाहृदि मनोहरा मुखे कर्णे थवा
रामनाममुक्तस्तदैव सः ८१ तस्मादनेन तुलसीमस्तके धारिता परा श्रावितं रामनामास्य शिलाहृदि च धा
रिता ८२ तस्मात्पापसमूहो यस्य दग्धः पुण्यकलेवरः यास्यते परमं स्थानं पापिनो यत्कदुर्लभम् ८३ वर्षाद्युतंत
त्र भक्ता भोगान्सर्वमनोहरान् भारते जन्मसंप्राप्य समाराध्य जगदुरुम् ८४ प्राप्स्यते परमं स्थानं सरासरस
दुर्लभम् न ज्ञातो महिमा सम्यक् शिलायाः परमेश्विनः ८५ दृष्टास्पृष्टार्चिता कापि सर्वपापहरा क्षणात् इत्य
क्ता ते ययुः सर्वे महाविष्णोर्गणामुदा ८६ गतास्ते किंकरा राज्ञः कथयामा सरदुतम् वैष्णवो हर्षमापेदे रघुना
थ परायणः ८७ मुक्तो सौ यमपाशाच्च जगाम घृणितो भृशं तदा जगाम विमलं किंकिणीजालमंडितं विमानं देवलोकान्

अ.
२०

३७

मनोहारिमहाद्भुतम् तत्रारुह्यगतः सोयं महापुण्यैर्निषेविते ८९ भोगान्भक्तासविपुलानाजगाममहीतलम् तं
स्मिन्जन्मसमासाद्य शक्तिवाडवसत्कुले ९० आराध्यजगतामीशंगतवान्परमंपदम् सपापीसाधुसंगत्याशाल
ग्रामशिलांसृशन् ९१ महापीडाविनिर्मुक्तोगतस्तत्परमंपदम् मयानेभिहितं राजन्गंडकीचरितं महत् ९२ श्रुत्वा
विमुच्यते पापैर्भक्तिं मुक्तिं च विंदति ९३ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधेशेषवात्स्यायनसंवा
देशालग्राममहिमानामविंशोऽध्यायः २० सुमतिरुवाच एतन्महात्म्यमतुलंगंडक्याः कर्णगो-
चरम् कृत्वा कृतार्थमात्मानं मन्यते स्म नृपोत्तमः १ स्नात्वा तीर्थे पितृन्सर्वान्संतर्प्य जहृषे महान् शालग्रामशि-
लापूजां कुर्वन् वाडववाक्यतः २ चतुर्विंशच्छिलास्तत्र गृहीत्वा स नृपोत्तमः ॥ पूजयामास प्रेम्णा च चंदनादिकपूज-
नैः ३ तत्र दानानि दत्त्वा च दीनांधानां विशेषतः गंतुं प्रचक्रमे राजापुरुषोत्तममंदिरम् ४ एवंक्रमेण संप्राप्तो गंगा
सागरसंगमम् कृत्वा क्षिगोचरं तंच ब्राह्मणं पृष्टवान्मुदा ५ स्वामिन्वद कियदूरे नीलोयं पर्वतो महान् पुरुषोत्त-
मसंवासः सुरासरनमस्कृतः ६ तदा श्रुत्वा महद्वाक्यं रत्नग्रीवस्य भूपतेः उवाच विस्मया विष्टो राजानं प्रतिसा-
दरः ७ राजन्नेतत्स्थलं नीलपर्वतस्य नमस्कृतम् किमर्थं दृश्यते नैव महापुण्यददर्शनः ८ पुनः पुनरुवाचैनं-
स्थलं नीलस्य भूपतः कथं न दृश्यते राजन् पुरुषोत्तमवासभृत् ९ अत्र स्नातं मया सम्यक् गता भिल्लाक्षिगोच-
राः अनेनैव पथारान्ना रूढं पर्वतोपरि १० इति तद्वाक्यमाकर्ण्य विव्यथे मानसे नृपः नीलभूधरदर्शाय कुर्व

श. मे.
३८

नुत्कंठितं मनः ११ उवाच च कथं विप्र दृश्यते पुरुषोत्तमः कथं वा दृश्यते नीलस्तदुपायं वदस्व ननः १२ तदा वाक्यं समा-
कर्ण्य रत्नग्रीवस्य धूपतेः तापसो ब्राह्मणो वाक्यमुवाच नृप विस्मितः १३ गंगासागरसंयोगे स्नात्वा स्माभिर्महा-
मते स्थातव्यं तावदेवात्र यावन्नीलो न दृश्यते १४ गीयते पापहा देवः पुरुषोत्तम संज्ञितः करिष्यते कृपा मां शु-
भक्तवत्सलनामधृक् १५ त्यजत्यसौ न वै भक्तान् देवदेव शिरोमणिः अनेके रक्षिता भक्तास्तद्वायस्व महाम-
ते १६ इति वाक्यं समाकर्ण्य राजा व्यथितचेतसा स्नात्वा गंगाब्धिसंयोगे ततो नशनमादधत् १७ करिष्यति
कृपां चेह पुरुषोत्तम ईषितः पूजां कृत्वा शनं कुर्यामन्यथानशनं व्रतम् १८ इति कृत्वा नियमनं गंगासागररोध-
सि गायन् हरिगुणग्राममुपवासमथाचरत् १९ राजोवाच जय दीनदयाकर प्रभोजय दुःखहरस्व
काव्हय जय भक्तजनार्तिनाशने कृतवर्ष्यन् जय दुष्टघातक २० अंबरीषमथ वीक्ष्य दुःखितं विप्रशापहत
सर्वसत्प्रभम् । धारयन्निजकरैस्तदर्शनं तं रक्षजठराधिवासतः २१ दैत्यराजपितृकृतव्यथातुरः शूलपा-
शकृतदुःखबालकः श्रीनृसिंहतनुधारिणा त्वयारक्षितः सपदि पश्यतः पितुः २२ ग्राहवत्क्रपतितांघ्रिमुद्ध-
टं वारणेन्द्रमतिदुःखपीडितम् वीक्ष्य साधुकरुणार्द्रमानसस्त्वं गरुत्मतिकृता रुहक्रियः २३ त्यक्तपक्षिपतिरान्त-
चक्रको वेगकं पिवनमालिकांबरः गीयसे सरभिनक्रवक्रतो मोचकः सपदि तद्दिनाशकः २४ यत्र यत्र तव से-
वका दर्शनं तत्र तत्र तव देहधारणम् पाल्यते च भवतानिजः प्रभो पापहारि चरितैर्मनोहरैः २५ दीननाथ सर

अ.
२१

३८

मौलिहीरकैर्घृष्टपादतलभक्तवल्लभ पापकोटिपरिदाहकप्रभोदर्शयस्वनिजदर्शनंमम २५ पापकृद्यदिज
नोयमागतोमानसेतवतथापिदर्शय तावकावयमघौघनाशनेविस्मृतंनहिस्फुरास्फुरार्चित २६ येवदंतितव
नामनिर्मलंतेतरंतिसकलाघसागरम् संस्मृतिर्यदि कृतातदामयाप्राप्यतांसकलदुःखकारक २७ क
मतिरुवाच एवंगायन्नृगुणानुरात्रौदिवावापिमहीपतिः क्षणमात्रंनविश्वांतोनिद्रामापनवैस्स्वम्
२८ गायन्नृगुणानुरतिष्ठन्वदत्येतदहर्निशम् दर्शयस्वकृपानाथ स्वतनुंपुरुषोत्तम २९ एवंराज्ञःपंचदि
नंगतंगंगाब्धिसंगमे तदाकृपाब्धिःकृपयाचिंतयामासगोपतिः ३० असौराज्यामदीयेनगानेनविगतांधकः
पश्यतांमामकींप्रेष्ठांस्फुरास्फुरनमस्कृताम् ३१ इतिसंचिंत्यभगवान्कृपापूरितमानसः संन्यासि वेषमास्था
यययौराज्ञोतिकंविभ्रः ३२ तत्रगत्वामहाराजत्रिदंडीयतिवेषधृक् भक्तानुकंपयाप्राप्तोवीक्षितस्तापसेन
हि ३३ ॐ नमोविष्णवेत्युत्कानमश्वत्थेनृपोत्तमः अर्घ्यपाद्यासनैःपूजांचकारहरिमानसः ३४ उवाचभा-
ग्यमतुलंयद्भवानक्षिगोचरः अतःपरंदास्यतेमेगोविंदोनिजदर्शनम् ३५ एतच्छ्रुत्वातुतद्वाक्यंसंन्यासीनि
जगादतम् राजन्शृणुष्वकथितंममवाक्यंविनिश्चितम् ३६ अहंज्ञानेनजानामिभूतंभव्यंभवच्चयत् त
स्मादहंश्रुवेकिंचित्शृणुष्वैकाग्रमानसः ३७ श्वोमध्यान्हेहरिर्दद्यादर्शनंब्रह्मदुर्लभम् पंचभिःस्वजनैःसा
कंयास्यसेपरमंपदम् ३८ तवामात्यश्चमहिलातवतापसवाडवः पुरेतवकरंवारव्यसाधुश्चतंतुवायकः

रा.मे
३९

३९ एतैःपंचभिरेतस्मिन्नीलेपर्वतसत्तमे यास्यसेब्रह्मदेवेन्द्रवन्दितेस्वरपूजिते ४० इत्युक्त्वायतिरदृश्यंग
तःक्वापिनदृश्यते तदाकर्ण्यनृपोहर्षेप्रापचाशुसविस्मयम् ४१ राजोवाच स्वामिन्कोसौसमा-
गत्यसंन्यासीमांयद्दृष्टवान् नदृश्यतेपुनःकुत्रगतोसौचित्तहर्षदः ४२ तापसउवाच राजन्तवम
हाप्रेम्णाकृष्टचित्तःसमभ्यगात् पुरुषोत्तमनामायंसर्वपापप्रणाशनः ४३ श्वोमध्यान्हेतवपुरोभविष्यति
महान्गिरिः तमारुह्यहरिंदृष्ट्वाकृतार्थःस्नानसंशयः ४४ इतिवाक्यसूधासिंधुनाशितस्वांतसंज्वरः हर्षे-
यदापभगवान्ब्रह्मापिनहिवेत्तितम् ४५ तदुदुंदुभयोनेदुर्वीणापणवगोमुरवाः महानंदस्तदात्था
सीत्तराजराजस्यचेतसि ४६ गायन्हरिंदक्षणंतिष्ठन्हसन्जल्पन्बुवन्नमन् आनंदंप्रापसूधनंसर्वसंतापना
शनम् ४७ इतिश्रीपद्यपुराणेपातालखंडेरामाश्वमेधेएकविंशोऽध्यायः २१ सूमतिरुवा-
च अथसर्वेदिनंनीत्वाहरिस्मरणकीर्तनैः रात्रौसूषापगंगायारोधस्युरुफलप्रदे १ ददर्शस्वप्नमध्ये
सःस्वात्मानंचचतुर्भुजम् शंखचक्रगदापद्मशार्ङ्गकोदंडधारिणम् २ नृत्यंतंपुरुषोत्तमस्यपुरतःशर्वादि
देवैःसहश्रीमद्भिःस्वतनुंयुतामजभवाब्जादिप्रहेत्यादिभिः मोदादिप्रवरैर्गणैःसूतनुभिःश्रीसर्वदोषास्यतं
प्रेक्षन्नामनृपोद्युलोकविषयेहर्षंतमत्यद्भुतम् ३ ददातिमनसोभीष्टंपुरुषोत्तमसत्तमः आत्मानंतुह्यपापात्रं
मन्वतेस्ममहामतिः ४ इत्येवंस्वप्नविषयेददर्शनृपसत्तमः प्रातःप्रबुद्धोविप्रायजगादस्वप्नमीक्षितम् ५

अ.
२१

३९

तच्छ्रुत्वा वा उबोधीमान् कथयामास विस्मितः राजं स्वयासौ दृष्टो यः पुरुषोत्तमसंज्ञितः ६ दास्यते शंखच-
क्रादिचिह्नितां स्वतनुं हरिः इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं रत्नग्रीवो महामनाः ७ दापयामास दानानि दीनानां मनसो
चितम् स्नात्वा गंगाब्धिसंयोगे तर्पयित्वा पितृन् सरान् ८ गायन् हरिगुणग्रामं प्रत्यक्षं तच्च दर्शनम् ततो म-
ध्याङ्गसमये दिवि दुन्दुभयो मुहुः ९ जघ्नुः सरतराघात बहुशब्दस्रशब्दिताः अकस्मात् पुष्पदृष्टिश्च बभूव नृ-
पमस्तके १० धन्योस्मि नृपवर्यस्त्वं नीलो यस्याक्षि गोचरः ११ शृणोति सदयं वाक्यं नृपो देवप्रणोदितम् तदा सूर्य-
समा मासकांतिको दिधरोगिरिः १२ राज्ञोक्षि गोचरो जातो नीलनामामहागिरिः राजतैः कानकैः शृंगैः समंता-
त्परिराजितः १३ किमग्निः प्रज्वलत्येष द्वितीयः किमुभास्करः किमयं वैद्युतः पुंजः सकस्मात्स्थिरकांतिभृत्
१४ तापसो ब्राह्मणो दृष्ट्वा नीलं प्रस्थस्रशोभितम् राज्ञानि वेदयामास सर्वे पुण्यो महागिरिः १५ तच्छ्रुत्वा नृ-
पपूज्यस्त शिरसा प्रणनाम ह धन्योस्मि कृतकृत्योस्मि नीलो मे ह्यक्षि गोचरः १६ अमात्यो राजपत्नी च करवस्त-
तुवायकः नीलं प्रदृश्य संहृष्टा बभूवुः पुरुषर्षभाः १७ मुहूर्ते विजये पंचनीलपर्वतमारुहन् महादुन्दुभिर्निर्योष-
त् शृण्वन्नरसरैः कृतान् १८ तस्योपरितने शृंगे चित्रपादपराजिते ददर्श हाटका बद्धं देवालयमनुत्तमम्
१९ ब्रह्मागत्य सदा पूजां करोति परमेश्विनः नैवेद्यं कुरुते यत्र हरिस्तोषकारकम् २० दृष्ट्वा यतत्र विमलं देवा-
यतनमुत्तमम् प्रविवेश परीवारैः पंचभिः सह संवृतः २१ तत्र दृष्ट्वा जातरूपे महामणिविचित्रिते सिंहासने

रा. मे.
४०

विराजतंचतुर्भुजमनोहरम् २२ चंडप्रचंडविजयजयादिभिरुपासितम् प्रणनामसपत्नीकोराजासेवकसंयुतः
२३ प्रणम्यपरमात्मानं महाराजोत्तमम् स्नापयामासविधिवद्देवैः स्नानमंत्रकैः २४ अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रे
प्रीतेन मनसानृपः चंदनेन विलेप्यैनं सुवस्त्रेन निवेद्य च २५ धूपमारार्तिकं कृत्वा सर्वस्वादुमनोहरम् नैवेद्यं
भगवन्मूर्त्यै न्यवेदयदथोत्तमः २६ प्रणम्य च स्तुतिंचक्रे तापसब्राह्मणेन च यथामतिगुणग्रामगुंफितस्तोत्रसं-
चयैः २७ राजोवाच एकस्त्वं पुरुषः साक्षाद्भगवान्प्रकृतेः परः कार्यकारणतोभिन्नो महत्तत्त्वादि
पूजितः २८ त्वन्नाभिकमलाज्जज्ञे ब्रह्मा सृष्टिविचक्षणः तथा संहारकर्ता च रुद्रस्त्वं नेत्रसंभवः २९ त्वया ज्ञ-
प्तः करोत्यस्य विश्वस्य परिचेष्टितम् त्वत्तो जातं पुरा सर्वजगत्स्थाष्णुचरिष्णुच ३० चेतनाशक्तिमाविश्य त्व-
मेवं चेतयस्य हो तव जन्मतु नास्त्येव नांतस्तव जगत्पते परिणामः क्षयो वृद्धिस्त्वयि संत्येवनो विभो ३१ तथा
पि भक्तैरक्षार्थं धर्मस्थापनहेतवे करोषि जन्म कर्माणि ह्यनुरूपगुणानि च ३२ त्वयामात्स्यं वपुर्धृत्वा शंखवस्त-
निहतोत्तरः वेदाः सरसिता ब्रह्मन्महापुरुषपूर्वज ३३ शेषो न वेत्ति महिते भारत्यपि महेश्वरी किमुतान्ये
महाविष्णो मादृशास्तु कुबुद्धयः ३४ मनसा त्वानं चाप्नोति वागियं परमेश्वरी तस्मादहंकथं त्वां वैस्तोतुं स्या
मीश्वरः प्रभो ३५ इति स्तुत्वा स शिरसा प्रणाममकरोन्मुहुः गद्गदस्वरसंयुक्तो रोमहर्षो कितांगकः ३६ इति
स्तुत्या प्रहृष्टात्मा भगवान्पुरुषोत्तमः उवाच वचनं सत्यं राजानं प्रतिसा र्थकम् ३७ श्रीभगवानुवाच

अ.
२२

४०

तवस्तुत्याप्रहर्षोभून्ममराजन्महामते जानीहित्वंमहाराजमांचप्रकृतितःपरम् ३८ नैवेद्यभक्षणंत्वंहिशी
 घंकुरुमनोहरम् चतुर्भुजत्वमाप्तःसन्गंगासिपरमंपदम् ३९ त्वत्कृतस्तुतिरत्नेनयोमांस्तोष्यतिमानवः
 तस्यापिदर्शनंदास्येभक्तिमुक्तिवरप्रदम् ४० इत्युक्तं वचनंराजाश्रुत्वाभगवतोदितम् नैवेद्यभक्षणंचक्रे
 चतुर्भिःसहसेवकैः ४१ ततोविमानंसंप्राप्तंकिंकिणीजालमंडितम् अप्सरोहंदसंसेव्यंसर्वभोगसमन्वित
 म् ४२ पुरुषोत्तमसंज्ञंचपश्यन्राजासधार्मिकः ववंदेचरणौतस्थरूपापात्रकृतात्मकः ४३ तदाज्ञातोविमा
 नेस्वेआरुह्यमहिलायुतः जगामपश्यतस्तस्यदिविवैकुण्ठमद्भुतम् ४४ मंत्रीधर्मपरोराजासर्वधर्मविदुत्तमः
 जग्मेसाकंविमानेनललनाहंदसेवितः ४५ तापसब्राह्मणस्तत्रसर्वतीर्थविगाहकः चतुर्भुजत्वंसंप्राप्तोय
 योदिविविमानिभिः ४६ करवोपिमहाराजगानपुण्येनदर्शनम् प्राप्तोययौसुरावासंब्रह्मदेवादिदुर्लभम्
 सर्वेप्रचलिताविष्णुलोकंपरममद्भुतम् चतुर्भुजाःशंखचक्रगदपाशोजधारिणः ४७ सर्वमेघश्रियायुक्ता
 लसदंभोजपाणयः हारकेयूरकटकैर्भूषितांगाययुर्दिवम् ४८ तद्विमानावलीर्दृष्ट्वालोकैःप्रकृतिभिस्तदा
 दुंदुभीनांतुनिर्योष स्तैःकृतःकर्णगोचरः ४९ तदैकोब्राह्मणोह्यासीद्विष्णुपादाब्जवल्लभः गतस्तद्विरहात्
 ष्टचैताजातश्चतुर्भुजः ५० तच्चित्रंवीक्ष्यलोकास्तेप्रशंसंतोमहोदयम् गंगासागरसंयोगे स्नात्वायुस्तेपु
 रंप्रति ५१ अहोभाग्यंभूमिपतेरत्नग्रीवस्यसन्मतेः जगामानेनदेहेनतद्विष्णोःपरमंपदम् ५२ राजन्-

रा. मे.
४१

सौनीलगिरिः पुरुषोत्तमसत्कृतः यं वीक्ष्येव ब्रजस्य द्वाविं कुठं परमायनम् ५४ एवं नीलस्य माहात्म्यं यः शृणो-
तिसभाग्यवान् यस्तु श्रावयते लोकान्सगच्छेत् परमं पदम् ५५ एतच्छ्रुत्वा तु दुःस्वप्नो नश्यति स्मृतिमात्रतः
प्रांते संसारनिस्तारं ददाति पुरुषोत्तमः ५६ यो सौनीलाधिवासी च सरामः पुरुषोत्तमः सीतासाक्षान्महाल-
क्ष्मीः सर्वकारणकारणम् ५७ हयमेधं चरित्वासलोकान्वेषयिष्यति यन्नाम ब्रह्महत्यायाः प्रायश्चित्तं प्रदृश्यते ॥
५८ इदानीं त्वद्दयः प्राप्तो नीले पर्वतसत्तमे पुरुषोत्तमदेवं तु नमस्कुरु महामते ६९ तत्र निःपापिनो भूत्वा यास्यामः
परमं पदम् यस्य प्रसादाद्ब्रह्मो निस्तीर्णा भवसागरात् ६० एवं प्रवदतस्तस्य प्राप्तो श्वो नीलपर्वतम् वायुवेगेन
पृथिवीं विकुर्वन् बुरविक्षताम् ६१ तदाराजापितृष्वृचारी नीलाभिधंगिरिम् प्राप्तो गंगाब्धिसंयोगे स्नात्वा गात्
पुरुषोत्तमम् ६२ स्तुत्वा नत्वा च देवेशं सरासरनमस्कृतम् जातं कृतार्थमात्मानं मन्यते स्म स शत्रुहा ६३
इति श्री पद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधे शेषवात्स्यायनसंवादे नीलगिरिमहिमावर्णनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः
२२ शेष उवाच क्षणं स्थित्वा तृणं त्यक्त्वा ययौ वाजीमनोजवः वीरश्चेणीवृतः पत्रं भाले धृत्वा स चा मरुम्
१ शत्रुघ्नेन सूवीरेण लक्ष्मीनिधिनृपेण च पुष्कलेनोग्रवाहेन प्रतापाश्रयेण रक्षितः २ ययौ पुरीं स चक्रांकां सुबाहु-
परिरक्षिताम् अनेकवीरकोटीभीरक्षितो नुगतः प्रप्तो ३ तदा पुत्रोऽस्य दमनो मृगयामास्थितो महान् ददर्शाश्व-
भालपत्रं चंदनादिभिरर्चितम् ४ विलोक्य सेवकं प्राह कस्याश्वो मे क्षिणोचरः भाले पत्रं धृतं किंतु चामरं किंतु शो-

अ.
२२

४१

भनम् ५ इतिराज्ञोवचःश्रुत्वासेवकःप्रययौततः यत्रासौवर्ततेवाजीभालपत्रःसुशोभनः ६ गृहीत्वातंके श
 संघेरत्नमालाविभूषितम् निनायचाग्रेभूपस्यसुबाहुकुलधारिणः ७ सपत्रंवाचयामाससुंदराक्षरशोभित
 म् अयोध्यायांमहाराजःपुरापंक्तिरथोबली ८ तस्यात्मजोरामभद्रोसर्वशूरशिरोमणिः नान्योस्ति तत्समःपृ
 थ्व्यांधनुर्धारणविक्रमः ९ तेनासौमोचितोवाजीचंदनादिभिरर्चितः तंपालयतिधर्मात्माशत्रुघ्नःपरवीरहा ११
 येचशूरावयंवीराधनुर्हस्ताइमेवयम् तेगृणहंतुबलाद्वाहंरत्नमालाविभूषितम् ११ तंचमोक्ष्यतिशत्रुघ्नःसर्व
 वीरशिरोमणिः अन्यथापादयोस्तस्यपतित्वायांतुधन्विनः १२ इत्यभिप्रायमालोक्यजगामनृपनंदनः रामएवध
 नुर्धारीनवयंक्षत्रियाःस्मृताः १३ तातेमेवस्थितेपृथ्व्यांकोयंगर्वोमहान्भवि प्राप्नोतिगर्वस्यफलंममनिर्मुक्तसाय
 कैः १४ अद्यमेनिशिताबाणाःशत्रुघ्नंकिंशकंयथा पुष्पितंविदधंत्वद्दामच्छरव्रातविव्यधैः १५ दारयंतुकपो
 लानिसायकाममदंतिनाम् अश्वान्यश्यंतुशतशोरुधिरोघपरिपुतान् १६ पिबंतुयोगिनीसंघारुधिराणि
 नृमस्तकैः शिवाभवंतुसंपुष्टामद्वैरिक्त्रव्यभक्षणैः १७ पश्यंतुसुभद्रास्तस्यममबाहुबलंमहत कोदंडदंडनिर्मु
 क्तशरकोटिविमुंचतः १८ इत्यमुत्कामहीपस्यतनुजोदमनाभिधः स्वपुरंप्रैषयित्वातंप्रहृष्टोभवदुद्भटः १९
 सेनापतिमुवाचेदंसज्जीकुरुमहामते सेनांपरिमितांमह्यं वैरिहंदनिवारणे २० सज्जांसेनांविधायाशंसु
 खोरणमंडले स्थितोत्रयावदत्युग्रस्तावत्प्राप्ताहयानुगाः २१ क्वासौहयोमहाराजःक्वचाश्वःपत्रचिह्नितः पप्रच्छ

स्तेतुचान्योन्यमतिव्याकुलितासुहुः २२ तावद्दर्शपुरतः प्रतापाग्र्यप्ररंतपः सज्जीभूतंतुकटकंवीरशब्दनि
नादितम् २३ तत्रावदन्ननेकेवैनीतोश्वोनेनभूपतेः अन्यथासम्भुरवंतिष्ठेत्कथंवीरोबलानुगः २४ इत्याकर्ण्य
प्रतापाग्र्यः प्रेषयामाससेवकम् सगत्वातत्रपप्रच्छकुत्राश्वोरामभूपतेः २५ केननीतः कुतोनीतो रामंजाना
तिनोकुधीः यस्यशर्वमुखादेवाबलिमादायसन्नताः २६ तस्यवैधर्मराजस्यकुपितंतुबलमहत सर्वथाहिप्र
सिष्येतप्राणिचित्तेचपास्यति २७ इत्थमुक्तं समाकर्ण्य तदाराजसतोबली तंवैधिक्कारयामासवाकूजालेनस
दुर्मनाः २८ मयानीतोयज्ञहयः पत्रचिन्हाद्यलंकृतः येश्वरास्तेतुमांजित्वामोचयंतुबलादिह २९ सेवकस्तद्व
चः श्रुत्वारोषपूर्णसहन्ययौ रक्षोनिवेदयामासयथासुबहुवर्णितम् ३० तच्छ्रुत्वारोषताम्राक्षः प्रतापाग्र्योम
हाबलः ययौयोदुंराजपुत्रं महावीरपुरस्कृतम् ३१ रथेनकनकांगेनचतुर्वाजिसशोभिना सुकूबरेणसर्वस्व
पूरितेनययौबली ३२ धनुःप्रकारयामासमहाबलसमन्वितम् पुनः पुनर्जहासोच्चैः कोपादुद्रुतमितांशुकः
३३ अश्ववाहागजारूढारवद्रोल्लसितपाणयः अन्वयुस्तेप्रतापाग्र्यं रोषपूर्णकुलेक्षणम् ३४ हस्तिनः पत्तय
श्चैवकोटिशः प्रधनोद्यताः चिरकालमभीप्संतोरणंवीरेणकारितम् ३५ तदोद्यतंसमाज्ञायरिपुसैन्यं नृपात्मजः
प्रत्युज्जगामवीराग्र्योमहाबलपरिहृतः ३६ सन्नद्धः कवचीरवद्भीशरासनधरोयुवा लीलयेवययौयोदुंमृगराट्
गजयूथकम् ३७ तदायोधाः प्रकुपिताः परस्परवधैषिणः छिंधिभिंधीतिभाषंतोरणकार्येविशारदाः ३८ पत

यः पत्तिसंघेन गजारूढाश्च सादिभिः रथारूढारथैश्चैव वाहारूढाश्च संस्थितैः ३९ गजाभिन्नादिधाजाता हयाश्च
 द्विदलीकृताः अनेकनरमस्तिष्केर्मैदिनी पूरिता ह्यभूत् ४० तदा प्रकुपितो राजा प्रतापाग्र्यो महाबलः स्वसैन्यक
 दनोद्युक्तं राजपुत्रं समीक्ष्य च ४१ उवाच सारथिराजा प्रापयाश्वान् यतो मम सैन्यस्य कदनासक्तो राजपुत्रो म
 हारथः ४२ महाबलो वीरशिरोमणिभूतो नृपात्मजः ययौ सन्मुखमेवास्य प्रतापाग्र्यस्य वीर्यवान् ४३ सारथिः
 प्रापयामास प्रतापाग्र्यस्य वाजिनः यत्रासौ दमनो वीरः सर्वशूरशिरोमणिः ४४ गत्वा तमाह्वयामास राजपुत्रं
 रणोद्यतम् रथे पुरटनिर्णिते तिष्ठन्कोदंडदंडभृत् ४५ रे राजपुत्रक शिशोत्वया बद्धोऽश्वसत्तमः न ज्ञातोऽस्ति
 महाराजः सर्ववीरैर्द्रसेवितः ४६ यस्य प्रतापे दैत्येन्द्रो न शक्तः सोढुमद्भुतम् तस्य त्वं वाजिनं नीत्वा गतो घपुटभेद
 नम् ४७ मां जानीहि पुरं प्राप्तं कालरूपं तु वैरिणम् मुंचाश्वमभंगच्छाश्रुगच्छ क्रीडनकंकुरु ४८ कस्यात्मज
 स्त्वं कुत्रत्यः कथं नो दीर्घदर्शिना धृतोऽश्वस्त्वयि संजाता घणामम शिशोः त्वयि ४९ वाक्यमाकर्ण्य दमनस्मितं च
 क्रेमहामनाः उवाच च प्रतापाग्र्यं तृणीकुर्वंश्च तद्दलम् ५० दमन उवाच मया बद्धो बलादश्वो नीतः
 स्वपुटभेद नम् नार्पयिष्ये घस प्राणः कुरु युद्धं महामते ५१ त्वया यदुक्तं बालस्त्वं गत्वा क्रीडनकंकुरु तत्प्रेक्ष
 स्वमहाराज क्रीडनं रणसूयनी ५२ शेष उवाच इत्थं क्त्वा सगुणं चापं विधाय भूभुजांगजः शराणां शत
 माधत्त प्रतापाग्र्यस्य वीक्षतः ५३ संधाय बाणशतकं शंखं दध्मौ प्रतापवान् तेन शंखनिना देनकातराणां मनो

श. मे.
४३

चसत् ५४ ताडयामास हृदये वाणानां शतकेन सः प्रतापाग्र्यः प्रचिच्छेद लघुहस्तः सपर्वस्र ५५ सबाणकर्तकंद
प्राकुपितो व्यमुचछरान् कंकपक्षान् शितान् तीक्ष्ण भल्लान् राजात्मजो बली ५६ आकाशे भविमध्ये च बाणा दद
शिरैततः स्वनामचिह्नितां स्तीक्ष्णधारापातस्रशो भित्तान् ५७ शरास्तावद्गजहृदिलग्न्यावन् हिकणान् बहून् सृजं
तः कुर्वते सैन्यदहनं तद्भवं महत् ५८ प्रतापाग्र्यः प्रकुपितो तिष्ठतिष्ठेति वैब्रुवन् शरेण दशसंख्येन ताडयामास यो
धिनी ५९ ते बाणाराजपुत्रस्य ललाटे परिनिष्ठिताः विराजन्ते स्म च मुने दशशारवास्तरोरिव ६० तेन बाणप्रहा
रेण विव्यथेन महामनाः यष्टिकाग्रहतो यद्वत्कुंजरः सप्तवर्षणः ६१ बाणाधनुषिसंधाय मुमोच त्रिशतान् शरान्
स्रवर्णपुंरवरचितान् महाकालानलोपमान् ६२ ते बाणास्तु प्रतापाग्र्यवक्षोभित्वा गता ह्यधः शोणितान् कायथारा
मचंद्रमक्तिपराङ्मुखः ६३ प्रतापाग्र्यो प्रकुपितः शरान्मुंचन् सहस्रशः अकरोद्दिरथं सूनुं सबाहोस्तत्क्षणादुत
६४ चतुर्भिश्चतुरोवाहान् द्वाभ्यां ध्वजमपातयत् एकेन सारथेः कायात् शिरो ह्यधः अपातयत् ६५ चतुर्भिस्ता
डयामास तं सूनुं नृपतेः पुनः तत्क्षणाच्चापमेकेन गुणयुक्तं तु चिच्छिदे ६६ सोन्यं रथं समारुह्य हयरत्नस्रशो भित्तं
धनुःकरे समादाय सज्यं चक्रे महामनाः ६७ प्रत्यक्वाच प्रतापाग्र्यं त्वया विक्रान्तमदुतम् पश्येदानीं पराक्रांतिं धा
नुषो मम सद्गट ६८ एवमुक्त्वा तु दमनो बाणान् दशसमाददे चतुर्भिश्चतुरोवाहान् निनाय यमसादनम् ६९ चतुर्भि
स्तिलशः कृत्वा रथश्चक्रसमन्वितः एकेन हृदिविव्याध बाणेनैकेन सारथिम् ७० जगर्जशं रवमापूर्यशं रवशब्देन

अ.
२३

४३

शब्दितम् तत्कर्मपूजयन्साधुसाधुवीरमहाबल ७१ इतिविक्रान्तमालोक्यप्रतापाग्र्योरुषान्वितः अन्येरथे
 समास्थाय ययौयोद्धुं नृपात्मजम् ७२ उवाचवीरपश्यत्वं ममविक्रान्तमद्भुतम् इत्युक्त्वासमुमोचौघान्शरणांशि
 तपर्वणाम् ७३ शराः सर्वत्र दृश्यन्ते कुंजरेषु हयेषु च परब्रह्मेव सर्वत्र व्याप्ताश्चांतरगोचराः ७४ तं राजपुत्रं शि
 तबाणकोटिभिर्व्याप्तं विधाया शङ्खजगर्जविक्रमी संहर्षयन् स्वीयगणान्परान्वैकुर्वन् प्रभाशून्यतमानातासका
 न् ७५ सराजपुत्रः शितसायकव्रजैः संपूर्णमात्मानमवेक्ष्य रोषितः जग्राह शस्त्राणि विशेषविक्रमो धनुश्च
 दंडं भ्रजदंडयोर्महान् ७६ चकर्त सर्वाण्यस्त्राणि शस्त्राणि च महाबलः रोषतामेक्षणो मुञ्चन् शरान्वैरिविदा
 रिणः ७७ तच्छुस्त्रजालं निर्धूय राजपुत्रो जगाद तम् क्षमस्वैकं प्रहारं मे यदि शूरो सिमारिष ७८ यद्यनेन भवं
 तं वै रथाच्चेत्पातयामिन प्रतिज्ञां शृणु मे वीर मम गर्वेण निर्मिताम् ७९ वेदं निंदन्ति ये मर्त्या हेतुवादविचक्षणाः
 तेषां पापं ममैवास्तु नरकार्णवमज्जकम् ८० इत्युक्त्वा बाणमासाद्य कोदंडे कालसन्निभम् ज्वालामालाकु
 लं तीक्ष्णं निषंगादुद्धृतं वरम् ८१ समुक्तो नृपपुत्रेण हृदिलक्ष्मीकृतः शरः जगाम तरसा तं वै कालानलसमप्र
 भः ८२ प्रतापाग्र्यः शरं दृष्ट्वा स्वपातनसमुद्यतम् बाणान्धनुषि धार्याथ शरच्छेदाय वै शितान् ८३ स बाणः
 सर्वबाणास्तान् छिंदन् मध्यत एव हि जगाम तूर्णमैवास्य हृदयं धैर्यसंयुतः ८४ संलग्नो हृदि नालीकः प्रविवेश
 तदंतरम् राजा कृतप्रहारस्तपपातपृथिवीतले ८५ मूर्छितं चेतनाहीनं रथोपस्थादतं भवि सारथिस्तसमा

दायापोवाहरणमंडलात् ८६ हहाकारोमहानासीत्बलंभगंगतंततः यत्रशत्रुघ्ननामासौवीरकोटिपरिहृतः
८७ राजात्मजोजयंप्राप्यप्रतापाग्र्यंविजित्यसः प्रतीक्षांतुचकारास्यशत्रुघ्नस्यचक्षुपतेः ८८ इतिश्रीप
द्यपुराणेपातालखंडेरामाश्वमेधेशेषवात्स्यायनसंवादेत्रयोविंशोऽध्यायः २३ शेषउवाच शत्रुघ्न-
स्तुक्रुधाविष्टोदंतान्दंतैर्विनिषिषन् हस्तौधुन्वन्लिहन्नेवस्वधरंजिह्वयासकृत् १ पुनःपुनस्तान्यप्रच्छके
नाश्वोनीयतेमम प्रतापाग्र्यः केनजितोसर्वशूरशिरोमणिः २ सेवकास्तेतदाप्रोचुर्दमनोनामशत्रुहन् सुबाहु
जःप्रतापाग्र्यंजितवान्हयमाहरत् ३ इतिश्रुत्वाहयंनीतंदमनेनस्ववैरिणा आजगामसवेगेनयत्राभूद्रुणमं
डलम् ४ तत्रापश्यत्सशत्रुघ्नोगजान्दीर्णकपोलकान् पर्वतानिवरक्तोदेमज्जमान्महाधनान् ५ हयास्त
त्रनिजारोहकर्तृभिःसहिताक्षितौः मृतावीरेणददृशेशत्रुघ्नेनस्रकोपिना ६ नरान्रथपतीन्भग्नान्वीक्ष्यमा
णःसशत्रुहा अतीवचुक्रुधेयावत्प्रलयेप्रलयार्णवः ७ पुरतोदमनंवीक्ष्यहयनेतारमद्भुतम् सैनिकैःसह
स्थातारंतूणीकृत्यनिजंबलम् ८ तदाराजाप्रत्यवाचयोधान्कोपाकुलेक्षणः कोसौदमनजेतात्रसर्वशस्त्रा
स्त्रधारकः ९ योवैराजसूतंवीरंरणकर्मविशारदम् जैष्यत्येवात्रनिर्भातिसज्जीभूतोभवत्वयम् १० इतिवा
क्यंसमाकर्ण्यपुष्कलःपरवीरहा दमनंजेतुमुद्युक्तोजगादवचनंत्विदम् ११ स्वामिन्कोयंदमनकः केदंपरि
मितंबलम् जैष्येहंतस्ययत्नेनगच्छाम्येषमहामते १२ सेवकेमयियुद्धायस्थितेकैर्नीयतेहयः रघुनाथप्रता

पोयंसर्वकृत्यंकरिष्यति १३ स्वामिन्शृणुप्रतिज्ञामेतवमोदप्रदायिनीम् नजेष्वेदमनंयर्हिरणकर्मविचक्षण
 म् १४ रामचंद्रपदांभोजमध्वास्वाद वियोगिनाम् यदघंनुभवेत्तन्मोदमनंनजयेयदि १५ पुत्रायेमातृपादान्यत्ती
 र्थमत्वातयासह विरुद्धंतेततोमह्यंनजयेदमनंयदि १६ अद्यमहाणनिर्भिन्महोरस्कोनृपांगजः अलंकरो
 तुप्रधनेभूतलंशयनेनहि १७ शेषउवाच इतितद्वाक्यमाकर्ण्यपुष्कलस्यरघूदहः जहर्षचितेतेज
 स्सीनिर्दिदेशरणंप्रति १८ सआज्ञप्तोययौसैन्यैर्बहुभिःपरिवारितः यत्रास्तेदमनोराजपुत्रः शूरैकलक्षितः
 १९ दमनोपितमाज्ञायआगतंरणमंडले प्रत्युज्जगामवीराग्र्यःस्वसैन्यपरिवारितः २० अन्योन्यंतौसंमिलितौ
 रथस्थोरथशोभितौ समरेशक्रदैतौकिंयुद्धार्थंसमुपागतौ २१ उवाचपुष्कलस्तवैराजपुत्रंमहाबलम् राजपुत्र
 दमनकमांजानीहिसमागतम् २२ सप्रतिज्ञंतुयुद्धायभरतात्मजमुद्रतम् पुष्कलेनस्वनाम्नाचलक्षितंविद्धिस
 त्तम् २३ रघुनाथपदांभोजेनित्यसेविमधुव्रतम् त्वांजेष्वेशस्त्रसंघेनसज्जीभवमहामते २४ इतिवाक्यंसमा
 कर्ण्यदमनःपरवीरहा प्रत्युवाचहसन्वाग्मीनिर्भयोदृष्टविक्रमः २५ सुबाहुपुत्रंदमनंपितृभक्तिदृतायकम्
 विद्धिमामश्वनेतारंशत्रुघ्नस्यमहीपतेः २६ जयोदैवविसृष्टोयंयस्यचालंकरिष्यति सप्राप्नोतिनिरीक्षस्वबल
 मेरणमूर्धनि २७ इत्युक्त्वासशरंचापंविधायार्कणपूरितम् मुमोचबाणान्निशितान्वैरिप्राणापहारिणः २८
 तेबाणास्तारिवलीभूताश्चछुदुर्गगनंमहत् सूर्यभानपतत्यत्रबाणछायांनिवारिता २९ गजानांकटभिन्नी

रा. मे.
४५

पुलगासायकसंततिः अलकारोतिधातूनां रागादवविचित्रिताः ३० पतितास्तत्र दृश्यंते नरावाहा गजारथाः श
रवातेन नृपतेः स्रुतेन परिताडिताः ३१ तद्विक्रान्तिं समालोक्य पुष्कलः परवीरहा शरणांछादय व्यासंरणमंड
लमीक्ष्य च ३२ शरासने समाधत्त बाणं च अभिमंत्रितम् आचम्य सम्यक् विधिवत् मोचयामास सायकम्
३३ ततो मिः प्रादुरभवत् तत्र संग्राममूर्धनि ज्वालाभिर्विलिहन्व्यो मप्रलयाग्निरिवोत्थितः ३४ ततोऽस्य सैन्यं नि
र्दग्धं त्रासं प्राप्सं रणांगणे पलायनपरं जातं वह्निज्वालानिपीडितम् ३५ छत्राणितु प्रदग्धानि चंद्राकाराणि
धन्विनाम् दृश्यंते जातरूपा भकांति धारीणितत्रह ३६ हयादग्धा पलायंते केसरेषु च वैरिणां रथा अपि गताः
हंसकूबरसमन्विताः ३७ मणिमाणिक्यरत्नानि वहंतः करभास्ततः पलायंते दहनभूज्वालामालाभिपीडिताः
३८ कुत्रचिद्वृत्तिनो नष्टाः कुत्रचिद्वयसादिनः कुत्रचित्पत्तयो नष्टा वह्निदग्धकलेवराः ३९ शराः सर्वे नृपोद्धूतप्र
मुक्ता प्रलयंगताः आशुशक्षणिज्वालाभिर्भस्मिभूताः समंततः ४० तदा स्वसैन्ये दग्धे च दमनोरोषपूरितः
सर्वास्त्रवित्तच्छात्यर्थं वारुणास्त्रमथाददे ४१ वारुणं वह्निशांत्यर्थं मुक्तं तेन महीभृता विल्लावयद्वलंतस्य रथवा
जिसमाकुलम् ४२ रथा विल्लावितास्तोये दृश्यंते परिपंथिनाम् गजाश्चापि परिपुष्टाः स्त्रीयां शांतिं समैक्षत ४३
वद्विः प्रशांतिमगमदस्यस्त्रपरिमोचितः शांतिमापबलं स्वीयं वद्विज्वालाभिपीडितम् ४४ कंपिताः शीततो
येन सीत्कुर्वन्ते च वैरिणाः करकावृष्टिभिः क्षिप्ता वायुनात्र प्रपीडिताः ४५ तदा स्वबलमालोक्य तोयपूरेण पीडि

अ.
२४

४५

तम् कं पितंक्षमिति तं नष्टमग्र्यस्त्रंतु विनिर्हृतम् ४६ तदातिकोपताम्राक्षः पुष्कलो भरतात्मजः वायव्यास्त्रं समाध-
त्तधनुष्येकैमहाशरे ४७ ततो वायुर्महानासीत्तद्वायुर्वाव्रजं महत् नाशयामास वेगेन घनानीकमुपस्थितम् ४८
वायुना स्फालितानागा परस्परसमाहताः अश्वाश्च प्रहतान्योन्यं स्वरोहेण समन्विताः ४९ नराः प्रभंजनोद्धृता
मुक्तकेशानि रौजसः पतंतोत्र परीक्ष्यंते वै ताला इव भूगताः ५० वायुना स्वबलं राजा परिभूतं विलोक्य सः राज-
पुत्रः पर्वतास्त्रं धनुष्युच्चैः समादधे ५१ तदा तु पर्वताः पैतुर्मस्तकोपरि सैन्यानाम् वायुः संछादितस्तैस्तु न प्रचक्राम
कुत्रचित् ५२ तदास्त्रं वज्रं संज्ञंतु समाधत्त शरासने वज्रेण कृतास्ते सर्वे जाताश्च तिलशः क्षणात् ५३ वज्रं नगां-
श्च निःशेषान् कृत्वा बाणाभिर्मंत्रितम् राजपुत्रो रसि प्रोच्चैः पपातस्तनवत् भृशम् ५४ स आकुलितचेतो भूत् हृदि
विद्धः क्षतो भृशम् विल्यथे बलवान् वीरः कश्मलं परमापसः ५५ तवैकश्मलिनं दृष्ट्वा सारथिर्नयकोविदः अपो-
वाहरणात्तस्मान्मूर्छितं तं नरेन्द्रजम् ५६ ततो यो धाराजसूनोः प्रनष्टाः प्रपलायिताः गत्वा पुरीं समाचरन्त्युः क-
श्मलस्त्रं नृपात्मजम् ५७ पुष्कलोजयमाप्यैवरणमूर्धनि धर्मवित् न प्रहर्तुं पुनः शक्तो रघुनाथवचः स्मरन् ५८
ततो दुंदुभिर्निर्घोषो जयशब्दो महान् भूत् साधुसाध्विति वाचश्च प्रावर्तत मनोहराः ५९ हर्षं प्राप स शत्रुघ्नो ज-
यिनं वीक्ष्य पुष्कलम् प्रशशंस सक्तमत्पादिशस्त्रिभिः परिवारितः ६० इति श्रीपद्यपुराणे पातालखंडे
रामाश्वमेधे शेषवात्स्यायनसंवादेशां विजयो नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः २४ शेष उवाच

रा. मे.
४६

अथवीक्ष्यमदान्निजान्मृणोरुधिरौघेनपरिपुतांगकान् सरवमापनवैशशोचतान्परिपप्रच्छसुतस्यचेष्टि-
तम् १ गदतांकिलकर्मतस्यवैसकथंचाहरदशववर्यकम् कथयंतुपुनः कियद्वलंबतवीराः कतियोद्धुमागताः
बतशत्रुघ्नबलोत्सुरवः कथंममवीरोदमनोरणंव्यधात् विजयंतुविधायदुर्जयंकिलवीरंबतकोप्यशान्तयत् ३
इत्याकर्ण्यवचोराज्ञः प्रत्यूचु स्तेस्वसेवकाः क्षतजेनपरिक्लिष्टगात्रवस्त्रादिधारिणः ४ राजन्मश्वंसमालोक्य
पत्रचिन्हाद्यलंकृतम् ग्राहयामासगर्वेणतृणीकृत्यरघून्तमम् ततोहयानुगः प्राप्तः स्वल्पसैन्यसमावृतः ते
नसाकमभूद्युद्धंतुमुलरोमहर्षणम् ६ समूर्छितः कृतस्नेनतवपुत्रेणसायकैः तिष्ठतेवातदायातः शत्रुघ्नः स्व-
बलैर्वृतः ७ ततोयुद्धमहदभूच्छस्त्रास्त्रपरिवृंहितम् बहुशोजयमापेदेतवपुत्रोमहाबलः ८ इदानींतेनमु-
क्तास्त्रक्षतहन्तृपतेस्ततः अलंकरोतिप्रधनंसर्ववीरैः सुसैवितम् ९ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यरोषशोकसमन्वितः
स्थगितांगइवासीत्समुद्रद्वपर्वणि १० उवाचसेनाधिपतिरोषप्रस्फुरिताधरः दंतैर्दंतान्लिहन्नोष्टंजिह्व-
याशोककर्षितः ११ सेनापतेकुरुधारान्ममसेनांतुसज्जिताम् योत्स्येरामस्यसुभट्टैर्ममपुत्रोपघातकैः १२
अद्यमसुत्रदुःखस्यदातारंनिशितैः शरैः भेदयामिचदिह्येनंरक्षितापिमहेश्वरः १३ सेनापतिरिदंवाक्यंप्रो-
क्तंरुक्मजभूपतेः निशम्यचतथाकुर्वन्सज्जीभूतोभवत्स्वयम् १४ राज्ञोनिवेदयामासससज्जांचतुरंगिणी-
म् सेनांकालबलप्रख्याहृतदुर्जनकोटिकाम् १५ श्रुत्वासेनापतेर्वक्त्रंरुक्मबाहुः परवीरहा निर्जगामयतस्तत्र

अ.
२५

४६

शत्रुघ्नः स्वसुतार्दनः १६ कुंजरैश्चमदोद्युक्तैर्हयैश्चपवनोजवैः नरैश्चसर्वशस्त्रास्त्रपूरितैरिषुजैर्नृभिः १७ भू-
 श्वकंपेतदातत्रसैन्यभारेणभूरिणा संमर्दःसमहानासीत्तत्रसैन्येविसर्पति १८ राजानंनिर्गतंहृत्स्वारथेनक-
 नकांगिना शत्रुघ्नबलमुद्युक्तंसर्ववैरिप्रहारकम् १९ सुकेतुस्तस्यवैष्वातागदायुद्धविशारदः रथेनाश्रज-
 गामायंसर्वशस्त्रास्त्रपूरितः २० चित्रांगस्तसुतोराज्ञः सर्वयुद्धविचक्षणः जगामस्वरथेनाश्रशत्रुघ्नबलमु-
 न्मदम् २१ ततोनुजोविचित्रारव्योविचित्ररणकोविदः ययौरथेनहैमेनभ्रातृदुःखेनपीडितः २२ अन्येशूराम-
 हेषासाः सर्वशस्त्रास्त्रकोविदाः ययुर्नृपसमादिष्टाः प्रधनंवीरपूरितम् २३ राजासुबाहुः संरोषादागतः प्रधनां-
 गणे विलोकयामाससुतंमूर्छितंशूरपीडितम् २४ रथोपस्थस्थितंमूढंस्वसुतंदमनाभिधम् वीक्ष्यदुःखंमु-
 हुःप्रापवीजयामासपल्लवैः २५ जलेनसिक्तःसुस्पृष्टोराज्ञाकोमलपाणिना संज्ञामापशनैर्वीरोदमनःपरमा-
 स्त्रवित् २६ उत्थितः कधनुर्मैस्तिक्ष्णपुष्कलइतिस्मृतः द्रुगतोरणकंत्यक्कामद्वाणव्रणपीडितः २७ इतिवा-
 क्यंसमाकर्ण्यसुबाहुःपुत्रभाषितम् परमंहर्षमापेदेपरिरभ्यसुतंस्वकम् २८ दमनोवीक्ष्यजनकंनृपंनम्रशि-
 रोधरः पपातपादयोर्भक्त्याक्षतदेहोस्त्रराजिभिः २९ स्वसुतंरथसंस्थंतुविधायनृपतिःपुनः जगादसेनाधिप-
 तिरणकर्मविशारदः ३० व्यूहंरचयसंग्रामेक्रौंचारव्यंरिपुदुर्जयम् यमाविश्यजयेत्सैन्यंशत्रुघ्नस्यमहीपतेः
 ३१ तद्वाक्यमाकर्ण्यसुबाहुभूपतेःक्रौंचारव्यसद्व्यूहविशेषमिद्धम् यन्नोविशंतेसहस्रारिपोंर्गणामहाब

रा. मे.
४७

लाः शस्त्रसमूहधारिणः ३२ मुरवेसकेतुस्तस्यासीदलेचित्रांगसंज्ञकः पक्षयोराजपुत्रौ द्वौ पुच्छे राजा प्रतिष्ठि-
तः ३३ मध्ये सैन्यं महत्तस्य चतुरंगं सुशोभितम् कृत्वान्यवेदया द्राक्षे कौंचव्यूहं विचित्रितम् ३४ राजा दृष्ट्वा-
सुसन्नद्धं कौंचव्यूहं सुनिर्मितम् रणाय समतिचक्रे शत्रुघ्नकटकस्थिते ३५ इति श्रीपद्मपुराणे पाता-
लखंडे रामाश्वमेधशेषवात्स्यायनसंवादे कौंचव्यूहनिर्माणं नाम पंचविंशोऽध्यायः २५ शेष उवाच
शत्रुघ्नस्तद्वलं दृष्ट्वा भीषणाकृतिमेधवत् हस्यश्वरथपादातैर्बहुभिः परिवारितम् १ समतिं प्रत्युवाचे दंवचो-
गंभीरशब्दयुक् नानावाक्यविचारज्ञैः पंडितैः परिसेवितः २ शत्रुघ्न उवाच समते कस्य नगरं
प्राप्तो मे हयसत्तमः बलमेतन्निरीक्ष्येहं पयोदधितरंगवत् ३ कस्यैतद्वलमुद्धर्षं चतुरंगसमन्वितम् पुरतोभा-
तियुद्धाय समुपस्थितमादरात् ४ एतत्सर्वं समाचक्ष्व यथा वदत मे मया यज्ज्ञात्वा मुद्धसंस्थायै निर्दिशामि-
स्व कान् भटान् ५ इति वाक्यं समाकर्ण्य समतिः शूभबुद्धिमान् उवाच वचनं प्रीतः शत्रुघ्नं वैरिणापनम् ६
समतिरुवाच चक्रांकानगरी राजन्वर्तते सविधा शूभा यस्यां संति नराः पापरहिता विष्णुभक्तितः ७
तस्याः पुर्याः पतिरयं सुबाहुर्धर्मवित्तमः तवायं पुरतोभाति पुत्रपौत्रपरिवृतः ८ स्वदारनिरतो नित्यं परदारपरा-
द्भुरवः विष्णोः कथास्य कर्णस्थाना परार्थप्रकाशिनी ९ परस्वनं समादत्तेषां शादधिकं नृपः ब्राह्मणा विष्णुभ-
क्त्यै वंपूज्यं ते तेन धर्मिणा १० नित्यं सेवारतो विष्णुपादपद्ममधुव्रतः एष स्वधर्मनिरतः परधर्मपराद्भुरवः ११

अ.
२५

४७

एतस्य बलतुल्यं हि न वीराणां बलं क्वचित् पुत्रस्य पतनं श्रुत्वारोषशोकसमाकुलः १२ चतुरंगसमेतो यं युद्धाय स
 मुपस्थितः तवापि वीरा बहवो लक्ष्मीनिधि मुरवा अमून् १३ जेष्यंति शस्त्रसंघेन निर्दिशांशुपरेहितान् शत्रु
 घ्नस्तद्वचः श्रुत्वा प्रोवाच स्वभटान् वरान् १४ रणप्राप्तिर्भवोद्धर्षपरिपूरितमानसान् क्रौंचव्यहोथरचितः सुबा
 हुपरिसैनिकैः १५ मुरवपक्षस्थिता योधास्तान् कोभेत्स्यति शस्त्रवित् पश्य भेदे निजांशक्तिं यो वीर विजयो
 द्यतः १६ स गृणहातुमदीया द्विपाणिपद्याच्च वीटकम् तदालक्ष्मीनिधि वीरो जग्राह क्रौंचभेदने १७ सर्वश-
 स्त्रास्त्रविहीनैर्बहुभिः परिवारितः उवाच वचनं राजा यास्येहं क्रौंचभेदने १८ भार्गवः पूर्वमेवासीत् क्रौंचभेत्ता त
 थाह्यहम् तथान्यवीरमावोच कोस्य सार्धं गमिष्यति १९ पुष्कलः पृष्ठतस्तस्य यातुं च त्रेमति ततः रिपुतापो नी
 लरत्न उग्राश्वो वीरमर्दनः २० सर्वेशत्रुघ्नसंदेशाय युस्तत्क्रौंचभेदने शत्रुघ्नोऽपि रथस्थश्च सर्वायुधधरः परः २१
 पृष्ठतोऽस्य परीयाय बहुभिः सैनिकैर्हतः तदा प्रचलितो दृष्ट्वा वन्योन्यबलवारिधी २२ प्रलयं कर्तुमुद्युक्तो जगतः
 स्रतरंगिणो तदाभेर्यः समाजघ्नुरुभयोः सेनयोर्हताः २३ रणभेर्यः शंखनादाः श्रूयंते तत्र तत्र ह हेषितैर्वाजि
 नां तत्र गर्जति द्विरदाभृशम् २४ हाहा कुर्वति पादाता गर्जति रथनेमयः तत्र प्रकुपिताः शूराः स्वबाहुबलदर्पि
 ताः २५ छिंधिभिंधीति भाषंते दृश्यंते बहवोरणे एवंभूते रणोद्युक्ते सैन्ये शत्रुघ्नवैरिणः २६ मुरवसंस्थं स्रकेतुं
 चलक्ष्मीनिधिरुवाच ह लक्ष्मीनिधिरुवाच जनकस्य स्रतं विद्विलक्ष्मीनिधिरिति स्मृत २७ स

रा. मे.
४८

र्वशास्त्रास्त्रकुशलः सर्वशास्त्रविशारदः मुंचाश्वरामचंद्रस्य सर्वदानवदंशितुः २८ नोचेन्महाणनिर्भिन्नो या-
स्यसेयमसादनम् इतिब्रुवंतं वीराग्र्यं सकेतुः सहसा त्वरन् २९ सज्यं चापं विधाया शुबाणान्मुचन् स्थिरो भवत्
ते बाणाः शितपर्वाणाः स्वर्णपुंरवाः समंततः ३० व्यापिता ददृशे तत्ररणमध्येति दुर्मदः तद्वाणजालं तरसा निहत्य ल-
क्ष्मीनिधिश्चापकमाततज्यम् विधाय तस्योरसि बाणषट्कं मुमोच तीक्ष्णं शितपर्वशोभितम् ३१ तद्वाणाः सुभु-
जभ्रातुर्हृदयं सुविदारयन् गतास्ते भविदृश्यं ते रुधिराक्ता मलीमसाः ३२ तद्वाणभिन्नहृदयस्रकेतुः कोपपूरि-
तः जघान शरसंतत्यातीक्ष्णायानतपर्वया ३३ उभौ बाणविभिन्नांगौ उभौ क्षतजविपुनौ सैनिकैः परिदृश्यं ते किं
शुकाविवपुषितौ ३४ मुंचंतौ बाणकोटीश्च संधानौ तरसा शरान् न केनापि विलक्ष्येते लघुहस्तौ महाबलौ ३५ कुं-
डलीकृतसञ्चापौ वर्षंतौ बाणधारया नवांबुदाविव नभः सांद्रनिर्देशकारिणौ ३६ तयोर्बाणागजान्वाहान् नरान्
शूरान् विमस्तकान् कुर्वन्तः केवलं दृष्ट्वा न च संधानमोचनम् ३७ पृथिवीस्रमदैः पूर्णाः सकिरीदैः सकुंडलैः धनुर्बा-
णकरैः रोषसंदृष्टा धरदछदैः ३८ तयोः प्रयुध्यतोर्दर्पात् सर्वशास्त्रास्त्रकोविदोः युद्धं समभवद्द्वोरं देवविस्मापनं म-
हत ३९ संमर्दो भवदत्यंतं वीरकोटिविदारणाः न कुत्रचित् क्वचिद्दृष्टं शरजालांतरं वरम् ४० तस्मिंस्तु समये वी-
रो लक्ष्मीनिधिरिमर्दनः बाणान् चापे समाधत्त वसुसंख्यामितान् शितान् ४१ चतुर्भिस्तुरगान् वीरो सकेतो न-
रयत्क्षयम् एकेन ध्वजमत्युग्रं चिच्छेद तरसा हसन ४२ एकेन सारथेः कायाच्छिरो भूमावपातयत् एकेन चापं

अ.
२६

४८

सगुणमच्छिन्नद्रोषपूरितः ४३ एकेनहृदिविव्याधस्रुकेतोर्वैगवान्नुपः तत्कर्मद्वितमुद्दीक्ष्यवीराविस्मयमाय
 युः ४४ सच्छिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः महतींसगदांधत्वायोद्भुक्तमोभ्युपेयिवान् ४५ तमायांतम
 थोवीक्ष्यगदायुद्धविशारदम् महत्यागदयायुक्तोरथादवततारसः ४६ गदामादायमहतींसर्वायसविनिर्मिता
 म् जातरूपविचित्रांगांसर्वशोभापुरस्कृताम् ४७ लक्ष्मीनिधिर्भृशंक्रुद्धोस्रुकेतोर्वक्षसिक्नुधा ताडयामास
 हृदयेगदांवज्राग्रसन्निभाम् ४८ गदयाताडितोवीरोनाकंपतमहामुने मदोन्मत्तोयथादंतीबालेनस्वग्निराह
 तः ४९ उवाचतंसवीराग्र्योन्पलक्ष्मीनिधितदा सहस्रैकंपहारंमेयदिशूरः परंतप ५० इत्युक्ताताडयामा
 सललाटेगदयाभृशम् गदयाताडितोभालेसृग्वमन्कुपितोभृशम् ५१ मूर्ध्निताडयामासगदयाकालरूपय
 स्रुकेतुरपितंस्कंधेताडयामासधर्मवित् ५२ एवंभृशंप्रकुपितौगदायुद्धविशारदौ गदायुद्धंप्रकुर्वाणौपरस्पा
 रजयैषिणौ ५३ अन्योन्याघातविमतौपरस्परवधोद्यतौ नकोपितत्रहीयेतनकोजीयेतसंयुगे ५४ मूर्धिभाले
 तथास्कंधेहृदिगात्रेषुसर्वतः रुधिरौघपरिक्लिन्नौमहाबलपराक्रमौ ५५ तदालक्ष्मीनिधिः क्रुद्धोगदामुद्यम्यवे
 गवान् जगामप्रबलंहंतुंहृदिराजानुजंबली ५६ तमायांतमथालोक्यस्वगदांमहतींदधत् ययौतंतरसाहंतुरा
 जभ्राताबलाहलम् ५७ गदांतेनविनिक्षिप्तांस्वकरेद्यतवानयम् तयैवगदयातस्यहृदिजघ्नेमहाबलः ५८ स्व
 गदांतेनवैनीतांदृष्ट्वालक्ष्मीनिधिर्नृपः बाहुयुद्धेनतंयोद्भुमियेषबलवत्तमम् ५९ तदाराजानुजःक्रुद्धोबाहुभ्या

मुपगृह्यतम् युयुधेसर्वयुद्धस्य ज्ञातावीरेषु सत्तमः ६० तदालक्ष्मीनिधिस्तस्य हृदि जघ्ने प्रमुष्टिना तदा सोपि शि-
रस्येकं मुष्टिमुद्यम्य चाहनत् ६१ मुष्टिभिर्वज्रसंकाशैस्तालस्फोटैश्च दारुणैः अन्योन्यं जघ्नतुः क्रुद्धौ संदृष्टा धरप-
ल्लवौ ६२ मुष्टामुष्टीदतादंती कचाकचीनखानखी उभयोरभवद्युधंतुमुलंगोमहर्षणम् ६३ तदा प्रकुपितो भ्रा-
तानृपतेश्वरणेनृपम् गृहीत्वा भ्रामयामास ताडयामास भूतले ६४ लक्ष्मीनिधिः करे गृह्यतं नृपानुजमुच्चकैः
भ्रामयित्वा शतगुणं धरोपस्थे जघान तम् ६५ स तदा पतितो भूमौ संज्ञामाप्य क्षणादभूः तथैव भ्रामयामास-
व्योम्नि वेगेन विक्रमी ६६ एवं प्रयुध्यमानौ तौ बाहुयुद्धं गतौ पुनः पदापादंकरैः पाणिं हृदि हृदने मुरवम् ६७ एवं
परस्परं श्लिष्टौ परस्परवधे षिणौ उभावपि पराक्रांता वुभावपि च मूर्छतः ६८ तदा विस्मयमापेदे तदा वीराः स-
हस्रशः धन्यो लक्ष्मीनिधिर्भूपो धन्यो राजानुजो बली ६९ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधे
शेषवात्स्यायनसंवादे षड्विंशतितमोऽध्यायः २६ शेष उवाच चित्रांगः क्रौंचकंठस्थोरथस्थो
वीरशोभितः गाहयामासे तत्सैन्यं वराह इव वारिधिम् १ धनुर्विस्फोटयामास मेघनादेन नादितम् मुंचन् श-
रैर्धानि शितान् चैरि कोटि विदाहकान् २ तद्वाणभिन्नसर्वांगाः शेरते स्रभटाभृशम् सकिरीटा विचित्रांगा
संदष्टौष्टपुटाभृशम् ३ एवं प्रवृत्ते संग्रामे ययौ योद्धुं सपुष्कलः मणिचित्रितमादाय चापवैरिप्रतापनम् ४ त-
योः संगतयो रूपं ददृशाते मनोहरम् पुरातारकसंग्रामे शिखिपत्रासुरौ यथा ५ विस्फारयन् धनुः शीघ्रं सख्य

साचीतुपुष्कलः ताडयामासचित्रांगशरैः सन्नतपर्वभिः ६ चित्रांगोपिरुषाक्रांतो शरासनदधूनशतान् अमुं
 चतुर्बहुशोबाणानुरणमंडलमूर्धनि ७ नादानंनचसंधानंनमोचनमथापिवा नदृश्यतेपरंदृष्टौकुंडलीकृतचा
 पिनी ८ तदासौपुष्कलः क्रुद्धोशराणांशतकेनतम् विव्याधवक्षस्थलकेमहायोद्धारमुद्रतम् ९ चित्रांगस्तान्
 शरान्सर्वान्चिच्छेदतिलशः क्षणान् ताडयामासचांगेषुपुष्कलंशितसायकैः १० पुष्कलस्तद्रथंदिव्यंभ्रामका-
 स्त्रेणशोभिना नभसिभ्रामयामासतदद्भुतमिवाभवत् ११ भ्रांतोमुहूर्तमात्रंतुतद्रथोहयसंयुतः स्थितिलेभे
 नरूपभटःसर्वत्ररणमंडले १२ तदैनंविक्रमंदृष्ट्वाचित्रांगःकुपितोभृशम् उवाचपुष्कलंधीमान्सर्वास्त्रेषुवि-
 शारदः १३ चित्रांगउवाच त्वयासाधुकृतंकर्मरूपभटैर्यदिमान्यते मद्रथोवाजिसंयुक्तःससूतो न
 भसोपतत् १४ पराक्रमंसमीक्षस्वममापिरूपभटेडितम् आकाशचारीसभवान्भवत्वमरपूजितः १५ इत्यु-
 क्तायमुमोचास्त्रंतदापरमदारुणम् धनुषापरमास्त्रज्ञोसर्वधर्मविदुत्तमः १६ तेनबाणेनसरथःखेवभ्रामप-
 तंगवत् सरथःसहयःसंरत्येससारथिसमाभवत् १७ भ्रांतःसरथवर्यस्तनभसि सहयान्वितः यावत्स्थि-
 तिसलभतेतावन्मुक्तःपुनःशरः १८ पुनश्चपरिबभ्रामरथःसूतसमन्वितः तत्कर्मवीक्ष्यपुत्रस्यराजावि-
 स्मयमागतः १९ कथंस्वित्स्थितिमायैवंपुष्कलंपरवीरहा रथंजघानबाणैश्चससूतंसहसारथिम् २० सभ-
 ग्रस्यंदनोवीरःपुनरन्यंसमाश्रितः सोपिभग्नःशरैराशुपुष्कलेनरणांगणे २१ पुनरन्यंसमास्थाययावदाया

तिसं मुरवम् तावद्वभंजनिशितैः सायकैस्तद्वथं पुनः २२ एवं दशरथाभग्नानृपतेरात्मजस्य हि पुष्कलेन तु वी-
रेण महोसंयुगशालिना २३ तदा चित्रांगकः संख्येरथे स्थित्वा विचित्रिते आजगाम हवेगेन पुष्कलं प्रतियोधि-
तुम् २४ पुष्कलं पंचभिर्बाणैः स्ताड्यामास संयुगे तैर्बाणैर्निहितो त्यंतं विव्यथे भरतात्मजः २५ स क्रुद्धश्चा-
पमुद्यम्य बाणान् दशशितान् महान् मुमोच हृदये तस्य स्वर्णपुंखसुशोभितान् २६ तेषां बाणाः पपुरेत स्य रुधि-
रं बहुदारुणाः पीत्वापेतुर्भुवि क्षिप्रं कूटसाक्षस्य पूर्वजाः २७ तदा चित्रांगकः क्रुद्धो भल्लान्यंच समाददे मुमो-
च भाले पुत्रस्य भरतस्य महोजसः तैर्भल्लैराहतः क्रुद्धो शरासनवरेशरान् दधत्यतिज्ञामकरोच्चित्रांगनिधनं
प्रति २९ शृणुराजात्मजक्षिप्रं मत्यतिज्ञां वधाश्रितां तज्ज्ञात्वा सावधानेन योद्धव्यं स भटेन हि ३० बाणेनाने-
न चेत्वां वै न कुर्यात् प्राणवर्जितम् सती संदूष्य वनितां शीलाचारसुशोभिताम् ३१ यो लोकः प्राप्यते लोके र्यमस्य
पुरवर्त्तानि सलोको मम वै भूयात् सत्यं मम प्रतिश्रुतम् ३२ इति श्रेष्ठं वचः श्रुत्वा जहास परवीरहा उवाच मति-
मान् वीरः पुष्कलं वचनं शप्तम् ३३ मृत्युर्वै प्राणिनां भाव्यः सर्वत्रैव च सर्वदा तस्मान्मे निधने दुःखं नास्ति शूरशि-
रोमणे ३४ प्रतिज्ञाया कृता वीरत्वया वीरेण शोभिना सा सत्यैव पुनर्मे द्यश्रूयतां व्याहृतं महत् ३५ तव बाणं
वधे मुक्तं मम न ह्येदि चेदिह तदामे शृणु यद्वाक्यं सर्ववीराभिमानितम् ३६ तीर्थं जिगिमिषोर्यो वै कुर्यात्मा-
र्गविरवंडनम् एकादशीघ्रतादन्यज्जानातिव्रतमुच्चकैः ३७ तस्य पापं ममैवास्तु चेन्न ह्येद्यं सायकम् इति वा

क्यमुदीर्यैवतूष्णींभूतौधनुर्धरौ ३८ तदानेननिषंगात्त्वादुधत्वासायकंवरम् कथयामासविशदंवाक्यंवाक्यवि
 शारदः ३९ पुष्पलुवाच यदिरामांघ्रियुगुलेनिकापत्येनचेतसा उपासितेमयातर्हिममवाक्यंऋ
 तंभवेत् ४० यदिस्वमहिलांमुक्तानान्यांजानामिचेतसा तेनसत्येनमहाक्यंसत्यंभूयाद्रणांगणे ४१ इतिवा
 क्यमुदीर्यासौबाणोधनुषिसंधितः कालानलोपमोवीरवधसंयुक्तपर्वकः ४२ तंबाणमुक्तमालोक्यततोराज
 सुतोबली बाणं शरासनेधत्ततीक्ष्णं कालानलोपमम् ४३ तेनबाणेनसंछिन्नोबाणःस्ववधमुद्यतः हाहाका
 रोमहानासीच्छिन्नेतस्मिन्शरेतदा ४४ परार्धपतितंभूमौपूर्वार्धफलसंयुतम् शिरोधरांचकर्तारूपद्वना
 लमिवक्षणात् ४५ तदाभूमौपतंतंतंददृशुःपरसैनिकाः हाहाभूतंबलंसर्वपलायनपरंगतम् ४६ पृथ्व्यांतन्म
 स्तकंश्रेष्ठंसकिरीटंसकुंडलम् पतितंशुशुभेतीवचंद्रविंबंभ्रवोगतम् ४७ तंवीक्ष्यपतितंवीरःपुष्कलोभरता
 त्मजः व्यगाहतव्यूहमिमंसर्ववीरैकशोभितम् ४८ इतिश्रीपद्मपुराणेपातालरवडेराभाश्वमेधेशेष
 वात्स्यायनसंवादेपुष्कलप्रतिज्ञापुराणोनामसप्तविंशतितमोऽध्यायः २७ शेषउवाच अथपुत्रं
 समालोक्यपतितंव्यस्रमद्भुतम् विललापभृशंराजासुतदुःखेनदुःखितः १ मूर्ध्नि संताडयामासपाणिभ्यामति
 दुःखितः कंपायमानःसर्वांगैरश्रून्मुचन्सपुष्कलान् २ गृहीत्वापतितंवक्त्रंचंद्रविंबमनोरमम् पुष्कलेषुक्षतासृ
 ग्भिःक्लृप्तंकुंडलशोभितम् ३ कुटिलभ्रूयुगश्रेष्ठंसंदृष्टाधरपल्लवम् संचुंबन्मुखपद्मेनविलपन्निदमब्रवीत्

रा. मे.
५९

४ हापुत्रवीरकथमुत्सुकचेतसं मां किंनेक्षसे विशदनेत्रयुगेन शूर। किंमहि नोदकथया हसितस्त्वमेवं रोषोदधि
प्लवितमानसमेवलक्ष्ये ५ वदपुत्रकथं मां त्वं पृच्छसे न ह सन्पुनः अमृतैर्मधुरा स्वादैर्विनोदयसि पुत्रक ६ शत्रु-
घ्नाश्वंगृहाण त्वंसितचामरशोभितम् स्वर्णपत्रेण शोभाढ्यं त्यज निद्रां महामते ७ एष प्रतापविशदः प्रतापाग्र्यः
परंतपः धनुर्विभ्रतुरोभातिपुष्कलः परवीरहा ८ एनं वारय सतीक्ष्णौर्बाणैः कोदंडनिर्गतैः कथं त्वं रणमध्ये-
वैशेषे वीरविमोहितः ९ हस्तिनः पत्तयश्चैव रथारूढाभयार्दिताः शरण्यं त्वां समायांति तान् रक्षस्व महामते १०
पुत्रत्वया विना सोढुं कथं शक्नो रणांगणे शत्रुघ्नसायकान्तीक्ष्णां स्तीक्ष्णकोदंडनिर्गतान् ११ अतो मां तु त्वया ही-
नं को वा पालयितुं क्षमः तस्मात्वं त्यज सन्निद्रां चेज्जयाय क्षमस्तदा १२ इत्थं विलप्य स भृशं ताडयन् स्वकरेण ह-
त् बहुशो विललापायं पुत्रदुःखेन दुःखितः १३ तथा विचित्रोदमनोरथयोः संस्थितौ तदा पितरं चरणेन त्वा-
गदतस्मयथोचितम् १४ राजन्नस्मात्सजीवत्सु किंदुःखं हृदितद्वद वीराणां प्रधाने मृत्युर्वीक्षितो जायते महान्
धन्यो यंतवचित्रांगो यो वीरः विशोभते साकिरी एस्तु संदष्टदंतच्छदयुगप्रभुः १५ कथया शक्तं किमद्यैव कुर्वीते
वाक्यमीदृशम् शत्रुघ्नवाहिनीं सर्वाहं न्यो वयमनाथिनीम् १७ अद्य तं पुष्कलं भ्रातुर्वधकारणमादरात् पात-
यावोरणे तस्य शिरोमुकुटसेवितम् १८ त्यज शोकं स दुःखार्तः कथं भासि महामते आज्ञापयास्मानाज्ञार्हान्
कुरु युद्धे मतिं भवान् १९ इति वाक्यं समाकर्ण्य पुत्रयोर्वीरमानितम् शोकं त्यक्त्वा महाराजो युद्धाय मतिमादधात्

अ.
२८

५९

२० तावपिप्रतियोद्धारंवाञ्छंतौरणादुर्मदौ जग्मतुःकटकेभूयःसमंताद्दृष्टपूरिते २१ रिपुतापेनदमनोनीलरत्ने
 नचेतरः युयुधेबाणासाहस्रैर्धनौप्राह्विसन्नतौ २२ राजाकनकसंनद्धेरथेमणिविचित्रिते रत्नकूबरशोभाढ्ये
 तिष्ठन्चापधरोरथी २३ ययौयोत्कंतुशत्रुघ्नवीरकोटिभिरावृतम् तृणीकुर्वन्महावीरान्धनुर्धरविशारदान्
 २४ तंयोद्धुमागतंदृष्ट्वास्त्रबाहुंरोषपूरितम् पुत्रनाशेनकुर्वन्सर्वसैन्यवधादिकम् २५ शत्रुघ्नस्यचसंचारीह
 नुमान्संसुरवोभवत् नरवायुधोमहानादंकुर्वन्मेघद्वोदणे २६ स्त्रबाहुस्तंहनूमंतंआगच्छंतंमहारवम् उवाच
 प्रहसन्वाक्यंरोषपूरितलोचनः २७ कासौमसुत्रहंतात्रगतोयोरणमंडले पातयाम्यघतस्याशुशिरोज्वलितकुं
 डलम् २८ कश्शत्रुघ्नोवाहपालःकचरामःकुतोभटाः प्राणहंतारमायांतंपश्यंतुप्रधनेद्भुतम् २९ इत्युक्तंवचआ
 कर्ण्यहनुमान्निर्जगादतम् शत्रुघ्नोलवणछेत्तावर्ततेसैन्यपालकः ३० सकथंप्रधनेयुध्येत्सेवकैःसुस्थितोर्न
 प मांविजित्यरणेतंचत्वंगंतासिनरर्षभ ३१ इत्युक्तवंतंतरसाविव्याधदशसायकैः हृदिवानरमत्युग्रंपर्वतारू
 मिवस्थितम् ३२ तेबाणाआगतास्तेनगृहीत्वाकरसंपुटे चूर्णयामासतिलशःशितान्वैरिविदारणान् ३३ चू
 र्णयित्वाशरांस्तांस्तनिनदन्धननिर्जितैः पुच्छेनावेक्ष्यतस्योच्चैरथनिन्येमहाबलः ३४ तदातंनृपवर्योसौआ
 काशेस्थितएवसः लांगूलंताडयामासशिताग्रैःसायकैर्मुहुः ३५ सताडितस्तपुछाग्रेशरैःसन्नतपर्वभिः
 मुमोचतद्रथंदिव्यंकनकेनविचित्रितम् ३६ समुक्तस्तेनतरसाशरैस्तीक्ष्णैर्जघानतम् हनुमंतंकपिवरंरोषसं

पूरितेक्षणम् ३७ हनूमान्बाणविछिन्नसर्वत्ररुधिराप्नुतः महारोषं समाधत्त नृपोपरिकपीश्वरः ३८ गृहीत्वा
 दंष्ट्रयोस्तस्य रथं हयसमन्वितम् चूर्णयामास वेगेन तदद्भुतमिवाभवत् ३९ स्वरथं भज्यमानं तु हृष्ट्वाराजा त्वर
 नूबली अन्यं रथं समास्थाय युयुधे तं महारथः ४० पुच्छे मुखे थोरसि च भ्रजे चरणयोर्नृपः जघान शरसंधान-
 कोविदो परमास्त्रवित् ४१ तदा क्रुधः कपिवरस्ताडयामास वक्षसि पदात्यंतं क्षराग्रेण राज्ञः स्रग्भटशोभिनः
 ४२ सपदापहतो भूमौ पपात किल मूर्छितः सुरवाहू मन्त्रसूक्तसोच्छंश्वासपूरप्रवेपितः ४३ तदा प्रकुपितो त्यं
 तं हनूमान्प्रधनांगणो अश्वान्बीरानाजांश्चापि चूर्णयामास वेगेनः ४४ तदा स्रक्केतुः संज्ञांतु तदालक्ष्मीनिधि-
 नृपः उन्मावपि च सन्नद्धौ युद्धाय समुपस्थितौ ४५ राजानं मूर्छितं हृष्ट्वा प्रपलाप्य गतानराः इतस्ततो बाणसं-
 धैः क्षताः पुष्कलवैरिणा ४६ तद्भज्यमानं स्वबलं वीक्ष्य राजा त्मजोबली दमनस्तं भयामास सेतुर्वार्धिं मिवाच-
 लम् ४७ तदा तु मूर्छितो राजा स्वभ्रमे कंददर्शहरणमध्ये कपिवरप्रपदाघातताडितः ४८ रामचंद्रस्त्वयो
 ध्यायां सरयूतीरमंडपे ब्राह्मणैर्याज्ञिकश्रेष्ठैर्बहुभिः परिवारितः ४९ तत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र ब्रह्मांडकोटयः
 कृतप्रांजलयस्तत्र स्तवंति स्तुतिभिर्मुहुः ५० रामं श्यामं सूनयनं मृगशृंगपरिग्रहम् गायंति नारदाद्याश्च वी-
 णोल्लसितपाणयः ५१ नृत्यंतोप्सरसस्तत्र घृताचीमेनकादयः वेदामूर्तिधरा भूत्वा उपतिष्ठंति राघवम् ५२
 यत्र क्वचिद्वस्तु जातं सर्वशोभा समन्वितम् तस्य दातारमरिबलभक्तानां भोगसंयुतम् ५३ इत्येवमादिसंप

श्यन् जाग्रत्संज्ञामवापसः ब्रह्मशापहतज्ञानः किं ह्यं मे दवावदत् ५४ उत्थाय प्रययौ पद्मां शत्रुघ्नचरणं प्र
 ति भृत्यकोटिपरीवारो रथकोटिपरिहतः ५५ स्रक्केतुं तु समाहृत्य विचित्रंदमनं तथा युधं कर्तुं समुद्युक्तान्
 वारयामास धर्मवित् ५६ उवाच तान् महाराजो धर्मात्मा धर्मसंयुतः रेपुत्राः शृणुता मे कं वाक्यं धर्मस्रसं वितं
 ५७ मायुद्धं कुरुत क्षिप्रमनयस्त्वं महानभूत् यद्रामचंद्रवाहस्तु अगृणहादमनोमम ५८ एष रामः परब्रह्म
 कार्यकारणतः परः चराचरजगत्स्वामी न मानुषवपुर्धरः ५९ न तद्विब्रह्म विज्ञानमधुना ज्ञातवानहम् पु
 रासितांगशापेन हतज्ञानधनो धनः ६० अहं पुरा तीर्थयात्रांगतस्तत्त्वविवित्सया तत्रानेकामया पृष्टा मु
 नयो धर्मवित्तमाः ६१ असितांगं मुनिवरं गतवान् ज्ञातुमिच्छया तदा प्रोवाच मां विप्रः कृपां कृत्वा ममोपरि
 ६२ यो सा वयोध्याधिपतिः स परब्रह्मशब्दितः तस्य या जानकी देवी साक्षात्सा चिन्मयी स्मृता ६३ एनंतु-
 योगिनः साक्षादुपासंते यमादिभिः दुस्तरा पारसंसारवारिधिं स्रुतितिर्षकः ६४ स्मृतमात्रो महापापहारी
 सगरुडध्वजः य एनं सेवते विद्वान्संसारं तरिष्यति ६५ तदा हं समहं विप्रं कोपं रामस्तु मानुषः केयं सा
 जानकी देवी हर्षशोकसमाकुला ६६ अजन्मनः कथं जन्म अकर्तुः कृत्यमत्र किम् जन्मदुःखजरातीतं क
 थयस्व मुने मम ६७ इत्थं क्तवन्तं मां क्रुद्धः शशापसमुनीश्वरः अज्ञात्वा तत्स्वरूपत्वं प्रतिब्रूषे ममाधम ६८
 एनं निंदसि रामं त्वं मानुषो यमिदं हसन् तस्मात्वं तत्त्वसंमूढो भविष्यस्सुदुरंभरी ६९ तदा हं तस्य चरणौ-

रा. मे.
५३

गृहीत्वा दयया युतः चकार विनयं मां तु प्रोवाच करुणानिधिः ७० त्वं रामस्य चाविनयं करिष्यसि यदानघ तदा
हनुमदं घ्रिस्तांताडयिष्यति वेगतः ७१ तदा त्वं ज्ञायसे राजन्नान्यथा स्वमनीषया पुराहमुक्तस्तेनेदं तद्दृष्टमधु-
ना मया ७२ यदा मां हनुमान् क्रुद्धस्ताडयामास वक्षसि तदा दर्शयमानार्थं पूर्णब्रह्म सुशोभितम् ७३ तस्मा
दश्वंतु शोभा द्यमानयंतु महाबलाः धनानि चैव वासांसि राज्यं च दं महत्स्वनम् ७४ रामं हृष्ट्वा कृतार्थः स्याम हं
यज्ञेति पुण्यदे आनयंतु हयं मह्यं रोचते नुतदर्पणम् ७५ इति श्री पद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधे सु-
बाहुपराजयो नाम अष्टाविंशतितमोऽध्यायः २८ शेष उवाच ते तु तात वचः श्रुत्वा हर्षिताः सं-
प्रहारिणः तथेत्युचुर्महाराजं रामदर्शनलालसम् १ पुत्रा ऊचुः राजन् भवत्यदां भोजान्नान्यत्
जानीमतत्परम् यत्तव स्वांततो जातं तद्भवत्वद्यवेगतः २ अश्वो यं नीयतां तत्र सितचामरभूषितः रत्नमाला-
तिशोभाद्यश्चंदनादिकचर्चितः ३ राज्यमाज्ञाफलं स्वामिन् कोशा बहुसमृद्धयः वासांसि सुमहार्हाणि सूक्ष्म-
णिसुगुणानि च ४ चंदनं चंद्रकंचैव वाजिनः सुमनोहराः हस्तिनस्तु मदीन्द्रतारथाः कांचनकूबराः विचित्रां-
तरवर्णादिना नाभूषणभूषिताः दास्यः शतसहस्रं च दासाश्च सुमनोरमाः ६ मणयः सूर्यसंकाशा रत्नानि वि-
विधानि च मुक्ताफलानि ताराणि गजकुंभभवनानि च ७ विडुमाः शतसाहस्राः सर्ववस्तुमहोदयम् तत्सर्वं रा-
मचंद्राय देहि राजन् महामते ८ सुतानस्मान् किंकिरान्नः सर्वानर्पय भूपते कथं न कुरुषे राजन् त्वदधीनं नृपास

अ.
२८

५३

नम ९ शेषउवाच इतिपुत्रवचः श्रुत्वाहर्षितोभून्महीपतिः उवाचचक्रतान्वीरान्स्ववाक्यकरणोद्य-
 तान् १० राजोवाच आनयंतुहयंसर्वसन्नद्धाः शस्त्रपाणयः नानारथपरीवारास्ततोयास्येनृपंप्र-
 ति ११ शेषउवाच इतिराज्ञोवचः श्रुत्वाविचित्रोदमनस्तथा स्रुकेतुः समरेश्वराजमुस्तस्याज्ञ-
 योद्यताः १२ तैगत्वाथपुरींशूरावाजिनंस्रुमनोरमम् सितचामरसंयुक्तंस्वर्णपत्राद्यलंकृतम् १३ रत्नमाला-
 विभूषाढ्यंविचित्रपत्रेणशोभितम् विचित्रमणिभूषाढ्यंमुक्ताजालस्वलंकृतम् १४ रज्ज्वाधृतंमहावीरैःपूर्वतः
 पृष्ठतोभटैः महाशस्त्रास्त्रसंयुक्तैः सर्वशोभासमन्वितैः १५ सितातपत्रमस्योच्चैर्भातिमूर्धनिवाजिनः स्रु-
 चामरद्वयं तस्यधियतेपुरतोमुहुः १६ कृष्णागर्वादिधूपैश्चधूपितंवायुवेगिनं राज्ञःपुरोनिनायाश्वंहयमैध-
 स्यसंक्रतोः १७ तमानीतंहयंहस्वारत्नमालाविभूषितम् मनोजवंकामरूपंजहर्षमतिमान्भूपः १८ जगाम-
 पद्मांशत्रुघ्नंराज्यचिन्हाद्यलंकृतः स्वपुत्रपौत्रैःसंयुक्तोराजापरमधार्मिकः १९ ययौकर्तुंधनानांससद्वयंशत-
 गामिनाम् एतद्धिनरकंमत्वादुःखदंसक्तचेतसाम् २० शत्रुघ्नंसददर्शयिसितछत्रेणशोभितम् चामरैर्वी-
 जितंहस्वासेवकैःपुरतस्थितैः २१ स्रुमतिंप्रतिपृच्छंतंरामचंद्रकथानकम् भयवार्ताविनिर्मुक्तंवीरशोभास्व-
 लंकृतम् २२ वीरैःकोटिभिराकीर्णैर्नेत्रपाताभिकांसिभिः वानराणांसहस्रैश्चसमंतात्परिवारितम् २३ दृष्ट्वा
 शत्रुघ्नचरणौप्रणानामसपुत्रकः धन्योहमितिसेहृष्टोवदनंरामैकमानसः २४ शत्रुघ्नस्तुप्रनमंतंदृष्ट्वा राजा

रामे
५४

नमुद्रं उत्थायासनतः सर्वैर्भित्तैर्दोर्भ्यां परिषजत् २५ इदं संव्यज्य राजानं शत्रुघ्नं परवीरहा उवाच हर्षमापन्नो
गद्गदस्वरहर्षितः २६ सुबाहुरुवाच अद्य धन्योऽस्मि सक्तः सकुटुम्बः सवाहनः यद्युष्मच्चर-
णो द्रक्ष्ये नृपकोटिभिरावृतः २७ अज्ञानिना सक्तेनायं गृहीतो वाजिनां वरः बालिशो नानयंतं मे क्षमस्व करुणा
निधे २८ जानामीति रघोर्नाथं सर्वदेवाधिदेवतम् लीलया विश्वस्रष्टारं हंतारमपि पालकम् २९ इदं राज्यं स-
मुद्गांगं समृद्धबलवाहनम् इमे कोशाधनैः पूर्णा इमे पुत्रा इमे वयम् ३० सर्वे वयं रामनाथास्त्वदाज्ञाप्रतिपाल-
काः गृहाण सर्वे सकलं नमोऽस्ति क्वचिदुन्मतम् ३१ कासौ हनूमान् रामस्य चरणां भोजषट्पदः यत्प्रसादादहं
प्राप्स्ये राजराजस्य दर्शनम् ३२ साधूनां संगतः किं हि प्राप्य ते न महीतले यत्प्रसादादहं मूढो ब्रह्मशापमतीतरम्
पश्याम्यद्य महाराजं पद्मपत्रनिभेक्षणं प्राप्स्यामि जन्मनः सर्वफलं दुर्लभमत्र च ३३ मम तावद्गतं चायुर्बहुरा-
मवियोगतः स्वल्पमुर्वरितं तत्र कथं द्रक्ष्ये रघून्तमम् ३४ मम दर्शय तं रामं यज्ञकर्मविचक्षणम् यदंघ्रिरजसा
पूता शिलाजाता गताधिनी ३५ काकः परंपदं प्राप्तो यद्वाणस्पर्शनात् खगः अनेके यस्य वक्त्राब्जं वीक्ष्य संख्ये-
पदंगताः ३७ ये त्वस्य रघुनाथस्य नाम गृण्हन्ति सादरात् ते यांति परमं स्थानं योगिभिर्यद्विचिंत्यते ३८ ध-
न्यायो ह्यभाभवल्लोका ये राममुखपंकजम् स्वलोचनपुटैः पीत्वा स्फुरन्त्यांति महोदयात् ३९ इति संभाष्य नृप-
तिं वाहं राज्यं धनानि च सर्वे समर्प्य चोवाच किं करोस्मि महीपते ४० इति वाक्यं समाकर्ण्य राज्ञः परपुरंज-

अ.
२९

५४

यः प्रत्युवाचे तितं भूपं वाग्मी वाक्यविशारदः ४१ शत्रुघ्न उवाच कथं राजन्निदं ब्रूषे त्वं हन्तो मम पू-
 जितः सर्वं त्वदीयं त्वद्राज्यं दमनो विदधात्वयम् ४२ क्षत्रियाणामिदं कृत्यं यत्संग्रामविधायकम् सर्वराज्यं-
 धनं चेदंप्रतियातु ममाज्ञया ४३ यथामेरघुनाथस्तु पूज्यो वाङ्मनसा तदा तथा त्वमपि भूज्यो भविष्यसि
 महीपते ४४ भवान्सज्जीभवत्वद्यहयस्यानुगमं प्रति सन्नद्धः कवचीरवद्भीगजाश्वरथसंयुतः ४५ इति
 वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नस्य महीपतिः पुत्रं राज्येभिषेच्यैव शत्रुघ्नेन सह पूजितः ४६ महारथैः परिवृतो निजपु-
 त्रोरणांगणो पुष्कलेन महस्तस्य ह्यकरोत्सांपराधिकम् ४७ क्षपांशुश्चोचतं राजालोकं दृष्ट्वा महारथः ज्ञाने
 न नाशयच्छोकं रघुनाथमनुस्मरन् ४८ सज्जीभूतो रथेतिष्ठन् महासैन्यपरिवृतः आजगाम स शत्रुघ्नं म-
 हारथपरिवृतः ४९ राजा तमागतं दृष्ट्वा सर्वसैन्यसमन्वितम् गंतुं चकार धिषणां हयवर्यस्य पालने ५० सो
 श्वो विमोचितस्तेन भालपत्रेण चिह्नितः ब्रह्मावर्तं भ्रमन् प्रायाद्ययौ जनपदा बहून् ५१ तत्र तत्र तस्य भूपा-
 लैर्महाशूराभिपूजितैः प्रणतिः क्रियते तस्य नकोपितमगृह्णत ५२ केचिद्दासांसि चित्राणि केचिद्राज्यं-
 स्वकं महत् केचिद्धनं जनं केचिदानीयप्रणमंति तम् ५३ इति श्रीपद्यपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधेशो-
 षवात्स्यायनसंवादे सबाहुसहनिर्याणं नाम एकोनत्रिंशतितमोऽध्यायः २९ शोष उवाच
 अथ तेजःपुरं प्राप्तस्तरंगः पत्रशोभितः यस्यां पालयते राजा प्रजाः सत्येन सत्यवान् १ रथकोटिपरी-

रा.मे.
५५

वारोरघुनाथानुजस्ततः हयानुगोययौ तस्य पुरतः शूरवर्षणः २ तदृक्षानगरं रम्यं चित्रप्राकारशोभितम्
कांचनेः कलशैस्तत्र परितः परिभासितम् ३ देवाय तनसाहस्यैः सर्वतश्च विराजितम् यतीनां तु मठास्तत्र शो
भन्ते यतिपूरिताः ४ बह्व्यत्र महादेवी शिरिवलोचनमूर्धगा हंसकारंडवाकीर्णा मुनिवृंदनिषेविता ५ ब्राह्म
णानां प्रत्यगारमग्निहोत्रभवः पुनः धूमस्तत्र पुनात्यंगपातकपूर्वसंपुतान् ६ उवाच स्रमतिराजा शत्रुघ्नः श
त्रुतापनः तत्पुरप्रेक्षणो दूतहर्षविस्मितमानसः ७ कस्येदं पुरमाभाति स्रमते तत्त्वतो वद विचित्रं सर्वशो
भाढ्यं परं विस्मापनं महत् ८ शेष उवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नस्य महीपतेः उवाच स्र
मतिः सर्वं यथा तथ मनुद्धतम् ९ स्रमतिरुवाच शृणु धावहितस्वामिन् वैष्णवस्य कथां शृणु भाम्
यां श्रुत्वा सुच्यते पापाद्ब्रह्महत्या समादपि १० जीवन्मुक्तो वरीवर्ती रामांघ्रिरजषट्पदः सत्यवान्यज्ञयज्ञांग
ज्ञाताकर्ता विता महान् ११ धेनुं प्रसाद्य बहुभिर्व्रतैर्यथापतयिता ऋतं भरोरव्यो जगतीं विदितः परधार्मि
कः १२ गोः प्रसन्नाददौ पुत्रमनेकगुणसंस्कृतम् सत्यवान्नाम शोभाढ्यं तं जानिहि नृपोत्तमम् १३ श
त्रुघ्न उवाच कोवा ऋतं भरोराजा किमर्थं धेनुपूजनम् कथं प्राप्तः स्रतस्तस्य वैष्णवो विष्णुसेवकः १४
सर्वमेतत्समाचक्ष्व वैष्णवस्य कथानकम् श्रुतं हरति जंतूनां महापापस्य पर्वतम् १५ इति वाक्यं समाक
र्ण्य शत्रुघ्नस्य महार्थकम् कथयामास विशदंत दुस्तिकथानकम् १६ ऋतं भरोरनरपतिरनपत्यः पुराभव

अ.
३०

५५

त् कलत्राणि बहून्स्य न पुत्रं प्रापतेषु वै १७ तदा जाबालिना मानं मुनिं देवा दुपागतम् पप्रच्छ कुशलं युक्तं स्वपु
 त्रोत्पत्तिकारणम् १८ ऋतं भरुवाच स्वामिन्वध्यस्य मे ब्रूहि पुत्रोत्पत्तिकरं वचः यत्कृत्वा जायते प
 त्यं मम वंशधरं वरम् १९ तज्ज्ञात्वा कथय स्वाश्रयत्कृतानि श्रितं वचः दानं व्रतं वा तीर्थं च मरवं वा मुनि
 सत्तम २० इति राजो वचः श्रुत्वा जगाद मुनि सत्तमः सर्वमुत्पत्तिकृद्वाक्यं पुत्रस्य परमार्थिनः २१ अपत्य
 प्राप्तिकामस्य संत्कपायास्त्रयः प्रभो विष्णु प्रसादाद्गोश्वापिशिवतुष्ट्याथवा भवेत् २२ तस्मात्त्वं कुरु वै
 पूजां धेनोर्देवमयीतनोः यस्याः पुच्छे मुखे शृंगे पृष्ठे देवाः प्रतिष्ठिताः २३ सा तुष्ट्यादास्यति प्रेष्ठं वांछितं धर्म
 संयुतम् एवं विदित्वा गोपूजां विधेहि त्वं ऋतं भर २४ यो वै नित्यं पूजयति गां गेहे यवसादिभिः तस्य देवाश्च
 पितरो नित्यं भृत्या वहन्ति हि २५ यो वै गवान्द्विकंदद्यान्नियमेन श्रमव्रतः तेन सत्येन तस्य स्युः सर्वे पूर्णामनो
 रथाः २६ तृषिता गौर्गेहे बद्धा गेहे कन्यारजस्वला देवाश्च सर्वे निर्माल्याहन्ति पुण्यं पुराकृतम् २७ यो वै गां प्र
 तिषिद्धे तचरंतीं तां तृणनरः तस्य पूर्वे च पितरा कं पंते पतनोत्सुरवाः २८ यो वै यष्ट्या ताडयति धेनुं मूढो विमूढ
 धीः धर्मराजस्य नगरं स यातिकरवर्जितः २९ यो वै दंशान्निवार्यत तस्य पूर्वस्य धोगताः नृत्यंति मत्स्रतो ह्य
 स्मान् तारयिष्यति भार्यवान् ३० अत्रैवोदाहरंती ममिति हासं पुरातनम् जनकस्य पुरावृत्तं धर्मराजपुरे
 दुतम् ३१ एकदा जनको राजा योगेनासून्समत्यजत् तदा विमानं संप्राप्तं किंकिणीजालभूषितम् ३२ त-

रा. मे.
५६

दारुह्यगतो राजा सेवकैरुद्धदेहवान् मार्गे जगाम धर्मस्य संयमिन्याः पुरोतिके ३३ तदानरककोटीषु पीड्यं
ते पापकारिणः जनकस्यांगपवनं प्राप्य सौख्यं प्रपेदिरे ३४ निरये दाहभूषीडा जाता शीतलकारिणी महा
दुःखं तदानष्टं जनकस्यांगवायुना ३५ तदा तं निर्गतं दृष्ट्वा जंतवः पापपीडिताः अत्यंतं चक्रुः शर्मास्तास्तद्वि
योगमनिच्छवः ३६ उच्यते करुणा वाक्यं मागच्छ सकृत्तैधित त्वदंगवायुसंस्पर्शात् स्फुरिव न स्याम पीडिताः
३७ इति वाक्यं समाकर्ण्य राजा परमधार्मिकः मानसे चिंतयामास करुणा पूरपूरितः ३८ चेन्मत्तः प्राणिनां
सौख्यं भवेदिह तदा पुनः अत्रैव च पुरे स्थास्ये स्वर्ग एष मनोरमः ३९ एवं कृत्वानृपस्तस्थौ तत्रैव निरयायतः
विदधत्याणिनां सौख्यमनुकंपितमानसः ४० तदा यमस्तु संप्राप्तो निरयद्वारि दुःखदः कारयन्त्यातनास्ती-
व्राः पातकाकरकारिणाम् ४१ तदा ददर्श राजानं जनकं द्वारिशोभितम् विमानेन महापुण्यकारिणं दयया
युतम् ४२ तमुवाच प्रेतपतिर्जनकं स्महसन्निरा राजन कुतस्त्वं संप्राप्तो सर्वधर्मशिरोमणिः ४३ एतत्स्था-
नं पातकिनां दुष्टानां प्राणिघातिनाम् नायांति पुरुषा भूयस्त्वा दृशाः पुण्यकारिणः ४४ अत्रायांति नरास्ते वै
ये परद्रोहतसराः परापवादनिरताः परद्रव्यपरायणाः ४५ यो वै कलत्रं धर्मिष्ठं निजसेवापरायणम् अपराधा-
हतेजस्वात्सनरोत्रसमाव्रजेत् ४६ मित्रं वंचयते यस्तु धनलोभेन लोभितः आगत्यात्र नरः पीडां मत्तः प्रा-
प्नोति दारुणाम् ४७ यो रामं मनसा वाचा कर्मणा दंभतोपि वा द्वेषाद्वा चोपहासाद्वा न स्मरत्येष मूढधीः

अ.
३०

५६

४८ तं बध्नामि पुनस्तोये निक्षिपामि ग्रसामि च येः स्मृतो नरमानाथो नरककृशवारकः ४९ तावत्पापं मनुष्या-
 णामांगेषु नृपतिष्ठति यावद्रामं नरसनागृणाति कलिदुर्मतेः ५० महापापकरान् राजन्ये भजंति महामते
 तान्नयंति भटामह्यं त्वादृशान् द्रष्टुमक्षमाः ५१ तस्माद्गच्छ महाराज भ्रंक्ष्वभोगाननेकशः विमानवरमारु-
 ह्य भ्रंक्ष्वपुण्यमुपार्जितम् ५२ इति वाक्यं समाकर्ण्य धर्मराजस्य तस्य तेः उवाच धर्मराजानं करुणापूरितः
 सदा ५३ जनक उवाच अतो गच्छामिनो नाथ जीवानामनुकंपया मदंगवायुना ह्येते स्मरवंश-
 स्तारम्भसंस्थिताः ५४ एतान्मुंचसि चेद्वा जन्सर्वान्वै निरयस्थितान् ततो गच्छामि स्मरवतः स्वर्गे पुण्यजना-
 श्रितम् ५५ शेष उवाच इति वाक्यमथाश्रुत्य जनकं प्रत्युवाच सः प्रत्येकं निर्दिशन् जीवान् नि-
 रयस्थाननेकशः ५६ धर्मोवाच अयं मित्रकलत्रं वै विश्वस्तमनुजग्मिवान् तस्मादेनं लोहशं-
 को वर्षायुतमपीपचम् ५७ पश्चादेनं सूकराणां योनौ निक्षिप्य दोषिणम् मानुषेष्ववतारो हिरवंजचिह्नेन
 चिह्नितः ५८ अनेन परदाराश्च बलादालिङ्गिता मुहुः तस्मादयं पच्यते त्ररौरवेशतहायनम् ५९ अयं तु प-
 रकीयं स्वं संमुच्य बुभुजे कुधीः तस्मादस्य करो छेदि पचेयं पूयशोणिते ६० अयं सायंतने प्राप्तमनिधिं क्ष-
 धयार्दितम् वाण्यापि नाकरोत्तस्य पूजनं स्वागतेन च ६१ तस्मादयं मयानीतो तामिस्त्रेण धेस्मपूरितः भ्रमरैः
 पीडितो यातु यातनां शतहायनाम् ६२ अयं तावत्परस्योच्चैर्निदां कुर्वन् नलज्जितः अयमप्यशृणोत्कर्णप्रेर

रा. मे.
५७

यन्बहुशक्ततम् ६३ तस्मादिमाबंधकूपेपतिर्दुःखदुःखितो अयं मित्रधुगुद्विग्नः पच्यते रौरवेभृशम् ६४
तस्मादेतान्पापभोगंकारयित्वा विमोचये त्वंगच्छनरशादूलपुण्यराशिविधायकः ६५ शेषउवाच
एवंतन्निर्दिशन्सर्वजीवानामघकारितम् प्रोवाचरामभक्तोसौ करुणापूरितेक्षणः ६६ जनकउवाच
कथंनिरयनिर्मुक्तिर्जीवानांदुःखतोभवेत् तदाशुकथयत्वंवैयत्कृत्वासरवमाप्नुयुः ६७ धर्मउवा
च नैभिराराधितोविष्णुर्नैभिस्तस्यकथाश्रुताः कथंनिरयनिर्मुक्तिर्भवेद्द्वैपापकारिणाम् ६८ यदित्वंमा
नयस्येतान्महापापकरानपि तर्ह्यर्पयमहाराजपुण्यंतत्कथयाम्यतः ६९ एकदाप्रातरुत्थायशङ्खभावेनचेतसा
ध्यातःश्रीरघुनाथोसौमहापापहराभिधः ६९ रामरामेति यच्चोक्तंत्वयाशङ्खेनचेतसा तत्पुण्यमर्प्यैतेभ्योय-
थास्यान्निरयान्मुचिः ७० शेषउवाच एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यधर्मराजस्यधीमतः पुण्यंददौमहारा-
जोआजन्मसमुपार्जितम् ७१ यदाजन्मकृतैःपुण्यैरघुनाथार्चनोद्भवैः एतेषान्निरयान्मुक्तिर्भवत्वन्नमनो
रमा ७२ एवंकथयतस्तस्यजीवान्निरयसंस्थिताः तत्क्षणान्निरयान्मुक्ताजातादित्यवपुर्धराः ७३ ऊचुस्ते
जनकंराजन्त्वत्ससादाद्वयंमहत् दुःखदान्निरयान्मुक्तायास्यामोपरमंपदम् ७४ तान्दृष्ट्वासूर्यसंकाशा
न्नरान्निरयनिःसृतान् तुतोषचित्तेसभृशंसर्वभूतदयापरः ७५ तेसर्वेप्रययुर्लोकंदिवंदेवैरलंकृतम्
जनकंतुप्रशंसंतोमहाराजंदयानिधिम् ७६ इतिश्रीपद्मपुराणोपातालखंडेरामाश्वमेधेशेषवाल्म्या

अ.
३०

५७

यनसंवादेनरकस्थप्राणिमोचनोनामत्रिंशोऽध्यायः ३० जाबालिरुवाच अथतेषुप्रयातेषुनरक
 स्थेषुवैपुनः राजापप्रच्छकीनाशपतिंधर्मविदांवरम् १ राजोवाच धर्मराजत्वयाप्रोक्तायत्यात
 ककरानराः आयांतितवसंस्थानंनचधर्मकथारताः २ मदागमनमत्राभूत्केनपापेनधर्मक तद्वैकथयस
 र्वमेपापकार्येयथातथम् ३ इतिश्रुत्वातुतद्वाक्यंधर्मराजःपरंतपः कथयामासतस्यैवंयमपुर्वागिमंतदा
 ४ धर्मराजउवाच राजंस्तवमहत्पुण्यमेतादृकोनभूपते रघुनाथपदद्वंद्वमकरंदमधुघ्नतः ५
 त्वत्कीर्तिस्त्रिधुनीसर्वान्यापिनोमलसंयुतान् पुनातिपरमाल्हादकारिणीदुष्टतारिणी ६ तथापिपापलेश
 स्तेवर्ततेनृपसत्तम येनसंयमिनीपार्श्वमागतःपुण्यपूरकः ७ एकदातुचरंतीगांकथयामासषेधय तेनपा
 पविपाकेननिरयद्वारदर्शनम् ८ इदानींपापनिर्मुक्तोबहुपुण्यसमन्वितः भंडवभोगान्स्रविपुलान्निजपु
 ण्यार्जितान्बहून् ९ एतेषांकरुणावार्धिरघुनाथस्वरवंमहत् संयमिन्यामहामार्गेप्रेरयामासवैष्णव १०
 नागमिष्यद्यदित्वंवैमार्गेणानेनस्रवत अभविष्यत्कथंतेषांनिरयात्परिमोचनम् ११ त्वादृशाःपरदुःखेन
 दुःखिताःकरुणालयाः प्राणिनांदुःखविच्छेदंकुर्वत्येवमहामते १२ एवंवदंतंशमनंप्रणम्यसदिवंगतः दिव्ये
 नस्रविमानेनअप्सरोगणशोभिना १३ तस्माद्भावोनिशंपूज्यामनसापिनगर्हयेत् गर्हयन्निरयंयातिया
 वदिंदुश्चतुर्दश १४ तस्मात्त्वंचनृपत्रेषुगोपूजांवैसमाचर सातुष्टादास्यतिक्षिप्रंपुत्रंधर्मपरायणम् १५

रा. मे.
५८

तच्छ्रुत्वा धेनुपूजां सपप्रच्छ कथमादरात् पूजनीया प्रयत्नेन कीदृशं कुरुते नरः १६ जाबालिः कथयामास धेनुपू-
जां यथाविधि प्रत्यहं विपिनं गच्छेत् चारणार्थं व्रतं चरन् १७ गवेयवास्तु संभोज्या गोमयस्थानुपाहरेत् भक्ष-
णीया यवाराजन् पुत्रकामेन भूपते १८ सायदापि बते तोयं तदापि बजलं शुचि सोच्चैस्थाने यदा तिष्ठेत् तदा त्वं नी-
चसंस्थितः १९ दंशान् निवारय नित्यं यवसंच समाहरेत् एवं प्रकुर्वतः पुत्रं दास्यते धर्मतत्परम् २० सुम-
तिरुवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य पुत्रकाम ऋतं भरः व्रतं च कारधर्मात्मा धेनुपूजां समाचरन् २१ प्रत्यहं कुरु-
ते गावं यवसाद्येन तोषिताम् दंशान् निवारयते धीमान् यवभक्षकृतादरः २२ एवं धेनुपूजयतो गतास्तु दिवसाधनाः
वनमध्ये तृणादींश्च चरंती कापि निर्भया २३ एकदानृपतिस्तस्य वनस्य श्रीनिरीक्षणे न्यस्तदृष्टिः परित्यज्य
वभ्रामसकुतूहली २४ तदा गत्याहनजावं पंचास्यः काननांतरात् क्रोशंती बहुधा दीनां सिंहभावेन दुःखिता
म् २५ तदानृपः समागत्य विलोक्य निजमातरम् सिंहेन निहतां पश्यन् रुरोदा तोव विवहलः २६ स दुःखितः
समागत्य जाबालिं मुनिसत्तमम् पप्रच्छ निष्कृतिं तस्या वधपापापनुत्तये २७ ऋतं भर उवाच स्वामिं-
स्त्वदाज्ञया धेनुं पालयन् वनमास्थितः कुतोऽप्यागत्य तां सिंहो जघान दृष्टिगोचरः तस्य पापस्य निष्कृत्यै किं करोमि
त्वदाज्ञया कथं वा व्रतसंपूर्तिर्मम पुत्रप्रदायिनी २८ इत्युक्तं व्रतं तं भूपं जगाद मुनिसत्तमः संत्युपायामही-
पालपापस्यास्यापनुत्तये ३० ब्रह्मघ्नस्य कृतघ्नस्य सुरापस्य महामते प्रायश्चित्तानि वर्तन्ते सर्वपापहराणि च

अ.
३१

५७

३१ कृच्छ्रैश्चांद्रायणैर्दानैर्व्रतैः सन्नियमैर्यमैः पापानि प्रलयं यांति नियमाद्यैरनुष्ठितैः ३२ द्वयोश्च निष्कृतिर्ना-
 स्ति पापपुंजकृतोस्तयोः मत्यागो वधकर्तुश्च नारायणविनिंदितुः ३३ गवां यो मनसा दुष्टं वांछत्यधमसत्कृतः
 स याति निरयस्थानं यावदिंद्राश्चतुर्दश ३४ योऽपि देवं हरिं निंदेत्स कृद्भुर्भाग्यवान्नरः स चापि नरकं पश्येत्पु-
 त्रपौत्रपरिवृतः ३५ तस्माज्ज्ञात्वा हरिं निंदन् गोषु दुष्टं समाचरन् कदापि नरकान्मुक्तिं न प्राप्नोति नरेश्वर
 ३६ अज्ञानप्राप्तगोहत्याप्रायश्चित्तं तु विद्यते रामभक्तं तु धीमंतं याहित्वं ऋतुपर्णिकम् ३७ सर्वैः समदृशः स
 र्वान् शत्रून् मित्रान्समंचरन् तुभ्यं कथयति क्षिप्रं गोवधस्यास्य निष्कृतिं ३८ तस्य देशां स्त्वमाकृष्य स्तेननिर्वा-
 रितः पुनः वैरभावं परित्यज्य गच्छत्वं ऋतुपर्णिकम् ३९ स यथावदतिक्षिप्रं तत्कुरुष्व समाहितः यथा त्वत्कृत-
 पापस्य निष्कृतिर्हि भविष्यति ४० स तु तद्वचनं श्रुत्वा जगाम ऋतुपर्णिकम् रामभक्तं रिपो मित्रे समदृष्ट्या समंज-
 सम् ४१ स तस्मै कथयामास यज्जातं गोवधादिकम् तस्य पापस्य निष्कृत्यैह्युपाया तं स्वमुक्तवान् ४२ तदा प्रो-
 वाच तं राजा ऋतुपर्णः प्रतापवान् उवाच च हसन्वाक्यं बुधिमान् धर्मकोविदः ४३ को हं राजन् मुनीनां वै पुरतः
 शास्त्रवेदिनाम् तान् हित्वा किं तु मां प्राप्तो मूर्खपंडितमानिनम् ४४ त्वयि मय्यस्ति चेत् श्रद्धा तदा किंचिद्भवीम्य-
 हम् शृणुष्व नरशार्दूल गदितं मम सादरः ४५ भजस्व रघुनाथं त्वं कर्मणामनसा गिरा नैष्कापत्येन लोकेशं तो-
 षयस्व महामते ४६ स तु द्रोदास्यते सर्वं त्वद्दुःस्थं मनोरथम् अज्ञानकृतगोहत्यापापनाशं करिष्यति ४७

रा.मे.
५९

रामस्मरणपूतात्माधेनुं ब्राह्मणसत्तमै दत्वायथोक्तकनकापापनिष्कृतिमास्स्यसि ४८ एतच्छ्रुत्वा तु तदाकथं क्र
तं भरणं पस्तदा विधाय रामस्मरणं पूतात्माव्रतमाचरत् ४९ धेनुं सपालयत्पूर्वं जगाम विपिनमहत् रामनाम
स्मरन्नित्यं सर्वभूतहितैरतः ५० तस्मै तुष्टातु सरभिः प्रोवाच परितोषिता राजन्वरयमत्तो वै परं हृत्स्थं मनोरथ
म् ५१ तदा प्रोवाच वै राजा पुत्रं देहि मनोरमम् रामभक्तं पितृरतं स्वधर्मप्रतिपालकम् ५२ तदा प्रादाद्वरं सा
पितयेत्युक्त्वा मनोरथम् जगामादर्शनं देवी कामधेनुः कृपावती ५३ सकाले प्राप्सवान् पुत्रं वैष्णवं रामसेवक
म् सत्यवत्संज्ञया युक्तमकरोत्तत्र तस्य ता ५४ सत्यवतं स्मृतं लब्ध्वा पितृभक्तिपरं महान् परमं हर्षमापे देशकः
स्मृतमवाप्य हि ५५ सराजा धार्मिकं पुत्रं प्राप्य हर्षेण निर्भरः राज्यं तस्मिन्महीन्यस्य जगाम तपसेवनम् ५६
तत्राराध्य हृषीकेशं भक्तियुक्तेन चेतसा निर्मुक्तपापः स्वजनैरगाढरिपदं नृप ५७ इति श्रीपद्मपुराणे
पातालखण्डे रामाश्वमेधे शेषवात्स्यायनसंवादे धेनुवर्णनं नाम एकत्रिंशतितमोऽध्यायः ३९ स्म
तिरुवाच एतद्भामाधिपः सौम्यसत्यवान्नाम विश्रुतः निजधर्मेण लोकेशं रघुनाथमतोषयत् १ तस्मै
तुष्टोरमानाथो ददौ भक्तिमच्चंचलाम् निजपादपयोजाते दुर्लभां पुण्यकोटिभिः २ नित्यश्रीरघुनाथस्य क
थाकथनतत्परः कुरुते सर्वलोकानां पावनं कृपया युतः ३ यो न पूजयते देवं रघुनाथं रमापतिम् स तेन ताड्य
ते दंडैर्यमस्यापि भयावहैः ४ अष्टमाह तसरादूर्ध्वमशिति वत्सरो भवेत् तावदेकादशी सर्वैर्मानुषैरामसेव

अ.
३१

५९

कैः ५ तुलसीवल्लभायस्य कदाचिद्यच्छिरोदरम् नमुंचतिरमानाथपादपदस्रगुत्तमा ६ ऋषीणामपि पू-
 ज्योयमितरेषां कथानहि रघुनाथस्मृतिप्रीतिधूतपाप्माहताशुभः ७ ज्ञात्वायंरामचंद्रस्यवाजिनं परमाद्भुत-
 म् आगत्यतुभ्यंसदास्यत्येतद्राज्यमकंटकम् ८ त्वयायद्गदितं राजन्तत्तत्कथितमुत्तमम् पुनः किंपृ-
 च्छसेस्वामिन्नाज्ञापयकरोमितत् ९ शेषउवाच गतोऽश्वस्तस्युरांतरक्तनानाश्चर्यसमन्वितः
 तंदृष्ट्वाजनताः सर्वाराज्ञे गत्वान्यवेदयन् १० जनाऽऽचुः कोऽयंश्वः सितवर्णेन गंगाजलस-
 मेन वै भालेस्वर्णेन पत्रेण राजमानः समागतः ११ तच्छ्रुत्वा वचनं रम्यं जनतानां हृदीषितम् तान्प्रत्याह
 हसनभूपो ज्ञायतां कस्य वै हयः १२ तावैनं कथयामासुः शत्रुघ्नेन प्रपालितः आयात्यश्वो महीभर्तूरामस्य पु-
 रमध्यतः १३ रामस्य नाम संश्रुत्वा द्वाक्षरं सुमनोरमम् जहर्षचित्ते सुभृशंगददस्वरचिह्नितः १४ मया यो ध्या-
 यते नित्यं रघुनाथो हृदालये तस्याश्वः सह शत्रुघ्नः समायातो पुरं मम १५ हनूमांस्तत्र रामांघ्रिसेवाकर्ता भ-
 विष्यति कदाचिदपि यो रामं न विस्मरति मानसे १६ गच्छामि यत्र शत्रुघ्नो यत्र मारुतनंदनः अन्येऽपि यत्र पु-
 रुषारामपादाब्जसेवकाः १७ अमात्यानां दिदेशाथ सर्वे राजधनं महत् गृहीत्वा तु मया सार्द्धं गच्छध्वं त्वरया
 पुनः १८ यास्येहं रघुनाथस्य हयं पालयितुं वरम् कर्तुंच रामपादाब्जपरिचर्यां सुदुर्लभाम् १९ इत्युत्कानि
 जंगामाथ शत्रुघ्नं प्रति सैनिकैः तावत्सुरीमथ प्राप्तौ रामभ्राता स सैनिकः २० वीरागर्जति प्रबलं रथाश्वग-

रा. मे.
६०

जनादितम् जयशंखस्वनास्तत्र वेणुनादाश्च सर्वतः २१ आगत्य सत्यवान्नामामंत्रिभिः सुसमन्वितः च
रणेषु प्रणिपत्यैव राज्यं प्रादान्महाधनम् २२ शत्रुघ्नस्तंच राजानं ज्ञात्वा राममनुव्रतम् तद्राज्यं तस्य पुत्राय रु
क्मिणा स्नेहदा च हत् २३ हनूमंतं परीरम्य सुबाहुं रामसेवकम् आज्ञात्वा रामभक्तांश्च परिरम्य महायशाः २४
कृतार्थमिव चात्मानं मेने सत्यसमन्वितः ननंद चेतसितदा शत्रुघ्नेन समन्वितः २५ हयस्तावद्गतो दूरं वीरैः
सुपरिरक्षितः शत्रुघ्नेन भूपेन ययौ वीरसमन्वितः २६ इति श्रीपद्यपुराणे पातालखंडे रामाश्च
धेशेषवात्स्यायनसंवादे लोमशदर्शनं नाम द्वात्रिंशतितमोऽध्यायः ३२ शेष उवाच गच्छ
त्सरथ वर्येषु शत्रुघ्नादिषु भूरिषु महाराजेषु सर्वेषु रथकोटिसमेतिषु १ अकस्मादभवन्मार्गे तमः
परमदारुणम् यस्मिन्स्वीयोनपारक्यो लक्ष्यते ज्ञातिभिर्नरैः २ रजसा व्याप्तं व्योम विद्युतः शब्दगर्जि
ताः एतादृशे तु संमर्दे महाभयकरे ततः ३ मेघावर्षेति रुधिरपूयामेध्यादिकं बहु अत्याकुला बभूवुस्ते वी
राः परमवैरिणः ४ आकुलीकृतलोके तु किमिदं किमिति स्थितिः तमो व्याप्तानि लोकानां चक्षुषि प्रथितौ ज
साम् ५ जहाराश्वं रावणस्य सहस्रातालसंस्थितः विद्युन्मालीति विख्यातो राक्षसश्चेणिसंहतः ६ का
मगेन विमानेन सर्वायसविभेदिना आरूढः सर्ववीराणां भयंकुबन्जहारतम् ७ मुहूर्त्तं तत मो नष्टमा
काशं विमलं बभौ वीराः शत्रुघ्नमुरव्यास्ते प्रोचुः कुत्र ह योस्ति सः ८ ते सर्वे हयराजं तु लोकयंतः परस्परम्

अ.
३२

६०

ददृशन् यदा वाहं हाहाकारस्तदाभवत् ९ कुत्राश्वो हयमेधस्य केन नीतः कुबुद्धिना इति वाचमवोचंस्ते
 तावत्सदनुजेश्वरः १० ददृशोऽसुभटैः सर्वैरथस्थैः शौर्यशोभितैः विमानवरमारूढो राक्षसाग्रैः परिहृतः
 ११ दुर्मुखो विकरालास्यालंबदंष्ट्राभयानकाः राक्षसास्तत्र दृश्यंते हयग्रहणउद्यताः १२ तदा आवेदया
 मासुः शत्रुघ्नं नृवरोत्तमम् हयोनीतो न जानीमः रवे विमानवरासिनां १३ तमसा व्याकुलान् कृत्वा वीरान् समा
 न्समाययौ गृहीतुं नृपशार्दूलहयंकुरु यथोचितम् १४ शत्रुघ्नस्तद्वचः श्रुत्वामहारोषपरिहृतः कोऽस्येष
 राक्षसो यो मे हयं जग्राह वीर्यवान् १५ विमानं तत्पतत्वद्यमद्वाणव्रजनिर्हतम् पतत्वद्यशिरस्तस्य शक्र
 रप्रैर्ममहीतलम् १६ सज्जीयंतां रथाः सर्वैर्महाशस्त्रास्त्रपूरिताः यांतु तं प्रति संहर्तुं मम वाजिहरं नरम् १७
 इत्युत्कारोषतास्माक्ष उवाच निजमंत्रिणम् नयानय विदंश्चूरं युद्धकार्यविशारदम् १८ शत्रुघ्न उवा
 च मंत्रिन् कथय के योज्या राक्षसस्य वधोद्यताः महाशस्त्रामहाशूराः परमास्त्रविदुत्तमाः १९ कथ
 याशु विचार्यैवं तत्करोमि भवद्वचः वीरान् कथय तस्यैवं योग्यान् सर्वास्त्रकोविदान् २० एतच्छ्रुत्वा तु सचि
 वः प्राह वाक्यं यथोचितम् वीरान् रणवरे योग्यान् दर्शयन्तरसानतान् २१ समतिरुवाच
 अत्र गच्छतु तद्रक्षः समरे विजयोद्यतः महाशस्त्रास्त्रसंयुक्तः पुष्कलः परतापनः २२ तथा लक्ष्मीनिधि
 र्यातु शस्त्रसंघसमन्वितः करोतु तस्य यानस्य भंगं तीक्ष्णैः स्वसायकैः २३ हनुमान् दृष्ट्वा कर्मात्रराक्ष-

सैर्यो धितुं क्षमः करोतु मुखपुच्छाभ्यां ताडनं राक्षसाधम् २४ वीराग्रण्योऽपि ये सर्वे शूरारणविशारदाः गच्छं-
तु ते रिविलास्तत्र तव वाक्यप्रणोदिताः २५ सुमदश्च सुबाहुश्च प्रतापाग्र्यश्च सत्तमः गच्छंतु सायकैस्तीक्ष्णै-
स्तान् योऽधुं राक्षसाधमान् २६ सर्वानपि महाशस्त्रपरिवारोरथे स्थितः करोतु युद्धविजयो राक्षसंहंतु मु-
द्यतः २७ एतन्मम मंतराजन्ये योधास्तत्प्रदर्शकाः ते गच्छंतुरणेश्वराः किमन्यैर्बहुभिर्जनैः २८ इत्युक्तव-
त्ति वीराग्र्ये अमात्यवरसेविते शत्रुघ्नः कथयामास वीरान्संग्रामकोविदान् २९ भो वीरापुष्कलाद्या ये सर्व-
शस्त्रास्त्रकोविदाः ते वदंतु प्रतिज्ञां वै मत्पुरो राक्षसादने ३० कृत्वा प्रतिज्ञां विपुलां स्वपराक्रमशोभिनीम्
गच्छंतुरणमध्ये हियूयं बलसमन्विताः ३१ इति वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नस्य महाबलाः स्वां स्वां प्रतिज्ञां मह-
तीं चक्रुस्ते तेजसान्विताः ३२ तत्रादौ पुष्कलो वीरोऽशुत्वा वाक्यं महीपतेः परमोत्साहमनसा प्रतिज्ञां सूचिवां-
स्तदा ३३ पुष्कल उवाच शृणु घनपशादूलमत्यतिज्ञां पराक्रमात् विहितां सर्वलोकानां शृण्व-
तां परमाद्भुताम् ३४ चेन्न कुर्यात्क्षरप्रैर्मे तीक्ष्णैः कोदंडनिर्गतैः दैत्यं सूक्ष्मितमत्यंतं कीर्णकेशाकुलामनम्
कन्यास्वभोक्तुर्यत्पापं यत्पापं देवनिंदने तत्पापं मम संभूयाद्यदि कुर्वे नृतं वचः ३५ यदि मद्वाणनिर्भिन्नाः सै-
निकाः सुमहाबलाः न पतन्ति महाराज प्रतिज्ञां तत्र मे शृणु ३७ यः स्वां शयोर्विभेदयः शिवविष्णोरपि क्रिया-
त् तत्पापं मम वै भूयाच्चेत्कुर्यामनृतं वचः ३८ सर्वतद्वाक्यमित्युक्तं रघुनाथपदांबुजे भक्तिर्मे निश्चला का-

यैकरिष्यतिमनीषितम् ३९ पुष्कलस्यप्रतिज्ञांतांशुत्वालक्ष्मीनिधिर्नृपः प्रतिज्ञां व्यदधात्सत्यांस्वपराक्रम-
 शोभिताम् ४० लक्ष्मीनिधिरुवाच वेदानां निन्दनं श्रुत्वा तत्र यो निवसेन्नरः मानसेरोचयेद्य-
 स्तु सर्वधर्मबहिष्कृतः ४१ ब्राह्मणो यो दुराचारो लाक्षाया विक्रयं चरेत् गांश्च विक्रयते मूढो धनलोभेन मोहि-
 तः ४२ म्लेच्छकूपोदकं पीत्वा प्रायश्चित्तं तु नाचरेत् तस्यापममवैभूयात् विमुरवश्चेद्भवाम्यहम् ४३ तस्य-
 तिज्ञामथा श्रुत्य हनूमान् रणकोविदः रामांघ्रिस्मरणं कृत्वा प्रोवाच वचनं श्रुत्वा ४४ मत्स्वामी हृदये नित्यं
 ध्यायते योगिभिर्मुहुः यंदेवाः सासुराः सर्वे नमंति मणिमौलिभिः ४५ रामः श्रीमान्नयोध्यायाः पतिर्लोक-
 शपूजितः तं स्मृत्वा यच्च मे वाक्यं ननु सत्यं भविष्यति ४६ राजन् कोयं महादैत्यो दुर्बलः कामगोस्थितः कथ-
 याशु मया कार्यमेकेन विनिपातनम् ४७ मेरुं देवं द्रुसहितं लांगूलाग्रेण तोलये जलधिं शोषये सर्वं संवर्ते
 च पिबाम्यहम् ४८ राज्ञः श्रीरघुनाथस्य जानक्याः कृपया मम तन्नास्ति भूतले राजन्यन्मोसाध्यं भवेन्मम
 ४९ एतद्वाक्यं मया प्रोक्तं नृप तं स्याद्यदि प्रभो तदा मम रमानाथ भक्तिर्दूरतरा भवेत् ५० यः शूद्रः कपिलांगा-
 वं पयो बुद्ध्या तु पालयेत् तस्य पापं ममैवास्तु चेत् कुर्यामनृतं वचः ५१ ब्राह्मणीं गच्छते मोहात् यः शूद्रः काम-
 मोहितः तस्य पापं ममैवास्तु चेत् कुर्यामनृतं वचः ५२ यस्यापान्नरकं गच्छेत् स्पर्शनाच्चापि रौरवम् तां पिबेन्
 मदिरां यो नाजिह्वा स्वादेन लोलुपः ५३ तस्य यज्जायते पापं तन्ममैवास्तु निश्चितम् चेन्न कुर्यात्प्रतिज्ञातं स

रा. मे.
६२

त्यंरामरूपावजात् ५४ एवमुक्तामहावीरायोधास्तेतरसायुताः चक्रुः प्रतिज्ञां महतीं स्वपराक्रमशालिनी
म् ५५ शत्रुघ्नोपिव्यधातत्रप्रतिज्ञां पश्यतो नरान् साधुसाधुप्रशंसन्तो तान् वीरान्युद्धकोविदान् ५६ कथया
मिपुरोयुष्मान्यतिज्ञांसत्वशोभिताम् तच्छृण्वन्तु महाभागा मृधोत्साहसमन्विताः ५७ चेत्तस्य शिर आ
हत्य पातयामिनसायकैः विमानाच्च कबंधाच्च भिन्नं चेन्न सृजाम्यहम् ५८ यस्यापंकूटसाक्षीणां यस्यापंस्व
र्णचौरिणाम् यस्यापंब्रह्मनिंदनां तन्ममास्त्वद्यनिश्चयात् ५९ इति शत्रुघ्नसद्वाक्यं श्रुत्वा ते वीरपूजिताः
धन्योसिराघवभ्रातः कस्त्वदन्योपरो भवेत् ६० त्वया वै निहतो दैत्यो देवदानवदुःखदः लवणो नाम लोके रा
बलहारी महाबलः ६१ कोयं वै राक्षसो दुष्टकृचास्य बलमल्पकम् करिष्यसि क्षणादेव तस्य नाशं महाम
ते ६२ इत्युक्ता ते महावीराः सज्जीभूतारणांगणो प्रतिज्ञां स्वामृतां कर्तुं ययुस्ते राक्षसमुदा ६३ इति
श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधे शेषवाल्म्यायनसंवादे समालीरक्षसा अश्वहरणो नाम त्रयस्त्रिं-
शतितमोऽध्यायः ३३ शेष उवाच रथैः सदश्वैः शोभाद्वैः सर्वशस्त्रास्त्रपूरितैः वाजिरत्नस
मायुक्तैर्ययुस्ते राक्षसाधमम् १ तान् दृष्ट्वा कामगेयाने स्थितः प्रोवाच राक्षसः मेघगंभीरयावान्वातर्ज
यन्निवभूरिशः २ मायांतु स भटायो दुग्धं तु निजमंदिरम् मात्यजंतुस्वकान् प्राणान्नमोक्ष्ये वाजिनं वरम्
३ विद्युन्मालीति विख्यातो रावणस्य सहस्ररवा मत्सरव्युः परमांतस्य निष्कृतिं कर्तुं मेयिवान् ४ कासौ

अ.
३३

६२

रामो ममाह न्यात्सरवाहं रावणं बली तस्य भ्रातापि कुत्रास्ते सर्वश्चर शिरोमणिः ५ तं हत्वानिष्कृतिं तस्य प्राप्स्ये-
 रामस्य चानुजम् पिबन् रुधिरमुद्धूतं कंठनालस्य बुद्धुदैः ६ इति वाक्यं समाकर्ण्य यो धानां प्रवरोत्तमः पुष्कलो
 निजगादैर्नवीर्यशौर्यसमन्वितः ७ पुष्कल उवाच विकथ्य नन कुर्वीत संग्रामे स भटो नरः पराक्र-
 मं दर्शयति निजशस्त्रास्त्रवर्षणैः ८ रावणो निहतो येन स सहस्वजनैर्दृतः तस्य वाजिनमाहृत्य कुत्र गतासि
 दुर्मद ९ पतिष्यसि त्वं शत्रुघ्न बाणैः कोदंडनिर्गतैः त्वां भक्ष्यंति शिवाभूमौ पतितं प्राणवर्जितम् १० मागर्ज-
 दुष्टरामस्य सेवके मयि संस्थिते गर्जति स भटायुद्धेशत्रुं जित्वा महोदयात् ११ शेष उवाच एवं ब्रुवंतं-
 तं वीरं पुष्कलं रणदुर्मदम् जघान शक्त्या स भृशं हृदि राक्षससत्तमः १२ आयांतीतां महाशक्तिमायसीकां च ना-
 श्रिताम् चिच्छेद त्रिभिरत्युग्रैः शितैर्बाणैः स पुष्कलः १३ सा त्रिधा ह्यपतद्भूमौ विशिखैर्निःप्रभाकृता पतंती वैर-
 राजा सौविष्णोः शक्तित्रयीव किम् १४ तां छिन्नां शक्तिं कां हृत्स्वाराक्षसः परतोपनः जग्राह शूलं तरसा त्रिशिरवं
 लोहनिर्मितम् १५ तीक्ष्णाग्रं ज्वलनप्रख्यं राक्षसेन्द्रो ब्रूमोच यत् आयांतं तिलशश्चक्रे बाणैः पुष्कलसंक्षितः १६
 छित्वा त्रिशूलं तरसारघवस्य हि सेवकः पुष्कलश्चापआधत्त बाणान् तीक्ष्णान् मनोजवान् १७ ते बाणा हृदि तस्या
 शूलग्नारागं बतासृजन् वैष्णवस्य यथा स्वांते गुणा विष्णोर्मनोहराः १८ बाणव्यथा स दुःस्वार्तो विद्युन्माली स दु-
 र्मदः जग्राह मुद्गरं धोरं पुष्कलं हंतुमुद्यतः १९ मुद्गरः प्रसृतस्तेन विद्युन्माल्यभिधेन हि हृदि लग्नो सृजत् शीघ्रं क-

शमलंतस्य धन्विनः २० मुद्गरप्रहतो वीरः कंपमानः सवेपथुः पपातस्य दनोपस्ये पुष्कलः शत्रुतापनः २१ उग्रदंष्ट्रो य
नद्वातालक्ष्मीनिधिमयो धयत् शस्त्रैर्बहुविधैर्मुक्तैर्वैरिप्राणहृतिंकरैः २२ पुष्कलस्तक्षणात्प्राप्य संज्ञां राक्षसमब्र
वीत् धन्यो सिराक्षसश्चेष्टमहीयांस्ते पराक्रमः २३ पश्येदानीं मम प्रोच्यैः प्रतिज्ञां शूरमानिताम् विमानात्पातया-
म्य घण्टमौलां शितसायकैः २४ इत्युक्तानि शितं बाणं समगृह्णादुरासदम् ज्वलंतमग्नि तेजस्कं महौदार्यसमन्वि
तम् २५ सयावत्तत्पती कर्तुं विधत्ते स्वपराक्रमम् तावत्तद्दिगतो त्युग्रस्तीक्ष्णाधारः ससायकः २६ तेन बाणेन वि
भ्रांतो भ्रमच्चित्तः सराक्षसः पपात कामगोपस्थाद्भूमौ विगतचेतनः २७ उग्रदंष्ट्रेन वै दृष्टो पतमानो निजाग्रजः गृ-
हीत्वा तं विमानांतर्निनायरिपुशंकितः २८ प्राह चारिं महारोषात्पुष्कलं बलिनां वरम् मद्भ्रातरं पातयित्वा कुत्र यासि
सुदुर्मते २९ मां वै युधिविनिर्जित्य गतासि जयमुत्तमम् स्थिते मयितवस्त्वां ते जयाशा विनिवर्तताम् ३० एवं ब्रुवंतं
तरसा जघान दशभिः शरैः हृदये तस्य दुष्टस्य रोषपूरितलोचनः ३१ सताडितो दशशरैः पुष्कलेन महात्मना चुक्रो
धहृदि दुर्बुद्धिस्तं हंतुमुपचक्रमे ३२ दत्तानि पिष्य स क्रोधो मुष्टिमुद्यम्य चाहनत् व्यनदद्द्वजनिर्घातपातशंकां स
जहृदि ३३ मुष्टिनाभिहतो वीरः पुष्कलः परमास्त्रवित् नाकं पतवि निर्लेशं वांछन् तस्य दुरात्मनः ३४ वत्सदंता
न्महातीक्ष्णान्मुमोच हृदि सायकान् तैर्बाणैर्व्यथितो दैत्यो त्रिशूलं तु समाददे ३५ जाज्वल्यमानं त्रिशिरवं ज्वालामा
लातिभीषणम् क्षिपद्दृदि महावीरः पुष्कलस्य तु दारुणम् ३६ मूर्छितस्तेन शूलेन निहतो धन्वि सत्तमः कश्मलं प

रमं प्रासः पपातस्यंदनोपरि ३७ मूर्च्छोप्रासंतमाज्ञाय हनुमान्पवनात्मजः कोपव्याकुलितः स्वांतेवभाषेतंतुराक्षस
 म् ३८ कुत्रगच्छसि दुर्बुद्धे मयि योद्धरि संस्थिते त्वांहन्मि चरणाघातैर्वाजिहतरि मागतम् ३९ एवमुक्त्वा महादैत्यं ज
 घानपरसैनिकान् विमानस्थान् रवाग्रेण दारयन् नभसि स्थितः ४० लांगूलेनाहताः केचित् केचित्पादतलाहताः
 बाहुभ्यां दारिताः केचित् पवनस्य तनूमुवा ४१ नश्यंति केचिन्निहताः केचिन्मूर्च्छंति संहताः पलायंते पदाघातभ
 यपीडाहतास्ततः ४२ अनेके निहतास्तत्र राक्षसाश्चातिदारुणाः छिन्नाभिन्ना द्विधा जाताः पवनस्य सक्तेन वै ४३
 कामगंतु विमानंतद्भिन्नप्रकारतोरणम् हाहा कुर्वद्भिरसरैः समंतात्परिवारितम् ४४ हनूमतिमहाशूरे क्षणं भूमौ
 क्षणां दिवि इतस्ततः प्रदृश्येत कामयानंदुरासदम् ४५ यत्र यत्र विमानंततत्र तत्र समीरजः प्रहरन्नेव दृश्येत का
 मरूपधरः कपिः ४६ एवंप्रदा कुलीभूते विमानस्थे महाजने उग्रदंष्ट्रस्तदैत्येन्द्रो हनूमंतमुपेयिवान् ४७ कपेत्वया
 महत्कर्म कृतं यद्भूपातनम् क्षणांतिष्ठ सिचेत्कुर्वेत वप्राणवियोजनम् ४८ एवमुक्त्वा हनूमंतं प्रजहार सुदुर्मतिः विश्व
 लेन सती क्षणेन ज्वलत्पावककांतिना ४९ तदागतं विश्वलंसमुखे जग्राह वीर्यवान् चूर्णयामास सकलं सर्वलोहवि
 निर्मितम् ५० चूर्णयित्वा विश्वलंसं तदा संयमचोदितम् जघान तंचपेटाभिर्बद्धीभिर्हनुमान्बली ५१ स आहतः
 कर्णांद्रेण चपेटाभिरितस्ततः व्यथितो व्यसृजन्मायां सर्वलोकभयंकरीम् ५२ तदा तमो भवन्तीव यत्र कोवानदृश्य
 ते यत्र स्त्री यो न पारक्यो सैनिकः कोपिलक्ष्यते ५३ शिलाः पर्वतशृंगाभाः पतंतिस्रमदोपरि ताभिर्हतास्तु ते सर्वे-

व्याकुलाः समजज्ञिरे ५४ विद्युतो विलसंत्यत्र गर्जति जलदायनम् वर्षति पूय रुधिरं मुंचति सकलं जलम् ५५
आकाशात्पतमानानि कबंधानि बहूनि च दृश्यन्ते छिन्नशीर्षाणि सकुण्डलयुतानि च ५६ नग्रा विरूपाः सभृशं
कीर्णकेशाः सुदुर्मुखाः दृश्यन्ते सर्वतो दैत्यादारुणा भयकारिणः ५७ तदा व्याकुलिता लोकाः परस्परमयाकुलाः
पलायनपराजानां महोत्सातममंसत ५८ तदा शत्रुघ्नसेनानी रथे स्थित्वा महायशाः श्रीरामस्मरणं कृत्वा चापे सं-
धाय सायकान् ५९ तां मायां संविधूयाथ मोहनास्त्रेण वीर्यवान् शरधाराः किरन्व्यो म्निव वर्ष समरे सरम् ६०
तदा दिशः प्रसेदुस्तारविस्तपरिवेष्टयत् मेघायथागतं याताः पुष्कलः शान्तिमागतः ६१ तदा विमानं पुरतो दृश्यते
राक्षसैर्युतम् छिंधि भिंधीति भाषाभिर्यत्कुलं सतरां महत् ६२ बाणाश्च शतसाहस्राः स्वर्णपुंरैश्च शोभिताः
पेतुर्विमानेन भसि स्थिते कामगमे मुहुः ६३ तदा भग्नं विमानं तत् दृश्यते यत्तदुच्चैः त्रिपुरः खंडमेकत्र भग्नं ग-
मिव भूतले ६४ तदा प्रकुपितो दैत्यो बाणान्धनुषिसंदधे तैर्बाणैर्विकिरन् रामभ्रातरं रणमध्यगम् ६५ ते बाणाः
शतसाहस्रालग्नावपुषिभूरिशः शोभामापुः शोणितौघान्वहंत स्तीक्ष्णा वक्रिणः ६६ शत्रुघ्नः परयाश्नत्या संयु-
क्तो वायुदेवतम् अस्त्रं धनुषि चाधत्त राक्षसानां प्रकंपनम् ६७ तेनास्त्रेण विमानस्थाः पतंतो मुक्तमूर्धजाः दृ-
श्यन्ते भूतवेतालभूताः प्रेतनिशाचराः ६८ तदस्त्रं रघुनाथस्य भ्रात्रा मुक्तं विलोक्य च अस्त्रं च पाशपत्यं स चा-
पे धादनुजात्मजः ६९ ततः प्रवृत्ता वेताला भूताः प्रेतनिशाचराः कपालकर्तरीयुक्ताः पिवंतः शोणितं बहु ७०

तेवैशत्रुघ्नवीराणां रुधिराणि पपुर्मुदा जीवतामपि दुर्बाराः कर्तरीपाणि शोभिताः १ तदस्त्रं व्याप्नुवद् दृष्ट्वा सर्ववी
 रप्रभंजनम् मुमोच तन्निरासाय चास्त्रं नारायणाभिधम् ७२ नारायणास्त्रं तान् सर्वान् विवारयामास तत्क्षणात्
 ते सर्वे विलपं प्राप्नुर्निशाचरप्रणोदिताः ७३ तदा क्रुद्धो निशाचरी विद्युन्माली समाददे त्रिशूलं निशितं घोरं श
 त्रुघ्नं हंतुमुत्बणम् ७४ शूलहस्तं समायांतं विद्युन्मालिनमाहवे सायकैः प्रहरंस्तस्य भुजावर्धशशिप्रभैः ७५
 तैर्बाणैश्छिन्नहस्तश्च शिरसा हंतुमुद्यतः नयाहियाहि शत्रुघ्नकस्त्रात्ताद्यभविष्यति ७६ इति ब्रुवाणं तं रसाचि
 च्छेदशितसायकैः मस्तकं तस्य बलिनः शूरस्य सहकुण्डलम् ७७ तं छिन्नशिरसं दृष्ट्वा उग्रदंष्ट्रः प्रतापवान् सु
 धिना हंतुमारेभे शत्रुघ्नं सरसे वितम् ७८ शत्रुघ्नस्तक्षरप्रेण सायकेनाच्छिन्नछिरः प्रधावतोरणे चाहन् शर्व-
 शस्त्रास्त्रकोविदान् ७९ हतशेषाय युः सर्वे राक्षसानाथवर्जिताः शत्रुघ्नं प्रणिपत्याथ ददुर्वाजिनमाहृतम् ८०
 ततो वीणानिनादाश्च शंखनादाः समंततः श्रूयंते शूरवीराणां जयनादामनोहराः ८१ इति श्रीपद्मपुरा-
 णे पातालखंडे रामाश्वमेधे शेषवाल्म्यायनसंवादे समालीनामराक्षसपराजयो नाम चतुस्त्रिंशतितमोऽध्या
 यः ३४ शेष उवाच प्राप्य तं बानिजं राजा शत्रुघ्नो राक्षसैर्हृतम् अत्यंतहर्षमापेदे पुष्कलेन सम
 न्वितः १ रुधिरैः सिक्तगात्रास्ते यो धालक्ष्मीनिधिस्तदा रणोत्साहेन संयुक्तं प्रशशंस कर्महानृपम् २ हते तस्मिन्म
 हादैत्ये विद्युन्मालिनिदुर्जये सराः सर्वे भयं त्यक्त्वा सरवमापुर्महत्तमं ३ नद्यस्तु विमला जातारविस्तु विमलोभ

रा. मे.
६५

वत् वातावतुः सुगंधाद्याः सिक्ताविमलविप्रुषैः ४ सन्नद्धास्ते महावीरारथस्थाविमलांगकाः राजानमूचुस्ते स-
र्वजयलक्ष्म्या समन्विताः ५ राजान ऊचुः दिष्ट्या हतस्त्वया दैत्यो विद्युन्माली महामते यद्गयात्रा समा-
पन्नाः सुराः स्वर्गान्निराकृताः ६ दिष्ट्या प्राप्तो महावाजी रघुनाथस्य शोभितः दिष्ट्या गतासि सर्वत्र जयं तु क्षिति-
मंडले ७ स्वामिन्मुंच त्विमं वाहं मनोवेगं मनोरमम् समयस्य विलंबो मा भवत्वत्र महामते ८ शेष उवा-
च इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं वीराणां समयोचितम् साधुसाधु प्रशंस्यैतान्मुमोच हयसत्तमम् ९ समुक्तो श्वो-
त्तरामाशां बभ्राम रथरक्षितः रथपतिहयैः श्रेष्ठैः सर्वशास्त्रास्त्रकोविदैः १० तत्र यदुत्तमेतस्य शत्रुघ्नस्य मनो-
हरम् वात्स्यायनश्चण्डिषैतस्यापराशिप्रदाहकम् ११ रेवातीरमथ प्राप्तो मुनिवृंदनिषेवितम् नीलरत्नसमूहस्य
सरः किंतु पयोमिषात् १२ तान् तान्मुनिवरान्सर्वान्त्रणमन्शूरसेवितः जगाम हयरत्नस्य पृष्ठतः कामगामिनः १३
गच्छंस्तत्राश्रमं जीर्णं पलाशणी विनिर्मितम् रेवायाजलकल्लोलैः सिक्तं पापहराश्रयम् १४ तं दृष्ट्वा समतिं प्राह
सर्वज्ञं नयकोविदम् शत्रुघ्नः सर्वधर्मार्थकर्मकर्तव्यकोविदः १५ राजोवाच मंत्रिन्कथय कस्या-
यमाश्रमः पुण्यदर्शनः विचारचतुरश्रेष्ठवदैनन्मम पृच्छतः १६ शेष उवाच इति वाक्यं समाक-
र्ष्य समतिः प्राह तं नृपम् विशदस्मे रथावाचा दर्शयन्नात्मसौहृदम् १७ समतिरुवाच एनं दृष्ट्वा
महाराज धूतपापा वयं रवलु भविष्यामो मुनिश्रेष्ठं सर्वशास्त्रपरायणम् १८ तस्मान्नत्वा तमापृच्छ सर्वं ते क-

अ.
३५

६५

थयिष्यति रघुनाथपदांभोजमकरंदातिलोलुपः १९ नाम्नात्वारण्यकं रन्यातं रघुनाथांघ्रिसेवकम् अत्युग्रतपसा
 पूर्णं सर्वशास्त्रार्थकोविदम् २० इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं धर्मार्थपरिहृंहितम् जगाम तमथोद्भुं स्वल्पसेवकसंयुतः २१
 हनूमान्पुष्कलो वीरः स्रमतिर्मत्रिसत्तमः लक्ष्मीनिधिः प्रतापाश्रयः सुबाहुः स्रमदस्तथा २२ एतैः परिहृतो राजा
 शत्रुघ्नपदाश्रमम् नमस्कृतुं द्विजवरमारण्यकमुदारधीः २३ गत्वा तं तापसश्रेष्ठं नमस्कारमथाकरोत् सर्वै-
 स्तैः सहितो वीरैर्विनयानतकंधरैः २४ तान्दृष्ट्वा न सन्नतान्सर्वान् शत्रुघ्नप्रमुखान् नृपान् अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रे फ-
 लमूलादिभिस्ततः २५ उवाच तान् नृपान्सर्वान् भवंतः कुत्र संगताः कथमत्र समायाता स्तत्सर्वं वदतानघाः २६ त-
 च्छुत्वा वाक्यमेतस्य मुनिवर्यस्य वाडव स्रमतिः कथयामास वाक्यवादविचक्षणाः २७ स्रमतिरुवाच
 रघुवंशानृपस्यायमश्वो वैपाल्यते रिवलैः यागं करिष्यते वीरः सर्वसंभारसंभृतम् २८ तच्छ्रुत्वा वचनं तस्य जगाद
 मुनिसत्तमः दंतकांत्या खिलं घोरं तमोनिर्वारयन्निव २९ आरण्यक उवाच किं यागैर्विविधैरन्यैः स-
 र्वसंभारसंभृतैः स्वल्पपुण्यप्रदैर्घोरैः क्षयिष्णुपददायिभिः ३० मूढो लोके हरित्यक्ता करोत्यन्यसमर्चनम् रघु-
 वीरं रमानाथं स्थिरैश्चर्यपदप्रदम् ३१ योनरैः स्मृतमात्रोऽपि हरते पापपर्वतम् तं मुक्ताह्निश्रयते मूढो यागयोग-
 व्रतादिभिः ३२ अहो पश्य तमूढत्वं लोकानां मतिवंचितम् सलभं रामभजनं मुक्तादुर्लभमाचरेत् ३३ सकामै-
 र्योगिभिर्वापि चिंत्यते कामवर्जितैः अपवर्गप्रदो नृणां स्मृतमात्राखिलप्रदः ३४ पुरा हंत त्वविज्ञानां ज्ञानिनां स्र-

रामे
६६

विचारयन् आगमं बहुतीर्थानि तत्वं कोपिन मेदिशत् ३५ तदैकं हि महद्भाग्यात्मा सो वै लोमशं सुनिम् स्वर्गलोका-
न्समायातं तीर्थयात्राचिकीर्षया ३६ सत्वरं प्रणिपत्याथ पर्यपृच्छं महासुनिम् महायुषमहायोगि संसेवितपदह-
यम् ३७ स्वामिन्मया द्यमानुष्यं प्राप्तमद्भुतदुर्लभम् संसारघोरजलधिं किं कर्तव्यं तितीषुणा ३८ विचार्य कथ-
यत्वं तद्भुतं दानं जपो मरुः देवो वा विद्यते यो वै संसारां भो धितारकः ३९ यं ज्ञात्वा संसृतिं घोरान्तरामित्कृपाब्धि-
तः तन्मोक्षययोगेन सर्वशास्त्रार्थपारग ४० इति महाकथमाकर्ण्य जगाद्मुनि सत्तमः शृणुष्वैकमनाविप्रश्च ह-
या परयायुतः ४१ संतिदानानि तीर्थानि व्रतानि नियमायमाः योगायज्ञास्तथानेके वर्तन्ते स्वर्गदायकाः ४२ परं गु-
ह्यं प्रवक्ष्यामि सर्वपापप्रणाशनम् तच्छृणुष्व महाभाग संसारां भो धितारकम् ४३ नास्तिकाय न वक्तव्यं न चाश्र-
द्वालवे पुनः निन्दकाय शठायथ न देयं भक्तिवैरिणे ४४ रामभक्ताय शान्ताय कामक्रोधवियोगिने वक्तव्यं सर्व-
दुःखस्य नाशकारकमुत्तमम् ४५ रामान्नास्ति परो देवो रामान्नास्ति परं व्रतम् न हिरामात्परो योगो न हिरामात्
परो मरुः ४६ तं स्मृत्वा चैव जस्त्वा च पूजयित्वा नरः परः प्राप्नोति परमामृद्धिं मैहिका मुष्मिकीं तथा ४७ संस्मृतो म-
नसा ध्यातः सर्वकामफलप्रदः ददाति परमां भक्तिं संसारां भो धितारिणीम् ४८ श्वपाकोपि हि संस्मृत्य रामं या-
ति परांगतिम् ये वेदशास्त्रनिरतास्तादृशास्तत्र किं पुनः ४९ सर्वेषां वेदशास्त्राणां रहस्यं ते प्रकाशितम् समाच-
रन्तथा त्वंहियथा स्यात्ते मनीषितम् ५० एको देवो रामचन्द्रो व्रतमेकं तदर्चनम् मंत्रोप्येकश्च तन्नामशास्त्रं तत्स्ये

अ.
३५

६६

वतत्स्मृतिः ५१ तस्मात्सर्वात्मिनारामचंद्रं भज मनोहरम् यथा गोष्पदवत्तुच्छो भवेत्संसारसागरः ५२ शुत्वाम
 यातु तद्वाक्यं पुनः प्रश्नमकर्षितम् कथं वा ध्यायते देवः कथं वा पूज्यते नरैः ५३ कथयस्व महाबुद्धे सर्वज्ञममवि
 स्तरात् यज्ञात्वाहं कृतार्थः स्यान्त्रिलोक्यामुनिसत्तम ५४ एतच्छ्रुत्वा तु मद्वाक्यं विचार्य स तु लोमशाः कथया
 मास मे सर्वं राम ध्यानपुरःसरम् ५५ शृणु विप्रेन्द्र वक्ष्यामि यत्पृष्टं तु त्वयानघ यथा तुष्येद्रमानाथो संसारज्ज्व
 रदाहकः ५६ अयोध्यानगरे रम्ये चित्रमंडपशोभिते ध्यायेत्कल्पतरोर्मूले सर्वकामसमृद्धिदे ५७ महाम
 रकतस्वर्णनीलरत्नादिशोभिते सिंहासने चित्तहरं कांत्यातामि स्त्रनाशनम् ५८ तस्योपरि समासीनं रघु
 राजं मनोरमम् दूर्वादलश्यामतनुं देवदेवं द्रूपूजितम् ५९ राकायां पूर्णशीतांशुकांतिधिक्कारिव च्छिणम्
 अष्टमीचंद्रशकलसमभालाधिधारिणम् ६० नीलकुंतलशोभादयं किरीटमणिरंजितम् मकराकारसौंदर्य
 कुंडलाभ्यां विराजितम् ६१ विद्रुमच्छविसत्कांतिरदच्छदविराजितम् तारापतिकराकारद्विजराजिसुशोभि
 तम् ६२ जगापुष्पाभयामाध्याजिह्वया शोभिताननम् यस्यां वसंति निगमाः क्रगाद्याः शास्त्रसंयुताः ६३ कंबु
 कांतिधरग्रीवाशोभया समलंकृतम् सिंहवदुच्चकौस्कंधौ मांसलौ बिभ्रतं वरम् ६४ बाहू दधानं दीर्घांगौ केयूर
 कटकांकितौ मुद्रिकाहीरशोभाभिर्भूषितौ जानुलंबिनौ ६५ वक्षोदधानं विपुलं लक्ष्मीवासेन शोभितम्
 श्रीवत्सादिविचित्रांकैरंकितं सुमनोहरम् ६६ मनोहरोदरं नाभिश्च भक्त्या विराजितम् कांच्या वैमणिम्

श. मे.
६७

त्याच विशेषेण श्रियान्वितं ६७ कुरुभ्यां विमलाभ्यां वैजानुभ्यां शोभितं श्रिया चरणाभ्यां वज्ररेखा यवांकुरसुरे
खया ६८ युताभ्यां योगिध्येयाभ्यां कोमलाभ्यां विराजितम् ध्यात्वा स्मृत्वा च संसारसागरं त्वं तरिष्यसि ६९
तावेव पूजयेन्नित्यं चंदनादिभिरिच्छया प्राप्नोति परमामृद्धिं मेहिका मुष्पि वीवराम् ७० त्वया पृष्ठं महाराज्ञो
रामस्य ह्यानमुत्तमम् तत्ते कथितमेतद्द्वै संसारजलधिं तर ७१ इति श्री पद्मपुराणे पातालरवंडशेष-
वाल्म्यनसंवादे रामाश्वमेधेलोमशा आरण्यकसंवादो नाम पंचत्रिंशत्तितमोऽध्यायः ३५ शेष उवाच
एतच्छ्रुत्वा तु विप्रेन्द्रो लोमशात्परमं महत् पुनः प्रच्छतममृषिं सर्वज्ञं योगिनां वरम् १ आरण्यक उ-
वाच मुनिश्रेष्ठ वदैतन्मे पृच्छामि यदमेयधीः गुरवः कृपया युक्ता भाषन्ते सेवके रिव लम् २ को सौ रामो म-
हाभाग यो नित्यं ध्यायते त्वया तस्य कानि चरित्राणि वदसि त्वं द्विजर्षभ ३ किमर्थमवतीर्णो सौ कस्यान्मा-
नुषतां गतः तत्सर्वं कथया शतत्वं मम संशयानुत्तये ४ शेष उवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य मुनेः प-
रमशोभनम् लोमशः कथयामास रामचारित्र्यमद्भुतम् ५ लोकान् निरयसंमग्नान् ज्ञात्वा योगेश्वरेश्वरः
कीर्तिं प्रथयितुं लोके ययाधोरं तरिष्यति ६ एवं ज्ञात्वा दयावार्धिः परमेशो भनो हरः अवतारं चकारात्र च
तुर्धा स श्रियान्वितः ७ पुरात्रेता युगे प्राप्ते पूर्णो शौर्युनंदनः सूर्यवंशे समुत्पन्नो रामो राजीवलोचनः ८
सरामो लक्ष्मणसरवः काकपक्षधरो युवा तातस्य वचनान्नोतु विश्वामित्रमनुव्रतौ ९ यज्ञसंरक्षणार्थाय

अ.
३५

६७

राजादत्तौ कुमारकौ दंतौ धनुर्धरौ वीरौ विश्वामित्रमनुसृतौ १० पथि प्रव्रजतोस्तत्र ताटकानामराक्षसी-
 संगता च वने घोरे तयोर्वै विघ्नकारणात् ११ ऋषेरनुज्ञयारामस्ताटकां यमयातनाम् प्रावेशयन् धनुर्वेदविद्या-
 भ्यां सेनराघवः १२ यस्य पादतलस्पर्शाच्छिलावासवयोगजा अहल्या गौतमवधूः पुनर्जाता स्फुरिणी १३
 विश्वामित्रस्य यज्ञेतुस्तत्प्रवृत्तेरधूतमः मारीचं च सुबाहुं च जघान परमेषुभिः १४ ईश्वरस्य धनुर्भग्नं जनक-
 स्य गृहे स्थितम् रामः पंचदशे वर्षे षड् षमिथमैथिलीम् १५ उपयेमे विवाहे नरम्यां सीताम योनिजाम् कृत-
 कृत्यस्तदा जातः सीतां संप्राप्य राघवः १६ ततो द्वादशवर्षाणि रेमे रामस्तथा सह सप्तविंशतिमेव वर्षे यौवरा-
 ज्यं मकल्पयत् १७ राजानमथ कैकेयीवरद्वयमया च त तयोरेकेन रामस्तु ससीतः सह लक्ष्मणः १८
 जताधरः प्रव्रजितो वर्षाणि ह चतुर्दश भरतस्तद्वितीयेन यौवराज्याधिपोक्तमे १९ जानकीलक्ष्मणसखं
 रामं प्राव्रजयन् नृपः त्रिरात्रमुदकाहारश्चतुर्थे द्विफलाशनः २० पंचमे चित्रकूटे तुरामस्थानमकल्पयत् अथ
 त्रयोदशे वर्षे पंचवत्यां महासुने २१ रामो विरूपयामास शूर्पणखानिशाचरीम् वने विचरतस्तस्य जान-
 क्यसहितस्य च २२ आगतो राक्षसस्तां तु हर्तुं पापविपाकतः ततो माघसिताष्टम्यां मुहूर्ते वेदसंज्ञिते २३
 राघवाभ्यां विना सीतां जहार दशकंधरः तेनैवं क्रियमाणा सा च क्रंदकुररी यथा २४ रामे रामेति मां रक्षर-
 क्षमां रक्ष सहताम् यथा श्येनः क्षुधाक्रान्तः क्रंदंतीं बर्हिकानयेत् २५ तथा कामवशं प्राप्तो रावणो जनका-

रा. मे.
६८

त्वजाम् नयत्येवंजनकजांजलायुः पक्षिराट् तदारक्ष्युधेराक्षसेन्द्रेण सरावणाहतोपतत् मार्गशुक्लनवम्यां
तु वसतीं रावणालये २७ संपात्तिर्दशमेमासि आचचक्षेथवानरान् एकादश्यां महेंद्रान्तुपुष्पुवेशतयोजनं २८
हनूमान्निशितस्यांतुलंकायां पर्यकालयत् तद्वा त्रिशेषे सीतायादर्शनं हि हनूमतः २९ द्वादश्यां शिंशपावक्षे
हनूमान्पर्यवस्थितः तस्यां निशायां जानक्या विश्वासात्लापसंकथा ३० अक्षादिभिस्त्रयोदश्यांततो युद्धम्
वर्तते ब्रह्मास्त्रेण चतुर्दश्यां बद्धः शक्रजिताकपिः ३१ वद्विनापुच्छयुक्तेन लंकां च दहनं कृतम् पूर्णिमायां म
हेंद्राद्रौ पुनरागमनं कपेः ३२ मार्गशुद्धप्रतिपदः पंचभिः पथि वासरैः पुनरागत्य षष्ठे द्विध्वस्तं मधुवनं किल
३३ सप्तम्यां प्रत्यभिज्ञानदानं सर्वनिवेदनम् अष्टम्युत्तरफल्गुन्यां मुहूर्ते विजयाभिधौ ३४ मध्ये प्राप्ते सह
स्त्रां शो प्रस्थानं राघवस्य च रामः कृत्वा प्रतिज्ञांतु प्रयातो दक्षिणां दिशम् ३५ तीर्त्वा हंसागरमपि हनिष्ये
राक्षसेश्वरम् दक्षिणायां प्रयातस्य सुग्रीवोऽप्यभवत्सरवा ३६ वासरैः सप्तभिः सिंधोः स्कंधाचारनिवे
शनम् पौषशुक्लप्रतिपदस्तृतीयायावदंबुधेः ३७ उपस्थानं सैन्यस्य राघवस्य बभूव ह बिभीषण
श्चतुर्थ्यां तुरामेण सह संगतः ३८ समुद्रतरणार्थाय पंचम्यां मंत्र उद्यतः प्रायोपवेशनं च के रामो दिनचतु
ष्टयम् समुद्रवरलाभश्च सहोपायमदर्शनं ततो दशम्यामारभ्य त्रयोदश्यां समापनम् ४० चतुर्दश्यां सु
वेलोद्गौरामः सैन्यं न्यवेशयत् पौर्णमास्यां द्वितीयांतं त्रिदिनैः सैन्यतारणम् ४१ तीर्त्वा तोयनिधिं रामो-

अ.
३५

६८

वानरेश्वरसैन्यवान् रुरोधचपुरीलंकांसीतार्थसहलक्ष्मणः ४२ तृतीयादिदशम्यंतनिवेशश्चदिनाष्टकम्
 शुकसारणयोस्तत्रप्राप्तिरेकादशीदिने ४३ पौषासितारव्यांद्वादश्यांसैन्यसंख्यानमेवच शार्दूलेनकपींद्राणां
 सहसारोपवर्णनम् ४४ त्रयोदश्याममावास्यालंकायांदिवसैस्त्रिभिः रावणःसैन्यसंख्यानंरणोत्साहतदा
 करोत् प्रययावंगदौदैत्येमाघशुक्लाद्यवासरे सीतायाश्चततोभर्तुर्मायामूर्धादिदर्शनम् ४५ माघशुक्लद्विती
 यायादिनैःसप्तभिरष्टमीं राक्षसैर्वानराणांचयुद्धमासचसंकुलम् ४७ माघशुक्लनवम्यांतुरात्राविंद्रजितार-
 णे रामलक्ष्मणयोर्नागपाशबंधकृतः किल ४८ आकुलेषुकपीशेषुनिरुत्साहेषुसर्वशः नागपाशविमोक्षा
 र्थंदशम्यांपवनोजपत् ४९ कर्णेस्वरूपंरामस्यगरुडागमनंततः एकादश्यांचद्वादश्यांधूम्राक्षस्यवधः कृतः
 ५० त्रयोदश्यांतुतेनैवनिहतःकंपनोरणे माघशुक्लचतुर्दश्यायावत्कृष्णादिवासरम् ५१ त्रिदिनेनप्रहस्तस्य
 नीलेनविहितोवधः माघकृष्णाद्वितीयायाश्चतुर्थ्यांतुत्रिभिर्दिनैः ५२ रामेणतुमुलेयुद्धेरावणोद्रावितोरणा
 त् पंचम्याअष्टमीयाद्रावणेनप्रबोधितः ५३ कुंभकर्णस्तदाचक्रेभ्यवहारंत्रिभिर्दिनैः कुंभकर्णोदिनैःष
 ट्तिर्नवम्याश्चचतुर्दशीम् ५४ रामे णनिहतोयुद्धेबहुवानरभक्षकः अमावास्यादिनेशोकादवहारोबभूव
 ह ५५ फाल्गुनादिप्रतिपदश्चतुर्थ्यंतंचतुर्दिनैः इंद्रजित्सुखास्तत्रनिहताःपंचराक्षसाः ५६ पंचम्याःस
 प्पमीयावदतिकायवधस्तथा अष्टम्याद्वादशीयावन्निहतौदिनपंचकात् ५७ निकुंभकुंभौबधस्तमकरा

रा. मे.
६९

क्षस्त्रिभिर्दिनैः फाल्गुनासितद्वितीयादिने शक्रजिताजितम् ५८ तृतीयादिसप्तम्यंतं दिनपंचकमेव च
औषध्यानयनव्याघ्रादवहारो बभूवह ५९ ततस्त्रयोदशीयावद्दिनैः पंचभिरिंद्रजित् लक्ष्मणेनहतोयु
द्धेविरव्यातबलपौरुषः ६० चतुर्दश्यां दशग्रीवो दीक्षां प्रापावहारतः अमावास्यादिने प्रायाद्युद्धाय दशकंधरः
६१ चैत्रशुक्लप्रतिपदः पंचमीदिनपंचकैः रावणो युद्धमानेतु प्रचुरोरक्षसां वधः ६२ चैत्रषष्ठाष्टमीयावन्म
हापाशर्वादिमारणम् चैत्रशक्लनवम्यांतु सौमित्रैः शक्तिभेदनम् ६३ कोपाविष्टेन रामेण द्रावितो दशकंधरः
द्रोणादिराजानयने लक्ष्मणार्थमुपाकृतः ६४ दशम्यामवहारो भूद्रात्रौ युद्धे तुरक्षसाम् एकादश्यांतुरामाय
रथं मातलिसारथिः ६५ प्रेरितो वासवेनाजावर्षयामास भक्तितः कोपवानथद्वादश्यायावत्कृष्णचतुर्दशी
६६ अष्टादशदिनैरामो रावणं द्वैरथे वधीत् संग्रामे तु सुलेजाते रामो जयमवाप्तवान् ६७ माघशुक्लद्वितीया
याश्चैत्रशुक्लचतुर्दशीम् सप्ततिर्दिन संख्या च मध्यं पंचदशाहकम् ६८ शुद्धावहारः संग्रामे द्विसप्ततिदिना
न्यभूत् संस्कारो रावणादीनाममावास्यादिने भवत् ६९ वैशाखवादि तिथौ रामउवासरणभूमिषु अभिषि
क्तो द्वितीयायां लंकाराज्ये बिभीषणः ७० सीताशुक्लतृतीयायां देवेभ्यो वरलंभनम् हत्वा चिरेण लंकेशं ल-
क्ष्मणाग्रज एव च ७१ गृहीत्वा जानकीं पुण्यांदुःखितां राक्षसेन तु आदाय परयाप्रीत्या जानकीं सन्यवर्तत
७२ वैशाखस्य चतुर्थ्यांतुरामः पुष्पकमाश्रितः विहाय सानिवृत्तस्त भूयो योध्यां पुरीं प्रति ७३ पूर्णे च-

अ.
३७

६९

तुर्दशे वर्षे पंचम्यां माधवस्य तु भरद्वाजाश्च मेरामः सगणः समुपाविशत् ७४ नंदिग्रामे तु षष्ठ्यां स भरतेन-
समागतः सप्तम्यामभिषिक्तो सौ भूयो यो ध्यां रघू द्वहः ७५ दशैकाधिकमासानुत्तु चतुर्दशाहमैथिली उवा-
सरामरहितारावणस्य निवेशने ७६ द्विचत्वारिंशके वर्षे रामो राज्यमकारयत् सीतायाश्च स्त्रियस्त्रिंशद-
त्सराश्च तदा भवन् ७७ स चतुर्दशवर्षं ते प्रविश्य स्वां पुरीं प्रभः अयोध्यां मुदितो रामो हत्वा रावणमाहवे
७८ भ्रातृभिः सहितस्तत्र रामो राज्यमकारयत् सीतापार्श्ववतस्तस्य पुरोधो धावदतांवरः ७९ अगस्त्यः कुं-
भसंभूतिस्तमागंतारघोः पतिम् तद्वाक्याद्रघुनाथो सौ करिष्यति हयः क्रतुम् ८० तस्यागमिष्यति हय-
आश्च मेतवसुव्रत तेषां यो धाः प्रमुदिता आयास्यंति तवाश्रमम् ८१ तेषां मध्ये रामकथाः करिष्यंति मनोहराः
तैः साकं त्वमयोध्यायां गतासि त्वं द्विजर्षभ ८२ दृष्ट्वा राममयोध्यायां पद्यपत्रनिभेक्षणम् तत्क्षणादेव संसार-
वाधिं निस्तरवै भवान् ८३ इत्युक्त्वा सौ मुनिवरो लोमशः सर्वबुद्धिमान् उवाच ते किं प्रष्टव्यं तदहं वच्मि ते हितम्
८४ ज्ञानं त्वत्कृपया सर्वरामचारित्र्यमद्भुतम् त्वत्प्रसादादवाप्स्ये हं रामस्य चरणांबुजम् ८५ मयानमस्कृतः
पञ्चाज्जगाम समुनीश्वरः तत्प्रसादान्मया वाप्तं रामस्य चरणांबुजम् ८६ सो हं स्मरामिरामस्य चरणावन्वहं
मुहुः गायामि तस्य चरितं मुहुर्मुहुरतंद्रितः ८७ पावयामि जनानन्यांगानेन रवांतहारिणा हृष्यामि तन्मुनेर्वाक्यं
स्मारं स्मारं तदीक्षया ८८ धन्यो हं कृतकृत्यो हं स भाग्यो हं महीतले रामचंद्रपदांभोजदिदृक्षामेभविष्यति

रा. मे.
७०

८९ तस्मात्सर्वात्मनारामो भजनीयो मनोहरः वंदनीयो हि सेवार्हो संसाराद्धितोर्षया ९० तस्माद्युयं किमर्थं
हि प्राप्ताः को वानराधिपः यागं करोति धर्मात्मा हयमेधं महाक्रतुम् ९१ तत्सर्वं कथयं त्वत्रयांतु वाहस्यपालने स्म
रंतुरधुनाथांघ्रिं स्मृत्वा स्मृत्वा पुनः पुनः ९२ इति वाक्यं समाकर्ण्य मुनेर्विस्मयमागताः रघुनाथं स्मरंतस्ते प्रोचु
रारण्यकं मुनिम् ९३ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे रामाश्वमेधे शेषवात्स्यायनसंवादे लोमश आरण्यकसं
वादे षट्त्रिंशतितमोऽध्यायः ३६ शेष उवाच तेषामुनिवर्येण रामचारित्र्यमद्भुतम् धन्यं सभाग्यं
मन्वानाः प्रोचुरात्मानमादरात् १ जना ऊचुः पवित्रिता वयं सर्वे दर्शनेन तवाधुना यद्रामकथया
स्मान्नैषा वयस्यधुना जनात् २ शृणुष्व वचनं तथ्यं भवान्ब्रह्मर्षिसत्तमः त्वयाष्टं यदस्मभ्यं सर्वं तत्कथयामि वै ३
अगस्त्यवाक्यात् श्रीरामो विप्रहिंसापनुत्तये यागं करोति सूतमहत्सर्वसंभारसंभृतम् ४ तं पालयानाः सर्वे वै त्वदा
श्रममुपागताः अश्वेन सहिता विप्रतज्जानी हि महामते ५ इति वाक्यं समाकर्ण्य मनोहारिरसायनम् अत्यंतं हर्ष
मापेदे ब्राह्मणो रामभक्तिमान् ६ अद्य मे फलितो वृक्षो मनोरथश्रियान्वितः अद्य मे जननी धन्या जाता मां स्रष्टुवे
तुया ७ अद्य राज्यं मया प्राप्तं कंटकेन विवर्जितम् अद्य कोशाः स्रसंपन्ना अद्य देवाः स्रतोषिताः ८ अग्निहोत्रं फलं
त्वद्य प्राप्तं मे हविषा हुतम् यद्रक्ष्ये रामचंद्रस्य चरणांभोरुहोर्युगम् ९ यो नित्यं ध्यायते स्म ते अयोध्यायाः पतिः प्रभुः
स मे हृगोचरो नूनं भविष्यति मनोहरः १० हनूमान्मां समा लिङ्ग्य प्रक्षते कुशलं मम भक्तिं मे महतीं दृष्ट्वा तोषं प्रा-

अ.
३७

७०

प्रयतिसत्तमः ११ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यहन्मान्कपिसत्तमः जग्राहपादयुगुलंमुनेरारण्यकस्यहि १२ स्वामिन्हन्
 मान् विप्रर्षेसेवकोहंपुरस्थितः जानीहिरामदासस्यरेणुकल्पंमुनीश्वर १३ इत्युक्तवतितस्मिन्वैमुनिः परमहर्षि
 तः आलिलिंगहन्मंतरामभक्त्यासुशोभितम् १४ उभौप्रेमविनिर्भिन्नौउभावपिसुधापुतौ स्थगितौचित्रलि
 रिवताविवतत्रबभूवतुः १५ उपविष्टौकथास्तत्रचक्रतुःसुमनोहराः रघुनाथपदांभोजप्रीतिनिर्भरमानसौ १६
 हनुमांस्तमुवाचेदंवचोविविधशोभनम् आरण्यकंमुनिवरंरामांघ्रिध्याननिर्भरम् १७ स्वामिन्नयंदशरथकुल
 दीपांकुरोमहान् रामभ्रातामहाशूरः शत्रुघ्नःप्रणमत्यसौ १८ लवणोयेननिहतःसर्वलोकभयंकरः कृताश्वसु
 रिवनःसर्वमुनयःसुतपोधनाः १९ एषपुष्कलनामात्वांनमत्युद्भटसेवितः येनाधुनामहावीराजिताःसमरमंडले
 २० जानीत्येनंबहुगुणंरामामात्यंमहाबलम् प्राणप्रियंरघुपतेःसर्वज्ञंधर्मकोविदम् २१ सुबाहुरयमत्कग्रौवैरिवं
 शदवानलः रामपादांबुजालंबोनमतित्वांमहायशाः २२ सुमदोद्येषपार्वत्योक्ततरामांघ्रिसेवया प्राप्तोधुनासौ
 संसारवार्धिनिस्तरणंमहत् २३ सत्यवान्राममश्वंयःप्राप्तमाश्रुत्यसेवकात् राज्यंनिवेदयामाससत्त्वांप्रणम
 तिक्षितौ २४ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसमालिङ्ग्यसमादरात् चकारारण्यकऋषिःस्वागतंफलकादिना २५ तेह
 षास्तत्रवसतिंचक्रुर्मुनिवराश्चमे प्रातर्नित्यक्रियांकृत्वा रेवायांतेमहोद्यमाः २६ नरयानमथारोप्यसेवकैःसहि
 तंमुनिम् शत्रुघ्नःप्रापयामासायोध्यांरामकृतालयम् २७ सदूरान्नगरींदृष्ट्वासूर्यवंशनृपोषितां पदातिरम

रा. मे.
७१

वद्देगाद्रधुनाथदिहक्षया २८ संप्राप्यनगरींरम्यामयोध्यांजनशोभिताम् मनोरथसहस्रेणसंरूढोरामदर्शने २९
ददर्शतत्र सरयूतीरेमंडपशोभिते रामंदूर्वादलश्यामंकंजकांतिविलोचनम् ३० मृगशृंगंकटोरम्यंधारयंतंशि
यान्वितम् ऋषिहृदैर्वासिमुरत्यै र्वतंशूरैःसुसोवितम् ३१ भरतेनसुमित्रायास्तनूजेनपरिहृतम् ददंतंदीनसंधे
भ्योदानानिप्रार्थितानितम् ३२ विलोक्यारण्यकारव्योसौकृतार्थइत्यमन्यत मल्लोचनेपद्मदलसमानेरामलो
कके ३३ अथमेसर्वशास्त्रस्यज्ञातृत्वंत्वदसार्थकम् येनश्रीराममाज्ञायप्राप्तोयोध्यापुरीमिमाम् ३४ इत्येव
मादिवचनानिबहूनिहृत्वारामांघ्रिदर्शनसहर्षितगात्रशोभी आयाद्रमेश्वरसमीपमगम्यमन्यैर्यौगेश्वरैरपि
विचारपरैःसुदूरम् ३५ धन्योहमद्यरामस्यचरणावक्षिगोचरौ करिष्यामिवचोरम्यंवदनराममवेक्ष्यच ३६
रामोपिवाडवश्रेष्ठंज्वलंतंस्वेनतेजसा तपोमूर्तिधरंवीक्ष्यप्रत्युत्थानमकल्पयत् ३७ रामचंद्रस्तस्यपादौसुचि
रन्नतवान्महान् ब्रह्मण्यदेवणावित्र्यंकृतमद्यतनोर्मम ३८ इतिवाक्यंवदन्तस्यपादयोःपतितःप्रभुः सरासर
नमन्मौलिमणिनीराजितांघ्रिकः ३९ प्रणतंतंनृपश्रेष्ठंवाडवेन्द्रोमहातपाः गृहीत्वाभ्रजयोर्मध्यमालिङ्ग्यचप्रि
यंप्रभुम् ४० कौसल्यास्तनयस्तंवैउच्चैर्मणिमयासने प्रास्थायपादयोर्युग्मंजलेनाक्षालयत्यभुः ४१ पादावने
जनोदंतुमस्तकेधाद्वरिस्वयम् पवित्रितोद्यसगणःसकुटुंबइतिब्रुवन् ४२ चंदनेनविलेप्याथगांचश्रादात्पय-
स्विनीम् उवाचचवचोरम्यंदेवदेवेंद्रसेवितः ४३ स्वामिन्मरवोमयावाजिमेधसंज्ञःक्रियेतह सोयंत्वच्चरणाया

अ.
३७

७१

नादद्यपूर्णोभविष्यति ४४ अद्यमेब्रह्महृत्योऽथ पापहानिं करिष्यति अश्वमेधः क्रतुर्युष्मच्चरणेन पवित्रितः
 ४५ इति वाक्यं ब्रुवाणं तं राजराजेंद्रसेवितम् आरण्यक उवाच ऐदं ह सन्माध्व्यागिरामुनिः ४६ स्वामिंस्तव तु युक्तं
 हिव चो ब्रह्मण्य भूमिप त्वन्मूर्तयो महाराज ब्राह्मणा वेदपारगाः ४७ त्वं यदा ब्रह्म पूजादिशुभकर्म करिष्यति
 ततो रिवलानृपा विप्रं पूजयिष्यंति भूमिप ४८ त्वयोक्तं यन्महाराज विप्रहत्यापनुत्तये यागं करोमि विमलं तत्तु
 हास्यं करं च चः ४९ यन्नामस्मरणान्मूढः सर्वशास्त्रविवर्जितः सर्वपापाब्धि मूर्तिर्यः स गच्छेत्परमं पदम् ५०
 सर्ववेदेतिहासानां सारार्थो यमतिस्फुटः यावन्न रामस्मरणं क्रियते पापतारकम् ५१ तावद्गर्जंति पापानि ब्र
 ह्महत्यासमानि च न यावत्प्रोच्यते नाम रामचंद्र तव स्फुटम् ५२ त्वन्नामगर्जनं श्रुत्वा महापातककुंजराः
 पलायंते महाराज कुत्रचित्स्थानलिप्सया ५३ तस्मात्तव कथं हत्यामहापुरुषदर्शनं राम त्वत्कथां श्रुत्वा
 पूतः सर्वो भविष्यति ५४ मया पूर्वकृतयुगे गंगायास्तीरवासिनाम् ऋषीणां मुखतो वाक्यं श्रुतमेतत्पुराविदा
 म् ५५ तावत्पापभियः पुंसां कातराणां कृपापिनाम् यावन्न वदते वाचं रामनाम मनोहरम् ५६ तस्माद्द्वयोहम्
 धुनामत्संस्मृतिविनाशनम् सांप्रतं सुलभं रामचंद्र त्वद्दर्शनादभूत् ५७ इत्युक्तं तं समुनिं पूजयामास तत्र वै
 सर्वे मुनिजनाः साधुसाधुवाक्यमिति ब्रुवन् ५८ शेष उवाच अत्याश्चर्यमभूत्तत्र तन्मोनिग-
 दतः शृणु वात्स्यायनमुनिश्चेष्टुरामभक्तिपरायण ५९ रामं हृत्वा महाराजं यादृशं ध्यानगोचरम् अत्यंतं ह

रा. मे.
७२

र्षमापन्नोजगादसमुनीश्वरान् ६० मुनीश्वराः संश्रुणुत महाक्यं समनोहरम् मादृशः को नु भूलोके भविष्यति
सभाग्यवान् ६१ नास्ति मत्सदृशः कोपि न जातो न भविष्यति यद्रामभद्रो मां नत्वा स्वागतं परिपृष्टवान् ६२ यत्पा
दपंकज रजःश्रुतिमृग्यं सदैव हि सोद्यमत्पादयोः पार्थं पीत्वा पूतममन्यत ६३ एवं प्रवदतस्तस्य ब्रह्मस्फोटो भव-
त्तदा निर्गतं तद्भवं तेजो विवेश रघुनायके ६४ पश्यतां सर्वलोकानां सरयूतीरमंडपे सायुज्यमुक्तिं संप्रापदुर्लभं
योगिभिर्जनैः ६५ दिवितूर्यनिनादो भूद्दीणानादो भवत्तदा पुष्पवृष्टिः पपाता ये पश्यतां चित्रमद्भुतम् ६६
मुनयोऽप्येतदीक्षित्वा प्रशंसन्तो मुनीश्वरम् कृतार्थोऽयं मुनिश्रेष्ठो यद्रामवपुर्वीक्षितः ६७ इति श्रीपद्मपु-
राणे पातालखंडे रामाश्वमेधे शेषवात्स्यायनसंवादे आरण्यकमुनेर्विष्णुलोकगमनो नाम सप्तत्रिंशोऽध्या-
यः ३७ शेष उवाच एतदारव्यानकं श्रुत्वा वात्स्यायन उदारधीः परमं हर्षमापेदे जगाद च फणीश्वरं
म् १ वात्स्यायन उवाच कथां संश्रुण्वते मह्यं तृप्तिर्नास्ति फणीश्वर रघुनाथस्य भक्तार्तिहरि की-
र्तिकरस्य वै २ धन्यो वारण्यको नाम मुनिर्वेदधरः परः रघुनाथं समा लोक्य देहं तत्याजन श्वम् ३ ततो राजो ह-
यः कुत्र गतः केन नियंत्रितः कथं तत्र रमानाथ कीर्तिर्जाता फणीश्वर ४ सर्वं कथय तत्तथ्यं सर्वज्ञोऽसि यतो मम
धरा धरवपुर्धारि साक्षात्तस्य स्वरूपं धृक् ५ व्यास उवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य प्रहृष्टेनांतरात्मा
ना उवाच रामचारित्रं तत्तद्गुणकथोदयम् ६ शेष उवाच साधुपुच्छसि विप्रर्षे रघुनाथगुणान्मुहुः

अ.
३७

७२

श्रुत्वा न श्रुतवत्कृत्वातेषु लोलुपतां व्यधात् ७ ततो निरगमद्वाहः सैनिकैर्बहुभिर्वृतः रेवातीरे मनोजेतुमुनिचंद
 निषेविते ८ सेनाचरास्ततः सर्वे यत्र वाहस्ततस्ततः प्रसर्पन्ति निरीक्ष्यन्तस्तन्मार्गे रणकोविदाः ९ वाजीगतो सौरे
 वाया द्रुदेगा धजलान्विते भाले स्वर्णभवं पत्रं धारयन् पूजितांगकः १० ततो जले ममज्जासौरामचंद्रहयो वरः
 तदा सर्वे महाशूरास्तत्र विस्मयमागताः ११ तैः परस्परमैवोचैकथं ह्यसमागमः कोत्र गंता जले वाहमाने तु तं म
 होदयम् १२ इति यावत्समुद्दिग्ना मंत्रयन्ते परस्परम् तावद्दीरशतैः सार्धमाजगाम रघोः पतिः १३ तान्सर्वान्
 विमनस्कान् वै दृष्ट्वा शत्रुघ्नसंज्ञितः पप्रच्छ मेघगंभीरवाचा वीरशिरोमणिः १४ किं स्थितं निरिवलैरद्य युष्मा-
 भिः संघशोजले कुत्राश्वोरघुनाथस्य स्वर्णपत्रेण शोभितः १५ जले किं विनिमयो सौहतो वा केन मानिना तन्मे
 कथयत क्षिप्रं कथं यूयं विमोहिताः १६ इति वाक्यं समाकर्ण्य राज्ञोरघुवरस्य हि कथयामासुस्ते सर्वे वीरशूरशि-
 रोमणिम् १७ जनाउचुः स्वामिन् वयं न जानीमो मुहूर्तो ह्यभवज्जले निममज्जततो नाथा ह्यस्त
 वमनो हरः १८ त्वमेव तत्र गत्वैवं वाहमानयवेगतः अस्माभिस्तत्र गंतव्यं त्वया सार्धं महामते १९ इति श्रुत्वा
 वचस्तेषां सैनिकानां रघूदहः स्वेदं प्राप जनान्पश्यन् जलसंतरणोद्यतान् २० उवाच मंत्रि मुरच्यंसः किं कर्तव्यम
 तः परम् कथं वाहस्य संप्राप्तिर्भविष्यति वदस्व तत् २१ केतत्र शूराः संयोज्या जले न्वेषयितुं हयम् कोवानयिष्य
 ते वाहं केनोपायेन तद्दद २२ इति राजो वचः श्रुत्वा स मतिर्मन्त्रिसत्तमः उवाच समये योग्यं शत्रुघ्नं हर्षयन्निव २३

रा. मे.
७३

स्वामिन्नस्ति तव श्रीमन्शक्तिरद्भुतकर्मणः पातालगमने शक्तिर्जलमध्यादिहस्फुटम् २४ अन्यच्च पुष्कलस्या
पिशक्तिरस्ति महात्मनः हनुमतोपि रा मस्य पादसेवा परस्य च २५ तस्माद्युयंतत्र गत्वा हयमानयत ध्रुवम् यतो
भवेद्वाहमेधोरयुनायस्यधीमत्तः २६ शेष उवाच इति वाक्यं समाश्रुत्य शत्रुघ्नः परवीरहा स्वयं-
विवेश तोयांते हनुमत्पुष्कलान्वितः २७ यावज्जलं विवेशासौ तावत्पुरमदृश्यत अनेकोद्यानशोभाढ्यं नानैव
पुटभेदनम् २८ तत्र माणिक्यरचिते स्तंभे स्वर्णमयै हयम् बद्धं ददर्श रामस्य स्वर्णपत्रसुशोभितम् २९ स्त्रि-
यस्तत्र मनोहारिरूपधारिण्युत्तमाः सेवन्ते सुंदरी मेकां पर्यं केसरवमास्थिताम् ३० तान् दृष्ट्वा ताः स्त्रियः स-
र्वाः प्रावोचुः स्वामिनीं पति एतेत्यवयववर्षाणो मांसपुष्टकलेवराः ३१ भविष्यंति तव श्रेष्ठमाहारस्य फलं महत्
एतेषां शोणितं स्वादुषुरुषाणां गतायुषाम् ३२ एतद्वचः समाकर्ण्य सेवकीनां वरांगना जहास किंचिद्ददनं नर्त-
यंतीं श्रुवानघा ३३ तावत् त्रयस्ते संप्राप्ताः सन्नाह श्रीविशोभिताः शिरस्त्राणंदधन्तस्ते शौर्यवीर्यसमन्वि-
ताः ३४ तान् दृष्ट्वा महिलास्तत्र सौंदर्यश्रीसमन्विताः प्रापुस्ते विस्मयं किंचित् किमिदं दृश्यते महत् ३५ नम-
श्चक्रुर्महात्मानः सर्वे देववरांगनाः किरीटमणिविद्योतद्योतितांघ्रियुगास्ततः ३६ सातान्यप्रच्छ पुरुषान्सर्वश्रे-
ष्ठा तु भामिनी केयूरमत्र संप्राप्ताः कथंचाप धरानराः ३७ मत्स्थलं सर्वदेवानामगम्यं मोहनं महत् अत्र प्राप्त-
स्य तु कापि निर्वर्तिर्न भवत्युत ३८ अश्वीर्यकस्य राज्ञो वै कथंचामरवीजितः स्वर्णपत्रेण शोभाढ्यः कथयंतु

अ.
३८

७३

ममाग्रतः ३९ शेषउवाच इति तस्यावचः श्रुत्वा मोहनाक्षरसंयुतम् हनुमांस्तां प्रत्युवाच गतभीः प्र
हसन्निव ४० वयं वै किंकरा राज्ञस्त्रैलोक्यस्य शिखामणोः त्रिलोकीयं प्रणमते सर्वदेवशिरोमणिम् ४१ रा
मभद्रस्य जानीहि हयमेधप्रवर्तितुः प्रमुंचवाहमस्माकं कथं बन्धो वरांगने ४२ वयं सर्वास्त्रकुशलाः सर्वशस्त्रे
षु कोविदाः न विष्याम वलाद्वाहं हत्वा तत्प्रतिरोधकम् ४३ इति वाक्यं समाकर्ण्य प्लवगस्य वरांगना विव-
स्था प्रत्युवाचे हं हसंती वाक्यकोविदा ४४ मयानीत मिमं वाहनकोमोचयितुं क्षमः वर्षायुतेन निशितैर्बाण
कोटिभिरुच्छिरैः ४५ पुरारामस्य पादाब्जसेवकी कर्मकारिणी न गृहीष्यामि तद्वाहनं राजराजस्य धीमतः
४६ महानविनयो जातो मम नैत्र्याः सुवाजिनम् क्षमताद्रामचंद्रस्तच्छरण्यो भक्तवत्सलः ४७ यूयं किं ष्टा
स्तस्य रूपाहयार्थं तस्य यक्षितुः याचध्वं वरमप्राप्यं देवानामपि सत्तमाः ४८ यथा मे मीव मत्स्यं ग्रंक्षमे तपुरुषोत्त-
मः व्रीडां त्यक्त्वा खिलायूयं वृणुध्वं वरमुत्तमम् ४९ तस्यावचः परं श्रुत्वा हनूमान्निजगादताम् रघुनाथप्रसादे
न सर्वमस्माकमूर्जितम् ५० तथापि याचैव रमेकमुत्तमं विधेहितन्मे मनसः समीहतम् भवे भवे नो रघुनाथकः
पतिर्वयंच तत्कर्मकराश्च किंकराः ५१ एतद्दृचनमाकर्ण्य प्लवगस्य तदांगना उवाच वाक्यं मधुरं प्रहस्य गुणपू-
जितम् ५२ भवद्भिः प्रार्थितं यद्दुर्लभं सर्वदेवतैः तद्भविष्यत्यसंदेहः सेवकास्तद्रघोः पतेः ५३ अथापि वरमेकं
वैदास्यामि कृतहेलना रघुनाथस्य तुष्ट्यर्थं तद्वतं मे भवेद्दृचः ५४ अग्रे वीरमणिर्भूपो महावीरसमन्वितः गृही

श. मे
७४

ष्यति भवद्वाहं शिवेन परिरक्षितः ५५ तज्जयार्थं महास्त्रं तु गृणहीतस्म महाबलाः द्वैरथैस्तु यो हव्यः शत्रुघ्नेन त्व
यामहान् ५६ इदमस्त्रं यदा त्वं तु प्रक्षिपिष्यसि संगरे अनेन पूतो रामस्य स्वरूपं ज्ञास्यते पुनः ५७ ज्ञात्वा तं वा
जिनंदत्वा चरणे प्रपतिष्यति तस्मात् गृणहीधमस्त्रं तन्मम वैरिविदारणम् ५८ तच्छुत्वा राघुनाथस्य भ्राता ज
ग्राहचास्त्रकम् उदङ्मुखः पवित्रांगो योगिन्या दत्तमद्भुतम् ५९ तत्प्राप्यास्त्रं महातेजो बभूव रिरिपुर्कर्शनः दुःप्र
धर्षो दुराराध्यो वैरिवारणसच्छृणिः ६० तानं त्वाराय वशेषो शत्रुघ्नो हयसत्तमम् गृहीत्वा गाज्जलात्तस्मादे
वातीरे स्फुरवोचिते ६१ तं दृष्ट्वा सैनिकाः सर्वे प्रहृष्टांगामुदान्विताः साधुसाधु प्रशंसन्तः प्रहृष्टयनिर्गमम् ६२
हनूमान् कथयामास हयस्यागमनं महत् वरप्राप्तिं च ताभ्यो वैते पिश्रुत्वा मुदंगताः ६३ इति श्रीपद्मपुराणे
पातालखंडे रामाश्वमेधे शेषवात्स्यायनसंवादेश्चतुर्थस्य योगिनीदर्शनं नाम अष्टत्रिंशोऽध्यायः ३८ शेष
उवाच निनदत्स्मृदंगेषु वीणानादेषु सर्वतः मुक्तो वाहस्ततो देवपुरं देवविनिर्मितम् १ यत्र स्फटिककु
ड्यानां रचनाभिर्गृहानृणाम् हसन्ति विंध्यं विमलं पर्वतं नागसेवितम् २ राजतानि गृहाण्यत्र दृश्यंते प्रकृतेरपि
विचित्रमणिसन्धानानामाणिक्यगोपुराः ३ पद्मिन्यो यत्र लोकानां गेहे गेहे मनोहराः हरन्ति चित्तानि नृणाम्
खपद्यकलोक्षिताः ४ पद्मरागमणिर्यत्र गेहे गेहे सभूमिषु बद्धः संलक्ष्यते विप्रतदोष्टः स्पर्धयानुकिम् ५ क्री
डाशैलाः प्रत्यगारं नीलरत्नविनिर्मिताः कुर्वन्ति शंकां मेघानां मयूराणां कलापिनाम् ६ हंसा यत्र नृणां गेहे स्फटि

अ.
३८

७४

केषु नियंत्रिताः कुर्वन्ति मेघान्नोभीतिमानसं न स्मरन्ति च ७ निरंतरशिवस्थानध्वस्तचंद्रिकया तमः ११ क्लृप्ता
 विभेदो न पक्षयोस्तत्र वै नृणाम् ८ तत्र वीरमणीराजा धार्मिकेष्वग्रणीर्महान् राज्यं करोति विपुलं सर्वभोगसम-
 न्वितम् ९ तस्य पुत्रो महाशूरो नाम्ना रुक्मांगदो बली वनिताभिर्गतोरम्यदेहाभिः क्रीडितुं वनम् १० तासां मधुर-
 संरावः कंकणानां वरस्तथा मनोहरतिका मस्य किमन्यस्य कथात्रभो ११ वनं जगाम स्रमहत्सपुष्पनगसंयुत-
 म् सदाशिवकृतस्थानं ऋतुषट्कैर्विराजितम् चंपकायत्र बहुशः फल्लुकोरकशोभिताः कुर्वन्ति कामिनां तत्र ह-
 ल्यातिं विलोकिताः १३ चूताः फलादिभिर्नम्रामंजरीकोटिसंयुताः नागाः पुन्नागवृक्षाश्च तथा शालास्तमाल-
 काः १४ कोकिलानां समारावाः संचक्रेश्चुतिगोचराः सदा मधुपझंकारगतनिद्रा स्रमल्लिका १५ दाडिमानां स-
 मृहैश्च कर्णिकारैः समन्विताः केतकीकातकीवन्यवृक्षराजिविराजिताः १६ तस्मिन्वने प्रमदसंयुतचित्तवृत्ति-
 गायनकलं मधुरवाक्विचिकीर्षयोच्चैः उद्यत्कुचाभिरभितो वनिताभिरागाच्छोभानिधानवपुरुद्रतभीर्वि-
 वेश १७ काश्चित्तं नृत्यविद्याभिस्तोषयन्ति स्म शोभनम् काश्चिद्भानकलाभिश्च काश्चिद्वाक्चतुरोक्तिभिः १८ भूसं-
 ज्ञयापराः काश्चित्तोषयामासुरुन्मदाः परिरंभणचतुर्यैस्तंहृष्टं विदधुः स्त्रियः १९ ताभिः पुष्पोच्चयंकृत्वा भूष-
 यामासता स्त्रियः वाण्याकोमलयाशंसनूरे मे कामवपुर्धरः २० एवं प्रवृत्ते समये राजराजस्य धीमतः प्राया-
 त्त हनं देशं सहयः परमशोभनः २१ तं स्वर्णपत्ररचितं सललाटदेशं गंगासमंघसृणुकुंकुमपिंजरांगम् गत्या स-

रा. मे
७५

मंषवनवेगतिरस्करिण्योदृष्ट्वास्त्रियः परमकौतुकधामदेहम् २३ उच्युः पतिंकमलमध्यपिशंगवर्णास्ताम्राधर
प्रतिभयाहतविद्रुमाभाः हंसव्रजासततहास्यरुशोभिवक्त्राः कामस्यवामनयनेवविमोहनाभाः २४ स्त्रि
यऊचुः कांतकोयंमहानर्वास्वर्णपत्रैकशोभितः कस्यवाभातिशोभाढ्योगृहाणस्वबलादिम् २५
शेषउवाच तदुक्तं वच आकर्ण्यलीलाललितलोचनः जग्राहहयमेकेनकरपत्रेणलीलया २६ वाच
यित्वास्वर्णपत्रंस्पष्टवर्णसमन्वितम् जहासमहिलामध्येजगादवचनंपुनः २७ रुक्मांगदउवाच
पृथिव्यांनास्तिमोपित्रासमः शौर्येणचश्रिया तस्मिन्कथंविधत्तेसउत्सुकंरामभूमिपः २८ यस्यरक्षांप्रकुरुते
महारुद्रः पिनाकधृक् यंदेवादानवायक्षानमंतिमणिमौलिनः २९ कुरुताद्वाजिमेधंवैजनकोमेमहाबलः या-
त्वेषवाजिशालायांबधंतुममयेभटाः ३० इतिवाक्यंसमाकर्ण्यमहिलास्तामनोहराः प्रहर्षवदनाजाताः कांतं
तुपरिरेभिरे ३१ गृहीत्वाचहयंपुत्रोराज्ञोवीरमणेर्महान् पुरंपत्नीसमायुक्तोमहोत्साहमवीविशत् ३२ मृदंगध्वं
निषुप्रोच्चैः राहतेषुसमंततः बंदिभिः संस्तुतः प्रागात्त्वपितुर्मंदिरंमहत् ३३ तस्मैसंकथयासहयंनीतंरघोःपतेः
वाजिमेधायनिर्मुक्तंस्वच्छंदगतिमद्भुतम् ३४ रक्षितंशत्रुसूदेनमहाबलसमेतिना तच्छ्रुत्वावचनंतस्यनृपोवी
रमणिर्महान् ३५ नातिप्रशंसयामासतत्कर्मसुमहामतिः नीत्वापुनःसमायातंचौरस्यैवविचेष्टितम् ३६ क
थयामासजामात्रे शिवायाद्भुतकर्मणे अर्धांगनाधरायांगभूषणैश्चंद्रधारिणे ३७ तेनसंमंत्रयामासनृपोवी

अ.
३९

७५

रमणिर्महान् पुत्रसृष्टं महत्कर्मनिबद्धो महतां हयः ३८ शिव उवाच राजन् पुत्रेण भवतः कृतं कर्म महादु-
 तम् योजहार महाबाहो रामचंद्रस्य धीमतः ३९ अद्य युद्धं महद्भाति सरासरविमोहनम् शत्रुघ्नेन महाराजावी-
 रकोट्यभिरक्षिता ४० मया यो धियते स्वांते जिह्वया प्रोच्यते हि यः तस्य रामस्य यज्ञांगं जहार तव पुत्रकः ४१
 परमत्र महान् लाभो भविष्यति रणांगणे यद्रामचरणां भोजं दृश्यामः स्वीयसेवितम् ४२ अत्र यत्नो महान्
 कार्यो हयस्य परिरक्षणो न विष्यति बलाद्वाहं मया रक्षितमप्ययम् ४३ तस्मादिमं महाराज राज्येन सह संम-
 तम् वाजिनं भोजनं दत्वा प्रेक्ष स्वां धियुगंततः ४४ इति वाक्यं समाकर्ण्य शिवस्य सन्तुष्टः उवाच तं स्मरे-
 द्वादिवंघपादांबुजद्वयम् ४५ वीरमणिरुवाच क्षत्रियाणामयं धर्मो यत्प्रतापस्य रक्षणम् त-
 दसौ क्रांतुमुद्युक्तः क्रतुना हयसंज्ञिना ४६ तस्माद्रक्ष्यः प्रतापो मे येन केनापि मानिना यावच्छक्यं कर्म कर्तुं
 शरीरव्ययकारिणा ४७ सर्वं कृतं तु तेनेदं गृहीतोऽप्युपनर्महान् कोपितो रामभूपालो समयाहं कुरु प्रभो ४८ क्ष-
 त्रियाणामिदं कर्म कर्तव्यार्हं भवेन्न हि यदकस्माद्रिपोः पादौ प्रणम्यैदं विवहलः ४९ रिपवो विहसंत्येनं कातरो-
 यन्तु पाधमः क्षुद्रः प्राकृतवन्नीचो न तवान्भयविवहलः ५० तस्माद्भवान्यथा योग्यं यो धर्त्यैः समुपस्थिते यदि धे-
 यं विचार्यैव कर्तव्यं भक्त रक्षणम् ५१ शेष उवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य चंद्रचूडो वदद्वचः प्रहस-
 न्मोघगंभीरवाण्या संमोहयन् मनः ५२ यदि देवास्त्रयस्त्रिंशत्कोटयः समुपस्थिताः तथापि त्वत्तः केनाश्वोगु-

रा. मे.
७६

ह्यनेममरक्षितुः ५३ यदिरामः स्वमागत्य स्वात्मानं दर्शयिष्यति तदाहं चरणौ तस्य प्रणमामि सुकोमलो ५४ सा
मिनानाहियोऽथ बन्धुमहाननपउच्यते अन्ये वीरास्तृणप्रायाः किंचित्कर्तुं न वेक्षमाः ५५ तस्माद्युद्धस्वराजेंद्ररक्ष
केमयि सुस्थिते कोरुणहातिबलादाहत्रिलोकीयदिसंगता ५६ शेषउवाच एतद्वचः परं श्रुत्वा चंद्र
चूडस्य भूमिपः जहर्षमानसेत्यंतं युद्धकर्मणि कौतुकी ५७ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवात्स्या
यनसंवादे रामाश्वमेधे विरमणे देवपुरगमनं नाम एकोनचत्वारिंशतितमोऽध्यायः ३९ शेषउवाच
सेनाचरामहाराजो महाबलसमन्विताः समागतास्तं पश्यंतो हयं रामस्य भूपतेः १ क्वासावश्वः केन नीतः
कथं वा दृश्यते न सा को गताय मपु र्या वैवाहं हत्वा सुमंदधीः २ विलोकयति तन्मार्गं यावत्सेनाचरारघोः ताव
त्प्राप्तो महाराजामहासैन्यपरिवृतः ३ पप्रच्छ सेवकान् सर्वान् कुत्राश्वो मम सांप्रतम् न दृश्यते कथं वाहः स्व
र्णपत्रसुशोभितः ४ इति तद्वचनं श्रुत्वा सेवकास्ते हयानुगाः प्रोचुर्नाथ म नो वै गोवाहः केनापि कानने ५
हृतो न लक्ष्यते तस्मादस्माभिर्मार्गकोविदैः तद्वचयत्वाः कर्तव्यो हयप्राप्तिं प्रति प्रभो ६ तेषां वचनमाकर्ण्य पप्र
च्छ सुमतिं नृपः शत्रुघ्नः शत्रुसंहारकारी मोहनरूपधृक् ७ शत्रुघ्नउवाच कोत्र राजानि वसति
कथं वाहस्य संगमः कियद्दलं भूमिपतेर्येन मे दृहतो हयः ८ सुमतिरुवाच राजन् देवपुरं ह्येत
द्देवेनैव विनिर्मितम् कैलासमिव दुर्गम्यं वैरिसंघैः सुसंहतैः ९ अस्मिन् वीरमणीराजामहाशूरः प्रतापवान्

अ.
३९

७६

राज्यं करोति धर्मेण शिवेन परिरक्षितः १० यो सोऽप्रलयकारी स आस्ते भक्त्या वशीकृतः चंद्रचूडः स्वभक्तस्य
 पक्षपातं सृजन् सदा ११ तस्मादत्र महद्युत्थं गृहीतश्चेद्भविष्यति यत्ताः संतः प्रकुर्वन्तु रक्षणं कटकस्य हि १२
 एवं श्रुत्वा स शत्रुघ्नः सर्वभूषणशिरामणिः सैन्यव्यूहं रचित्वा सौतिष्ठति स्म महायशाः १३ अथ तं स्मरन् मासी-
 नं मंत्रयन्तं स्म मंत्रिणा आजगाम स देवर्षिर्युत्थकोतुकसंयुतः १४ तमागतं मुनिं दृष्ट्वा शत्रुघ्नस्तपसां निधिम्
 अभ्युत्थायासने स्थाप्य मधुपर्कमथार्पयत् १५ स्वागतैश्च संतुष्टं नारदं मुनिं सत्तमम् उवाच प्रीणयन् वा-
 चावाक्यवादविशारदः १६ शत्रुघ्न उवाच मदीयोऽश्वः कुत्र विप्र कथयस्व महामते न लक्ष्यते-
 गतिस्तस्य सेवकैर्मम कोविदैः १७ शंसन्तं येन वानीतं क्षत्रियेण च मानिना कथमत्र हयप्राप्तिर्भविष्यति त-
 पो धन १८ इति वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नस्य स नारदः उवाच वीणां रणाय नृगायनं रामकथां मुहुः १९
 नारद उवाच एतद्देव पुरं राजन् भूषो वीरमणिर्महान् तत्पुत्रेण वनस्थेन गृहीतस्तव वाजिराट् २० तत्र
 युद्धं महत्तेद्य भविष्यति स्रुदारुणम् अत्र वीराः पतिष्यन्ति बलशौर्यसमन्विताः २१ तस्मादत्र महायत्नात् सृज-
 तव्यं ते महाबल रचयन् व्यूह रचनां दुर्गमां परसैनिकैः २२ जयस्ते भवितारं जन्तुच्छ्रेणास्मान् नृपोत्तमात् रामं
 कोऽनुपरो जीयाद्भुवने सकलैः ह्यपि २३ इत्युक्त्वा तर्द्धं विप्रो नभसि स्थितवान् ततः सुद्धं स्रुदारुणं दृश्यन् देव-
 दानवयोरिव २४ शेष उवाच अथ राजा वीरमणिः सर्वशूरशिरामणिः पटहं घोषयन् स्वीये पुर-

रा. मे.
७७

मध्येमहारवम् २५ आह्वयामाससेनान्यंरिपुवारंमदोन्नतम् कथयामासचक्षिप्रंमेघगंभीरयागिरा २६
सेनानीःपटहस्याज्ञांदेहिमेशोभनेपुरे तच्छ्रुत्वामेकसन्नद्धाःशत्रुघ्नप्रतियांतुते २७ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यरा
ज्ञोवीरमणेस्तदा कारयामासपटहंमहारवविनादितम् २८ गेहेगेहेचरथ्यायांश्रूयतेपटहध्वनिः शत्रुघ्नयां
तुतेसर्वेवीराराजपुरेस्थिताः २९ येवैराज्ञःसमुल्लङ्घ्यशासनंवीरमानिनः पुत्रावाभ्रातरोवापितेवध्यास्युर्नृ
पाज्ञया ३० शृण्वंतुवीराःपुनरप्याहतंपटहंवरम् श्रुत्वाविधीयतामाशक्तकर्तव्यंमाविलंबितम् ३१
शेषउवाच इतिपटहरवंस्वकर्णगोचरंनरवरवीरवराययुर्नृपते कनककवचविभूषितस्वदेहाःसमर
महोत्सवहृष्टचित्तकोशाः ३२ केचिद्ययुःशिरस्त्राणंधृत्वाशिरसिशोभनम् कवचेनसुशोभाढ्याःशतको
टिसुशोभिताः ३३ रथेनहययुग्मेनमणिकांचनशोभिना ययुस्तेराजसंदेशान्नुवरालयमुन्मदाः ३४ केचि
न्यतंगजैर्मत्तैःकेचिद्वाहैःसुशोभनैः ययुर्नृपगृहंसर्वेराजसंदेशकारकाः ३५ विविक्तस्वर्णकवचशिरस्त्राण-
सुशोभिताः रुक्मांगदोपिचनिजेरथेतिष्ठन्मनोजवे ३६ शक्रभांगदोनुजस्तस्यमहारत्नमयंदधत् कवचंव
पुषिप्रेष्ठंनिजंप्रागाद्रणोत्सवे ३७ राजभ्रातावीरसिंहःसर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ययौनृपाज्ञयातत्रशासनंभू
मिपस्यहि ३८ जामेयस्तस्यराज्ञोहिबलमित्रइतिस्मृतः सन्नद्धःकवचीरकड्डीजगामनृपमंदिरम् ३९
सेनानीरिपुवारोपिसेनांतांचतुरंगिणीं सज्जांविधायभूषायन्यवेदयदसौमहान् ४० अथराजावीरमणिः

अ.
४०

७७

सर्वशस्त्रास्त्रपूरितम् मणिसृष्टोच्चचक्रं स्वमारुह्यस्यंदनोत्तमम् ४१ ततो वीणारवः शंख निनादश्च समंत
 तः श्रूयते कातरान्वीरान्घ्रेरयन्निवसंगरे ४२ भैर्यः समंततो जघ्नुः शक्रभवादकवादिताः अनेकान्यभवंस्त
 स्य संग्रामाय प्रतस्थुषः ४३ सर्वैकतस्वस्त्ययनाः सर्वाभरणभूषिताः सर्वशस्त्रास्त्रसंपूर्णायुः समरमं
 डलम् ४४ भैरीशंखनिनादेन पूजिताश्च नगागुहाः आकारितुंगतः किंतु तद्रवः स्वर्गसंस्थितान् ४५ त
 स्मिन् कोलाहले हृत्तेराजा वीरमणिर्महान् रणोत्साहेन संयुक्तो ययौ प्रधनमंडले ४६ आगत्य संस्थितस्ता
 वदथ पत्तिसमाकुले समुद्रद्वतत्स्थानान् प्लावितुं पुरुषान्वयात् ४७ तदागतं बलं दृष्ट्वा रथिभिः शस्त्रकोवि
 दैः कोलाहलीकृतं सर्वमुवाच स्रमतिर्नृपः ४८ शत्रुघ्न उवाच समागतो वीरमणिर्मम वाजिधरो
 बली योद्धुं मामागतो वीरः सैन्येन चतुरंगिणा ४९ कथं युद्धं प्रकर्तव्यं केयोत्स्यंति बलीकटाः तान् सर्वादिश
 मे वीरान्यथा स्याज्जय ईषितः ५० स्रमतिरुवाच स्वामिन् सौ महाराजामहासैन्यपरिवृतः स
 मागतः स युद्धार्थं शिवभक्तिसमन्वितः ५१ सांप्रतं युद्धतां वीरः पुष्कलः परमास्त्रवित् अन्येपि नीलरत्ना
 द्या योधारो युद्धकोविदाः ५२ शिवेन सह योद्धव्यं राजा वा भवतानघ द्वां युद्धेन जेतव्यो महाबलपराक्रमः
 ५३ अनेन विधिनाराजन् जयस्तत्र भविष्यति पश्चाद्यद्रोचते स्वामिन्तत्कुरुष्व महामते ५४ शेष उ
 वाच इति वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नः परवीरहा स्रमटानादिदेशाथ युद्धाय कृतनिश्चयः ५५ सर्वैः

रा. मे.
७८

ससैन्यैर्युद्धार्थं राजभिः शस्त्रकोविदैः यथास्यान्मेजयक्षिप्रं यतितव्यं तथा पुनः ५६ जयार्थं राघवस्यैव श्रुत्वा
तेरणकोविदाः महोत्साहेन संयुक्ता ययुर्योत्थुं समुत्सुकाः ५७ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवा-
स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे वीरमणोः सहयुद्धं नाम चत्वारिंशतितमोऽध्यायः ४० शेष उवाच
युद्धाय ते ससन्नद्धाः शत्रुघ्नस्य महाबलाः ययुर्वीरमणोः सैन्यमध्ये शौर्यसमन्विताः १ शरान् विमुच्य मा-
नास्ते भेदिनः सैनिका बहून् व्यदृश्यंते रणांतस्था शरासनधरानराः २ अनेके निहतास्तत्र गजामणिमया
रथाः भग्ना वाहसमेताश्च दृश्यंते रणमंडले ३ विहितं कदनं तेषां श्रुत्वा रुक्मांगदो बली रथे मणिमये तिष्ठ-
त्ययौ योद्धुं ससैनिकान् ४ शरासने शरान्धास्यन् द्रुधी अक्षयौ दधन् शोणनेत्रांतराभीमो महाकोपसम-
न्वितः ५ अनेकबाणसंविग्रान् कुर्वन् शूरान् सहस्रशः हाहाकारं कारयंस्तद्ययौ रुक्मांगदो बली ६ राजपुत्रः
स्वसदृशं बलेन यशसाश्रिया आब्रूयामास शत्रुघ्नं भारंति पुष्कलं बली ७ रुक्मांगद उवाच
आगच्छ वीर कर्मात्वं महाबलपराक्रम मया योद्धुं तु बलिनाराजपुत्रेण भास्वता ८ किमन्ये रूपासितैर्वीरिनि-
हतैः कोटिभिर्नरैः मया समं महायुद्धं विधाय जयमाप्नुहि ९ इत्युक्तं तंतरसा प्रहसन् पुष्कलो बली जघान वि-
पुलं मध्यं वक्षः सस्तीक्ष्णापर्वभिः १० तदमृष्यन् राजपुत्रो महाचापे दधन् शरान् जघान दशभिर्वीरिं पुष्कलं व-
क्षसोंतरे ११ उपोसमरसं रब्धा बुभावपि जयैषिणौ रेजाते समरे तौ हि कुमारस्तारको यथा १२ बाणान्ध

अ.
४१

७८

नुषिसंधायदशसंख्यानमहाशितान् अकरोत्पुष्कलोवीरोविरथंराजपुत्रकम् १३ चतुर्भिश्चतुरोवाहात्तद्वा-
 भ्यांसूतपपातयत् एकेनध्वजमेतस्यद्वाभ्यांस्यंदनरक्षकौ १४ एकेनहृदिविव्याधराजपुत्रस्यवेगवान् तद-
 दुतंकर्महृष्टासर्वेवीराःप्रतोषिताः १५ सल्लिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः अत्यंतकोपमापन्नः स्यं-
 दनंपरमाविशत् १६ सच्चान्यस्यंदनवरेहयरत्नेनभूषिते शरासनंमहत्कृत्वासुहृदंगुणपूरितम् १७ उ-
 वाचपुष्कलंवीरंरुक्मांगदइदंवचः भवान्पराक्रमंकृत्वाक्यास्यसिपरंतप १८ पश्यमेद्यपरांक्रांतिंमह-
 लेनविनिर्मिताम् यत्नात्तिष्ठस्वभोवीरनयामित्वद्रथंनभः १९ इत्युक्त्वाशरमत्कग्रंदधारस्वशरासने मंत्र-
 यित्वाततश्चास्त्रंभ्रामकंपौष्कलेरथे २० मुमोचनिशितंबाणंस्वर्णपुंरवैकशोभितम् तेनबाणेननीतोस्वर-
 थोयोजनमात्रकम् २१ धृतःकृच्छ्रेणसूतेनरथोबभ्रामभूतले कृच्छ्रेणप्राप्यस्वस्थानंपुष्कलःपरमास्त्रवि-
 त् २२ जगादवचनंतंवैशरान्निभ्रच्छरासने स्वर्गप्राप्नुहिवीराग्र्यसर्वदेवैश्चसेवितम् २३ त्वादृशाःप-
 थिवीयोग्यानभवन्तिनृपोत्तमाः शतक्रतुसमायोग्यास्तद्गच्छस्वसुरालयम् २४ इत्युक्त्वासमुमोचास्त्रमा-
 काशप्रापकंमहत् तेनबाणेनसरथोययौरवमनुलोमतः २५ सर्वलोकानतिक्रामन्ययौसूर्यस्यमंडले त-
 ज्ज्वालयारथोदग्धोहयसूतसमन्वितः २६ तत्करैर्दग्धभूयिष्ठकलेवरसदुःखितः पपातचंद्रचूडंसंयत्वा
 हृद्यस्तरवार्दनम् २७ भूमौनिपतितस्तत्रकरदग्धकलेवरः अत्यंतदुःखमापन्नोमुमूर्छरणमंडले २८ त-

स्मिन्निपतितेभूमौ मूर्छिते राजपुत्रके हाहाकारो महानासीत्तत्र संग्राममूर्धनि २९ वैरिणो जयलक्ष्मीं प्रापुः
पुष्कलमुख्यकाः पलायनपराजाता वैरिणो हयरक्षकाः ३० तदा पुत्रस्य वैमूर्च्छां दृष्ट्वा वीरमणिर्नृपः प्रायात्स
रथमध्यस्थं पुष्कलं कोपपूरितः ३१ तदा भूमिश्च चालेयं सपर्वतवनोत्तमा शूरा वैहर्षमापन्नाः कातराभयपी-
डिताः ३२ चापं महद्धानः स इषुधी अक्षयावपि शेषान्निश्वासमासुंचन्नाह्वयामास वैरिणम् ३३
इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवाल्मीकसंवादे रामाश्वमेधेरुक्मांगदपराजयो नाम एकचत्वारिंशति
तमोऽध्यायः ४१ शेष उवाच आह्वयंतं महासैन्यवारिधौ पुष्कलं नृपम् समालक्ष्य कपींद्रोऽपि हनू
मान्नृतमुपाह्वयत् १ लांगूलमुद्यम्य विशालदेहं संगम्य मातस्य पयोदघोषम् रणस्थितान् वीरवरान् कपींद्रो
जगाम तं वीरमणिं नृपेन्द्रम् २ आयातंतं हनूमंतं वीक्ष्य पुष्कल उद्भटः विलोकयामास दृशा वैरिं क्रोधसशोण
या ३ जगाद तं हनूमंतं पुष्कलः परमास्त्रवित् मेघगंभीरयावाचानादयन्नृणमंडलम् ४ पुष्कल उवा
च कथं त्वंसमरे योद्धुमागतोसि महाकपे कियद्वलं स्वल्पमेतं राज्ञो वीरमणेर्महान् ५ यत्र त्रिजग
ती सर्वासंस्मरवंसमुपागता तत्र त्वं लीलया योद्धुं यातुमिच्छसि वानवा ६ कोयं राजा वीरमणिः कियद्वलम
थाल्यकम् अत्रागमनमत्कथं तव वीरनभाव्यते ७ रघुनाथकृपापांगदहं निस्तीर्य दुस्तरम् क्षणान्भिर्या-
मि कीशेन्द्रयाचितं कुरुसंगरे ८ त्वयाराक्षसपाथोधिस्तीर्णो रामकृपाव्रजात् तथारामं ससंस्मृत्य निस्त-

रिष्यामिदुस्तरम् ९ येकेचिदुस्तरं प्राप्य रघुनाथं स्मरन्ति च तेषां दुःखो दधिः शृङ्गो भविष्यति न संशयः १०
 तस्माद्ब्रजमहावीरशत्रुघ्न सन्निधिं बलिन् एष आयामि निर्जित्य भूपं वीरमणिं क्षणात् ११ शेष उ-
 वाच इति धीरां समाकर्ण्य वाणीं पुष्कलभाषिताम् जगाद वचनं भूयः पुष्कलं परवीरहा १२ हनु-
 मानुवाच पुत्रमासाह संकाषी भूपं वीरमणिं प्रति एष दाता शरण्यश्च बलशौर्यसमन्वितः १३ त्वं बा-
 लस्थविरो भूपो रिवलास्त्रशस्त्रवित्तमः अनेके विजिताः संख्ये वीराः शौर्यस्रशोभिनाः १४ जानीहि पार्श्वे तस्य
 त्वं रक्षितारं सदा शिवम् भक्त्या वशीकृतं स्थानं संमुखैस्तत्पु रिस्थितम् १५ तस्मादहमनेनैव यो तस्य भूपेन पु-
 ष्कलं अन्यान् वीरान्विजित्याशु कीर्तिमान् पुहि पुष्कल १६ पुष्कल उवाच शिवो भक्त्या वशीकृत्य
 स्वपुरे स्थापितो मुना परमस्था शतहृदयेन तिष्ठति महेश्वरः १७ सदा शिवो यमाराध्यः परमं स्थानमागतः
 सरामो मन्मनस्त्यक्तानकापि परिगच्छति १८ यत्र रामस्तत्र विश्वं सर्वं स्थाणुचरिण्युच तस्मादहं जयि-
 ष्यामि रणे वीरमणिं नृपम् १९ ब्रजत्वं समरे योद्धुमन्यान्मानि वरान् नृपान् वीरसिंहसुरवान्कीशमच्चिन्तां माकु-
 रू प्रभो २० वाचमित्थं समाकर्ण्य हनुमान् धीरसौविताम् जगाम समरे योद्धुं वीरसिंहं नृपालुजम् २१ लक्ष्मीनि-
 धिस्तनेनास्य शस्त्रांगदस्रसंज्ञिना दैरथेन प्रयुयुधे महाशस्त्रास्त्रवेदिना २२ बलपुत्रेण समदः स्वप्रताप-
 बलोर्जितः योद्धुं सशस्त्रः संग्रामं विचचार नृपात्मजः २३ आह्वयंतं नृपं हस्वादैरथे युद्धकोविदः पुष्कलोस्व

रा. मे.
८०

र्णरचिते रथेतिष्ठन् यौहितम् २४ राजातमागतं दृष्ट्वा पुष्कलं युद्धकोविदम् उवाच निर्भयं वाण्यारणमध्ये
सुभाषितः २५ वीरमणिरुवाच बालमायाहिमां कुहं संग्रामे चंडकोपनम् गच्छ प्राणपरिप्सायै मा
युद्धं कुरु मे सह २६ त्वा दृष्ट्वा बालकान् भूपामा दृष्ट्वाः कृपयंति हि प्रहरंति न चैतान् चैतस्माद्गच्छ रणाद्दहिः २७
यावत्त्वं न मया दृष्टं क्षभ्यं तावदुन्मनाः सांप्रतं त्वां प्रहर्तुं न मनः समभिकांक्षति २८ यत्त्वयामत्सुतो बाणै
र्भिन्नो मूर्च्छितः पुनः सर्वमया क्षांतमद्यतव बालधियो महत् २९ इति वाक्यं समाकर्ण्य पुष्कलो निजगादतं
बालो हं त्वं महावृद्धः सर्वशस्त्रास्त्रकोविदः ३० क्षत्रियाणां मतं चैतद्ये बलाधिक्यसंयुताः त एव वृद्धा भूपा
ग्र्यनवयो वृद्धतांगताः ३१ मया ते मूर्च्छितः पुत्रः स शौर्यबलदर्पितः इदानीं त्वामहं तीक्ष्णैः पातयिष्यामि संगरे
३२ तस्मात्त्वं यत्नमस्तिष्ठ राजन् संग्राममूर्धनि रामभक्तं न मां कश्चिज्जयतींद्रपदे स्थितः ३३ इत्थं भाषितमा
श्रुत्य पुष्कलस्य नृपाग्रणीः जहास बालं संवीक्ष्य कोपं च व्यदधात् पुनः ३४ तं वै कुपितमालक्ष्य भरतात्मज उन्म
दः जघान शरविंशत्या राजानं हृदि तीक्ष्णया ३५ राजातानागतान् दृष्ट्वा बाणान् निजविमोचितान् चुकोप ह
ृदये त्यंतं जघान च त्रिभिः शरैः ३६ विव्याध भाले भूपालपुत्रः पुष्कलसंज्ञकः तत्र लग्नाविरेजुस्ते त्रिकूटशिरव
राणिकिम् ३७ हृदये पुष्कलं वीरं महाकोपसमन्वितः ते बाणानतपर्वाणि स्त्रीक्ष्णारामानुजांगिनः ३८ सर्पा
आशीविषाय दत्तकुत्वास्तद्वद्वपुस्थिताः परमं कोपमापन्नः पुष्कलो भूमिपं पुनः ३९ बाणानां शतकेनाश्रुवि

अ.
४२

८०

भेदनतर्पणा तैर्बाणैः कवचं भिन्नं किरीटः सशिरस्त्रकः ४० रथो धनुर्महत्सज्यं छिन्नं कोपपरिष्टवान् शतजे
 नपरिपुष्टो बाणभिन्नकलेवरः ४१ अन्यं स्यंदनमारुह्य जगाम भरतात्मजम् धन्यो सिवीररामस्य चरणाब्जम्
 ध्रुवत ४२ महत्कृतं कर्म ते दधदहं विरथीकृतः प्राणान् रक्षस्व भो वीरसांप्रतं मयि युध्यति ४३ सुलभान्
 तव प्राणाः कालरूपे मयि स्थिते इत्युक्त्वा व्यहनद्वाणैरसंख्यैः शस्त्रकोविदः ४४ भूमौ दिशि च तद्वाणानान्य
 दृश्येत तत्र ह्यनेके राजसाहस्रा भिन्ना अश्वाः समंततः ४५ रथारथियुतास्ते न छिन्ना भिन्ना द्विधा कृताः शो
 णितौघासरित्तत्र प्रसूस्त्रावरणांगणे ४६ यत्रोन्मदाहिमा तंगा दृश्यंते शैलशृंगवत् केशाः शैवाललक्ष्यास्ते
 मुहुः प्राणिशिरःस्थिताः ४७ अनेके पाणयः छिन्ना वीराणां मुद्रिकाश्रियः दृश्यंते अहिवत्तत्र चंदनादिकलूषिताः
 ४८ शिरांसि च भद्राग्राणां कछपाभावहन्ति वै मांसानि पंकायत्रासं वीराणां महतांततः ४९ एवं व्यतिकरे वृत्ते
 योगिन्यः शतशोरणे पपुः पात्रेण रुधिरं प्राणिनां रणपातिनाम् ५० मांसानि बुभुजुस्ता वै हर्षकौतुकसंयुताः
 पीत्वा तु शोणितं तत्र भक्षित्वा मांसमुन्मदाः ५१ न नृत्तुर्जहसः प्रोच्चैरुज्जगुः प्रधनांगणे पिशाचास्तत्र समरे प्रा
 णिनां मस्तकानि वै ५२ धृत्वा कराभ्यां मत्तांगास्तालवद्वादनोद्यताः शिवास्तत्र महामांसं पतितानां रणांगणे ५३
 भक्षित्वा व्यनदन्मत्ताः कातराणां भयप्रदम् कातरास्त्रा समापन्ना गताः कुंजरकोठरे ५४ भक्षिता योगिनीभि-
 स्ते पापिनां कापिनस्थितिः एतत्कदनमालक्ष्य स्वसैन्यस्य रथाग्रणीः ५५ पुष्कलोपि चकारात्र कदनं रणमंडले

भिद्यंते गजशीर्षाणि पतन्ते मुक्तकानितत् ५६ दृश्यंते लोभिभिर्वीरैस्वनि त्रैस्तत्र तत्र हि पुष्कलप्रहिता बाणानृणा
 मंगेषु सर्वतः कुर्वन्ति प्राणविच्छेदं वीराणामपि सर्वतः ५७ सर्वैरुधिरसिक्तांगाः सर्वैश्छिन्ननिजांगकाः दृश्यंते
 किंशकायद्वत्सभटाः प्रधनांगणो ५८ एतस्मिन्समये क्रुद्धः समाभाष्य महीपतिः जघान बहुबाणैस्तं रोषपूरप
 रिपुतः ५९ तद्बाणवेधभिन्नांगो विशीर्णकवचो नृपः महाबलं तं मन्वानः प्राहरं चरकोटिभिः ६० तैर्बाणैः कव
 चान्मुक्तैः स्ववद्बहुशोणितम् वपुर्बभूव रुचिरं शरपञ्जरगोचरम् ६१ शरपञ्जरमध्यस्थो विह्वलीकृतमान
 सः शरानामुच्य संधातुं न क्षमः स च भारतिः ६२ रामं स्मृत्वा धनुर्धत्वा करे सज्जं महद्दृढम् मुमोच बाणान् नि
 शितान् वैरिहृदनिवारणान् ६३ तैर्बाणैः शरजालं तद्विधूय द्विजपुंगव शरं प्रध्माय समरे जगाद गतभीर्नृपम्
 ६४ पुष्कल उवाच त्वया कृतं महत्कर्म यन्मां बाणस्रपञ्जरे गोचरं कृतवान् वीरवीरतापनमुद्भटम्
 ६५ वृद्धत्वा नममान्योसि सांप्रतं रणमंडले पश्य मे द्यपराक्रांतं राजन् वीरमणे महत् ६६ बाणत्रयेण भो वी
 रमूर्छितं करवैनहि तर्हि प्रतिज्ञां शृणु वै सर्ववीरविमोहिनीम् ६७ गंगां प्राप्या पियो वै तां विदित्वा पापहारि
 णीं नमज्जति महापापो महाभूदविचेष्टितः ६८ तस्य पापं ममैवास्तु चेन्न त्वां रणमंडले पातये मूर्छया वीरस
 न्नहो भव भूपते ६९ इति वाक्यं समाकर्ण्य पुष्कलस्य नृपोत्तमः चुकोप भृशमुद्विग्नो संदधे निशितान् शरान्
 ७० तैश्च शराहृदयं भित्वा गतास्ते भारतेर्महत् पेतुः क्षितावधो यद्दामभक्तिपराङ्मुखाः ७१ ततः शरं मुमो

चासौ निशितं वद्विः सप्रभम् लक्ष्मीकृत्यमहदक्षः कपाटतटविस्तृतम् ७२ सबाणो भूमिपतिना द्विधा छि-
 न्नः शरेण हि पपातरथमध्ये सरविमंडलवज्रलम् ७३ अपरं बाणमाधत्तमातृभक्तिप्रवन्ततः निधाय पुण्यं
 सोप्येष चिच्छेदमहता पुनः ७४ तदारिव न्नः सहृदये किं कर्तव्यमिति स्मरन् रामं हृदि निजार्तिघ्नं मुमोच परमा-
 स्त्रवित् ७५ सबाणस्तस्य हृदये लग्न आशीविषोपमः मूर्छामिप्रापयत्तं वैज्वलत्सूर्यसमप्रभः ७६ ततो-
 हाहाकृतं सर्वपलायनपरायणम् राक्षसं मूर्छितं जाते पुष्कलोजयमाप्तवान् ७७ इति श्रीपद्मपुरा-
 णे पातालखंडे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे वीरमणेः पराभवो नाम द्विचत्वारिंशतितमोऽध्यायः
 ४२ शेष उवाच हनूमान् वीरसिंहं तु समागत्या ब्रवीद्वचः तिष्ठ यासि कुतो वीरजे ज्यामित्वांश्च
 णादिह १ एवमुक्तं समाकर्ण्य पूवगस्य वचो महत् कोपपूरपरिपुष्टो कार्मुकं जलदस्वनम् रटंकारयित्वा निशि-
 तान् बाणान् गुंचन रणांगणे आषाढे जलदस्यैव ह्यासारः समनो हरः ३ तान् दृष्ट्वा निशितान् बाणान् स्वदेहेऽसौ
 विलग्नकान् च कोपहृदये त्यंतं हनूमानं जनीकृतः ४ मुष्टिना ताडयामास हृदये वज्रसारिणा समुष्टिना ह-
 तो वीरः पपात धरणीतले ५ मूर्छितं तं समालोक्य पितृव्यं सशुभांगदः रुक्मांगदोऽपि संमूर्छित्यत्कागाद्रण-
 मंडले ६ बाणान् सर्वाभिवर्षतौ मेघाविव महास्वनौ कुर्वतौ कदनं घोरं पूवंगं प्रतिजग्मतुः ७ तौ दृष्ट्वा सम-
 रेयो दुमायातौ वीक्ष्य वानरः लांगूलेन च संवेष्ट्य सरथौ चापधारकौ ८ स्फोटयामास भूदेशे तक्षणां मूर्छि-

तावुभौ निश्चेष्टौ समभूतांतौ रुधिरारक्तदेहकौ ९ बलमित्रश्चिरं युद्धं विधाय सुदमेन हि मूर्छामप्रापयंतं
वैबाणैः शितरूपवर्षभिः १० पुष्कलेन क्षणान्भीतो मूर्छो चैतन्यवर्जिताम् जयमासंतु कटकं शत्रुघ्नस्य भटार्दनं
एतस्मिन् समये सांबः स्यं नंदं वरमास्थितः विस्फारयत्थनुर्दिव्यमुपाधावद्भटानिमान् १२ जटाजूटांतरगतां चंद्र
रेखां वहन्महान् सर्पभूषां मनस्पर्शादधदा जगबंधनुः १३ मूर्छितान् स्वजनान् दृष्ट्वा भक्तार्तिघ्नो महेश्वरः योद्धुं प्रा
यान्महत्सैन्यं शत्रुघ्नस्योर्जितं महत् १४ सगणः सपरीवारो कंपयन् पृथिवीतलम् भक्तरक्षार्थमागच्छन् त्रिपुरं
तुपुरायथा १५ कोपाच्छोणतरे नैत्रैर्बहुप्रलयकारकः पश्यन् वीरान् बहुमृताग्निना कीदेव वंदितः १६ तमागतं
महेशानं वीक्ष्य रामानुजो बली जगाम समरे योद्धुं सर्वदेवशिरोमणिम् १७ अथागतं तु शत्रुघ्नं रुद्रो वीक्ष्य पिना
कधृक् उवाच परमापन्नः कोपं सगुणचापधृक् १८ पुष्कलेन महत्कर्मकृतं रामांघ्रिसेविना मदक्तं योरणे ह
त्वा गत्वा समरमंडलम् १९ अद्य कास्ति परो वीरः पुष्कलः परमास्त्रवित् तंहत्वा स्मरवमाप्स्यामि समरे भक्तपी
डनम् २० शेष उवाच इत्युक्त्वा वीरभद्रं सप्रेषयामास पुष्कलं याहित्वं समरे योद्धुं पुष्कलं सेवका र्दनं २१
नंदिनं प्रेषयामास हनूमंतं महाबलम् कुशध्वजं प्रचंडं तु भृंगिणं च सुबाहुकम् २२ सुदमं चंडनामानं गणं स्वी
यं समादिशत् पुष्कलस्तु समायातं वीरभद्रं महागणम् २३ महारुद्रस्य संवीक्ष्य योद्धुं प्रायान्महामनाः पुष्क
लः पंचभिर्बाणैस्ताडयामास संयुगे २४ तैर्बाणैः क्षतगात्रस्तत्रिशूलं समादिशत् सत्रिशूलं क्षणाच्छित्वा

व्यगर्जतमहाबलः २५ छिन्नं स्वीयं त्रिशूलं वैवीक्ष्य रुद्रानुगोबली खट्वांगेन जघानाशु मस्तके भारतिं द्विज २६
 खट्वांगाभिहतः सोथमुमूर्छ क्षणमुद्रतः विहाय मूर्च्छां सदीरः पुष्कलः परमास्त्रवित् २७ शरैश्चिच्छेद खट्वांगं
 करस्थं तस्य तत्क्षणात् वीरभद्रः स्वके छिन्ने खट्वांगे करसंस्थिते २८ परमं क्रोधमापन्नो बभञ्जरथिनोरथम्
 भङ्गं तं वीरस्य पदातिं च विधाय सः २९ बाहुयुद्धेन युयुधे पुष्कलेन महात्मना सपुष्कलोरथं त्यक्त्वा चूर्णि
 तं तेन वेगतः ३० मुष्टिना ताडयामास वीरभद्रं महाबलः अन्योन्यं मुष्टिभिर्घ्नंतौ उरुभिर्जानुभिस्तथा ३१ परस्पर
 रवधौ युक्तौ परस्परजयैषिणौ एवं चतुर्दिनमभूद्रात्रिं दिनमपीशयोः ३२ न कोपितत्र हीयेत न जीयेत म
 हाबलः पञ्चमे तु दिने हत्ते वीरभद्रो महाबलः ३३ गृहीत्वा नभउड्डीनो महावीरं तु पुष्कलम् तत्र युद्धं तयोरा
 सीद्देवास्तरविमोहनम् ३४ मुष्टिना चरणाघातैर्बहुभिः सरवरैर्महतं तदा त्यंतं प्रकुपितो पुष्कलो वीरभ
 द्रकम् ३५ गृहीत्वा कंठदेशे तु ताडयामास भूतले तेन प्राणेन व्यथितो वीरभद्रो महाबलः ३६ गृहीत्वा पु
 स्कलं पादे जघाना स्फालयन्मुहुः ताडयित्वा महीदेशे पुष्कलं समहाबलः ३७ त्रिशूलेन च कर्ता शशिशिरोज्व
 लितकुंडलं जगर्ज पुष्कलं हत्वा वीरभद्रो महाबलः ३८ गर्जतानेन शर्वेण प्रापितास्त्रः समुद्रतः हाहाकारो
 महानासीत् पुष्कले पतिते रणे ३९ त्रासं प्रापुर्जनाः सर्वे रणमध्ये सुकोविदाः तेशां शस्त्रशत्रुघ्नं पुष्कलं पतितं
 रणे ४० निहतं वीरभद्रेण महेश्वरगणेन वै इत्याश्रुत्य महावीरः पुष्कलस्य वधं तदा ४१ दुःखं प्राप्तोरणे त्यं-

रा. मे.
८३

तंकंपमानः शूचामहान् तंदुःखितं च शत्रुघ्नं ज्ञात्वा रुद्रो ब्रवीद्वचः ४२ शत्रुघ्नं समरे वीरं शोचतं पुष्कले हतै
रेशत्रुघ्नरणेशोकं मा कृथाः सुमहाबल ४३ वीराणां रणमध्ये तु पातनं कीर्तये स्मृतम् धन्यो वीरः पुष्कलारव्यो
यश्च वै दिनपंचकम् ४४ युयुधे वीरभद्रेण महाप्रलयकारिणा येन क्षणाद्विनिहतो दक्षो मदपमानकृत् ४५
क्षणाद्विनिहता येन दैत्यास्त्रिपुरसैनिकाः तस्माद्युध्यस्वराजेंद्रशोकं त्यक्त्वा महाबल ४६ यत्नात्तिष्ठस्व वीरा
ग्रमयि यो धरि संस्थिते शोकं संत्यज्य शत्रुघ्नो वीरश्च क्रोधकंधरम् ४७ आत्तसज्जधनुर्बाणैः प्रचच्छादमहे
श्वरम् ते बाणाः सुरशीर्षण्यवपुषं क्षतविक्षतम् ४८ अकुर्वत महच्चित्रं भक्त रक्षार्थमागतम् ते बाणाः शंकर
स्याथ बाणानभसि संस्थिताः ४९ व्याप्यैतत्सकलं विश्वं चित्रकारिमुनेरपि तद्बाणयोर्युत्थबलं वीक्ष्य सर्व-
त्र मे निरे ५० प्रलयं लोकसंहारकारकं सर्वमोहकम् आकाशे तु विमानानि संश्रित्य स्वपुरस्थिताः ५१ विलो
कयितुमागत्य प्रशंसन्ति तयोर्भृशम् अयं लोकत्रयस्यास्य प्रलयेऽप्यतिकारकः ५२ असावपि महाराज रामचं
द्रस्य चानुजः किमिदं भविता को वा जेष्यति क्षितिमंडले ५३ पराजयं वा को वीरः प्राप्स्यते रणमूर्धनि एवमेका
दशाहानि कृतं युत्थं परस्परम् ५४ द्वादशे दिवसे प्राप्ते सुमोचास्त्रं नराधिपः ब्रह्मसंज्ञं महादेवं हंतुं क्रोधसम-
न्वितः ५५ स विज्ञाय महास्त्रं तन्मुक्तं शत्रुघ्नवैरिणा हसन्नपि च तत्तेन मुक्तं ब्रह्मशिरोमहत् ५६ अत्यंतं
विस्मयं प्राप्तः किं कर्तव्यमतः परम् एवं विचारयुक्तस्य हृदये ज्वलनोपमम् ५७ शरं वै निचरवानाशदेव देव

अ.
४३

८३

शिरोमणिः तेनबाणेनशत्रुघ्नोर्मूर्छितोरणमंडले ५८ हाहाभूतंजगत्सर्वंकटकंभटसेवितम् वीराःसर्वेरुद्र
 गणैःपातिताःएथिवीतले ५९ सुबाहुदमनोन्मुरव्याःस्वबाहुबलदर्पिताः पतितंमूर्छयावीक्ष्यशत्रुघ्नशरपी
 डितम् ६० पुष्कलंतुरथेस्थाप्यसेवकैःपरिरक्षितम् हनूमानागतोयोद्धुंशिवंसंहारकारकम् ६१ प्रकुर्वन्नो
 पितस्तीक्ष्णलांगूलंचप्रकल्पयत् ६२ इतिश्रीपद्मपुराणोपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्व
 मेधेपुष्कलपराजयोनामत्रिचत्वारिंशतितमोऽध्यायः ४३ शेषउवाच आगत्यसविधेरु
 द्रंसमरांगणमूर्धनि जगादहनुमान्वीरःसंजिहीर्षुःसुराधिपम् १ हनूमानुवाच यदान्चरत्त्वं
 रुद्रास्यधर्मस्यप्रतिकूलनम् तस्मात्त्वांशास्तुमिच्छामिरामभक्तवृधोद्यतम् २ मयापुरांश्रुतंदेवऋषि
 भिर्बहुधोदितम् रघुनाथपदस्मारीनित्यंरुद्रपिनाकधृक् ३ तत्सर्वंतुमृषाजालंशत्रुघ्नंप्रतियुत्थयता पु
 ष्कलोमेहतःशूरःशत्रुघ्नोपिविमूर्छितः ४ तस्मात्त्वांपातयाम्यद्यत्रैलोक्यप्रलयोद्यतम् यत्नात्तिष्ठस्वभो
 शर्वरामभक्तिपराङ्मुख ५ इत्युक्तवंतंप्रवृत्तंप्रोवाचसमहेश्वरः धन्योसिवीरवर्यत्वंभवान्वदतिनोमृषा
 मत्सामीरामचंद्रोयंसुरासरनमस्कृतः तदश्वमानयामासतद्रक्षार्थंमद्यागतम् ७ निवसामिपुरेनित्यं
 तद्रक्त्यानुवशीकृतः यथाकथंचिद्रक्तोसौरक्ष्यस्वात्माइतिस्थितिः ८ रघुनाथःकृपां कृत्वाविलोकयतुनि
 स्त्रपम् मांस्वभक्तसदुःखेनकिंचित्कोपधरंमहान् ९ शेषउवाच एवंवदतिचंडीशोहनूमा

रा. मे.
८४

कुपितोभृशम् शिलामादायकोपेन ताडयामास तद्रथम् १० शिलया ताडितस्तस्य रथः शकलतांगतः स
सूतः सहयः केतुपताकाभिः समन्वितः ११ नभस्यादेवताः सर्वाः प्रशशंसुः कपीश्वरम् धन्योसि पूवगाधीश
महत्कर्मत्वया कृतम् १२ श्रीशिवं विरथं दृष्ट्वा नन्दी तं समुपादवत् उवाच श्रीमहादेवं मत्पुष्पंगम्यतामिति १३ वृ
षस्थितं तु भूतेशं हनूमान् कुपितोभृशम् जयानपर्वताग्रेण मूर्ध्नि तस्य महाकपिः १४ तदा हतो भूतपतिः शूलं
तीक्ष्णं समाददे जाज्वल्यमानं त्रिशिरं वद्विज्वाला समप्रभं १५ आयातं तन्महद्दृष्ट्वा शूलं प्रज्वलनप्रभम् हस्ते गृ-
हीत्वा तं रसावभंजितलशः क्षणात् १६ भग्नैश्च शूले तं रसाकपीन्द्रेण क्षणाच्छिवः शक्तिं करे समासाद्य सर्वलो
हविनिर्मिताम् १७ सा शक्तिः शिवनिर्मुक्ता हृदये तस्य धीमतः लग्ना बलाद्गतस्तत्र क्लीब्यत्वं पूवगाधिपः १८ तत्
क्षणात्तद्वाथांतीर्त्वा गृहीत्वा वृक्षमुत्खणम् ताडयामास हृदये महाव्यालविभूषिते १९ ताडितस्तेन वीरेण फ-
णीन्द्रास्त्रा समागताः इतस्ततस्ते तं मुक्तागताः पातालसंभवाः २० शिवस्तस्मिन्नगे मुक्ते वक्षसि स्वे निरीक्ष्य
च कुपितो त्यदधा ह्योरं मुसलं करयुग्मके २१ हतोसि गच्छ संग्रामात्पलाय्य पूवगाधम एष ते प्राणहंता हं मुसले
न क्षणादिह २२ मुसलं वीक्ष्य निर्मुक्तं शिवेन कुपितेन वै कीशस्तं वंचयामास महावेगाद्दरिं स्मरन् २३ मुसलं
तत्पपाताधः शिवमुक्तं महायसम् विदार्य पृथिवीं सर्वां जगाम चरसा तले २४ तदा प्रकुपितो त्यतं हनूमान् रा
मसेवकः गृहीत्वा पर्वतं हस्ते ताडयामास वक्षसि २५ स यावत्पर्वतं छेतुं मतीं चक्रे सतीपतिः तावद्धतः कपीं

अ.
४४

१५

८४

द्वेणशालेनबहुशारिवना २६ तमपिछेत्तुमुद्युक्तोयावत्तावच्छिलाहतः शिलास्ताभेदितुंस्वांगंचकारमुडतद्
 ताः २७ तावद्वृष्टिचकारायंशिलाभिर्नगपर्वतैः लांगूलैर्नविशालेनताडयत्येषभूतपम् २८ शिलाभिः पर्व
 तैर्दक्षैः पुच्छास्फोटेनभूरिशः नंदीप्राप्तोमहात्रासंचंद्रोपिशकलीकृतः २९ अत्यंतंविह्वलोजातोमहेशानः
 प्रकोपनः क्षणक्षणेप्रहारेणविह्वलंकुर्वंतंभृशम् ३० जगादप्लवगाधीशंधन्योसिरघुणानुग महत्कर्मकृतं
 तेद्ययत्तयाहंपतोषितः ३१ नदानेननयज्ञेननाल्पेनतपसाहम् सुलभोस्मिमहावेगतस्मात्प्रार्थयमेव
 रम् ३२ शेषउवाच एवंश्रुवंतंतंदृष्ट्वाहनूमान्निजगादतम् प्रहसन्निर्भयंवाण्यामहेशानंसूतो-
 षितम् ३३ हनुमानुवाच रघुनाथप्रसादेनसर्वमेस्तिमहेश्वर तथापियाचेहवरंत्वत्तःसमरतो
 षितात् ३४ एषपुष्कलसंज्ञोवैसमरेपतितोहतः तथैवरामावरजःशत्रुघ्नोमूर्छितोरणो ३५ अन्येचवीराव
 हवःपतिताःशरविक्षताः मूर्छिताःपतिताः केचित्तात्रक्षस्वगणैःसह ३६ यथानैतान्महाभूतावेतालाश्चपि
 शाचकाः नहरंतिनरवादंतिश्वसृगालादयस्तथा ३७ एतेषांवपुषोभेदोनभवेत्त्वंतथाचर यावदिंद्रंरणोजि
 त्वानयामिद्रोणपर्वतम् ३८ तत्रस्थामौषधींवापिनीत्वासंस्थामितान्भटान् जीवयामिबलात्सर्वंस्तावत्त्वं
 रक्षसर्वशः ४० एषगच्छामितंनेतुंद्रोणपर्वतसत्तमम् यस्मिन्वसंत्यौषधयःप्राणिसंजीवनंकराः ४० एतद्वा
 चःसमाकर्ण्यतथेतिनिजगादतम् याहिशीघ्रंनगंनेतुंरक्षामित्वद्भटान्मृतान् ४१ कञ्चुत्वावाक्यमीशस्यजगामद्रो

रा. मे.
८५

णपर्वतम् द्वीपान्सर्वा नतिक्रम्यजगामक्षीरसागरम् ४२ अत्रतुस्वगणैश्चायंरक्षतिस्मशिवोमहान् स्मशा
नंतद्रुणैः स्वीयेर्महाबलपराक्रमैः ४३ हनुमान्द्रोणमासाद्यद्रोणीनांसमहद्गिरिम् लांगूलेतंविधायाशुप्रतस्थे
रणमंडलम् ४४ तंनेतुमुद्यतेविप्रचकंपेसचपर्वतः कंपमानंतुतंदृष्ट्वातत्पलादेवतागणाः ४५ हाहेतिकृ-
त्वाप्रोचुस्तेकिमिदंभवितागिरौ कोह्येनंनीयतेवीरोमहाबलपराक्रमः ४६ एवंकृत्वासुराःसर्वेसंहतादह
शःकपिम् मुंचैनमजितंप्रोच्यजघ्नः शस्त्रास्त्रकोटिभिः ४७ तान्सर्वान्निघ्नतोदृष्ट्वाहनुमान्कुपितोभृश
म् जघानतान्क्षणाक्षीरः शक्रःसर्वासुरान्यथा ४८ केचित्पदाहतास्तत्रकेचित्करविमर्दिताः लांगूलेनहताः
केचिकेचिच्छृंगेणचाहताः ४९ सर्वेतेनाशमापन्नाः क्षणात्कीशेशताडिताः केचिन्निपतिताभूमौरुधिरेण
परिपुताः ५० केचित्कीशभयात्रस्ताजग्मुः शक्रंसुराधिपम् क्षतेनचपरिपुष्टारुधिरक्षतदेहिनः ५१ तान्दृ-
ष्ट्वाभयसंविग्रान् रुधिरेणपरिपुतान् सुरान्जगादविमनाः शक्रःसर्वसुरोत्तमः ५२ कथंयूयंभयत्रस्ताः क-
थंरुधिरविपुताः केनदैत्येननिहताराक्षसेनाधमेनच ५३ सर्वशंसतमेतथ्यंयथाज्ञात्वाव्रजामितम् निहत्य
बद्ध्वाचायामियुष्मात्घातकमुन्मदम् ५४ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यतुराषाहंसुरोत्तमम् जगदुर्दीनयावाचासु-
रासुरनमस्कृतम् ५५ देवाऋचुः इहागत्यनजानीमः कश्चिद्दानररूपधृक् नेतुंद्रोणंसमुद्युक्तो-
लांगूलेस्थाप्यतंगिरिम् ५६ गंतुंकृतमतिस्तावद्वयंसर्वेकसंहिताः युद्धंकृत्वासुसंनद्धाःसर्वशस्त्रास्त्रव

अ.
४४

८५

षिणः ५७ तेन सर्वे वयं युद्धे निर्जिता बलशालिना अनेके निहतास्तत्र भूमौ पेतुः सरोत्तमाः ५८ वयं तु बहुभिः
 पुण्यैर्जीविता इह चागताः शोणितेन ससिक्तांगाक्षतपीडासमन्विताः ५९ एतद्वाक्यं समाकर्ण्य सराणां स
 पुरंदरः आदिदेश सरान् सर्वान् महाबलसमन्वितान् ६० यातं महाद्रोणगिरिं कपिं बहुं महाबलम् बध्वा
 नयत यूयं वै सराणां रणपातकम् ६१ इत्याज्ञप्ता ययुस्ते वै द्रोणं पर्वतसत्तमम् यत्रास्ते बलवान् वीरो हनूमा
 न्कपिसत्तमः ६२ गत्वा ते प्राहरन् सर्वे हनूमन्तं महाबलम् हनूमता ते निहता सुष्टिभिः करताडनैः ६३ पतिता
 स्ते क्षणास्तत्र रुधिरक्षतविग्रहाः अन्ये पलायनपराजग्मुस्ते त्रिदिवेश्वरम् ६४ तच्छ्रुत्वा कुपितः शक्रः स
 र्वानमरसत्तमान् आदिदेश महावीरं वानरेन्द्रं सरोत्तमः ६५ तदा ज्ञायाते तत्रैव यत्र कोशेश्वरो बली ता
 न् सर्वानागतान् दृष्ट्वा जगाद कपिसत्तमः ६६ मायात वीराः समरे संहर्तारं हि मां भटाः प्रेष्यामि युष्मानधु-
 ना संयमिन्याः पुरोति के ६७ इत्युक्त्वा अपि ते सर्वे सन्नद्धाः प्राहरन्कपिम् शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैर्महाबलस
 मन्विताः ६८ केचिच्छूलैः परशुभिः केचित् खड्गैश्च पट्टिशैः मुसलैः शक्तिभिः केचित् क्रोधेन कलुषीकृताः ६९
 स आहतो वीरवरैर्विविधैरायुधैर्बली शिलाभिस्तान् जघानाशु सर्वानमरसत्तमान् ७० केचित् पलाय्य नि
 हता गताः शक्रसमीपकम् तदुक्तं वाक्यमाकर्ण्य भयं प्राप सराधिपः ७१ बृहस्पतिं सराध्यक्षं मन्त्रिणं स्वर्गवा
 सिनाम् पप्रच्छ स विधिर्गत्वा नत्वा सरगुरुं वरम् ७२ इन्द्र उवाच कोसो यो वानरो द्रोणं नेतुं स्वामि

रा. मे
८६

मिन्समागतः येनमेनिहतावीराअमराः शस्त्रधारिणः ७३ शेष उवाच एतच्छ्रुत्वातुतद्वाक्य
मुक्तमांगिरसोमहान् जगादभयसंविशंतुराषाहंकराधिपम् ७४ बृहस्पतिरुवाच योरावणं
महत्संख्येकुंभकर्णमदीहनत् येनतेवैरिणः सर्वेहतास्तस्यैवसेवकाः ७५ येनलंकासत्रिकूटानिर्दग्धापु
च्छवद्भिना अक्षोयोनिहतोयेनहनूमंतमवैहितम् ७६ तेनसर्वेविनिहताद्रोणार्थमयमुद्यमः हयमेधंमहा
राजः करोतिबालिसत्तमः ७७ तस्याश्वंशिवभक्त स्तनूपोवीरमणिर्महान् जहारतत्रसमभूद्रणंकरवि
मोहनम् ७८ शिवेननिहताः संख्येवीरारामस्यभूरिशः तान्वैजीवयितुंद्रोणंनेष्यतेचमहाबलः ७९
नायंवर्षशतैर्ज्योभवताबलसंयुतः तस्मात्प्रसादयकपिंदेहितत्रत्यमौषधंम् ८० इतिश्रीपद्मपु
राणेपातालरवंडेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेद्रोण गिरौदेवानांपराजयोनामचतुश्चत्वारिंशोऽध्या
यः ४४ शेष उवाच गुरुभाषितमाकर्ण्यवृषपर्वरिपुः स्वराट् ज्ञात्वा रामस्यकार्यार्थमाग-
तंपवनात्मजम् १ भयंतत्याजमनसिवानरात्समुपस्थितम् जहर्षचित्तेचमृशंवाचस्पतिमुवाचह २
इंद्र उवाच कथंकार्यंकराधारोद्रोणोयंनेष्यतेयदि देवानांजीवनंभूयः कथंस्यादितिमेवद ३ इदा
नींपवनोद्भूतंप्रसादययथातथम् रामः प्रीतिंपरांयातिदेवानांचकरवंभवेत् ४ देवाधिपस्यवचनंश्रुत्वावा
चस्पतिस्तदा शक्रंतुपुरतः कृत्वा सर्वदेवैःपरिवृतम् ५ जगामतत्रयत्रास्तेहनूमान्निर्भयः कपिः गर्जति

अ.
४४

८६

प्रसभंजित्वा सरान्सर्वान्सुखवासनः ६ तेगत्वासन्निधौ तस्य बृहस्पतिपुरोगमाः पेतुस्ते चरणौ नत्वासमी
 रतनुजस्य हि ७ बृहस्पतिश्च तं वीरं जगाद प्रेरितो मुनिः सराधीशेन लोकस्य गुरुणा वदतां वरः ८ बृह-
 स्पतिरुवाच अजानद्भिः कृतं कर्म देवैस्तव पराक्रमम् श्रीरामचरणस्य त्वं सेवकोसि महामते ९ किमर्थं
 मयमारंभः कथमत्र समागतः तत्करिष्यामहे सर्वे सन्नतास्तव भाषितम् १० रोषं त्यक्त्वा कृपां कृत्वा देवाधीशं
 विलोकय पवनात्मज देत्यानां भयं करवपुर्दधत् ११ शेष उवाच इत्थं भाषितमाकर्ण्य देवानां
 सद्गुरोर्वचः उवाच देवान्सकला गुरुं चैव महायशाः राज्ञो वीरमणोः संरब्धे हताः शर्वेण भूरिशः भटास्तान् चैव जीव-
 यितुं द्रोणं नेष्यामि पर्वतम् १२ तं ये निवारयिष्यन्ति स्ववीर्यबलदर्पिताः तान् नेष्यामि क्षणादेव यमस्य सदनं प्रति
 १३ तस्माद्ददत मे यूयं द्रोणं वाथ तदौषधम् येन संजीवयिष्यामि मृतान् वीरान् रणांगणे १४ शेष उवाच
 इति वाक्यं समाकर्ण्य वायुसूनोर्महात्मनः ते सर्वे प्रणतिं गत्वा ददुः संजीवनौषधम् १५ ते प्रहृष्टा भयं त्यक्त्वा स-
 राः स्वर्गौकसः स्वयम् ययुः सरपतिं कृत्वा पुरः सौरव्य समन्विताः १६ हनूमान् भेषजं तत्तु समादाय गतो रणम्
 स्तुतः सर्वैः सरगणैर्महाकर्मसमुत्सुकैः १७ तमागतं हनूमानं वीक्ष्य सर्वे पिवैरिणः साधुसाधु प्रशंसन्त अद्भुतं
 मे निरेकपिम् १८ कपिः समागत्य महासुदायुतः पुरो भटं पुष्कलमागतां तकम् शिवेन संरक्षितमुग्रमण्डलेश्वरीराम-
 चित्तं त्वरितं जगाम ह २० समतिंच समाहूय मंत्रिणं महतां मतम् उवाच जीवयाम्यद्य सर्वान् वीरान् रणांगणे स्थि-

तान् २१ एवमुक्ताभेषजंचतत्पुष्कलमहोरसि शिरःकायेनसंधायजगादवचनंशुभम् २२ यद्यहंमनसावा
चाकर्मणाराधयंप्रति जानामितर्हि एतेनभेषजेनाशुजीवतु २३ इतिवाक्यंवक्तियावत्तावत्पुष्कलउत्थितः
रणांगणोदशनरोषाहंतान्वीरशिरोमणिः २४ द्रुगतोवीरभद्रोसौमांसंमूर्छरणांगणे सद्योहंपातयाम्येनंका
स्तिमेधनुरुत्तमम् २५ इतिसंभाषमाणंतं प्राहवीरंकपीश्वरः धन्योसिवीरयद्भूयोवदस्येवंरणांगणे २६ त्वंह
तोवीरभद्रेणरघुनाथप्रसादतः पुनःसंजीवितोस्येहिशत्रुघ्नंयाममूर्छितम् २७ इत्युक्ताप्रययौतत्रसंग्रामवर
मूर्धनि श्वसन्नास्तेसशत्रुघ्नः शिवबाणप्रपीडितः २८ तत्रगत्वासमीपंतुशत्रुघ्नस्यमहात्मनः निधायभेषजं
तस्यवक्षसिश्वासमागते २९ उवाचहनुमास्तंवैजीवशत्रुघ्नसत्तम मूर्छितोसिरणेकस्मान्महाबलपराक्रम
३० यद्यहंब्रह्मचर्यंचजन्मपर्यंतमुद्यतः पालयामितदावीरःशत्रुघ्नोजीवतुक्षणात् ३१ उक्तमात्रेणतेनेत्थंजी
वितःक्षणमात्रतः कशिवःकशिवोयातोविहायरणमंडलम् ३२ अनेकेनिहताःसंख्येश्रीरुद्रेणपिनाकिना
तेसर्वेजीवितास्तेनकपींद्रेणमहात्मना ३३ तदासर्वेसंसन्नद्वारोषपूरितमानसाः स्वेस्वेरथेस्थिताःशत्रून्प्रय
युःक्षतविग्रहाः ३४ पुष्कलोवीरभद्रंतुचंडंचैवकपिध्वजः नंदिनंहनुमान्वीरोशत्रुघ्नः संगरेशिवम् ३५ धनुर्वि
स्फारयंतंतंशत्रुघ्नंबलिनांवरम् संग्रामेशिवमाहूयतिष्ठंतंप्रययौनृपः ३६ राजावीरमणिवीरोशत्रुघ्नःसमरेव
ली अन्योन्यंचक्रतुर्युद्धंमुनिविस्मयकारकम् ३७ राजावीरमणिर्नागान्रथानश्वान्शताधिकान् शत्रुघ्न-

स्यनरेंद्रस्यतिलशश्चाकरोद्भिज ३८ तदाप्रकुपितोत्यंतं शत्रुघ्नोरणमंडले आग्नेयास्त्रं मुमोचास्मै दग्धं सैन्यं
 समन्वितम् ३९ दाहकं तन्महद्दृष्ट्वा महारुद्रं शत्रुमोचितम् अत्यंतं कुपितो राजा वारुणास्त्रं समाददे ४० वारुणा
 स्त्रेण शीतार्ते वीक्ष्य रामानुजो बली वायव्यास्त्रं मुमोचास्मै तेन वायुर्महान भूत् ४१ वायुना संहता मेघायुस्ते
 सर्वतो दिशम् इतस्ततो गताः सर्वे सैन्यं तत्सखितं बभौ ४२ सैन्ये पवनपीडां ते नृपो वीरमणिर्महान् पर्वतास्त्रं
 ससन्नद्वोजग्राहचशरासने ४३ पर्वतैर्वेचितो वायुर्नृपेण सर्वसंगरे तद्दीक्ष्य रामावरजो वज्रास्त्रं तु समाददे
 ४४ वज्रास्त्रेण हताः सर्वे नगास्तिलशः कृताः चूर्णतां प्रापुरे तस्मिन् रणे शूरविराजिते ४५ वज्रास्त्रेण विही
 णां गीर्वाणाः शोणितशोभिनाः बभूवुः समरप्रांते तच्चित्रं समभूदणे ४६ तदा प्रकुपितो त्यंतं राजा वीरमणिर्महा
 न् ब्रह्मास्त्रं चापआधत्त वैरिदाहकमद्भुतम् ४७ ब्रह्मास्त्रे चापआधत्त सस्मार समनोहरम् शरंतद्योगिनीदत्तं
 सर्ववैरिविमोहनम् ४८ ब्रह्मास्त्रं तत्करात् प्रष्टुमागतं वैरिणं प्रति तावच्छत्रुघ्ननाम्ना तु तन्मुक्तं मोहनास्त्रकम्
 ४९ मोहनास्त्रेण तद्बाह्यां द्विधा छिन्नं क्षणादिह लघोराज्ञो हृदि क्षिप्रं मूर्च्छामप्रापयन् नृपम् ५० ते बाणाः शतशो
 मुक्ताः शत्रुघ्नेन महीभृता सर्वेऽपि मूर्च्छिता वीरा गणारुद्रस्य ये पुनः ५१ शिवं विनारणे मूढानराः पेतुर्महीतले त
 दाशिवः प्रकुपितो रथेतिष्ठन् यौनृपम् ५२ शिवेन सह सायौहुं समायातो रणांगणे शत्रुघ्नः सज्जमत्युग्रधनुः
 कृत्वा व्ययुह्यत ५३ तयोः समभवद्युद्धं घोरं वैरिविदारणम् शस्त्रास्त्रैर्बहुधा मुक्तैरादीपितदिगंतरम् ५४ अ

रा. मे.
८८

स्त्रप्रत्यस्त्रसंघातेस्ताडनप्रतिताडनैः देवानामपिदैत्यानांनैतादृशमंडलम् ५५ तदाव्याकुलितोत्पंतंशत्रुघ्नः
शिवसंगरे सस्मारस्वामिनंतत्रपावनेरुपदेशतः ५६ हानाथभ्रातरत्युग्रः शिवः प्राणापहारकम् करोतिधनु
रुद्यम्यत्रायस्वरणमंडले ५७ अनैकदुःखपाथोधिंतीर्णारामतवारत्यया मामप्युद्धरदुःखस्थंरामरामकृपानि
धे ५८ इत्थंवक्तियदातत्रवीक्षितोरणमंडले नीलोत्पलदलश्यामोरामोराजीवलोचनः ५९ मृगशृंगंकटौध-
त्वादीक्षितंवपुरुद्वहन् तंदृष्ट्वाविस्मयंप्रापशत्रुघ्नः समरांगणे ६० इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेष
वात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेश्रीरामदर्शनं नामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ४५ शेषउवाच आगतं
वीक्ष्यश्रीरामंशत्रुघ्नः प्रणतार्तिहम् भ्रातरंसकलादुःखान्मुक्तोभूद्विजसत्तम १ हनूमान्वीक्ष्यविभ्रांतोराम
स्यचरणौमुदा ववंदेभक्तैरक्षार्थमागतंनिजगादच २ स्वामिंस्तवैतद्युक्तंतुस्वभक्तपरिपालनम् यत्संग्रामेजि
तंसर्वपाशबद्धंमुमोचयत् ३ वयंत्विदानींधन्यावैयद्रक्ष्यामोभवत्सदे जेष्यामोरीन्द्रक्षणादेवत्वत्कृपातोरघूद्व
ह ४ शेषउवाच स्थाणुस्तदागतंरामंयोगिनांध्यानगोचरम् पतित्वापादयोर्विप्रजगादप्रणताभ
यम् ५ एकस्त्वंपुरुषः साक्षात्प्रकृतेः परईयते यस्त्वंस्वकलयाविश्वंसृजस्यवसिहंसिच ६ अरूपस्त्वमशेषस्य
जगतः कारणंपरम् एकएवत्रिधारूपं गृणहासिकुहकान्वितः ७ सृष्टौविधातृरूपेणपालनेस्वयमासच प्रल
येजगतः साक्षादहंशर्वारव्यतांगतः ८ तवयत्परमेशस्यहयमेधक्रतुक्रिया ब्रह्महत्यापनोदायतद्विडंबनम्

अ.
४५

८८

दुतम् १ यस्यादशौचममलंगंगारस्यंशिरसोत्तरा वहामिपापशांत्यर्थं तस्य तेपातकंकुतः १० मया बद्धपकाराय
 कृतं कर्म तव स्फुटम् क्षम्यतां तत्कृपालो हि भवतोऽप्यविधायकम् ११ किंकरोमिमया सत्यपालनार्थमिदं कृतम्
 राजन्प्रभावाद्भवतो भक्त रक्षार्थमागतः १२ असौ पुरा उज्जयिन्यां महाकालनिकेतने स्नात्वा कं पातसरसितपस्ते
 ये महादुतम् १३ ततः प्रसन्नो जातो हं जगादं भूमिपं प्रति याचस्वेति महाराज स याचैराज्यमदुतम् १४ मया प्रो-
 क्तं देवपुरे तव राज्यं भविष्यति यावद्रामहयः पुर्यामागमिष्यति याज्ञिकः १५ तावत्प्रभृत्य हं स्यास्ये तव रक्षार्थमु-
 द्यतः एतद्दत्तवरो राम किंकरोमि स्वसत्यतः १६ घणितोऽस्म्यधुनाराजा स पुत्रपशुबांधवः हयं समर्प्य भवते से-
 वां वै विदधास्यति १७ शेष उवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य महेशस्वरघूत्तमः उवाच धीरया वाचा कृ-
 पया पूर्णलोचनः १८ राम उवाच देवानामयमेवास्ति धर्मो भक्तस्य पालनम् त्वया साधु कृतं कर्म
 यद्भक्तो रक्षितो धुना १९ ममासि हृदये शर्व भवतो हृदये त्वहम् आवयोरंतरं नास्ति मूढाः पश्यन्ति दुर्धियः २०
 ये भेदं विदधंत्यद्वा आवयोरेक रूपयोः कुंभीपाकेषु पच्यन्ते नराः कल्पसहस्रकम् २१ ये त्वद्भक्तास्त एवा सन् मद्भ-
 क्ता धर्मसंयुताः मद्भक्ता अतिभूयस्या भक्त्या तव नतिंकराः २२ शेष उवाच इत्थं भाषितमाकर्-
 ण्य शर्वो वीरमणिं नृपम् मूर्छितं जीवयामास करस्पर्शादिना प्रभुः २३ अन्यानपि स्तूतानस्य मूर्छितान् शरपी-
 डितान् जीवयामास समृद्धः समर्थः प्रभुरीश्वरः २४ सज्जं विधाय तं भूपं श्रीरामपदयोर्नतिम् कारयामास भू-

रा. मे.
८९

तेशः पुत्रपौत्रैः परित्तम् २५ धन्यो राजा वीरमणिर्यो ददर्श रघूत्तमं योगिभिर्योगनिष्ठाभिर्दुःप्रापमयुतायुतैः
तेन त्वारघुनाथं तं कृतार्थं कृतविग्रहाः ब्रह्मादिभिः पूज्यतमा अभूवन् दिजसत्तम २७ शत्रुघ्नहनुमद्भ्यांच पु
ष्पलादिभिरुद्भूतैः परित्तं समादाय ददौ राजा हयोत्तमम् २८ राज्येन सहितं सर्वं सपुत्रसहबांधव शर्वेण
प्रेरितः प्रादाद्भूपो वीरमणिस्ततः २९ ततो रामानुजैः सर्वैर्वैरिभिर्निजसेवकैः शत्रुघ्नादिभिरत्यंतमुत्सुकैश्च वि
शेषतः ३० रथे मणिमये तिष्ठन् बभूव सतिरोहितः अंतर्हिते रामभद्रे सर्वे प्रापुः स्वविस्मयम् ३१ माजानीहि म
नुष्यंतं रामं लोकैकवंदितम् जले स्थले च सर्वत्र वर्तते संस्थितः सदा ३२ ततो वीराः परं हृष्टा अन्योन्यं परिरेभि
रे तूर्यमंगलवादित्रैः समहानुत्सवो भवत् ३३ ततो मुक्तो हयः सर्वैर्वैरिः शस्त्रास्त्रकोविदैः सर्वैरनुगतः प्रीतै
र्विस्मयेन समन्वितैः ३४ शर्वः सत्यप्रतिज्ञश्च तमनुज्ञाय सेवकम् श्रीरामं शरणं प्रोच्य याहिलो कैकदुर्लभ
म् ३५ स्वयमंतर्हितस्तत्र प्रलयोत्पत्तिकारकः कैलासमगमच्छर्वः सेवकैः परिशोभितः ३६ भूपो वीरमणि
ध्यायन् श्रीरामचरणौ दिज शत्रुघ्ने नययौ साकं बलिना बलसंयुतः ३७ एतद्रामस्य चरितं येशृण्वन्ति नरो
त्तमाः तेषां संसारजुं दुःखं न भविष्यति कर्हिचित् ३८ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवात्स्या
यनसंवादे रामाश्वमेधे हयप्रस्थानं नाम षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ४६ शेष उवाच हयोगतो हेम
कूटं भारतांते ततो दिज अनेकभटसाहस्रैरक्षितो बद्धचामरः १ यो वै विस्तरतो दैर्घ्याद्योजनानां समंत

अ.
४६

८९

तः अयुतेन सशृंगेश्वराजतैः कांचनादिभिः २ तत्रोद्यानं महत् श्रेष्ठं पादपैः परिशोभितम् शालैस्तालैस्तमालैश्च
कर्णिकारैः समंततः ३ हिंतालैर्नागपुन्नागैः कोविदारैः सविल्वकैः चंपकैर्बकुलैर्मैथैर्मदनैः कुटजादिभिः ४
जातिकाभिर्युधिकाभिर्नवमल्लिकया तथा आम्रैर्मधवद्राक्षाभिर्दाडिमैः शोभितं वनम् ५ अनेकपक्षिसंधुष्टं
मरैर्निनदीकृतम् मयूरकेकारचितं सर्वतुल्यस्वदं हयः ६ प्रविवेश सशत्रुघ्नो मनोवेगसमन्वितः स्वर्णपत्रं विशालं
स्वेभाले बिभ्रन्मनोहरम् ७ गच्छतस्तस्य वाहस्य हयमेधक्रतोस्तथा अकस्मादेव चित्रं यत्तच्छृणुष्व द्विजो
त्तम ८ गात्रस्तंभो भवत्तस्य न च चालपथि स्थितः हेमकूट इवाचाल्यो बभूव हयसत्तमः ९ तदा तदक्षकाः स
र्वे कशाघातान्विते निरे तदा हतेऽपि न ययौ स्तब्धगात्रो हयोत्तमः १० शत्रुघ्नं सविधेगत्वा चुक्रुशुर्वाहरक्षकाः
स्वामिन्वयं न जानीमो किमभूद्दयसत्तमे ११ गच्छतो वाहवर्यस्य मनोवेगस्य भूतले आकस्मिको भवत्तस्य गा
त्रस्तंभो महामते १२ कशाभिस्ताडितोऽस्माभिः परंतत्र न चाचलन् एवं विचार्य यत्कर्म तत्कुरुष्व नृपोत्तम १३ त
दा विस्मयमापन्नो भूपतिः सहसैनिकैः जगाम सहितः सर्वैर्हयस्य सहस्रोतिकैः १४ पुष्कलो बाहुना धृत्वा चरणौ
तस्य भूतलात् उत्सादयामास तदा परं नोच्चालितस्ततः १५ बलेन बलिना क्रांतो नाकं पतहयस्तदा हनुमान् स्तं
समुद्धर्तुं मतिं चक्रे महामनाः १६ लांगूलेन समावेष्ट्य बलेन बलिनां वरः आचकर्ष बलाद्वाहं न च चाल तथा
पिसः १७ तदोवाच कपिश्रेष्ठो हनुमान् विस्मयान्वितः शत्रुघ्नं बलिनां श्रेष्ठं वीराणां परिशृण्वताम् १८ मया द्रो

रा. मे.
९०

णोलागुलेनलीलयोत्पादितोधुना परमत्रमहाश्चर्यकंपतेनहयोल्यकः १९ दिष्टमत्रनिदानंहिवीरैर्बलिभि
रुद्धतैः आकृष्टोपिनचस्थानाच्चचालतिलमात्रतः २० कपिभाषितमाकर्ण्यशत्रुघ्नोविस्मयान्वितः सुम
तिमंत्रिणांश्रेष्ठमुवाचवदतांवरः २१ शत्रुघ्नउवाच मन्त्रिन्किमभवद्वाहेस्तंभनंवपुषोनघ
कोत्रोपायोविधेयः स्याद्येनवाहगतिर्भवेत् २२ सुमतिरुवाच स्वामिन्किमभवद्वाहेस्तंभनंवपु
षोनघ देशोद्भवमहंजानेप्रत्यक्षंनोपरोक्षजम् २३ शेषउवाच इतिवाक्यंसमाकर्ण्यसुमतेर्धर्म
कोविदः अन्वेषयामासमुनिंसेवकैः सहशोभनम् २४ तेसर्वेसर्वतोगत्वासुनिंधर्मविदंभटाः आलोकयतस
र्वत्रनचापश्यन्मुनीश्वरम् २५ एकरुत्वत्तुचरस्तत्रगतोयोजनमात्रतः पूर्वस्यांदिशमुद्युक्तः पश्यतिस्मम
हाश्रमम् २६ यत्रनिर्वैरिणाः सर्वेपशवोजनतास्तथा गंगास्नानहताशेषकिल्बिषाः सुमनोहराः २७ यत्र
केचित्तपश्चेष्टं कुर्वन्तिस्मद्गुताशनैः धूमैरधोमुखाः पत्रैर्वायुभिस्वोदरंभराः २८ यत्राग्निहोत्रजोधूमः पवित्रय
तिवैसदा अनेकमुनिसंसृष्टोमुक्तिर्यत्रद्विजोत्तम २९ तमाश्रमंमुनेर्ज्ञात्वाशौनकस्यमनोहरम् न्यवेदयन्
पायासौविस्मयाविष्टचेतसे ३० तच्छ्रुत्वाहर्षितोत्यंतंशत्रुघ्नः सहसेवकैः हनुमत्पुष्कलाद्यैश्चसंयुतोगात्तदाश्र
मम् ३१ तत्रवीक्ष्यमुनिश्रेष्ठंसम्यक्कृतहुताशनम् प्रणम्यदंडवत्तस्यचरणौप्रपतत्यसौ ३२ तमागतंनृपंज्ञा
त्वाशत्रुघ्नं बलिनांवरम् अर्घ्यपाद्यादिकंचक्रेप्रीतस्तद्दर्शनादभूत् ३३ सुखोपविष्टंविश्रांतंनृपंप्राहमुनीश्व

अ.
४७

९०

रः किमर्थमर्तनंदेवमहस्यर्तनंतव ३४ त्वादृशाः पृथिवीं सर्वानृपावेन भ्रमंति चेत् तदा दुष्टजनाः साधून् बाधं
 ते विगतज्वरान् ३५ कथयस्व महीपाल शत्रुघ्नबलिनां वर सर्वशुभावहं भूयात्तव पर्यटनादिकम् ३६
 शेष उवाच इत्युक्तवन्तं भूदेवं प्रत्युवाच महीश्वरः गद्गदस्वरया वाण्या हर्षितस्वीयविग्रहः ३७
 शत्रुघ्न उवाच अकस्मादभवच्चित्रं रामाश्वस्य मनोगतेः नातिदूरे त्वदावासात्तच्छृणुष्विदां वर ३८
 उद्याने तव शोभा द्येय दृष्टातो ह योगतः तस्यां ते तस्य बाहस्य गात्रं स्तंभो भवत्क्षणात् ३९ तदा मे बलिनां वीराः
 पुष्कलाद्या मदोत्कटाः बलादा च कृषुर्वाहं न च चालतथाप्यसौ ४० अस्मिन् न पारदुःखाब्धौ मग्नानां त्वं तरिस्मृ
 तः देवा दृष्टः सुभागेन कथयस्व निदानकम् ४१ शेष उवाच एवं पृष्टो मुनिवरः क्षणं दध्यौ महा
 मतिः तत्कारणं संप्रयुक्तो विचारणापरो भवत् ४२ क्षणात्तज्ज्ञानकं प्राप्य विस्मयो फुल्ललोचनः जगाद सम
 हीपालं दुःखितं शंसयान्वितम् ४३ शौनक उवाच शृणुराज न्यवक्ष्यामि ह्यस्तं भस्य कारणम्
 यच्छ्रुत्वा मुच्यते दुःखादतिचित्रकथानकम् ४४ गौडदेशे महारण्ये कावेरी तीरभूषिते वाडवः सात्विको ना
 म्ना च चारपरमंतपः ४५ एकाहं पयसः प्राशीदिनैकं वायुमक्षकः दिनैकं तु निराहार एवं त्रिदिनमुन्नयत् ४६
 एवं व्रते प्रवृत्तस्य कालः सर्वक्षयंकरः जग्राह स्वस्य दंष्ट्रायां मृतिं प्राप महाव्रती ४७ विमाने सर्वशोभा द्ये सर्व
 रत्नविभूषिते अप्सरोभिः सह क्रीडन् ययौ मेरोः शिरवास्थितम् ४८ जंबूनाम महावृक्षस्तत्र सेव्यर सो भवत्

रा. मे.
९१

नदीजांबवतीसंज्ञास्वर्णद्रवसमन्विता ४९ तस्यामुनयइच्छाभिः क्रीडन्तेकुतुकान्विताः अनेकतपसापुण्यस
र्वसौख्यसमन्विताः ५० तत्रासौस्वेच्छयाक्रीडन्तपसरोभिर्मुदान्वितः प्रतीपमाचरन्तेषां स्वाभिमानमदोर्जितः
५१ ततः शप्तः समुनिभीराक्षसोभवदुर्मुखः ततोतिदुःखितः प्राहमुनीन्विद्यातपोधनान् ५२ अनुगृह्यंतुमां
सर्वेविप्रायूयंकपालवः तदातैरनुगृहीतोयदारामहयंभवान् ५३ स्तंभयिष्यतिवेगेनततोरामकथाश्रुतिः
पश्चान्मुक्तिर्भवित्रीतेशापादस्मात्सुदारुणात् ५४ सप्रोक्तोमुनिभिर्देवैराक्षसत्त्वमितः प्रभो स्तंभयामासरा
माश्वंयाचयन्नामकीर्तनं ५५ इतिश्रीपद्मपुराणेपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेशाप
कीर्तनं नाम सप्तचत्वारिंशतितमोऽध्यायः ४७ शेषउवाच इतिप्रोक्तंतुमुनीनासंश्रुत्यपरवीरहा
विस्मयंप्रापपरमं हृदिशौनकमब्रवीत् १ शत्रुघ्नउवाच कर्मणोगहनावार्ताययासात्विकना
मधृक् दिवंप्राप्तोपिमहताकर्मणाराक्षसःकृतः २ स्वामिन्वदमहर्षेत्वंकर्मणांचगतिर्यथा येनकर्मविपाकेन
यादृशंनरकंव्रजेत् ३ शौनकउवाच धन्योसिराघवश्चेष्टयत्तेमतिरियंशुभा जानन्नपिहितार्था
यलोकानांत्वंब्रवीषिभो ४ कथयामिविचित्राणांकर्मणांविविधागतीः ताः शृणुष्वमहाराजयच्छ्रुत्वामोक्ष
माप्नुयात् ५ परवित्तंपरापत्यंकलत्रंहरतेचयः तस्यपातंतुतामिस्त्रेकुर्वीतियमकिंकराः ६ पापभोगेनसं
मुक्तस्ततोयोनिंतुसौकरीम् तत्रभक्तकामहादुःखंमानुषत्वंगमिष्यति ७ रोगान्वितस्तत्रदुःखंदुर्यशोज्ञा-

अ.
४७

९१

पकंस्वकम् भूतद्रोहंविधायैवकेवलंस्वकुटुंबकं पुष्पातिपापनिरतःसौधतामिस्त्रकेपतेत् ये पुमांसोहिजं
 नांवधंकुर्वन्तिवैमृषा ९ तेरौरवेनिपात्यन्तेरुरुभिः स्वाद्यतेयतः यःस्वोदरार्थेभूतानांवधमाचरतिस्फुटम् १०
 महारौरवसंज्ञेतुपात्यतेसयमाज्ञया योवैनिजंतुजनकंब्राह्मणंद्वेष्टिपापकृत् ११ कालसूत्रेमहादुष्टेयोजनायु
 तविस्तृते यावन्तिपशूरोमाणिगवां द्वेषं करोति यः १२ तावद्वर्षसहस्राणिपच्यतेयमकिंकरैः योभूमौभूपति
 भूत्वादंडायोग्यंतुदंडयेत् १३ करोतिब्राह्मणस्यापिदेहदंडं विलोलुपः ससूकरमुखेदुष्टैः पीड्यतेयमकिंकरैः
 १४ दुष्टासूयोनिषुततो जायतेपापमुक्तये ब्राह्मणानांगवांयेतुद्रव्यं वित्तंतथात्यकम् १५ वृत्तिंवागृणहतेमो
 हालुपंतिस्वबलान्नराः तेपरेत्यांधकूपेचपतंत्येवभयार्दिताः १६ योनास्वयमुपाहृत्यमधुरंचान्तिलोलुपः
 नदेवायनसहृदेददातिरसनापरः १७ सपतत्येवनरकेकृमिभोजनसंज्ञिते अनापदिनरोयस्तहिरण्यादिव्य
 पाहरेत् १८ ब्रह्मस्वंवामहादुष्टे संदंशेनरकेपतेत् यःस्वदेहंपुष्पातिनान्यंजानातिमूढधीः १९ सपात्यतेतै
 लतप्तेकुंभीपाकेतिदारुणे योवागम्यांस्त्रियंमोहाद्योषिद्वावाच्चकामयेत् २० तंतथाकिंकराःसूर्यापरिरंभं
 चकुर्वन्ते येबलाद्देहमर्यादालुपंतिस्वबलोद्यताः २१ तेवैतरण्यांपतितामांसशोणितभक्षकाः वृषलींयःस्त्रि
 यंकृत्वातयागार्हस्थ्यमाचरेत् २२ पूयोदेनिपतत्येवमहादुःखसमन्वितः येदंभमाश्रयन्तेवैधूर्तालोकस्यवं
 चने २३ वैशसेनरकेसूदाःपतंतियमताडिताः सवर्णायांस्त्रियांमूढारेतःस्वंपातयन्तिच २४ रेतःकुल्या

रा. मे.
९२

सूते पापरेतः पानेषु तसराः ये चौरा वद्विदा दुष्टा गरा दाग्राम लुपकाः २५ सारमेया दने ते वै पात्यंते पातकान्विताः कू-
टसाक्ष्यं वदत्यद्वा पुरुषः पापसंभृतः २६ पारकीयं तु द्रव्यं यो हरति प्रसभं बली सो वीचिरन के पापी अवाग्वचः प
तत्यधः २७ तत्र दुःखं महद्भुक्ता पापिष्ठा यो निमाव्रजेत् यो नरो रसना स्वादात्सरां पिबति मूढधीः २८ तं पापयंति
लोहस्य रसं धर्मस्य किंकराः योगुरुन वमन्येत स्वविद्याचारदीपितान् २९ समृतः पात्यते क्षारकर्दमे धो मुखः पु
मान् विश्वासघातं कुर्वति येन राधर्मनिःकृताः ३० शूलप्रोते च नरके पात्यंते बहुयातनाः पिशुना येन रान्सर्वान्
हृजयंति वाक्यतः ३१ तदं दं शूके पतिता दं दं शूकक्षतांगकाः एव राजन् न के वै नरकाः पापकारिणाम् ३२ पापं-
कृत्वा प्रयात्येते पीडां यांति सदारुणाम् येन श्रुताराम कथानरैर्नापकृतिः कृता ३३ तेषां सर्वाणि दुःखानि भवन्ति
नरकांतरे अत्र यस्य सरवं भूयात्तस्य स्वर्ग इतीर्यते ये दुःखिनो रोगयुतानरकस्थामहीपते ३४ शोष उवा
च एतच्छ्रुत्वा महीपालः कंपमानः क्षणे क्षणे पप्रच्छ भूयस्तं विप्रं सर्वसंशयनुत्तये ३५ तानि पापस्य चि
द्भानि कथयस्व महामुने केन पातकचिद्वेन भूलो कउपजायते ३६ इति श्रुत्वा तु तद्वाक्यं मुनेः प्रोवाच भूमिपम्
शृणु राजन् प्रवक्ष्यामि चिन्हानि पापकारिणाम् ३७ शौनक उवाच सरापः श्यामदंतश्च नरकांते प्रजा
यते ३८ अभक्षभक्षकारी च जायते गुल्मिकोदरः उदक्या वीक्षितं भुक्ता जायते कृमिलोदरः ३९ श्वमार्जारादि
संस्पृष्टं भुक्त्वा दुर्गंधिमान् भवेत् अनिवेद्य सरादिभ्यो भंजानो जायते नरः ४० उदरे रोगवान् दुःखी महारोग

अ.
४८

९२

प्रपीडितः परान्नभक्तिकरणादजीर्णमभिजायते ४१ मंदोदराग्निर्भवतिद्रव्येपानेकदन्नदः विषदश्छुर्दरोगीस्या
 न्मार्गहापादरोगवान् ४२ पिशूनो नरकस्यांते जायतेश्वासकासवान् ४३ धूर्तोपस्माररोगीस्यात्शूलोचपरता
 पनः दावाग्निदापकश्चैवरक्तातिसारवान्भवेत् ४४ स्फुरालयेजलेवापिशकृतक्षेपं करोति यः गुदरोगो भवेत्त
 स्य पापरूपः सुदारुणः ४५ गर्भपातनजारोगाक्षयमेहजलोदराः प्रतिमाभंगकारीचअप्रतिष्ठश्च जायते
 ४६ दुष्टवादी रवंडितः स्यात्खल्व्वाटः परनिंदकः सभायां पक्षपाती च जायते पक्षघातकः ४७ परोक्तहासक
 त्काणः कुनरवीपरहेमहत् उदंबरीत्याग्रचौरीकांस्यहसुंडरीकिकः ४८ पुत्रहारीचपुरुषो जायते पिंगमूर्धजः
 शिष्यहारीचपुरुषो जायतेशीर्षरोगवान् ४९ घृतचौरस्तपुरुषो जायते नेत्ररोगवान् लोहहारीचपुरुषो बर्बरां
 गः प्रजायते ५० चर्महारीचपुरुषो जायते मेदसाहतः मधुचौरस्तपुरुषो जायते वस्तिगंधवान् ५१ तैलचौर्येण
 भवति नरः कंधाडुपीडितः आमोन्नहरणाच्चैव दंतहीनः प्रजायते ५२ पक्षान्नहरणेचैव जिह्वारोगयुतो भवे
 त् मातृगामीचपुरुषो जायते लिंगवर्जितः ५३ गुरुजायाभिगमनात् मूत्रकृच्छ्रः प्रजायते स्वसूतागमनेचैवरक्त
 कुष्ठं प्रजायते भ्रातृभार्याभिगमने गुल्मकुष्ठं प्रजायते ५४ स्वामि गम्यादिगमने जायते गंडमंडलम् विश्वस्त
 भार्यागमने गजचर्म प्रजायते ५५ पितृष्वस्त्रभिगमने दक्षिणांगे व्रणं भवेत् मातुलान्यास्तगमने वामांगे व्रण
 वान्भवेत् ५६ पितृव्यपत्नीगमने कटौ कुष्ठं प्रजायते मित्रभार्याभिगमने मृतभार्या प्रजायते ५७ स्वगोत्रस्त्री

रा. मे
९३

प्रसंगेन जायते च भगंदरः तपस्विनि प्रसंगेन प्रमेहो जायते नरे ५८ श्रौत्रियस्त्री प्रसंगेन जायते नासिकाव्रणी
दीक्षितस्त्री प्रसंगेन जायते दुष्टरक्तसृक् ५९ स्वजाति जायागमने जायते हृदयव्रणी जाल्युन्नतस्त्रीगमने जाय
ते मस्तकव्रणी ६० पशुयो नौ च गमनात् मूत्रघातः प्रजायते एते दोषानराणां स्युर्नरकांतेन संशयः ६१ स्त्रीणाम
पि भवंत्येते तत्तत्पुरुषसंगमात् एवं राजन् हि चिन्हानि कीर्तितानि कृपापिनाम् ६२ दानपुण्यप्रसंगेन तीर्थादि
क्रियया तथा रामस्य चरितं श्रुत्वा तपसा वाक्षयं व्रजेत् ६३ सर्वेषामेव पापानां हरि कीर्तिधुनिर्नृणाम् क्षाल
येत्पापिनां पंकनात्र कार्या विचारणा ६४ यो नावमन्येत हरिं तस्य यागविधिश्चिता तीर्थान्यपि सुपुण्याणि पावि
तुं न क्षमाणि तम् ६५ हसते कीर्त्यमानं यश्चरि चं ज्ञानदुर्बलः न तस्य नरकान्मुक्तिः कल्पान्ते च भविष्यति ६६ या
हिराजन्वि मोक्षार्थं हयस्थानुचरैः सह श्रावय श्रीशचरितं यतो वाह गतिर्भवेत् ६७ शेष उवाच इति
श्रुत्वा प्रहृष्टो भूच्छत्रुघ्नः परवीरहा प्रणम्य तं परिक्रम्य ययौ सेवकसंयुतः ६८ तत्र गत्वा सहनुमान हयवर्यस्य पा
श्वतः उवाच रामचरितं महादुर्गतिनाशकम् ६९ या हि देव विमानं स्वं रामकीर्तनपुण्यतः स्वैरंचरद्युलोके त्वं मु
क्तो भव कुयो नितः ७० इति वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नो यावदास्थितः तावद्दर्शविमलं विमानं दैविकं वरम् ७१
स उवाच विमुक्तो हं रामकीर्तनसंश्रुतेः यामि स्वं भवनं राजन् आज्ञापय महामते ७२ इत्युक्त्वा प्रययौ देवो विमा
ने स्वेपरिस्थितः तदा विस्मयमापुस्ते शत्रुघ्नेन सहानुगाः ७३ ततो वाहो विनिर्मुक्तो गात्रस्तंभाच्च भूतलात्

अ.
४८

९३

ययौतद्विपिनं सर्वभ्रमन्यक्षिसमाकुलं ७४ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमे
 धे हयनिर्मुक्तो नामाष्टचत्वारिंशतितमोऽध्यायः ४८ शेषउवाच मासाः सप्ताभवंस्तस्य हयवर्षस्य हे
 लया चरतो भारतं वर्षमनेकनृपपूरितम् १ संपूजितो भूपवरैः परीत्य वरभारतम् परिवृत्तो वीरवरैः शत्रुघ्नादिभि
 रुद्भैः २ सबभ्रामबहून् देशान् हिमालयसमीपतः नकोपितं निजग्राहयं रामबलं स्मरन् ३ अंगवंगकलिंगानां
 राजभिः संस्तुतो हयः जगाम राज्ञो नगरे सरथस्य मनोहरे ४ कुंडलं नाम नगरमदितेर्यत्र कुंडलम् कर्णयोः पति
 तं भूमौ हतं भयस्रकंपयोः ५ यत्र धर्मव्यतिक्रान्तिं न करोति कदापि वा श्रीरामस्मरणं प्रेम्णा करोति जनतान्वहम्
 ६ अश्वत्थानां तु यत्राचतुलस्याः प्रत्यहं नृभिः क्रियते रघुनाथस्य सेवकैः पापवर्जितैः ७ यत्र देवालयैरम्याराध
 वप्रतिमायुताः पूज्यन्ते प्रत्यहं शब्दचित्तैः कपटवर्जितैः ८ वाचिनामहरेर्यत्र न वै कलहसंकथा हृदि ध्यानं तु तस्यै
 व न च कामफलस्मृतिः ९ देवनं यत्र रामस्य वार्ताभिस्तत्र देवनम् न जातु चिन्तुणामस्ति सत्यव्यसनमानिनाम्
 १० न स्मिन्वसति धर्मात्मा सरथः सत्यवान् बली रघुनाथपदस्मारी हृष्टचित्तः परोन्मदः ११ किं वर्णयामि राम
 स्य सेवकं सरथं वरम् यस्याशेषगुणा भूमौ विस्तृताः पावयंत्यधम् १२ सेवकास्तस्य भूपस्य पर्यटंतः कदाचन
 अपश्यन् हयमेधस्य हयं चंदनचर्चितम् १३ ते ह स्त्वा विस्मयं प्राप्ता हयपत्रमलोकयन् स्पृष्टाक्षरसमायुक्तं
 चंदनादिभिरर्चितम् १४ ज्ञात्वा रामेण संसुक्तं हयं नेत्रमनोहरम् हृष्टाराज्ञे समास्था कथयामास रुत्सर्कः १५

स्वामिन्त्योऽध्यानगरीपतितस्यास्तराघवः हयमेधकृतोर्योग्यो हयोमुक्तः परिभ्रमन् १६ सतेपुरस्य निकटे प्राप्तः
सेवकसंयुतः गृहाणतं महाराज हयं त्वं सुमनोहरम् १७ शेष उवाच इति श्रुत्वा निजप्रोक्तं वाक्यं हर्ष
परिपुतः उवाच वीरान्वलिनो मेघ गंभीरयागिरा १८ स्मरथ उवाच धन्यावयं राम मुरवं पश्यामः स
हसेवकाः गृहिष्यामि हयं तस्य भटकोटिपरिवृतम् १९ तदामोक्ष्यामि वाहं तं यदारामः समाव्रजेत् कृपार्थं म
म भक्तस्य चिरं ध्यानरतस्य वै २० शेष उवाच इत्यमुक्त्वा महीपालः सेवकान् स्वयमादिशत् गृणहंतु
वाहं प्रसभं मोक्ष्यो नाश्वोक्षिगोचरः २१ अनेन सुमहान् लाभो भविष्यति तु मे मतम् यद्रामचरणौ प्रेक्ष्ये शिव
ब्रह्मादिदुर्लभौ २२ स एव धन्यः स्वजनः पुत्रो वा बांधवो यवा पशुर्वा वाहनं वा पिरामाप्तिर्येन संभवेत् २३ तस्मा
त् गृहीत्वा कृत्वश्वं स्वर्णपत्रेण शोभितम् बध्नुवा जिशालायां कामवेषं मनोरम् २४ इत्युक्तं गते ततो गत्वा
वाहं रामस्य शोभितम् गृहीत्वा तरसाराज्ञे ददुः सर्वशभांगिनम् २५ राजा प्राप्य मुदा चाश्वं रामस्य दनुजा-
र्दिनः सेवकान् प्राह बलिनो धर्मकृत्यविचक्षणान् २६ वात्स्यायन महाबुद्धे शृणुष्वैकाग्रमानसः न तस्य वि
षये कश्चिदस्मिन् रदाररतो नरः २७ न परद्रव्यनिरतो न च कामेषु लंपटः न जिह्वाभिरतो न मार्गे कीर्तयेद्रामकीर्त
नात् २८ यः सेवकान् नृपो वाचयूयं सेवार्थमागताः कथयंतु भवच्छेषां धर्मकर्मविशारदाः २९ एकपत्नीव्रत
धरान् परद्रव्यलोलुपाः परापवादनिरता न च वेदोत्थंगताः ३० श्रीरामस्मरणादीनि कुर्वन्ति प्रत्यहं भराः

तानहंममसेवार्थंरक्ष्याम्यंतिसुशोभनान् ३१ एतद्विरुद्धधर्माणोयेनराःपापसंयुताः तानहंविषयेमह्यंवासयामि
 नदुर्मतीन् ३२ तस्यदेशेनपापिष्ठाः पापंकुर्वन्तिमानसम् हरिध्यानहताशेषपातकामोदसंयुताः ३३ यदैवंतस्य
 वैदेशोराज्ञाधर्मेणसंयुतः तदातस्थानराःसर्वेमृतागच्छन्तिनिर्वृतिम् ३४ यमालुचरनिर्वेशोनाभवत्सरथेपुरे त
 दायमोमुनेरूपंधत्वाप्रागान्महीश्वरम् ३५ वत्कलांबरधारीचजटाशोभितशीर्षकः सरथंनुसभामध्येददर्शह
 रिसेवकम् ३६ तुलसीमस्तकेयस्यवाचिनामहरेःपरम् धर्मकर्मरतांवातंश्रावयेत्सनिजान्जनान् ३७ तदामु
 निंनृपोदृष्ट्वातपोमूर्तिमिवस्थितम् ववंदेचरणौतस्यपाद्यादिकमथाकरोत् ३८ सरवोपविष्टंविश्रान्तंमुनिंप्रा
 हनृपाग्रणीः धन्यमद्यजनुर्मह्यंधन्यमद्यगृहंमम ३९ कथाः संकथ्यतांमह्यंरामस्यविविधावराः याःशृण्वतांपा
 पहानिर्भविष्यतिपदेपदे ४० इत्थमुक्तंसमाकर्ण्यजहाससमुनिर्भृशम् दंतान्यदर्शयन्सर्वान्नालास्फालित
 पाणिकः ४१ हसंतंतंमुनिंप्राहहसनेकारणंकिमु कथयस्वप्रसादेनयथास्यान्मनसःसरवम् ४२ ततोमुनिर्नृ
 पंप्राहशृणुराजन्धियायुतः यद्दंतेभिधास्यामिस्मितेकारणमुत्तमम् ४३ त्वयाप्रोक्तंहरेःकीर्तिकथयस्वममा
 ग्रतः कोहरिःकस्यवाकीर्तिःसर्वेकर्मवशानराः ४४ कर्मणांप्राप्यतेस्वर्गःकर्मणानरकंव्रजेत् कर्मणैवभवेत्स
 र्वेषुत्रपौत्रादिकंबहु ४५ शक्रः शतंक्रतूनांतुकृत्वागात्परमंपदम् ब्रह्मापिकर्मणालोकंप्राप्यसत्यारव्यमद्भुत
 म् ४६ अनेकेकर्मणासिद्धामरुदादयर्इशिनः कुर्वन्तिभोगसौख्यंचउप्सरोगणसेविताः ४७ तस्मात्कुरु

रा. मे.
९५

वयज्ञादीनयजस्वकिलदेवताः यथातेविमलाकीर्तिर्भविष्यतिमहीतले ४८ इतिश्रुत्वातुनद्वाक्यंकोपक्षभित
मानसः उवाचरामैकमनाविप्रंकर्मविशारदम् ४९ माब्रूहिकर्मणोवार्ताक्षयिष्णुफलदायिनीम् गच्छमन्नगरो
पांताद्वहिलोकविगर्हितः ५० इंद्रःपतिष्यतिक्षिप्रंपतिष्यत्यपिपद्मजः नपतिष्यंतिमनुजारामस्यभजनोत्स
काः ५१ पश्यध्रुवंचप्रज्ञादंबिभीषणमथाद्भुतम् येन्येरामस्यभक्तवैकदापिनपतंतिते ५२ येरामनिंदकादुष्टा
स्तानिमेयमकिंकराः ताडयिष्यंतिलोहस्यमुद्गरैःपाशबंधनैः ५३ ब्राह्मणत्वाद्देहदंडंनकुर्यातेद्विजाधम गच्छग-
च्छममालोकात्ताडयिष्यंतिनान्यथा ५४ इत्यमुक्तवतिश्रेष्ठेभूपेस्वरथसंज्ञिते सेवकाबाहुनाधृतवानिष्काशयतुमु-
द्युताः ५५ तदायमोनिजरूपंधृत्वालो कैकवंदितम् प्राहभूपंप्रतुष्टोस्मियाचस्वहरिसेवक ५६ मयाप्रलोभितो
वाग्भिर्बद्धीभिरपिस्त्वत चलितोनासिरामस्यसेवायाःसाधुसेवित ५७ तदाप्रोवाचभूमीशोयमंहस्वास्तो
षितम् उवाचयदितुष्टोसिदेहिमेवरमुत्तमम् ५८ तावन्ममनवैमृत्युर्यावद्रामसमागमः नभयंमेभवन्नोहिकदा
चनहिधर्मराट् ५९ तदोवाचयमोभूपमिदंतवभविष्यति सर्वतदीप्सितंतथ्यंकरिष्यतिरमा पतिः ६० इत्युक्त्वां
तर्हितोधर्मोजगामस्वपुरंप्रति प्रशंसंस्तस्यचरितंहरिभक्तिपरात्मनः ६१ सराजाधार्मिकोरामसेवकःपरया
मुदा गृहीत्वाश्वंचरामस्यप्रत्युवाचस्वसेवकान् ६२ मयागृहीतोवाहोसौराघवस्यमहीपतेः सज्जीभवंतुस
र्वत्रयूयंरणविशारदाः ६३ इतिप्रोक्तास्ततेसर्वेभटाराज्ञोमहाबलाः सज्जीभूताःक्षणादेवसभायांजगुरु-

अ.
४९

९५

लुकाः ६४ राज्ञो वीरादशसुताश्चंपकोमोहकस्तथा रिपुंजयस्तु दुर्वारः प्रतापीबलमोदकः ६५ हर्यक्षः सहदेवश्च भूरि
 देवो सुतापनः इति राज्ञो दशसुताः सज्जीभूतारणांगणे ६६ यांतुमिच्छामकुर्वंस्तेमहोत्साहसमन्विताः राजापिस्वर
 थंचित्रं हेमशोभावनिर्मितम् ६७ आहूयामास सज्जवैर्वाजिभिः समलंकृतम् रणोत्साहेन संयुक्तः सर्वसैन्यपरि
 वृतः ६८ सभायां सेवकान्सर्वान् दिशन्नास्तेमहीपतिः ६९ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्यायन
 संवादे रामाश्वमेधे हयग्रहणं नाम एकोनपञ्चाशत्तमोऽध्यायः शेषउवाच अथ रामानुजो
 वेगात्समागत्य स्वसेवकान् पप्रच्छ कुत्र वा होसौ याज्ञिकः समनोहरः १ तदा ते वचनं प्रोचुः शत्रुघ्नं समहाबलम्
 नजानीमो भट्टाः केचिद्भयं नीत्वा गताः पुरे २ वयंच विकृताः सर्वे बलिभीराजसेवकैः अत्र प्रमाणं भगवानिति
 कर्तव्यतां प्रति ३ तच्छ्रुत्वा वचनं तेषां शत्रुघ्नः कुपितो भूतः दशद्रोषात्स्वदशनान् जिह्वा लोलिहन्तुहुः ४ उवा
 च वीरो महाहं हत्वा कुत्र गमिष्यसि इदानीं पातयेवाणैः पुरं जनसमन्वितम् ५ इत्युक्त्वा समतिं प्राह कस्येदं पुरं
 दनम् को वा तत्र तस्याधिपतिर्यो मेवाहमजीहरत् ६ शेषउवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य भूपतेः कोपसं
 युतम् जगाद समतिर्वाचं स्फुटाक्षरसमन्वितम् ७ इदंच कुण्डलं नाम नगरं समनोहरम् अस्मिन्वसति धर्मात्मा
 सूरथः क्षत्रियो बली ८ नित्यं धर्मपरो रामचरणद्वंद्वसेवकः मनसा कर्मणा वाचा हनूमानिव सेवकः ९ चरितान्य
 स्थ शतशो वर्तते धर्मकारिणः महाबलपरीवारः सूरथः सर्वशोभनः १० महाहं भवेदत्र हतश्चेद्वाहसत्तमः अने

श. मे.
९६

के प्रपतिष्यंति वीरारणविशारदाः ११ एवमुक्तं समाश्रुत्य शत्रुघ्नः सचिवं प्रति उवाच पुनरप्येवं वचनं वदतां वरः
१२ शत्रुघ्न उवाच कथमत्र प्रकर्तव्यं रामाश्वोऽनेन चोद्धतः नायाति यो ह्युप्रबलं कटकं वीरसेवितम् १३
सुमतिरुवाच दूतः प्रेष्यो महाराज राजानं प्रति वाग्मिकः यद्वाक्येन समायाति बलेन बलिनां वरः
१४ नो चेदज्ञानतो वा होद्धतः केनापि मानिना अर्पयिष्यति नः साधुवाहं क्रतुवरं शुभम् १५ इति श्रुत्वा तु न द्वा-
क्यं शत्रुघ्नो बुद्धिमान् बली अंगदं प्रत्युवाच चेदं वचनं विनयान्वितम् १६ शत्रुघ्न उवाच यादृत्वं निक-
टस्थं वै सरथस्य महापुरम् दूतत्वेन ततो गत्वा मां ब्रूहि नृपतिं प्रति १७ त्वया धृतो राम ह्यो ज्ञानतो ज्ञानतोऽपि
वा अर्पयाश्च वा याहि प्रधानं वीरसंयुतः १८ रामस्य दौत्यं लंकायां रावणं प्रतियत्कृतम् तथैव कुरु भूयिष्ठ बल-
संयुतबुद्धिमन् १९ शेष उवाच एतच्छ्रुत्वा गदो वीर ओमिति प्रोच्य भूमिपं जगाम संसदो मध्ये वीर-
श्रेणिसमन्विते २० ददर्श सरथं भूपंतुलसीमं जरीधरम् रामभद्रं रसनया ब्रुवंतं सेवकान् जनान् २१ राजापि ह-
स्वापूवगं मनोहरवपुर्धरम् शत्रुघ्नदूतं मत्वा पिवाचं सप्रत्यभाषत २२ सरथ उवाच पूवगाधिपकस्मात्त्व-
मागतोऽत्र कथं भवान् ब्रूहि मे कारणं सर्वं यथा ज्ञात्वा करोमि तत् २३ शेष उवाच इति संभाषमाणं तं
प्रत्युवाच कपीश्वरः विस्मयन् चेत् सिंभूशं रामसेवाकरं नृपम् २४ जानीहि मां नृपश्रेष्ठ वालिपुत्रं हरिप्रियम्
शत्रुघ्नेन च दूतत्वे प्रेषितो भवतोऽतिकम् २५ सेवकैः कश्चिदागत्य धृतो श्वो मम सांप्रतम् अज्ञानतो महान्यायं कु-

अ.
५०

९६

वद्विः सहस्रानृप २६ तदश्वंतंस्वराज्येन सहपुत्रैर्मुदान्वितः शत्रुघ्नं याहि चरणे पतित्वा शरसमर्पय २७ नो चेच्छ
 त्रुघ्ननिर्मुक्तनारान्वैः क्षतविग्रहः पृथ्वीतलमलंकुर्वन् शयिष्यसि विसार्थिकः २८ येन लोकपतिर्नाशं यापितो लील
 याक्षणात् तस्याश्वं यागयोग्यं तु हृत्वा कुत्र गमिष्यसि २९ शेष उवाच इत्यादिभाषमाणं तु प्रत्युवाच म
 हीश्वरः सर्वतथ्यं ब्रवीषित्वं नानृतं तव भाषितम् ३० परं शृणु मद्वाक्यं शत्रुघ्नपदसेवक मया धृतो महानश्वो राम
 चंद्रस्य धीमतः ३१ नमोक्षे सर्वथा वाहं शत्रुघ्नादिभिर्यात्वहं चेद्रामः स्वयमागत्य दर्शनं दास्यते मम ३२ तदाहं चरणौ
 नत्वा दास्यामि सक्तसंयुतः सर्वराज्यं कुटुंबं च धनं धान्यं बलं बहु ३३ क्षत्रियाणामयं धर्मो नयेनापि विरुध्यते ध
 र्मेण युद्धं तत्रापि कर्तव्यं राममिच्छता ३४ शत्रुघ्नादीन् वीरांस्तानधुनाहं क्षणादपि जित्वा बध्नामि महेहे नो चेद्रामः
 समाव्रजेत् ३५ शेष उवाच इति श्रुत्वांगदो धीमान् जहास नृपतिं तदा उवाच च महद्वाक्यं महाधैर्यस
 मन्वितम् ३६ अंगद उवाच बुद्धिहीनः प्रवदसि हृत्वात्सागता तव यत्वं शत्रुघ्ननृपतिं धिः करिष्यन्
 धिया बली ३७ यस्मिन् धृत्वारिपुण्डैत्यं लवणं लीलायावधीत् येनानेके जिताः संख्ये वैरिणः प्रबलोद्भूताः ३८ वि
 द्युन्मालीहतो येन राक्षसः कामवेगवान् त्वंतं बध्नासि वीरेंद्रं मतिहीनः प्रभासि मे ३९ भ्रातृजो यस्य स बलीपुष्कलः
 परमास्त्रवित् येन रुद्रगणः संख्ये वीरभद्रः स तोषितः ४० वर्णयामि किमेतस्य पराक्रांतिं बलोर्जिताम् येन नास्ति
 समः पृथ्व्यां बलेन यशसः श्रिया ४१ हनूमान्यस्य निकटे रघुनाथपदाब्जधीः तस्यानेकानि कर्माणि भविष्यन्ति श्रुता

निते ४२ त्रिकूटोराक्षसैः पूर्णोदग्धोयेनक्षणाद्वलात् अक्षोयेनहतः पुत्रोराक्षसेन्द्रस्यदुर्मतिः ४३ द्रोणोनामगिरिर्ये
 नपुच्छायेणसवेष्टितः आनीतोजीवनार्थं तु सैनिकानां मुहुर्मुहुः ४४ जानातिरामचरितं नान्योजानातिमूढधीः यंक
 पीद्रमनाकाशात् विस्मारयति सेवकम् ४५ सग्रीवाद्याः कपीन्द्राये पृथ्वीं सर्वं ग्रसन्ति ये तेश्च नृपसर्वे सेवन्ते प्रेक्ष
 णोत्सुकाः ४६ कुशध्वजो नीलरत्नोरिपुतापो महास्त्रवित् प्रतापाग्र्यः सुबाहुश्च विमलः सुमदस्तथा ४७ राजा वी
 रमणिः सत्ययुतो रामस्य सेवकः एतेन्येपि नृपा भूमेः पतयः पर्युपासते ४८ तत्र त्वं क्षीरजलधौ मशकः को भवानि
 ति तज्ज्ञात्वा गच्छ शत्रुघ्नं कृपालुं पुत्रकैर्युतः ४९ वाहं समर्प्य गता सिरामं राजीवलोचनम् दृष्ट्वा कृतार्थं कुरुष्वे
 स्वांगानि जनुषा सह ५० शेष उवाच राजा प्रोवाच तं दूतं प्रब्रुवंत मनो कथा एतान् दर्शय सिक्षिप्रं सर्वे
 नममगोचराः ५१ यादृशं म हलं दूततादृशं न ह नूमतः यो रामं पृष्टतः कृत्वा प्रागाद्रामस्य पालने ५२ यद्यहं मन
 सावाचा कर्मणा कुहकान्यतः भजामि रामं तर्ह्यशुदर्शयिष्यति स्वांतनुम् ५३ अन्यथा ह नु मन्मुख्या वीरा बध्नु
 मां बलात् गृण्हेतु वाहं तरसा रामभक्तिसमन्विताः ५४ गच्छ त्वं नृप शत्रुघ्नं कथय स्वममोदितम् सज्जीभवन्तु स
 भटा एषया मिरणे बली ५५ सविचार्य यथा युक्तं करिष्यति रणो गणे मोचयन्तु महावाहनं वामांसादयन्तु ते ५६
 शेष उवाच इति श्रुत्वा स्मितं कृत्वा ययौ वीरो यतो नृपः गत्वा निवेदयामास यथोक्तं सरथेन वै ५७
 इति श्री पद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे अंगदस्य दूतत्ववाक्यं नाम पञ्चाशत्तमो

अध्यायः ५० शेषउवाच तच्छ्रुत्वाभाषितं तस्य सरथस्यांगदाननात् सज्जीभूतारणे सर्वे रथस्थारणको
 विदाः १ पटहानां निनादो भूतभेरीनादस्तथैव च वीराणां गर्जनानादः प्रादुर्भूतोरणांगणे २ रथाश्चित्कारश-
 ब्देन गजानां हृदि तेन च व्याप्तं तत्सकलं विश्वं दिवं यातो महारवः ३ रणोत्साहेन संयुक्ता वीरारणविशारदाः कु-
 र्वन्ति विविधान्नादान्कातरस्य भयं करान् ४ एवं कोलाहले वृत्ते सरथो नाम भूमिपः स्वसूतैः सैनिकैश्चाथ वृत्तः प्रा-
 याद्रणांगणे ५ गजैरथैर्हयैः पत्तिव्रजैः पुर्णानुमेदिनीम् कुर्वन् समुद्रद्वितां प्लावयन् ददृशे भटैः ६ शंखनादेन
 संघुष्टं जयनादैस्तथैव च वीक्ष्य तं प्रथमो द्युक्तं समतिं प्राह भूमिप ७ शत्रुघ्न उवाच एष राजा समा-
 यातो महासैन्यपरिवृतः अत्र यत्कृत्य मस्माकं तद्वदस्व महामते ८ समतिरुवाच योद्धव्यमत्र ब-
 हुभिर्वीरैरेण विशारदैः पुष्कलादिभिरत्युग्रैः सर्वशस्त्रास्त्रकोविदैः ९ राज्ञा सह समीरस्य पुत्रः परमशौर्यवा-
 न् युद्धं करोतु सबलः परयुद्धविशारदः १० शेष उवाच ब्रुवत्येवं महा मात्ये यावता वन्तृपात्मजाः
 रणांगणे धनुष्यद्वास्फारयामास रुद्धताः ११ तान् वीक्ष्य योधाः सबलाः पुष्कलाद्यारणोत्कटाः अभिजग्मुः स्यं-
 दनैस्त्वैर्धनुर्बाणकरामताः १२ चंपकेन महावीरः पुष्कलः परमास्त्रवित् द्वैरथेनैव युयुधेन महावीरेण शालिना
 १३ मोहकं योधयामास जानकिः सकुशध्वजः रिपुं जयेन विमलो दुर्वरिणस्तु बाहुकः १४ प्रतापिना प्रतापप्रयो-
 बलमोदेन चांगदः हर्यक्षेण नीलरत्नः सहदेवेन सत्यवान् १५ राजा वीरमणिर्भूरिदेवेन युयुधेबली असूता

रा. मे.
९८

येन चो ग्राश्वो युयुधेवलसंयुतः १६ दैरथं तु महद्युद्धमकुर्वन् युद्धकोविदाः सर्वशस्त्रास्त्रकुशलाः सर्वयुद्धविशारदाः
१७ एवं प्रवृत्ते संग्रामे सरथस्य सक्तैस्तदा अत्यंतकदनंतत्र बभूव मुनिसत्तम १८ पुष्कलश्चंपकं प्राह किन्नामासि
नृपात्मज धन्योसियो मया सार्धं रणमध्यमुपेयिवान् १९ इदानीं तिष्ठ किं यासि कथं ते जीवितं भवेत् एहि युद्धं
मया सार्धं शर्वशस्त्रास्त्रकोविद २० इत्यभिवाह्य तंतस्य श्रुत्वा राजात्मजो बली जगाद पुष्कलं वीरो मे घगंभीर
यागिरा २१ चंपक उवाच न नाम्नानकुलेनेदं युद्धमत्र भविष्यति तथापि तव वक्ष्ये हंस नाम बलपूर्
र्वकम् २२ मम माता राघवेशो मयि ताराघकस्मृतः मम बंधू रामचंद्रः स्वजनो मम राघवः २३ मन्नामरामदा
सश्च सदारामस्य सेवकः तारयिष्यति मां युद्धे रामो भक्तकृपाकरः २४ लोकानां मतमास्थाय प्रब्रवीमि तवाधु
ना सरथस्य सक्तश्चाहं माता वीरमती मम २५ मन्नामा यो मधोऽसर्वान्सशोभान् विदधाति यः मधुपायद्रसा-
वासंत्यजंति मधुमोहिताः २६ वर्षेन स्वर्णसदृशो मध्ये लिंगवपुर्धरः तदारव्ययाभिधां वीरजानीहि मम मोहि
नीम् २७ युध्यस्व बाणैः प्रधनेन कोजेतुं हि मां क्षमः इदानीं दर्शयिष्यामि स्वपराक्रममद्भुतम् २८ शेष उ
वाच इति श्रुत्वा महद्वाक्यं पुष्कलो हृदि तोषितः तंदुर्जयं मन्यमानः शरान्मुच्यन् रणो भवत् २९ शरसंघं प्र
मुच्यन्तं कोटिशः पुष्कलोरथी चंपकः कोपसंयुक्तो धनुःसज्यमथाकरोत् ३० मुमोच निशितान् बाणान् वैरिहृदवि
दारणान् स्वनामचिह्नितान् स्वर्णपुंरवनालसमन्वितान् ३१ तान् चिच्छेद महावीरः पुष्कलः प्रधनांगणो शरांघ

अ.
५१

९८

कारं सर्वत्र मुंचन् बाणान् शिलासितान् ३२ स्वबाणछेदनं दृष्ट्वा कृतं वीरेण चंपकः आह्वयामास बलिनं पुष्कलं को
 पपूरितम् ३३ माप्रयाहिरणं त्यक्तेति ब्रुवन् समरे पुनः पुष्कलं हृदये बाणैर्विव्याध दशभिः परैः ३४ ते बाणाः पुष्कल
 स्यास्य हृदये तीव्रवेगिनः आगत्य स्रभृशं लग्नाः शोणितं पपु रूर्जिताः ३५ तैर्बाणैर्व्यथितो वीरः शरान् च समाद
 दे सतीक्ष्णान् समहासत्वाद्दारयन् पर्वतानिव ३६ ते बाणास्तस्य बाणाश्च परस्परमथोर्जिताः आकाशे रचिता
 श्छिन्नाः शतधारा जसूनुना ३७ छित्वा बाणान् सतीक्ष्णाग्रान् सरथांगोद्भवो बली बाणान् शतं समाधत्त पुष्कल
 स्ताडितो बली ३८ ते बाणाः शतधा छिन्नाः पुष्कलेन महात्मना अपतन् समरोपांतेशरवेगप्रपीडिताः ३९ तदा त-
 त्समहर्कर्म दृष्ट्वा राज्ञः सतो बली सहस्रेण शराणां च ताडयन् वक्षसि स्फुटम् ४० तानप्याशप्रचिच्छेद पुष्कलः
 परमास्त्रवित् पुनरप्याशस्वेचापे समाधत्ता युतं शरान् ४१ तानप्याशप्रचिच्छेद पुष्कलः परमास्त्रवित् ततोः
 त्यंतं प्रकुपितः शरदृष्टिमथाकरोत् ४२ शरदृष्टि समाघातं मत्वा चंपक वीरहा साधुसाधु प्रशंसंस्तं पुष्कलं सम
 ताडयत् ४३ पुष्कलः श्वंपकं दृष्ट्वा महावीर्यसमन्वितम् ब्रह्मास्त्रं समाधत्ता शुस्वेचापे सर्वशस्त्रवित् ४४ तेन मु
 क्तं महास्त्रं च प्रजज्वाल दिशो दश रवंरोदसी व्याप्य विश्वं प्रलयं कर्तुमुद्यतम् ४५ चंपको मुक्तमस्त्रं तदृष्ट्वा सर्वा
 स्त्रकोविदः तत्संहर्तुं तदेवास्त्रं मुमोचरिपुमुद्यतम् ४६ एकीभूतं हयोस्तेजः प्रलयं मे निरेजनाः संजहार तदा स्वा
 स्त्रमेकीभूतं परास्त्रकम् ४७ तत्कर्म चाद्रुतं दृष्ट्वा पुष्कलस्तमथासृजत् शरानमोघांस्त तदा चंपकं स क्रुधाहन

रा. मे.
१९

त ४८ चंपकस्तान् शरान्मुक्तान् गणयामहामनाः रामास्त्रं प्रमुमोचार्थपुष्कलं प्रतिदारुणम् ४९ तन्मुक्तमस्त्रं
मालोक्य चंपकेन महात्मना छेतुं यावन्मनश्चक्रे तावद्विद्धः शरैः ५० बद्धश्चंपकवीरेण रथे स्वे स्थापितः
पुनः पुरं प्रेषयितुं तावन्मनश्चक्रे महात्मनाः ५१ हाहाकारो महानासीद्युद्धे पुष्कलसंहिते शत्रुघ्नं प्रयसुर्योधाः
पलायनपरायणाः ५२ भग्नांस्तान् वीक्ष्य शत्रुघ्नो हनूमन्तमुवाच ह केन वीरेण मे भग्नं बलं वीरैरलंकृतम् ५३ तदो
वाचमहीनाथ पुष्कलं परवीरहा बध्वानयति वीरोसौ चंपकश्चमदोद्धतः ५४ तस्य तद्वाक्यमाकर्ण्य शत्रुघ्नः को
पसंयुतः ॥ उवाच पवनोद्धूतमोचया शत्रुपात्मजात् ५५ महाबलं स तस्यास्य बधाद्यः पुष्कलं भटम् तस्मात्तमो
चय वीराग्र्य कथं तिष्ठसि चाहवे ५६ एतद्वाक्यं समाकर्ण्य हनूमानो मितिब्रुवन् जगाम तं मोचयितुं पुष्कलं चंप
काद्गतात् ५७ हनूमन्तमथालोक्य तं मोचयितुमागतम् बाणैः शतैश्च साहस्रैर्जघान परकोपनः ५८ बाणांस्ता
न्संबभंजात् मुक्तांस्तेन महात्मना पुनरप्येनमेवाशु बाणान्मुचन् महाबलः ५९ तान्सर्वान् शूर्णयामास नाराचा
न्वैरिमोचितान् शालंकरेण चोद्धृत्य जघान नृपनंदनम् ६० शालंतेन विनिर्मुक्तं तिलशः कृतवान्बली गजो हनू
मतामुक्तो नृपनंदनमस्तके ६१ सोऽप्याहतश्चंपकेन मृतो भूमौ पपात सः शिलाः संमोचयामास हनूमान् परमास्त्रवि
त् ६२ चंपकस्ताः शिलाः सर्वाः क्षणाच्चूर्णितवान् भृशम् बाणयंत्रिकया ब्रह्मन्महच्चित्रमभूदिदम् ६३ स्वमु
क्ताः स्ताः शिलाः सर्वाः शूर्णिता वीक्ष्य मारुतिः चुकोपहृदये त्यंतं बाहुवीर्यमिति स्मरन् ६४ आगत्य च करे दृष्ट्वा

अ.
५१

१९

नभस्युत्पत्तिः कपिः तावद्ययौनेत्रपथादुपरिक्षिप्रवेगवान् ६५ चंपकसंहनूमंतं युयुधेनभसिस्थितः बाहुयु-
 धेनमहताताडितः कपिपुंगवः ६६ चुकोपमानसेवीरोगर्वपर्वतदारणाः पदाधृत्वा चंपकं च ताडयामास भूत-
 ले ६७ ताडितो सौ कपींद्रैण क्षणादुत्थाय वेगवान् हनूमंतं तुलांगूले धृत्वा बभ्राम सर्वतः ६८ कपींद्रस्तद्वलं वी-
 क्ष्य हसन्पादे गृहीतुनः भ्रामयित्वा शतगुणं धरो पस्थे ह्यपातयत् ६९ पपात भूमौ स बलो राजसूनुः स चंप-
 कः मूर्छितो वीरभूषो भूतस्मिन् युद्धे स दारुणे ७० तदा हाहेति वै लोकाश्चुक्रुशश्चंपकानुगाः पुष्कलं मोचया-
 मास बद्धं चंपकपाशतः ७१ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे एकपञ्चा-
 शत्तमोऽध्यायः ५१ शेष उवाच चंपकं पतितं दृष्ट्वा स रथः क्षत्रियो बली पुत्रदुःखपरीतांगो जगा-
 म स्यंदने स्थितः १ कपींद्रमाजुहावाथ स रथः कोपसंयुतः निश्वासवेगान्मुच्यन् सन् महाबलसमन्वितः २ आ-
 ब्रूयानं नृपं दृष्ट्वा निजं वीरः कपीश्वरः स जगाम महावीरो महावेगसमन्वितः ३ तमागतं हनूमंतं तृणीकुर्वत सु-
 दृढान् उवाच स रथो राजामेघगंभीरसस्वरः ४ स रथ उवाच धन्योसि कपिवर्य त्वं महाबलपरा-
 क्रमः येन राममहत्कृत्यं कृतं राक्षसकेपुरे ५ त्वं रामचरणस्यासि सेवको भक्तिसंयुतः त्वया वीरेण मत्पुत्रः पा-
 तितश्चंपको बली ६ इदानीं त्वांतु संबध्यंतास्मि नगरे मम यत्नान्तिष्ठस्व कीशेशसत्यमुक्तमिदं स्मृतम् ७
 इति भाषितमाकर्ण्य स रथस्य कपीश्वरः उवाच धीरया वाण्यारणे वीरैकशो भितः ८ हनूमानुवाच

रा. मे.
१००

त्वं रामचरणस्मारी वयं रामस्य सेवकाः बध्नासि चेन्मां प्रसभं मोचयिष्यति मत्प्रभुः ९ कुरुवीरभवत्स्वांतस्थितं स
त्यं प्रतिश्रुतम् रामं स्मरन् नैव दुःखं याति वेदावदंत्यदः १० शेष उवाच इति ब्रुवंतं स्मरथः प्रशंस्य पवना
सजम् विव्याध बाणैर्बहुभिः शाणोल्लीढैः स ते जितैः ११ तान्मुक्तान् गणय्याथ बाणान् शोणितपानिनः करेज
ग्राहको दंडं सज्यं शरसमन्वितम् १२ गृहीतं करयोश्चापं बभञ्ज कुपितः कपिः चीत्कुर्वन् त्रासयन् वीरान्न
रैर्वेदीर्णान् सृजन् भटान् १३ तेन भग्नं धनुर्हृत्स्वास्वकीयं गुणसंयुतम् अपरं धनुरादत्त महदुणविशोभितम्
१४ तच्चापि जगृहे दोषात्कपिश्चापं बभञ्ज च अन्यच्चापं समादत्त तद्बभञ्ज महाबलः १५ तस्मिन् चापे प्रभये
पिसोन्यधनुरुपाददत् तच्चापं सबभञ्जाश्रमहावेगसमन्वितः १६ एवं राज्ञस्तच्चापानामशीतिर्बिंदलीकृता
क्षणे क्षणे महारोषात्कुर्वन्नादाननेकधा १७ तदा त्यंतं प्रकुपितः शक्तिमुग्रामथाददे शक्त्या सताडितो वीरः प
पातक्षणा मुत्सुकः १८ उत्थाप्य स्यंदनं राज्ञो जग्राह कुपितो भृशम् उडीनस्तं गृहीत्वा तु स मुद्रं प्रतिवेगतः १९ तमु
डीनं समालक्ष्य स्मरथः परवीरहा ताडयामास परिघैर्हृदि मारुतिमुद्गतम् २० मुक्तस्तेन रथो दूराच्चूर्णीभूतो भव
त्क्षणात् अन्यं रथं समारुह्य ययौ वेगात् समीरजम् २१ रथं पुच्छेन हनुमान् संवेष्ट्य प्रधनांगणे हयसारथिसंयु
क्तं बभञ्ज स पताकिनम् २२ अन्यं रथं समास्थाय ययौ राजामहाबलः बभञ्ज तं रथं वेगान्मारुतिः कूपितांगकः २३
भग्नं तं स्यंदनं वीक्ष्य स्मरथो न्यंसमाश्रितः भग्नः स तेन सह योरथः सारथिसंयुतः २४ एवमेकोनपञ्चाशद्रथाभ्या

अ.
५२

१००

हनुमता तत्कर्मवीक्ष्यराजापिविसस्मायससैनिकः २५ कुपितः प्राह कीशेन्द्रधन्योसिपवनात्मज पराक्रमात्वि
 दं कर्मनकर्तानकरिष्यति २६ क्षणमेकं प्रतीक्षस्वयावत्सज्यं धनुस्त्वहम् करोमिपवनोद्भूतरामपादाञ्जषट्पद २७
 इत्फल्काचापमासज्यं कृत्वारोषपरिप्लुतः अस्त्रं पाशपतं नाम संदधेशरउल्बणे २८ ततोभूताश्चवेतालाः पिशा
 चायोगिनीसुरवाः प्रादुर्बभूवुः सहसाभीषयंतः समीरजम् २९ कपिः पाशपतैरस्त्रैर्बद्धो लोके रभीक्षितः हाहे
 ति च वदंत्येते यावबद्धो समीरजः ३० स्मृत्यारामं स्वमनसा त्रोटयामास तत्क्षणात् समुक्तगात्रः सहसा युयुधेः स
 रथं नृपम् ३१ तं मुक्तगात्रं संवीक्ष्य सरथः परमास्त्रवित् महाबलं मन्यमानो ब्राह्ममस्त्रं समाददे ३२ मारुतिब्राह्म
 मस्त्रं तु निर्जगाल हसन्बली तन्निगीर्णं नृपो हृष्टारामं सस्मार भूमिपः ३३ स्मृत्वा दाशरथिं रामं रामास्त्रं स्वशरा
 सने संधाय तं जगादे दंबद्धो सिकपिपुंगव ३४ श्रुत्वा तत्प्रक्रमो यावत्तावद्द्वोरणांगणे राजारामास्त्रतोवी
 रो हनुमान् रामसेवकः ३५ उवाच भूपं हनुमान् किं करोमि महीभुज मत्स्वाम्यस्त्रेण संबद्धो नान्येन प्राकृतेन वै
 ३६ तन्मानयामि भूपाल नयस्वस्वपुरं प्रति मोचयिष्यति मत्स्वामी आगत्य सदयानिधिः ३७ बद्धे समीरजे क्रुद्धः
 पुष्कलो भूमिपं ययौ तं पुष्कलं सभायां तं विव्याध वसुभिः शरैः ३८ अनेकबाणसाहस्रैर्निजघान नृपो बली रा
 जानं च तथा वीरः पुष्कलः समरे बली ३९ ववर्षानेकसाहस्रैर्बाणैरामं हृदि स्मरम् राजाने केशरास्तस्य छिन्नाः
 प्रधानमंडले ४० एवं समरसंक्रुद्धे सरथे पुष्कले तथा बाणैर्व्याप्तं जगत्सर्वं स्थाणुभूयश्चरिष्णुच ४१ तेषां र-

णोद्यमं दृष्ट्वा सुमुहुः सरसैनिकाः मानवानां तु कावार्ताक्षीणा आसन् समीपे ४२ अस्त्रप्रत्यस्त्रविगमैर्महामंत्रप
रिष्कृतैः बभूवतु मुलं युद्धं वीराणां रोमहर्षणम् ४३ तदा प्रकुपितो राजाना राचंतु समाददे छिन्नः स तु क्रुधा मुक्तैर्व
त्सदंतैः सभाजितैः ४४ छिन्ने तस्मिन् शरे राजा कोपादन्यं समाददे छिन्नं तियावत्स शरं तावत्तु शरो हृदि ४५
मूर्च्छां प्राप महातेजा पुष्कलो महदुद्रटः युद्धं विधाय स महद्राज्ञा सह महामतिः ४६ पुष्कले पतिते राजा शत्रुघ्नः शत्रुता
पनः सरथं प्रति संक्रुद्धो जगाम स्यंदनस्थितः ४७ उवाच सरथं भूपं राम भ्राता महाबलः त्वयामहत्कृतं कर्म यद्
धः पवनात्मजः ४८ पुष्कलोपि महावीरस्तथान्ये मम सैनिकाः पातिताः प्रधने घोरे महाबलपराक्रमाः ४९ इदा
नींतिष्ठमद्दीरा न्यातयित्वा रणांगणे कुत्र यास्यसि भूमीश सह स्वमम सायकान् ५० इत्यमाश्रुत्य वीरस्य भाषितं
सरथो बली जगाद राम पादाब्जं दधत्तसि शोभनम् ५१ मया ते पातिताः संख्ये वीराम रुतजो न्मुरवाः इदानीं पा
तयिष्यामि त्वामपि प्रघनांगणे ५२ स्मरस्व रामं यो वीरस्त्वमागत्य प्ररक्षसि अन्यथा जीवितं नास्ति मत्सुरः शत्रु
तापिनः ५३ इत्युक्त्वा बाणसाहस्रैस्तं जघान महीपतिः शत्रुघ्नः शरसंघातं मुंचंतं वद्विदेव तम् ५४ अस्त्रं मुमो
च दाहार्थं शरणां नतपर्वणाम् तदस्त्रमुक्तमालोक्य राजा वै सरथो महान् ५५ वारुणास्त्रेण शमयन् विव्याध श
रकोटिभिः तदा तद्योगिनी दत्तमस्त्रं धनुषिसंदधे ५६ मोहनं सर्ववीराणां निद्रा प्रापकमद्भुतम् तन्मोहनं महा
स्त्रं स वीक्ष्य राजा हरिं स्मरन् ५७ जगाद शत्रुघ्न भयं सर्वशस्त्रास्त्रकोविदः मोहितस्य मम श्रीमद्रामस्य स्मरणेन

हि ५८ नान्यमोहनमाभातिममापिभयतापदम् इत्युक्तवतिवीरेतुमुमोचसमहास्त्रकम् ५९ तेनबाणेनसंछि-
 न्मपपातरणमंडले ॥ तन्मोहनंमहास्त्रंतुनिःफलंवीक्ष्यभूमिपे ५० अत्यंतंविस्मयंप्राप्यबाणंधनुषिसंदधे लवणो
 येननिहतोमहास्त्रविमर्दनम् ६१ तंबाणंचापआधत्तघोरंकालानलप्रभम् तंवीक्ष्यराजाप्रोवाचबाणोयमसतांहृदि
 लगतेरामभक्तस्यसंमुखेपिनभात्यसौ इत्येवंभाषमाणेतुबाणेनानेनशत्रुहा ६३ विव्याधहृदयेक्षिप्रंवह्निज्वाला
 युतेनच ६४ तेनबाणेनदुःखार्तोमहापीडासमन्वितः रथोपस्थेक्षणंसूक्ष्ममवापपरतापनः ६५ तत्क्षणात्तां व्य-
 थांतीर्त्वाजगामरिपुमग्रतः सहस्रैकंप्रहारंमेकुत्रयासिममाग्रतः ६६ एवमुत्कामहासंरव्येबाणमाधत्तसायके
 ज्वालामालापरीतांगंस्वर्णपुंरवसमन्वितम् ६७ सबाणोधनुषोन्मुक्तः शत्रुघ्नेनपथिस्थितः छिन्नोप्यग्रफलेना
 श्रुहृदयंचसमाविशत् ६८ तेनबाणेनसंसूक्ष्मपपातस्यंदनोपरि ततोहाहाकृतंसैन्यंभग्नंसर्वपराद्रवत् ६९
 स्फुरथोजयमापेदेसंग्रामेरामसेवकः दशवीरादशस्त्रैर्मूर्छिताःपतिताःक्वचित् ७० इतिश्रीपद्मपुराणे
 पातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेशामाश्वमेधेचारनिरीक्षणंनामाद्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ शेषउ-
 वाच सग्रीवस्तत्तु कटकंभग्नंवीक्ष्यरणंगणे स्वामिनंमूर्छितंचापिययौयोदुर्नृपंप्रति १ आगच्छभूपसर्वा
 नोमूर्छयित्वाकुतोभवान् क्षिप्रंगच्छसिमांदेहियुद्धंरणविशारद २ एवमुत्कानगं कंचिद्विशालंशिरवयायुतम्
 उत्साह्यप्राहरत्तस्यमस्तकेबलसंयुतः ३ तेनप्रहारेणमहाबलोनृपः संवीक्ष्यसग्रीवमथोस्वचापे बाणान्समा

रा. मे.
१०२

धाय शितान्सरोषोजघानवक्ष्यस्यति पौरुषो बली ४ तान्बाणान्व्यधमत्सर्वान् रुक्मीवः सहसा हसन् लाडयामास ह
दये स्मरथं सुमहाबलम् ५ पर्वतैः शिखरैश्चैव नगैर्द्विरदवर्ष्मभिः वेगात्संताडयामास दारयन् स्मरथं नरैवैः ६ तमप्या
शुबबन्धास्त्राद्रामसंज्ञात्सुदारुणात् बन्धः कपिवरस्तेन रणे रामस्य सेवकः ७ गजो यथा यसमर्थी शृङ्खलां पाद
लंघिताम् प्राप्य किञ्चिन्नवैकर्तुं शक्नोति स तथा ह्यभूत् ८ जितं तेन महाराज्ञा स्मरथेन सुपुत्रिणा सर्वान् वीरा
नस्थे स्थाप्य ययौ स्वनगरं प्रति ९ गत्वा सभायां सुमहान् बह्वं मारुतिमब्रवीत् स्मरश्रीरघुनाथं त्वंदया लुभक्तपा
लकम् १० यथा त्वां बंधनात्सद्यो मोचयिष्यति सुसुधीः अन्यथा युतवर्षेण मोचयिष्यति बंधनात् ११ इत्युक्तमा
कर्ण्य समीरजस्तदा सुबह्वमात्मानमवेक्ष्य वीरान् संमूर्छितान् शत्रुशराधिघातपीडायुतान् बंधनमुक्तये स्मरत्
१२ श्रीरामचंद्रं रघुवंशजातं सीतापतिकं जपलाशनेत्रम् स्वमुक्तये बंधनतः कृपालुं सस्मार सर्वैः करणैर्विशोकैः
१३ हनुमान उवाच हानाथ हानरवरोत्तमहादयालो सीतापते रुचिरकुंतलशोभि वक्त्र भक्तार्तिदा
ह कमनो हररूपधारिन् मां बंधनात्सपदि मोचय मा विलंबः १४ संमोचितास्तु भवता गजपुंगवाद्या देवाश्च दानव
कुलैरभिद्रुह्यमानः तत्संदरीशिरसि संस्थितकेशबंधः संमोचितोति करुणालयमां स्मरस्व १५ त्वं यागकर्मनि
रतो सिमुनीश्वरं द्रैर्धर्मविचारयसि भूमिपतीं ऋपाद अत्राहमद्य स्मरथेन विगादपाशबन्धोस्मि मोचय महापु
रुषाशुदेव १६ नो मोचयस्यथ यदि स्मरपातितं मां त्वं सर्वदेववर पूजितपादपद्म लोको भवंतमिदमुल्लसिताह

अ.
५३

१०२

सिष्य नस्माद्विलंबमिहमाचरमोचयाशु १७ इतिश्रुत्वाजगन्नाथोरघुवीरः कृपानिधिः भक्तंमोचयितुं प्रागात्
 पुष्पकेनाशवेगिना १८ लक्ष्मणेनानुगेनाथभरतेनस शोभितम् मुनिवृन्दैर्वासिमुखैः समेतंददृशोकपिः १९
 तमागतंनिजं नाथंवीक्ष्यभूपंसमब्रवीत् पश्यराजनिजंमोक्तुमायातः कृपयाहरिः २० अनेकेमोचिताः पूर्वस्म
 रणात्सैवकानिजाः तथामांषाशतोबत्थंसंमोचयितुमागतः २१ श्रीरामभद्रमायातंवीक्ष्यासौसरथः क्षणा
 त् नतयः शतशश्चक्रेभक्तिपूरपरिपुतः २२ श्रीरामस्तंनिजैर्दीर्घैः परिरेभेचतुर्भुजः मूर्ध्नि संचिन्नश्रुजले
 र्हृषीक्ष्णंस्वकंमुहुः २३ उवाचधन्यदेहोसिमहत्कर्मकृतंत्वया कपीश्वरस्त्वयाबद्धो हनूमान् सर्वतोबलः २४
 श्रीरामः कपिवर्यंतमोचयामासबंधनात् मूर्छितांस्तान्भटान्सर्वान्वीक्ष्य दृष्ट्वा सजीवयत् २५ तेमूर्छित
 त्यजुर्हृष्टारामेणसरसोविना उत्थिताददृशुः श्रीमद्रामचंद्रमनोरमम् २६ तेप्रणम्यरघुपतिंतेनएषाअनाम
 यम् सरवीभूतानृपंप्रोचुः सर्वस्वकुशलंनृपाः २७ सरथोवीक्ष्यरामंचकृतार्थंसेवकात्मना आगतंसकलं-
 राज्यंसहयंसमदान्नयम् २८ अनेकवरिवस्याभिः श्रीरामंसमतोषयत् श्रीरामस्तमुवाचाथकृतंतेवाहरक्ष
 णम् २९ क्षत्रियाणामयंधर्मः स्वामिनासहयुत्थ्यते त्वयासाधुकृतंकर्मरणोवीराः प्रतोषिताः ३० इत्युक्तवंतं
 नृहरिंपूजयन्नसक्तोनृपः श्रीरामस्त्रिदिनंस्थित्वाययौतमनुमंत्र्यच ३१ कामगेनविमानेनमुनिभिः सहितो
 महान् नंददृष्ट्वाविस्मितास्तस्यकथाश्चकुर्मनोहराः ३२ चंपकंस्वपुरेस्थाप्यसरथः क्षत्रियोबली शत्रुघ्नेन

रा. मे
१०३

समंयातुं नमश्चक्रे महाबलः ३३ शत्रुघ्नः सहयं प्राप्य भेरीनादमकारयत् शंखनादं बहुविधं सर्वत्र समवादयन्
३४ स्मरथेन समं वीरो यज्ञवाहममूमुचत् सबभ्रामापरा नृदेशान्नकोपि जगृहे बली ३५ यत्र यत्र गतो वाहस्तत्र त
त्र परिभ्रमन् सैन्येन महतायातः शत्रुघ्नः स्मरथेन च ३६ कदाचिज्जान्हवीतीरे वाल्मिके राश्रमं वरम् गतो मुनि
वरैर्जुष्टं प्रातर्धूमेन चिह्नितम् ३७ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवाल्मीक्यायनसंवादे रामाश्वमेधेरघुना
थ समागमो नाम त्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ शेष उवाच गतः प्रातः क्रियां कर्तुं समिधस्तत्रि यार्हकाः
आनेतुं जानकीसूनुर्वतो मुनिस्तैर्लवः १ ददर्श तत्र यज्ञाश्वं स्वर्णपत्रेण चिह्नितम् कुंकुमागरुकस्तूरीदिव्यगंधे
नवासितम् २ विलोक्य जातकुतुको मुनिपुत्रा उवाच सः अर्वाक्रस्य मनोवेगः प्राप्तो देवान्मदाश्रमम् ३ आगच्छ
तुमया सार्धं प्रेक्षंतां माभयं कथाः इत्युक्त्वा स लवस्तूर्णं वाहस्य निकटे गतः ४ सरराजसमीपस्थो वाहस्य रघुवंश
जः धनुर्बाणधरस्कंधे जयंत इव दुर्जयः ५ गत्वा मुनिस्तैः सार्धं वाचयामास पत्रकम् भालस्थितं स्पष्टवर्णं राजिरा
जितमुत्तमम् ध्रुविवस्वतो महान्वंशो सर्वलोकेषु विश्रुतः यत्र कोपि पराबाधीन परद्रव्यलंपटः ७ सूर्यवंशध्वजो धन्वी
धनुर्दीक्षागुरुर्गुरुः चंदेवासासराः सर्वे नमंति मणिमौलिभिः ८ तस्यात्मजो वीरबलदर्पहारी रघूदहः रामचंद्रो म
हाभागः सर्वशूरशिरोमणिः ९ तान्माताकोसलनृपपुत्रीरत्नसमुद्भवा तस्याः कुक्षिभवं रत्नं रामः शत्रुक्षयं क
रः १० करोति हयमेधं वै ब्राह्मणेन सुशिक्षितः रावणाभिधविषैर्द्रवधपापापनुत्तये ११ मोचितस्तेन वाहानां सु

अ.
५३

१०३

ख्योसौ याज्ञिको हयः महाबलपरीवारो महाबलस्करक्षितः १२ तद्रक्षकोस्ति मद्भाता शत्रुघ्नो लवणोतकः हस्त्य
 श्वरथपादातिसंघेन ससमन्वितः १३ यस्य राज्ञो भवेन्मानः शूरत्वादिभिरुन्मदात् धनुर्धराश्च शूराश्च श्रेष्ठा वय-
 मिहोत्कटाः १४ ते गृणहंतु बलाद्वाहं रत्नमालाविभूषितम् मनोवेगं कामजवं सर्वगत्यभिभास्वरस्वरम् १५ त
 तो मोचयिता भ्राता शत्रुघ्नो लीलाया भटात् शरासनविनिर्मुक्तवत्सदंतकृतव्यथैः १६ ये क्षत्रियाः क्षत्रियकन्यका
 यां जाताश्च सत्क्षेत्रकुलेषु सत्सु गृणहंतु ते तद्विपरीतदेहानमंतुराज्यं रघवे निवेद्य १७ इति संवाच्य कुपितो लवः
 शत्रुनिबर्हणः उवाच मुनिपुत्रांस्तान् रौषगद्गदभाषितः १८ पश्यत क्षिप्रमेतस्य घृष्टत्वं क्षत्रियस्य वै लीले रवयो
 भालपत्रे स्वप्रतापबलं नृपः १९ कोसौरामश्च शत्रुघ्नः कीटः स्वल्पबलाश्च यः क्षत्रियाणां कुले जाता एतेन वयमु-
 त्तमाः २० एतस्य वीरसूमाता जानकी नकुशप्रसूः यारत्नं कुशसंज्ञं तुंदधाराग्निमिवारणिः २१ इदानीं क्षत्रिय-
 त्वादिदर्शयिष्यामि सर्वतः यदि क्षत्रियभूरेषा विष्यति च शत्रुहा २२ गृहीष्यति मया बद्धं वाहं यज्ञक्रियोचित-
 म् नो चेत्क्षत्रत्वमुच्यते कुशस्य चरणार्चकः २३ अधुना मद्दनुर्मुक्तैः शरैः सप्तो भविष्यति अन्ये ये च महावीरारण-
 मंडलभूषणाः २४ इत्यादिवाक्यमुच्चार्य लवो जग्राह तं हयम् तृणीकृत्य नृपान् सर्वान् चापबाणधरो वरः २५ तदा
 मुनिस्तताः प्रोत्तुर्लवं हयजिहीर्षकम् अयोध्या नृपती रामो महाबलपराक्रमः २६ तस्य वाहनं गृणहातिशक्रोपि स्व-
 बलोद्धतः माण्डहाणशृणुषेदं महाकथं हितसंयुतम् २७ इत्युक्तं स श्रुतौ घृत्वा जगाद स हि जातमजान् यूयं बलं न जा-

स. मे.
१०४

नीतक्षत्रियाणां द्विजोत्तमाः २८ क्षत्रियावीर्यशौंडीर्याद्विजाभोजनशालिनः तस्माद्युयंगृहेगत्वाभुञ्जंतुजननीह
तम् २९ इत्युक्तास्ते भवंस्तूष्णीं प्रेक्षंतस्तत्पराक्रमम् लवस्यमुनिपुत्रास्ते संतस्थुर्दूरतो बहिः ३० एवं व्यतिकरे
त्ते सेवकास्तस्य भूपतेः आयातास्तं हयं बध्नुं दृष्ट्वा प्रोचुस्तदालवम् ३१ बबन्धको हयं मत्तोरुष्टः कस्य च धर्मराट्
को वाणव्रजमध्यस्थः प्राप्य ते परमां व्यथाम् ३२ तदालवो जगादा शम्भुमया बद्धोऽश्व उत्तमः यो मोचयति तस्या शरु
ष्टो भ्राता कुशो महान् ३३ यमकरिष्यति किमु ह्यागतोऽपि स्वयं प्रभुः नत्वा गमिष्यति क्षिप्रं शरदृष्ट्या सुतोषितः
३४ शेष उवाच इति वाक्यं समाकर्ण्य बालो यमिति ते ब्रुवन् समागतो मोचयितुं हयं बध्नुं तु वैलवा
त् ३५ तान्वै मोचयितुं प्राप्तान् शत्रुघ्नस्य च सेवकान् को दंडं करयोर्धत्वा क्षुरप्रान्सममूमुचत् ३६ ते छिन्नबाह
वः शोकात् शत्रुघ्नं प्रतिसंगताः पृष्ट्वा स्ते जगदुःसर्वलवात्स्वभुजकृतनम् ३७ इति श्रीपद्मपुराणे पा
तालखंडे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे चतुःपञ्चाशत्तमोऽध्यायः ५४ सूत उवाच एतां श्रुत्वा क
थं रम्यां लवस्य पलितो मुनिः संशयानः पर्यपृच्छन् नागं दशशताननम् १ श्रीवात्स्यायन उवाच
त्वयोक्तं तु पुरारामः सीतामेकाकिनीं वनम् रजकस्य दुरुक्त्या सौतत्या जमहिलां नृपः २ जानक्यां कसुतो जातो
क्वधनुर्धरतांगतो कथंच शिषिता विद्यायोरामहयमाहरत् ३ व्यास उवाच इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं
शेषनागो महामतिः प्रशस्य विप्रं जगदे रामचारित्रमद्भुतम् ४ शेष उवाच रामो राज्यमयो ध्यायां

अ.
५४

१०४

भ्रातृभिः सहितो करोत् धर्मेण पालयन् सर्वक्षितिर्वडं स्वयास्त्रिया ५ सती दधारत द्वीर्यमासाः पंचाभवंस्त
 दा अत्यंतं शुश्रुभे देवी त्रयीवपुरुषंधरा ६ कदाचित्समये रामः पप्रच्छ च विदेहजां कीदृशो दोहदः साध्विमया
 ते साध्यते हि सः ७ रहस्ये वतु सा पृष्टा त्रपमाना पतिं सती लज्जागद्गदवाकरामं निजगाद वचो मृतम् ८
 सीतो वाच त्वत्कृपातो मया सर्वभक्तं भोक्ष्यामि शोभनम् न कश्चिन्मानसे कांतविषयो ह्यातिरिच्यते ९ य
 स्या भवाद्दशः स्वामी देवसंस्तुत सत्पदः तस्याः सर्ववरीवर्तिन किंचिदवशिष्यते १० त्वमाग्रहात्सृष्टसिमां दोह
 दं मनसि स्थितम् ११ प्रब्रवीमि पुरः सत्यंतव स्वामिन्मनोहर चिरजातं मया सत्यो लोपा मुद्रादिकास्त्रियः १२
 दृष्ट्वा स्वामिन्मनो द्रष्टुं ता उत्सुकतिसंदरीः राज्यं प्राप्ता त्वया सार्धमनेकसखमास्थिता कृतघ्ना हं कदापीह ता
 न्नमस्कर्तुमानसा १३ तत्र गत्वा तपः कोशान्वस्त्राद्यैः परिपूजये रत्नानि चैव भास्वन्ति मूषा अपि समर्पये १४
 यथामेतोषिताः सत्यो ददत्याशीर्मनोहराः एषमेदोहदः कांतपरिपूरयमानसः १५ इत्थमाकर्ण्य वचनं सीतायाः
 स्रमनोहरम् जगाद परमप्रीतो रामचंद्रः प्रसन्नधीः १६ धन्यासि जानकि प्रातर्गमिष्यसि तपोधनात् प्रेक्ष्यतां स्त्वं
 कृतार्थत्वमागमिष्यसि मे निकम् १७ इति रामवचः श्रुत्वा परमप्रीतिमापसा भविता ह्यममप्रातस्तापसीनां समी
 क्षणम् १८ अथ ते निशिरामेण चाराः कीर्तिनिजां श्रुताम् प्रेक्षितुं प्रेषितास्ते तु निशीथे समगन्शनैः १९ ते प्रत्यहं
 रामकथाः शृण्वन्तः स्रमनोहराः तद्दिने गतवन्तस्तु धनाढ्यस्य गृहं महत् २० दीपं वीक्ष्य प्रज्वलंतं वचनं वीक्ष्यमानु

रा. मे.
१०५

षम् स्थित्वा तत्र क्षणं चाराः समश्नुवन् यशो मृतम् २१ तत्र काचन वामाक्षी बालकं प्रति हर्षिता स्तनं पिबन्तं नि
जगौ वाक्यं तु स मम नो हरम् २२ पीतं पुत्रयथेष्टं ते स्तनं मम मम नो हरम् पश्चात्तव सुदुर्लभं भविष्यति ममात्मज २३
एतत्पूर्याः पती रामो नीलोत्पलदलप्रभः तत्पुत्रस्थजनानां तु न भविष्यति वै जनुः २४ जन्माभावात् कथं पानं स्तन्यस्य
भविष्यति तस्मात्पिब मुहुः स्तन्यं दुर्लभं हृदि मन्य च २५ ये रामं संस्मरिष्यन्ति ध्यायन्ति च वदन्ति ये तेषामपि प
यः पानं न भविष्यति जातु चित् २६ इत्यादि वाक्यं संश्रुत्य श्रीराम यशो मृतम् हर्षिताः प्रययुर्गेहमन्यद्वाग्यवतो
महत् २७ तावदन्यच्चरास्तत्र मनोरममिदं गृहम् मत्वा तिष्ठन् हिरामस्य क्षणं शुश्रूषवो यशः २८ तत्र काचिन्निजं
कांतं पर्येकोपरि सुस्थितम् तांबूलं चर्वती वृत्तं भर्त्रा स्नेहेन संदरी २९ कंकणस्वरशोभा द्याकर्पूरागरुधूपिता
कांतं वीक्ष्य चलन्नेत्रा कामरूपमवोचत ३० नाथ त्वं तादृशो मह्यं भासियाद्दृग्गुरघोः पतिः अत्यंतं संदरवरं वपुर्वि
भ्रतस्कोमलम् ३१ पद्मप्रांतं नेत्रयुग्मं वक्षो मोहनविस्तृतम् भर्तौ च सांगदौ बिभ्रत् साक्षाद्राम इवा सिमे ३२ इ
ति वाक्यं समाकर्ण्य कांतायाः स मम नो हरम् उवाच नेत्रयोः प्रांतं नर्तयन् कामसंदरः ३३ शृणु कांते त्वया प्रोक्तं साध्या
तु स मम नो हरम् पतिव्रतानां तद्योग्यं स्वकांतो राम एव हि ३४ परं चाहं मंदभाग्यः करामो भाग्यवान् महान् क्वाहं
कीदृशस्तुल्यः क्व ब्रह्मादि सरार्चितः ३५ खद्योतः क्व नभो रत्नशालभाः क्व नुपामराः गजारिः क्व मृगेंद्रो सौशशकः क्व
नुमंदधीः ३६ क्व च साजान् हवी देवी करध्याजलमुत्पथम् क्व मेरुः सरसं वासः क्व गुंजापुंजकोत्पकः ३७ तथाहं

अ.
५५

१०५

कचरामोसौ यत्पादरजसांगना शिलाभूताक्षणाज्जाताब्रह्ममोहनरूपधृक् ३८ इतिवाक्यं प्रब्रुवाणं परिरेभे
 निजं पतिम् संजातहृच्छयाप्रेम्णानर्तितभ्रूधनुर्धरा ३९ इत्यादिवाक्यं संश्रुत्य गतश्चारो न्यवेशनम् तावदन्यश्च
 रोवाक्यं श्रुत्वा वयशसान्वितम् ४० क्वचित्सुषमयीं शय्यां चंदनं सहचंद्रकम् सर्वविधायकामार्हजगादवचनं
 पतिम् ४१ पतेकुरुष्वभोगार्हशयनं पुष्पमंचके चंदनादिकलेपंच तथा भोगमनेकधा ४२ त्वा दृशा एव भोगा
 हानि च रामपराङ्मुखताः सर्वरामरूपा प्राप्तमुपभोगं स्वयथा तथम् ४३ मत्सदृशी कामिनी ते चंदनं तापहारकम्
 पर्यंकः पुष्परचितः सर्वरामरूपाभवम् ४४ ये रामं न भजिष्यन्ति ते न राज ठरं स्वयम् न भर्तुं शक्नुवंत्येव वस्त्रभोगा
 दिवर्जिताः ४५ इति ब्रुवन्तीं महिलां हर्षितः पतिरब्रवीत् सर्वतथ्यं ब्रवीषित्वं मम रामरूपाभवम् ४६ इत्येवं रा
 मभद्रस्य यशः श्रुत्वा गतश्चरः तावदन्यत्र वेश्मस्थश्चरो न्यः श्रुश्रुवेव चः ४७ काचित्कांचनपर्यंके वीणावादन
 तत्परा कांतेन रामसत्कीर्तिं गायमाना पतिं जगौ ४८ स्वामिन् वयं धन्यतमा येषां पुर्याः पतिः प्रभुः श्रीरामः स्वप्रजाः
 पुत्रानि वपाति चरक्षति यः कर्मैतच्च दुःसाध्यं कृतवान्फलमनंतत् समुद्रं यो निजग्राहसेतुं तत्र बंधच ५०
 रावणं यो रिपुं हत्वा लंकां संभज्यवानरैः जानकीमाजहारात्रमहदाचारमाचरत् ५१ इति प्रोक्तं समाकर्ण्य वचः
 समधुराक्षरम् पतिस्मितं चकारे मां वाक्यं पुनरथा ब्रवीत् ५२ मुग्धेनेदं महत्कर्म रामचंद्रस्य भामिनि दशान
 नवधादीनि समुद्रदमनानि च ५३ लीलया यो वनिं प्राप्नो ब्रह्मादिप्रार्थितो महान् करोति स चरित्राणि महापा

रा. मे.
१०६

पहराणिच ॥ माजानीहिनरंरामं कौसल्यानंददायकम् ॥ सृजत्यवतिहंत्येव विश्वं लीलातिमानुषः ५५ धन्याव
यं ये रामस्य पश्यामो मुरवपंकजम् ब्रह्मादिसरदुर्दर्शं महत्पुण्यकृतो वयम् ५६ शृणोतिरामचंद्रस्य चरित्रं श्रुतिसौ
ख्यदम् ॥ तत्रापिरामभद्रस्य यशः श्रुत्वा वशोभनं ५७ खेलेति स्वामिना सार्धं द्यूतेन स मनीहरा उवाच वाक्यं मधुरं
नर्तयंती वकंकणे ५८ जितं मया कांतजवेन सर्वं करिष्ये सित्वं किमु हारिमानसः इत्यादि वाक्यं परिहासपूर्वकं कृत्वा
स्वकांतं परिषस्वजे मुदा ५९ उवाच कांतश्चार्वांगि जितं मे वसु शोभनम् रामं मे स्मरतो नित्यं न कुत्रापि पराजयः ६०
इदानीं त्वां तु जेष्यामि रामं स्मृत्वा मनीहरम् देवायथापुरा स्मृत्वादिति जानजय नक्षणात् ६१ एवमुक्त्वा पाशकानां
परिवर्तनमाकरोत् तावज्जयं प्रपेदे सौहर्षितो वाक्यमब्रवीत् ६२ मम प्रोक्तं मृतं जातं जिता त्वं न वयौ वना राम-
स्मारिकदाप्येवं न भवेद्दिपुतो भयी ६३ इत्येवं तौ वदंतौ च परस्परमथोत्सुकौ परिरभ्य दृढं प्रेम्णा ततः शय्यां प्रपेद-
तुः ६४ एवं पंचमहाचाराराज्ञः संश्रुत्य वै यशः परस्परं प्रशंसंतौ गेहं स्वस्वं ययुर्मुदा ६५ एकषष्ठश्चरः कारुगेहा-
नालोक्य तत्र ह जगाम श्रोतुकामो सौयशो राज्ञो महीपतेः ६६ रजकः क्रोधसंस्पृष्टो भार्यामन्यगृहोषिताम् पदा-
संताडयामास धिक् कुर्वन् शोणने च वान् ६७ गच्छ त्वं मद्गृहान्नस्य गेहं यत्रोषितादिनम् नाहं गृहामि भवतीं दु-
ष्टां वचनलंघिनीम् ६८ तदास्य माता प्रोवाच मात्यजैर्नां गृहागता अपराधेन रहितां दुष्टकर्मविवर्जिताम् ६९
मातरं प्रत्युवाचाथ रजकः क्रोधसंयुतः नाहं राम इव प्रेष्टां गृहाम्यन्यगृहोषिताम् ७० सराजाय त्करोत्येव तत्स

अ.
५५

१०६

वेंनीतिमद्भवेत् अहंगृणहामिनोभार्योपरवेशमनिसंस्थिताम् ७१ पुनःपुनरुवाचेदं नाहं रामोमहीश्वरः यः परस्य
 गृहस्थांतां जानकीं वैररक्षसः ७२ इतिवाक्यंसंश्रुत्यचारः क्रोधपरिप्लुतः खड्गं गृहीत्वा स्वकरे तं हंतुं विदधेमनः
 ७३ सरामोक्तंच सस्मारनवध्यः कोमहाजनः इति ज्ञात्वा स्वरोषं तु संजहार महामनाः ७४ तदा श्रुत्वा सुदुःखा
 र्तः पंचचारायतस्थिताः ततो गतः प्रकुपितो निश्वसन् मुहुर्मुहुः सन् ७५ ते वै परस्परं तत्र मिलितास्तु समब्रुवन्
 स्वश्रुतं रामचरितं सर्वलोकैकपूजितम् ७६ ते तद्भाषितमाकर्ण्य परस्परममंत्रयन् नवान्यं रघुनाथाय वान्यं
 दुष्टजनोचितम् ७७ इति संमंत्र्य ते गेहं श्रुत्वा सुषुपुरुत्सकाः प्रातराज्ञे प्रशंसाम इति बुध्या व्यवस्थिताः ७८

इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५

शेष उवाच प्रातर्नित्यं विधाया सौ ब्राह्मणान् वेदविज्जमान् हिरण्यदानैः संतर्प्य विधिवत्संसदं ययौ
 १ लोकाः सर्वे नमस्कर्तुं रघुनाथं महीपतिम् पुत्रवत्सवप्रजाः सर्वाः पालयंतं ययुः सभाम् २ लक्ष्मणेनातपत्रं तु
 धृतं मूर्धनि भूपतेः तदा भरतश्चुघ्नौ चामरद्वंद्वधारिणौ ३ वसिष्ठप्रमुखस्तत्र मुनयः पर्युपासते स्म मंत्रप्रमु-
 खास्तत्र मंत्रिणो न्यायकर्तृकाः ४ एवं प्रवृत्तसमये षट्चारास्ते स्वलं कृताः समाजगुर्नरपतिं नमस्कर्तुं सुभाषि-
 तुम् ५ तान् वक्तुकामान् संवीक्ष्य चारान् नृपतिस्ततः सभाया अंतरावेशमरहः प्राविश दुत्सुकः ६ एकां ते तान् च
 रात्र सर्वान् पप्रच्छ समतीव्रपः कथयंतु च राम ह्ययथा तथ्यमरिंदमाः ७ लोकाब्रुवंति मां कीदृक् भार्यायाममकीदृ

स. म.
१०७

शम् मंत्रिणांकीदृशंलोकावदंतिचरितं कथम् ८ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यचाराराममथाब्रुवन् मेघगंभीरयावाचापृ
छंतंरघुनायकम् ९ चाराऊचुः नाथकीर्तिर्जनान्सर्वान्पावयत्यधुनाभुवि गृहेगृहेश्रुतास्माभिःपुरुषैः
स्त्रीभिरीडिता १० विवस्वतोमहान्वंशोभवतापरमेष्ठिना अलंकर्तुंगतंभूमौकीर्तिर्विस्तारितुंतथा ११ अनेकेस
गराद्याश्चकीर्तिमंतोमहाबलाः अभवंस्तादृशीकीर्तिस्तेषांनाभूद्यथातव १२ त्वयानाथेनसकलाकृतार्थश्चप्रजाः
कृताः यासांनाकालमरणानचरोगाद्युपद्रुतिः १३ यादृशश्चंद्रकोलोकेयादृशीजाद्वीसरित् तादृक्त्वचसत्कीर्तिः
प्रकाशयतिभूतलम् १४ ब्रह्मादिकाभवत्कीर्तिमाकर्ण्यत्रपिताभृशम् नाथसर्वत्रतेकीर्तिःपावयत्यधुनाजनान् १५
वयंधन्यतमाःसर्वेयेचारास्तवभूपतेः क्षणेक्षणेनवसुखंलोकयाममनोहरम् १६ वाक्यंश्रुत्वासचाराणांपंचानंचैव
माधवः षष्ठंप्रच्छचारंतंविलक्षणासुखांकितं १७ रामउ० सत्यंवदमहाबुद्धेयछुतंलोकसंकरे तादृक्प्रशंसं
मेसर्वमन्यथापातकादिहृत् १८ पुनःपुनश्चरंरामः पप्रच्छाशंसविस्तरम् तथापिनब्रवीत्येवंरामंलौकिकभाषित
म् १९ तदारामःप्रत्यवोचच्चारंसुखविलक्षितम् शपामित्वांतुसत्येनशंससर्वयथातथम् २० तदारामंप्रत्युवाच
चारोवाक्यंशनैःशनैः अकथ्यमपितेवाच्यंवाच्यंकारुज्जनोदितं २१ चारउ० स्वामिन्सर्वत्रतेकीर्तिर्दशाननव-
धादिका अन्यत्रराक्षसगृहेस्थितायास्तेस्त्रियामहत् २२ कारुरेजस्तुरजकोनिशीथेमहिलांस्वकां अन्यगेहोषितां
दृष्ट्वाधिःकुर्वन्समताडयत् २३ तन्माताप्रत्युवाचेमांकथंताडयसेनयां गृहाणमाकृत्यानिंदांस्त्रियमहाकथमाचर ॥

अ.
५६

१०७

२४ तदा बोचत्सरजको नाहं रामो महीपतिः यद्राक्षसगृहे ध्युष्टांसीतामंगीचकार सः २५ सर्वैराजकृतं कर्म नी
 तिमद्भवति प्रभो अन्येषां पुण्यकर्तृणामपि कृत्यमनीतिवत् २६ पुनः पुनरुवाचा सौ नाहं रामो महीपतिः तत्
 क्रोधसमये राजन् मया वाक्यं तव स्मृतम् २७ तदानीं शिर आच्छिद्य पातयामि महीतले कृतः पुनर्विचारो मे क
 रामोरजकः क्वनु २८ अयं दुष्टो नृपतिर्न हीदंतश्च मुच्यते आज्ञापयसि चेद्रामं साप्रतं मारयामि तम् २९ अ
 वाच्यमपि ते प्रोक्तं श्रुत्वा तत्किं करोम्यहम् राजा प्रमाणमत्रेदं विचारयतु संगतम् ३० शेष उवाच इ
 ति वाक्यं समाकर्ण्य महावज्रनिभाक्षरम् निश्वसन् मुहुर्मुहुः समाचरन् मूर्छितो पतत् ३१ तं मूर्छितं नृपं दृष्ट्वा
 चारादुःखसमन्विताः जीवयामासु वासो ग्रैर्दुःखापनयहेतवे ३२ सलब्धसंज्ञो नृपतिर्मुहूर्तेन जगाद तान्
 गच्छंतु भरतं शीघ्रं प्रेषयंतु च मां प्रति ३३ ते दुःखिताश्च रास्तूर्णं भरतस्य गृहं गताः कथयामासु रामस्य संदे
 शं नयहारकाः ३४ भरतो रामसंदेशं श्रुत्वा धीमान् ययौ त्वरन् रामं प्रति रहः संस्थमत्यंतं त्वरयायुतम् ३५
 आगत्य तं प्रतीहारं प्रत्युवाच महामनाः कुत्रास्ते राम भद्रो सौममभ्राता कृपानिधिः ३६ तन्निर्दिष्टं गृहं वीरो ययौ
 रत्नमनोहरम् रामं विलोक्य विह्वलं भयमापसमानसे ३७ किं वासौ कुपितो रामो किं वा दुःखमिदं विभोः त
 दाप्रोवाच नृपतिं निश्वसंतं मुहुर्मुहुः ३८ स्वामिन्स्वरवसमाराध्यं वक्त्रं ते कथमीदृशम् अश्रुभिर्लक्ष्यते राहुग्र
 स्तदेहः शशीवते ३९ सर्वमेकारणं तथ्यं ब्रूहि मां किमकारयः त्यज दुःखं भहाराज कथं दुःखस्य भाजनम् ४०

रा. मे.
१०८

एवंभ्रात्राप्रोच्यमानोगद्गदस्वरयागिरा प्रोवाचभ्रातरंवीरोरामचंद्रश्चधार्मिकः ४१ शृणुभ्रातर्वचोमह्यंममदुः-
खस्यकारणं तन्मार्जनंकुरुष्वद्यभ्रातःप्रातर्महामते ४२ वंशोवैवस्वतेराजानकश्चिदयशःक्षतः मत्कीर्तिरद्य-
कलुषागंगायमुनयोर्गता ४३ येषांयशोनृणांभूमौतेषामेवसजीवितम् अपकीर्तिक्षतानांतुजीवितंमृतकैः
समम् ४४ येषांयशोभवेद्भूमौतेषांलोकाःसनातनाः अपकीर्त्यरगीदष्टास्तेषांभूयादधोगतिः ४५ अद्यमेक-
लुषाकीर्तिःस्वर्धुनीलोकविश्रुता तच्छृणुष्वचोमेघरजकेनयथोदितम् ४६ अस्मिन्पुरेथरजकउक्तवान्जानकी-
भवं किंचिद्वाक्यंततोभ्रातः किं करोमिमहीतले ४७ किमात्मानंजहाम्यद्यकिमेनांजानकींस्त्रियम् उपयोः
किंमयाकार्यंतत्तथ्यंब्रूहिमेभवान् ४८ इत्युक्त्वा निर्गलद्वाष्पोवेपथुक्षभितांगकः पपातभूमौविरजाधार्मिका-
नांशिरोमणिः ४९ भ्रातरंपतितंदृष्ट्वाभरतोदुःखसंयुतः संवीक्ष्यशनकैरामंप्राप्त संज्ञंचकारसः ५० संज्ञांप्रा-
प्तंतुसंवीक्ष्यरामचंद्रंरुदुःखितम् उवाचदुःखनाशायवाक्यंतुसमनोहरम् ५१ भरतउवाच
कोऽयंवैरजकः किंतुवाच्यंवाक्यंयथाब्रवीत् जिह्वाछेदंकरिष्यामिजानकीवाच्यकारिणः ५२ तदारामोद्व-
वीद्वाक्यंरजकस्यमुखोद्गतम् श्रुतंचारेणतत्सर्वंभरतायमहात्मने ५३ तच्छ्रुत्वाभरतःप्राहभ्रातरंदुःखशो-
किनम् जानकीवद्विश्रद्धाभूलंकायांवीरपूजिता ५४ ब्रह्माब्रवीदियंशुद्धा पितादशरथस्तव कथंसारज-
कोक्तित्वाद्धर्तव्यालोकपूजिता ५५ ब्रह्मादिसंस्कृताकीर्तिस्तवलोकान्पुनातिहि साकथंरजकोक्त्यावैकलु-

अ.
५६

१०८

षाद्यभविष्यति ५६ तस्मात्त्यजमहादुःखंसीतावाच्यसमुद्भवम् कुरुराज्यंतयासार्धमंतर्वत्यास्तभाग्यया
 ५७ त्वंकथंस्वशरीरंचहातुमिच्छसिशोभनम् वयंहताःसर्वथास्मत्त्वांविनादुःखनाशक ५८ क्षणंसीतानजी-
 वेतत्त्वांविनासमहोदया तस्मात्पतिव्रतासाकंभनक्तुविपुलांश्रियम् ५९ इतिवाक्यंसमाकर्ण्यभरतस्यच
 धार्मिकः पुनरेवजगादेदंवाक्यंवाक्यविशारदः ६० यत्त्वंकथयसिभ्रातस्तत्सर्वधर्मसंयुतम् परंयद्वच्यहंवा-
 क्यंतत्कुरुषममाज्ञया ६१ जानाम्येनांवद्विशुद्धांपवित्रांलोकपूजिताम् लोकापवादाद्गीतोहंसंत्यजामितुजान-
 कीम् ६२ तस्मात्करेशितंदृत्वाकरवालंसदारुणम् शिरःछिंद्यथवाजायांजानकीमुंचवैवने ६३ इत्थंक्त्वा
 क्यमाकर्ण्यरामस्यभरतोपतत् मूर्छितःसन्क्षितौदेहंकंपयुक्तंसबाष्पकम् ६४ इतिश्रीपद्मपुराणोपा-
 तालरवंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ५६ वात्स्यायनउवाच
 जगत्पवित्रसत्कीर्तेर्जानक्यावाच्यवाचनम् कथंसमकरोत्स्वामिंस्तन्मेकथयस्वव्रत १ यथामेमनसःसौख्यंभ-
 विष्यतिसुशोभनम् तथाकुरुषशेषाद्यत्वनुरवान्निसृतामृतम् तृप्तिर्मेपिबतोनास्तिययासंसृति कृतनम्
 २ शेषउवाच मिथिलायांमहापुर्णजनकोनामभूपतिः तस्यांकरोतिसद्राज्यंधर्मेणाधारयन्प्रजा-
 म् ३ तस्यसंकर्षतोभूमिंसीतयादीर्घयाग्रया सीरध्वजस्यनिरगात्कुमारीअतिसंदरी ४ तदात्यंतमुदंघ्रा-
 तःसीरकेतुर्महीपतिः सीतानामकरोत्तस्यामोहिन्याजगतश्रियः ५ सैकदोद्यानविपिनेखेलंतीसुमनोहरा

श. मे.
१०९

अपश्यत्स्वमनःकांतं शक्रकश्योर्युगंवरम् ६ अत्यंतं हर्षमापन्नमत्यंतं कामलोलुपम् परस्परं भाषमाणं स्ने-
हेन शक्रभयागिरा ७ रममाणं तदा युग्मं नभसि क्षिप्रवेगतः समुत्पन्नगोपस्थे स्थितं शब्दं चकार तत् ८ रामो
महीपतिर्भूमौ भविष्यति मनोहरः तस्य सीतेति नाम्ना तु महिला संभविष्यति ९ सतया सह वर्षाणां सहस्रा-
णि दशैव तु राज्यं करिष्यते धीमान् आकर्षन् भूमिपान् बली १० धन्या सा जानकी देवी धन्यो सौराम संज्ञितः
यौ परस्परमापन्नौ पृथिव्यां सुस्मितौ मुदा ११ इति संभाष्यमाणं तु शक्रकश्योर्युगं तु मैथिली ज्ञात्वेदं देवता युग्मं
श्रुत्वा तद्वाक्यमादरात् १२ मदीया तु कथारम्याः कुरुते शक्रकश्योर्युगम् एतत् गृहीत्वा पृच्छामि सर्वं वाक्यगतार्थ-
कम् १३ एवं विचार्य सा सीता सरवीः प्रतिजगाद ह गृणहंतु शनैरेतत् पक्षियुग्मं मनोहरम् १४ सरव्यस्तास्तद्भि-
रंश्रुत्वा गृणहन् पक्षियुगंवरम् निवेदयामास रितं स्वसरव्याः प्रियकाम्यया १५ बहुधा विविधान् शब्दान् कुर्वद्वा-
क्ष्य मनोहरम् आश्वासयामास तदा तमपृच्छ दिदं वचः १६ सीतोवाच मा भेषातां युवांरम्यौ को वा
कुत्र समागतौ को वारामः का च सीता एतज्ज्ञानं कुतो हि वाम् १७ तत्सर्वं शंस मे क्षिप्रं यतस्ते वाक्यकौशलम् इ-
ति पृष्टं तया पक्षियुगं सर्वमशंसत् १८ पक्षियुग्म उवाच वाल्मीकिरास्तेऽसमहान् ऋषिर्धर्मैर्वि-
दुत्तमः आवांतदाश्रमस्थानौ सर्वदा सुमनोहरम् १९ स शिष्यान् पाठयामास भाविरामायणं मुनिः प्रत्यहं त-
स्य दस्मारी सर्वभूतहिते रतः २० तदा वाक्यांश्चुतं सर्वं भाविरामायणं महत् सुदुर्मुहुर्गायमानमायातं परिपा-

अ.
५७

१०९

ठतः २१ शृणुष्वतेभिधास्यावोकोरामः कचजानकी यद्यद्विष्यतेतत्तद्रामेणक्रीडितात्मना २२ ऋष्यशृंगक
 तेष्यांचचतुर्धात्वंगतोहरिः प्रादुर्भविष्यतेरामोऽरुस्त्रीगीतसत्कथः २३ सकौशिकेनमिथिलांप्राप्यतेभ्रातृ
 संयुतः धनुःपणंमहदृष्ट्वादुर्ग्राह्यमन्यभूसुजाम् २४ धनुर्भंगेजनकजांप्राप्यतेऽमनोहराम् तयासहमह
 द्राज्यंकरिष्यतिश्रुतंवरे २५ एतदन्यच्चतत्रस्थैःश्रुतमस्माभिरुद्धतैः कथितंतवचावर्गेगिमुंचावांगंतुकामुकौ २६
 इतिवाक्यंतयोःश्रुत्वाश्रोत्रयोःऽमनोहरम् पुनरेवजगादेदंवाक्यंपक्षियुगंप्रति २७ सरामःकुत्रवर्तेतकस्य
 पुत्रःकथंतुताम् परिगृहिष्यतिवरःकीदृकरूपधरोनरः २८ मयापृष्टमिदंसर्वंकथयंतुयथातथम् पश्चात्सर्वं
 करिष्यामिप्रियंयुष्मन्मनोगतम् २९ तच्छ्रुत्वातांतुकामेनपीडितांवीक्ष्यसाशुकी जानक्याहृदयंज्ञात्वापपा
 ठपुरतस्ततः ३० सूर्यवंशध्वजोधीमान् राजापंक्तिरथोबली आश्रित्यदेवायंसर्वान् विजेष्यंतिचसर्वशः ३१
 तस्यभार्यात्रयंभावीशक्रमोहनरूपधृक् तस्मिन्नवश्यंचातुष्कंभविष्यतिबलोन्नतम् ३२ सर्वेषामग्रतोरामोभर
 तस्तदनुस्मृतः लक्ष्मणस्तदनुश्रीमान् शत्रुघ्नःसर्वतोबली ३३ रघुनाथइतिरव्यातिंगमिष्यतिमहामनाः
 तस्यत्वनंतनामानिरामस्यबलिनःसरिव ३४ पद्यकोशइवशोभनंसुखंपंकजातनयनेऽदीर्घके उन्नतपशु
 मनोहरानसंवल्गुसंगतमनोहरभ्रुवम् ३५ जानुलंबितमनोहरोऽभ्रजौकंबुशोभिगलकोतिद्रुक् सत्क
 पाटतलविस्तृतश्रियंवक्ष्येएतदमलंसलक्ष्मिकम् ३६ शोभनोरुकटिशोभयायुतंजानुयुग्मममलंस्वसेवितं

रा. मे
११०

पादपद्ममखिलैर्निजैः सदा सेवितं रघुपतिं सुशोभनम् ३७ एतद्रूपधरो रामो मया किंतु सवर्ण्यते शताननोन
जानाति पक्षिणः किमुमादृशाः ३८ यद्रूपं वीक्ष्य ललिता मनोहरवपुर्धरा लक्ष्मीर्मुमुहेषु विभावर्ततामानमोह
ति ३९ महाबलो महावीर्यो महामोहनरूपधृक् किं वर्णयामि श्रीरामं सर्वैश्वर्यगुणान्वितम् ४० धन्यासा जानकी
देवी महामोहनरूपधृक् रंस्यते येन सहिता वर्षाणामयुतं तथा ४१ त्वं कासि किंतु नामासि बत संदरियतु माम्
परिप्लुसि वै दग्ध्याद्रामकीर्तनमादरात् ४२ एतद्वाक्यं समाकर्ण्य जानकी पक्षिणो र्युगम् उवाच जन्मललितं
हसंती स्वस्य मोहनम् ४३ या त्वया जानकी प्रोक्ता सा हं जनकपुत्रिका सरामो मां यदाभ्येत्य प्राप्स्यते स मनोहरः
४४ तदा वां मोचयाम्यद्धानान्यथा वाक्यलोभिना लालयामि सरवेनास्तां मद्देहे मधुराक्षरौ ४५ इत्युक्तं तत्समा
कर्ण्य वेपितौ भयतांगतौ परस्परं प्रक्षुभितौ जानकीमित्यवोचताम् ४६ वयं वै पक्षिणः साधि वनस्था वृक्षगो
चराः परिवभ्राम सर्वत्र नो स्रखं नो भवेद्देहे ४७ अंतर्वत्नी स्वके स्थाने गत्वा संसूय पुत्रकान् त्वत्स्थानमागमि
ष्यामि सत्यमेवोदितं वचः ४८ एवं प्रोक्ता तया सा तु न मुमोच शकं स्वयम् तदा पतिस्तां प्रोवाच विनीतवदनुत्स
कः ४९ सीते मुंच कथं भार्यारक्षसे मे मनोहरीम् आवांगच्छा वविपिने विचरा वो स्रखं वने ५० अंतर्वत्नी वर्त
ते च भार्या मम मनोरमा तस्याः प्रसूतिं कृत्वा ह मागमिष्यामि शोभने ५१ इत्थं क्तानि जगादाथ स्रखं गच्छ मनो
मते एतां रक्षामि सरिनीं मत्पार्श्वे प्रियकारिणीम् ५२ इत्युक्तो दुःखितः पक्षी तामूचे करुणान्वितः योगिभिः

अ.
५७

११०

प्रोच्यते यद्देतद्वचस्तथ्यमेव हि ५३ न वक्तव्यं न वक्तव्यं मौनमाश्रित्य तिष्ठताम् नो चेत्स वाक्यदोषेण प्राप्तो त्याला
 पमुन्मदः ५४ वयं चेदत्र वाक्यं न करिष्यामौ न गोपरि बंधनं कथमावां स्यात्तस्मान्मौनं समाचरेत् ५५ इत्यु-
 क्ता तां प्रत्युवाच नाहं जीवामि सुंदरि एतया भार्यया सीते तस्मान्मुचमनो हरे ५६ अनेकविधवाक्यैः सा बो-
 धितानामुचत्तदा कुपिता दुःखिता भार्या शशाप जनकात्मजां ५७ यथा त्वं पतिना साधं वियोजयसि मा-
 मितः तथा त्वमपि रामेण वियुक्ता भव गर्भिणी ५८ इत्युक्तवत्यां तस्यां तु दुःखितायां पुनः पुनः प्राणानिरग-
 मद्दुःखात् अति दुःखेन पूरितः ५९ राम राम स्मरंत्याश्च वदंत्याश्च पुनः पुनः विमानमागतं स्रष्टु पक्षिणौ
 स्वर्गता बुभौ ६० तस्यां मृतायां दुःखात् भर्ता तस्याः स पक्षिराट् परमं क्रोधमापन्नो जान्हव्यां दुःखितो प-
 तत् ६१ तथा भवामि रामस्य नगरे जनपूरिते महाक्यादियमुद्विग्नावियोगेन स्रष्टुः खिता ६२ इत्युक्त्वा
 स पपातो चैर्जान्हव्याभ्रमशोभिते दुःखितः कुपितो भीतो तद्वियोगेन कंपितः ६३ क्रुद्धत्वा दुःखितत्वाच्च
 सीताया अपमाननात् अंत्यजत्वं परं प्राप्तो रजकः क्रोधनाभिधः ६४ यः क्रोधाच्च स्वकान् प्राणान् महतां
 दुष्टमारन् संत्यजेत्स मृतो याति अंत्यजत्वं द्विजोत्तम ६५ तज्जातं रजकोत्तया सौ निंदिता च वियोगिता र-
 जकस्य च शापेन वियुक्ता सा वनंगता ६६ एतत्ते कथितं विप्रयत्नेष्टं विदेहजाम् पुनरत्र परं वृत्तं शृणुष्व निग-
 दामि तत् ६७ इति श्रीपद्मपुराणे पातां शेषवां रामाश्वमेधे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७

रा. मे.
१११

शेषउवाच भारतंमूर्छितं दृष्ट्वा रघुनाथः स्रुदुःखितः प्रतीहारमुवाचे दंशत्रुघ्नं प्रापयाश्रमाम् १ तद्वा
क्यं प्रोक्तमाकर्ण्य क्षणात् शत्रुघ्नमानयत् यत्र रामो निजभ्राता भरतेन सह स्थितः २ भारतंमूर्छितं दृष्ट्वा रघुनाथं
च दुःखितम् प्रणम्य दुःखितो वाच किमिदं दारुणं महत् ३ तदारामो त्यज प्रोक्तं वाक्यं लोकविगर्हितम् शत्रु
घ्नं कथयामास शोकदुःखेन दुःखितः ४ तं प्रत्यवाच रामो सो शत्रुघ्नं पदसेवकम् अधोमुखो दीनरवोगद्गदाक्षरवे
पथुः ५ शृणु भ्रातर्वचो मे द्य कुरुतच्छीघ्रमादरात् यथास्यादिमला कीर्तिर्गंगेव पृथिवी गता ६ सीताया वाच्य
मतुलं लोके शुत्वां त्यजोदितम् हातुमिच्छामि देहं स्वमेनां वा जानकीं किल ७ इति वाक्यं समाकर्ण्य रामस्य किल श
त्रुहा सवेपथुः पपातो व्योदुःखितः परदारणः ८ संज्ञां प्राप्य मुहूर्तेन रघुनाथमवोचत् किमेतदुच्यते स्वामिन्
जानकीं प्रति दारुणम् ९ पापैर्यदुष्टचित्तैश्च सर्वधर्मबहिष्कृतैः निंदिताश्चुतिरग्राह्या भवन्ति त्वग्रजन्मना १०
जान्दही सर्वलोकानां पापघ्नी दुरितांतका न स्पृष्टा पापिभिः किं स्यात्स्पर्शेनानां निंदाहका ११ सूर्यो जगत्प्रकाशा-
य समुद्युतिजगत्प्रहो उलूकानां रुचिकरो न भवेत्तत्र का क्षतिः १२ तस्मात्स्वमेनां गृणहीधमात्यजानिंदितां स्त्रि
यम् श्रीरामभद्ररूपया कुरुष्व वचनं मम १३ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य शत्रुघ्नस्य महात्मनः पुनः पुनर्जगादेदं य
दुक्तं भरतं प्रति १४ तन्निशम्य वचो भ्रातुर्दुःखपूरपरिप्लुतः पपात मूर्छितो भूमौ छिन्नमूल इव दुमः १५ भ्रा-
तरं पतितं वीक्ष्य शत्रुघ्नं दुःखितो भृशम् प्रतीहारमुवाचे दंशत्रुघ्नं त्वानयांतिकम् १६ सलक्ष्मणगृहं गत्वान्यवेद

अ.
५८

१११

यदिदं वचः स्वामिनुरामो भवंतं तु समाह्वयति वेगतः १७ तच्छ्रुत्वा च समाह्वयं रामचंद्रं वेगतः जगाम तरसा तत्र
 त्रयत्रसंभ्रातृकोपनः १८ भरतं मूर्च्छितं दृष्ट्वा शत्रुघ्नमपि मूर्च्छितम् श्रीरामचंद्रं दुःखात्तदुःखितो वाक्यम्
 ब्रवीत् १९ किमेतद्दारुणं राजन् दृश्यते मूर्च्छनादिकम् तदा शशंसमे सर्वकारणं मुख्यतो न व २० एवं वदं
 नृपतिर्वृत्तांतं सर्वमादितः शशंस लक्ष्मणं क्षिप्रं दुःखं पूरपरिप्लुतम् २१ भ्रातरं स्तब्धगात्रं च कं पमानं मुहुर्मु-
 हुः न किंच न वदंतं तं वीक्ष्य शोकादितो ब्रवीत् २२ लक्ष्मणस्तद्वचः श्रुत्वा सीतायास्त्यागसंभवम् निःश्वस-
 न्मुहुर्मुहुः संस्तब्धगात्र इवाभवत् २३ किं करिष्याम्यहं भूमौ स्थित्वा दुर्यशसां कितः त्यजामीदं वपुः श्रीमल्लोक-
 भीत्या च शोकतः २४ सर्वदा भ्रातरो मे ह्यं महाकथं करोतु तत्कथाः इदानीं तेऽपि देवेन प्रतिकूलव्रतं चराः २५ कु-
 त्र गच्छामि कं यामिह सिष्यंति नृपास्तु वि दुर्यशो लाल्छितं मां वैकुण्ठिनं रूपवन्नराः २६ मनौर्वंशोऽपुनरुपा जाता
 जाता गुणाधिकाः इदानीं मयि तत्सर्वं विपरीतं बभूव ह २७ इति संभाष्यमाणं तं रामचंद्रं समीक्ष्य सः संस्त-
 भ्याश्चूणि विपुलां न्युवाच विपुलः स्वरः २८ स्वामिन् विषादमाकर्षीः कथं तव मतिर्हता सीताम निदितां को नु
 त्यजति श्रुतवान् भयात् २९ आकारयामि रजकं परिपृच्छामि तं प्रति कथं त्वयानिदिता सा जानकी योषि-
 तां वरा ३० तव देशे बलां कश्चिद्वाध्यते न जनो त्यकः तस्मान्न स्य यथा स्वप्नप्रतीतिः स्यात्तथा चर ३१ किमर्थं त्य-
 जते भीरुपतिव्रतपरायणा मनसा वचसानान्यं जानाति जजकात्सजा ३२ तस्मादेनां गृहाण त्वमेतां मात्यज

रामे
११२

जानकीं ममोपरिरूपां कृत्वा यदुक्तं संश्रुणुष्वतत् ३३ एवं वदंतं प्रत्युचे रामः शोकेन कर्षितः लक्ष्मणं धर्मवास्येन
बोधयत्तं निजोपमः ३४ राम उवाच कथं त्वं मां ब्रवीषीति मात्यजैनामनिदिताम् लोकापवादास्ये
हं जानन्नपि विपापिनीम् ३५ स्वयशः कारणे हं वै देहं त्यक्ष्यामि शोभनम् त्वामपि भ्रातरं त्यक्ष्ये लोकवादाद्विग-
र्हितम् ३६ किमु तान्ये गृहाः पुत्रा मित्राण्येव च शोभनम् स्वयशः कारणे सर्वं त्यजामि किमु मैथिली ३७ नत-
थामो प्रियो भ्रातानकलत्रं न बांधवाः यथामेविमला कीर्तिर्वल्लभालोकविश्रुता ३८ इदानीं रजको नैव प्रष्टव्यो
भवति ध्रुवम् कालेन सर्वं भविता लोकचित्तस्य रंजनम् ३९ आमयो यद्ददामस्तु न चिकित्स्यो भवेक्षितो स
कालेन परीपाकाद्रेष जादेव नश्यति ४० तथा कालेन संभावि सांप्रतं मा विलंबय त्यजैनां विपिने साध्वीं मां वा-
रुद्धेन घातय ४१ इत्युक्तं वाक्यमाकर्ण्य दुःखितो भूत दामहान् चिंतयामास च स्वांते लक्ष्मणः शोककर्षितः ४२
पित्रा ज्ञप्तो जामदग्न्यो मातरं चाप्यघातयत् गुरोराज्ञानैवलं ध्यायुक्ता युक्तापि सर्वथा ४३ तस्मादेनां त्यजाम्ये-
वरामस्य प्रियकाम्यया इति संचिंत्य मनसि भ्रातरं प्रत्युवाच सः ४४ अकृत्यमपि कार्यं वैशुर्वाज्ञानैवलं धयेत्
तस्मात् कुर्वे भवद्वाक्यं यत्वं वदसि चोत्तमम् ४५ इत्येव भाषमाणं तं लक्ष्मणं प्रत्युवाच सः साधु साधु महाप्रा-
ज्ञत्वयामेतोषितं मनः ४६ अद्यैव रात्रौ जानक्या द्रोहदोतापसीक्षणे तन्मिषेण रथे स्थाप्य मोचयेनां महावने
४७ इत्यं भाषितमाकर्ण्य विशिष्य हृदमोषितः रुदन् बाष्पकलां मुंचन् जगाम स्वं निवेशनम् ४८ समंत्रंतु स

अ.
५८

११२

माहूयवचनंतमथाब्रवीत् रथंमेकुरुसज्जंवेसदश्ववरभूषितम् ४९ सतद्वाक्यंसमाकर्ण्यरथमानीतवान् त
 दा आनीतं तं रथं दृष्ट्वा लक्ष्मणः शोककर्षितः ५० परमंदुःखमापन्नः संरुह्यस्यंदनं वरम् निश्वसन्नजानकी
 गेहं प्रतस्येभ्रातृसेवकः ५१ गत्वा चांतःपुरे भ्रातारामस्य मिथिलात्मजाम् प्रत्यूचो निःश्वसन् वाक्यं दुःखपूरप
 रिप्लुतः ५२ मातर्जानकिरामेण प्रेषितो भवने तव तापसीः प्रतियाहित्वंदोहदप्रोसिहेतवे ५३ इति वाक्यं समा
 कर्ण्य लक्ष्मणस्य विदेहजा परमं हर्षमापन्ना लक्ष्मणं प्रत्यभाषत ५४ धन्याहं मैथिलीराज्ञीरामस्य चरणस्म
 र यस्यादोहदपूर्त्यर्थं प्रेषयामास लक्ष्मणम् ५५ अद्याहं वैचनचरी स्तापसीः पतिदेवताः नमस्कुर्यान् च वासेभिः
 पूजयामिमनोहराः ५६ इत्युत्कारम्यवस्त्राणि महार्हाभरणानि च मणीन् विमलमुक्ताश्च कर्पूरादिस्रगंधिम
 त् ५७ चंदनादिकवस्तूनि विचित्राणि सहस्रधा जग्राहरघुनाथस्य पत्नी स्वप्रियकाम्यया ५८ सीता गृही
 त्वा सर्वाणि दासीभ्यः करयोर्मुहुः लक्ष्मणं प्रति गच्छंती देहल्यां चास्वलत्तदा ५९ अविचार्य तदौत्सुक्या
 लक्ष्मणं प्रियकाम्यया उवाच कुत्र सरथो येन मां प्रापयिष्यसि ६० स निश्वसन् रथं हेमं जानक्या सह निर्विशतू
 स्रमंत्रं प्रत्युवाचा सो चालयाश्वान् मनोजवान् ६१ ततस्तद्वाक्यमाकर्ण्य लक्ष्मणस्याथ चालयत् अश्रुपूर्ण
 मुरवं पश्यन् लक्ष्मणं समुहुर्मुहुः ६२ आहतास्तेन कशया वाहास्तस्यापतन्पथि न च लंति यदा वाहास्तदाल
 क्ष्मणमब्रवीत् ६३ सामिश्रलंतिनो वाहायत्नेन परिचालिताः किं करोमि न जानेत्र कारणं वाहस्तं भने ६४

एवंब्रुवंतंप्रत्यूचे लक्ष्मणोमद्गदस्वरः सारथिर्धैर्यमास्थायताडयैतान्कशादिभिः ६५ एतद्ब्रुत्वोदितंवाक्यंकथं
चित्समचालयत् तदास्फुरद्दक्षनेत्रजानक्यादुःखशंसकम् ६६ तदैवहृदयेशोकः समभूत्दुःखशंसकः त
दैवपक्षिणःपुण्याःकुर्वन्तिपरिवर्तनम् ६७ एवंवीक्ष्यैववैदेहीप्रत्युवाचाथदेवरम् कथंमेतापसीक्षार्यैयातुमि
च्छारघूदह ६८ रामेभूयाद्विकल्याणंभरतेवातथानुजे तत्प्रजासूचसर्वत्रमाभवंतुविपर्ययाः ६९ एवंब्रु
वन्तींसंवीक्ष्यजानकींचरलक्ष्मणः नकिंचिदुक्तवानरुद्धकंठोबाष्पप्रपूरितः ७० सागच्छतोमृगान्वामंपरिव
र्तनकारकान् अपश्यदुःखसंघातकारकान्समभाषत ७१ अद्ययन्मेमृगावामंवर्तयंतितदिष्यते श्रीराम
चरणौमुक्तागच्छत्यायुक्तमेवतत् ७२ महिलानांपरमोधर्मः स्वभर्तृचरणार्चनम् तन्मुक्तायत्रयास्यामियद्भवेद्यु
क्तमेवतत् ७३ एवंपथिविचारंतुकुर्वत्यापरमा र्थतः दृष्टंतदंसजान्द्व्यामुनिर्वंदैकसेवितम् ७४ यस्यांज
लस्यकल्लोलादृश्यंतेदुग्धसंनिभाः तरंगोदृश्यंतेयत्रस्वर्गसोपानमूर्तिभूत ७५ यस्यावारिकणस्पर्शान्महा
पातकसंचयः पलायतेचकुत्रापिस्थानमीक्षन्समंततः ७६ गंगांप्राप्याथसौमित्रिजानकींस्यंदनेस्थिताम् उवा
चनिर्गलद्बाष्पएहिसीतेरथाहुवि ७७ सीतातद्वाक्यमाकर्ण्यक्षणादवततारसा लक्ष्मणेनधृतावाहौस्वलं
तीपथिकंटकैः ७८ इतिश्रीपद्यपुराणोपातालखंडेशोषवाल्म्यायनसंवादेरामाश्वमेधेगंगादर्शनंना
मअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ५८ श्रीरामचंद्रार्पणमस्तु शेषउवाच अथनावासमुत्तीर्यजान्ह

वीं लक्ष्मणस्तदा जानकीं परतस्तीरे हस्ते धृत्वा वनं गच्छ १ सा चलन्ती पथितदा शरष्यद्ददनलक्षिता कंटकक्षतससा
 दास्वलन्ती च पदे पदे २ लक्ष्मणस्तां महाघोरे विपिने दुःखदायिनि प्रवेशयामास तदाराधवाज्ञा विधायकः ३
 तत्र वृक्षामहाघोरा बुबुलाः खदिरा घनाः श्लेष्मातकाश्चिचिणिकाः शङ्खादावेन वह्निना ४ कोटरस्थामहासर्पाः
 स्फूर्कुर्वन्ति सकोपिताः उत्तूकाद्यामहाक्रूरालोकचित्तभयंकराः ५ व्याघ्राः सिंहाः सृगालाश्च द्वीपिनोतिभयंकराः
 राः दृश्यन्ते यत्र सरलामनुष्यादाः सकोपनाः ६ महिषाः सूकरा दुष्टा दंष्ट्रा द्वयविलक्षिताः कुर्वन्ति प्राणिनां तापं
 मानसस्यमदोत्कटाः ७ ईदृग्वनं प्रपश्यन्ती भयेनोषगतज्वरा कंटकैर्दष्टचरणालक्ष्मणं वाक्यमब्रवीत् ८
 वीरर्षिमुनिसेव्यानामाश्च मान्नेत्रसौख्यदान् नाहं पश्यामि नोतां सांपत्नीश्च सुतपोधनाः ९ पश्यामि केवलं घो-
 रान् पक्षिणः शङ्खवृक्षकान् दावानलेन तत्सर्वं दह्यमानमिदं वनम् १० त्वान्च पश्यामि दुःखार्तमश्रुपूर्णकुलेक्ष-
 णम् शकुनेतरसाहस्रं भवेन्मम पदे पदे ११ तन्मो कथय वीराग्र्य कथं मुक्तामहात्मना रामेणादुष्टहृदयाक्षिप्रं कथ-
 यमेहितम् १२ इति वाक्यं समाकर्ण्य लक्ष्मणः शोककर्षितः संरुद्धबाष्पवदनो न किञ्चित् प्रोक्तवान् तदा १३ तदेव
 विपिनं घोरं गच्छंती लक्ष्मणां विता पुनरप्याह तं वीरं दुःखार्ता पश्यती सुरवम् १४ तदापि सनतां वक्तुं किमपि प्रे-
 क्षयन् स्थितः तदा सात्यंतनिर्वधं चकार परिमूर्छिता १५ आग्रहेण यदा पृष्टो लक्ष्मणः सीतया तदा रुद्धकंठो मु-
 हुः शोचन्न वदत्यागसंभवम् १६ तद्वाक्यं पविना तुल्यं निशम्य मुनि सत्तमः कलताक्रान्तमूले च बभूवा कल्पव-

रा. मे.
११४

जिता १७ तदैव पृथिवीतातजग्राहतनयामिमाम् रामो विपापिनीं सीतां न जह्यादिति शंकिनी १८ पतितां तां तु
वैदेहीं दृष्ट्वा सौमित्रिरुत्सुकः पल्लवाग्रसमीरेण संजितां तु चकार सः १९ संज्ञां प्राप्ताद्युवाचे दंसाहसं माकुरु
बह कथं मां पापरहितां त्यजते सरघूदहः २० एवं बहु विलप्याथ लक्ष्मणं दुःस्वसंयुतम् संवीक्ष्य मूर्छिता भूमौ
पपात परिदुःखिता २१ मुहूर्तेनापि संज्ञां सा प्राप्य दुःस्वपरिपुता जगाद रामचरणौ स्मरन्ती शोकविक्षता २२
रघुनाथो महाबुद्धिस्त्यक्ष्यते मां कथं महान् यो मदर्थं पयोराशिं बद्धवान् नानरैर्युतः २३ सकथं मां महावीरो निष्पा
पारजकोक्तिनः त्यजिष्यति ममैवात्र देवं तु प्रतिकूलितम् २४ एवं वदन् पुनरपि मूर्च्छां प्राप्ता विदेहजा मूर्छितां तां-
समीक्ष्याथ रुरोद विकृतस्वरः २५ पुनः संज्ञामवाप्यैवं सौमित्रिनि जगाद सा दुःस्वांतरं वीक्ष्यमाणारुद्धकंठं स
दुःखिता २६ सौमित्रे गच्छ रामत्वं धर्ममूर्तिर्यशोनिधिम् महाकथमेव त्वं ब्रूयाः समक्षं तपसां निधेः २७ मां तस्या
ज भवान्यद्वै जानन्नपि विपापिनीम् कुलस्य स दृशं किं वा शास्त्रज्ञानस्य तत्फलम् २८ नित्यं तव पदे रक्तां त्वदुच्छि
ष्टमुज्जहि माम् भवानूत त्वाजतत्सर्वं मम देवं तु कारणम् २९ कल्याणं तव सर्वत्र भूयाद्दीरवरोत्तम अहं तावद्
नेत्वा हि स्मरन्ती प्राणधारणम् ३० मनसा कर्मणा वाचा भवानेव ममोत्तमः अन्ये तु च्छीकृताः सर्वे मनसारघुवंशज
भवे भवे भवानेव पतिर्भूयान् महेश्वरः त्वत्पदस्मरणानेक हतपापसतीश्वर ३१ स्वश्रूजने ब्रूहि सर्वं मत्संदेशं रघूत्तम
त्यक्ता वने महाघोरे रामेण निरघासती ३२ स्मरामि चरणौ युष्मद्वने मृगगणैर्युते अंतर्वत्नी वनेत्यक्ता रामेण स

अ.
५९

११४

महात्मना ३४ सौमित्रेश्वरुणमहाक्यं भद्रं भूयाद्रयूतमे इदानीं संत्यजे प्राणान् रामवीर्यं स्मरति ३५ त्वं रामवच
नंतथ्यं यत्करोषि शतं तव परतंत्रेण तत्कार्यं रामपादाब्जसेविना ३६ गच्छ रामं त्वं सविधेशिवाः पंथान एव ते म
मोपरिरुपाकार्या स्मर्त्तव्या हं कदाचन ३७ इत्युक्त्वा मूर्च्छिता भूमौ पपात पुरतस्तदा लक्ष्मणो दुःखमापेदेवी-
क्ष्यमूर्च्छितजानकीम् ३८ बीजयामास वासोग्रैः संज्ञां प्राप्तां प्रणम्य च सौमित्रिः सांत्वयामास वचनैर्मधुरैर्मु-
हुः ३९ एष गच्छामिरामं वै गत्वा शंसा मिसर्वशः समीपे ते मुनेरस्ति वाल्मिके शश्रमो महान् ४० इत्युक्त्वा तां परि-
क्रम्य दुःखितो बाष्पपूरितः मुंचन्नश्रुकलादुःखात् त्रययोरामं महीपतिम् ४१ जानकीदेवरं यांतं वीक्ष्य विस्मित
लोचना हसंत्ययं महाभागो लक्ष्मणो देवरो मम ४२ कथं मां प्राणतः प्रेष्टां विपापां राघवो त्यजत् इति संचिंतयं
ती सा ऐक्षतानि मिषेक्षणा ४३ जान्दुर्वां सर्वथोत्तीर्णा ज्ञात्वा सर्वं सहापनम् पतिता प्राणसं देहं प्राप्ता मूर्च्छां मृता त-
दा ४४ तदा हं सा स्वपक्षाभ्यां जलमानीय सर्वतः सिषिचुर्मधुरो वायुर्ववौ पुष्पस्रगंधिमान् ४५ करिणाः पुष्करैः
स्वीयैर्जलपूर्णैः समंततः व्याप्तं शरीरं रजसाक्षालयंत इवागताः ४६ मृगास्तदंतिकं प्राप्य संतस्थुर्विस्मितेक्षणाः
न गाः पुष्पयुता आसन्नतत्कालं मधुनाविना ४७ एतस्मिन् समये वृत्ते संज्ञां प्रापत दासती विललाप स्रदुःखात्
रामरामेति जल्पती ४८ हानाथ दीनबंधो हे करुणापयसां निधे अनापराधात्ते मां त्वं कथं त्यजसि वैवने ४९
इत्येवमादिभाषंती विलपंती मुहुर्मुहुः इतस्ततः प्रपश्यंती संमूर्च्छति पुनः पुनः ५० तदा स्वशिष्यैर्भगवान्वा-

रा. मे.
११५

स्मिन्किःसंगतोवनम् शुश्रावरुदितंतत्रकरुणास्वरभाषितम् ५१ शिष्यान्प्रतिजगादाथपश्यंतुवनमध्यतः
कोरोदितिमहाघोरेविपिनेदुःखित स्वरः ५२ तेष्युक्ताश्चमुनिनासंजग्मुर्धनजानकी रामरामेतिभाषंतीबाष्पा
पूरपरिपुता तांदृष्ट्वास्त्रियमौलक्याद्वाल्मीकिंप्रत्यगुर्मुनिम् श्रुत्वातदीरितंवाक्यंसजगामततोमुनिः ५३
दृष्ट्वासजानकींदुरवाद्रोदमानांमुहुर्मुहुः समीपमगमच्छिष्यैर्वाल्मीकिस्तपसांनिधिः ५४ दृष्ट्वातंतपसांराशिं
जानकीपतिदेवता नमोस्तुमुनयेवैदमूर्तयेवतवार्धये ५५ इत्युक्तवन्तीतांसीतांआशीर्भिरभ्यनंदयत् भर्त्रा
सहचिरंजीवपुत्रौप्राप्नुहिशोभनौ ५६ कासित्वंकिंवनेघोरेसंगतासिकिमीदृशी सर्वमेशंसजानीयांतवदुः
खस्यकारणम् ५७ सातदाप्रत्यवाचेमंरामस्यमहिलासुनिम् निःश्वसंतीकरुणयागिरासंजातवेपथुः ५८
शृणुमेवाक्यमर्थोक्तंसर्वदुःखस्यकारणम् जानीहिमांभूमिपतेरघुनाथस्यसेवकीम् ५९ अपराधंविनात्यक्ता
नजानेतत्रकारणम् लक्ष्मणोमांविमुंच्यात्रगतवानराघवाज्ञया ६० इत्युक्ताश्चकलापूर्णविभ्रतीमुखपंकजं
वाल्मीकिःसांत्वयन्प्राहजानकींकमलेक्षणां ६१ वाल्मीकिंमांविजानीहिपितुस्तवगुरुंमुनिम् दुरवंमाकुरु
वैदेहिआगच्छममचाश्रमम् ६२ भिन्नस्थानेपितुर्गेहंजानीहिपतिदेवते ईदृशकर्मणिममरोषस्तवमहीपतौ
६३ एवंवचःसमाकर्ण्यजानकीपतिदेवता दुरवपूर्णाश्रुवदनाकिंचित्सखमवापसा ६४ शेषउवाच
वाल्मीकिःसांत्वयित्वेनांदुरवपूराकुलेक्षणाम् ६५ सागच्छंतीएषतोस्यवाल्मीकेस्तपसांनिधेः रराजें

अ
५९

११५

दोः पृष्ठतो वैतारकेवमनोहरा ६७ वाल्मीकिः प्राप्य च स्वीयमाश्रमं मुनिपूरितम् तापसीः प्रतिसंचरव्योजन
 कीं स्वाश्रमागताम् ६८ वैदेही तापसीः सर्वानमश्चक्रे महामनाः परस्परं प्रहृषिताः परिरंभं समाचरन् ६९
 वाल्मीकिर्निजशिष्यान् सप्रत्युवाच तपोनिधिः रच्यतां बत जानक्याः पूर्णशालामनोरमा ७० इत्युक्तं वाक्यमा
 कार्ण्य वाल्मीकेः सुमनोरमम् व्यरचन् पत्रकैः शालां दारुभिः सुमनोहराम् ७१ तत्रावसद्विवैदेहीपतिव्र
 तपरायणा वाल्मीकेः परिचर्यां च कुर्वती फलभक्षका ७२ जपंती रामरामेति मनसा वचसा स्वयम् निनाय
 दिवसान् तत्र जानकीपतिदेवता ७३ काले सा सूतपुत्रौ द्वौ मनोहरवपुर्धरौ रामचंद्रप्रतिनिधी अश्विनाविव
 जानकी ७४ तच्छ्रुत्वा तु मुनिर्हृष्टो जानक्याः पुत्रसंभवम् चकार जातकर्मादिसंस्कारान् मंत्रवित्तमः ७५ कुशौर्ल
 वैश्च वाल्मीकिमुनिः कर्माणि चाचरत् तन्नाम्ना पुत्रयोरारत्या कुशौलव इति स्फुटा ७६ वाल्मीकिर्यत्र विरजा
 मंगलं तद्यथाचरत् अत्यंतं हृष्टचित्ता सा बभूव कमलैक्षणा ७७ तद्दिने लवणं हत्वा शत्रुघ्नः स्वल्पमैनिकः आ
 गमच्चाश्रमे चास्य वाल्मिकेर्निशि शोभने ७८ तदा वाल्मीकिना शिष्यः शत्रुघ्नं रघुनायकम् माशंस जानकीपुत्रौ
 कथयिष्याम्यहंपुरा ७९ जानकीपुत्रकौ तत्र वृद्धा ते मनोरमौ कंदमूलफलैः पुष्टौ विदधादुन्मदौ वरौ ८० शक्र
 प्रतिपदायाश्च शशीव सुमनोहरौ कालेन संस्कृतौ जातौ उपनीतौ मनोहरौ ८१ उपनीय मुनिर्वेदं सांगमध्याय
 यत्सुतौ सरहस्यं धनुर्वेदं रामायणमपाठयत् ८२ वाल्मीकिना च धनुषीदत्ते स्वर्णसुभूषिते अभेद्ये सगु-

रा. मे.
११६

पोश्रेष्ठेवैरिवंदविदारणे ८३ इषुधीवाणसंपूर्णेअक्षयौकरबालकौ चर्मण्यभेद्येसु हृदेददौसीताकुमारयोः ८४
धनुर्धरौधनुर्वेदपारगावाश्रमेमुदा चरंतौतत्ररेजातेअश्विनाविवशोभिनौ ८५ जानकीवीक्ष्यपुत्रौद्वोरवद्रुच
र्मधरौवरौ परमंहर्षमापन्नाविरहोद्भवमस्यजत् ८६ एतत्तेकथितंविप्रजानक्याःपुत्रसंभवः अतःशृणुष्वय
हृत्तवीरबाहुविक्रंतनम् ८७ इतिश्रीपद्यपुराणोपातालखंडेशेषवात्स्यायनसंवादेरामाश्वमेधेएकोन
षष्टितमोऽध्यायः ५९ शेषउवाच शत्रुघ्नोनिजवीराणांछिन्नान्बाहूनिरीक्षयत् उवाचतान्सु
कुपितोरोषसंदंशिताधरः १ केनवीरेणवोबाहुकृतनंसमकारिभो तस्याहंबाहुकृतामिदेवगुप्तस्यवैभवाः २
नजानातिमहामूढोरामचंद्रबलमहत् इदानींदर्शयिष्यामिपराक्रांत्याबलंसकम् ३ सकुत्रवर्ततेवीरोहयःकु
त्रमनोरमः कौगुणहात्संदरंवाहंमूढोज्ञात्वापराक्रमम् ४ इत्युक्तास्तेनतेवीराबभूवुर्विस्मिताभृशम् राम
चंद्रप्रतिनिधिंबालकंसमशंसत् ५ सश्रुत्वारोषताम्नाक्षोबालकेनहयग्रहम् सेनानीवैकालजितंतमाज्ञाप
यदुत्सुकः ६ सेनानीःसकलंसेनांव्यूहयस्वममाज्ञया रिपुःसंप्रतिगंतव्योमहाबलपराक्रमः ७ नायंबालो
हरिर्नूनंभविष्यतिहयंधरः अथवात्रिपुरारिस्यान्नान्यथामद्भयापहृत् ८ अवश्यंकदनंभाविसेन्यस्यबलि
नामहत् स्वछंदचरितैःखेलन्नास्तेनिर्भयधीःशिशवः ९ तत्रगंतव्यमस्माभिःसन्नक्षौरिपुर्दुर्जयैः एतन्निश
म्यवचनंशत्रुघ्नस्यससेन्ययः १० सज्जीचकारसेनांतांचतुरंगसमन्विताम् सज्जांतांशत्रुजिहृष्णाचतुरंगयु

अ.
५९

११६

वरम् ११ आज्ञापयत्ततो गंतुं यत्र बालो हयंधरः साचचालतदा सेना दुर्लभ्या चतुरंगिणी १२ कंपयंती महीभागं
 त्रासयंती रिपून्बलात् सेनानीस्तंददर्शयि बालकं कामरूपिणम् १३ विचक्ष्य रामप्रतिममब्रवीद्वचनं हितम् बा-
 लमुंच हयथेष्ठं रामस्य बलशालिनः सेनानीः कालजिमा ब्रवीमि त्वांहितं शुभम् त्वां रामप्रतिमं दृष्ट्वा कृपा मे हृदि जा-
 यते १५ अन्यथा तव मे दोःस्थं जीवितं च भविष्यति एतद्वाक्यं समाकर्ण्य शत्रुघ्नस्य भटस्य हि १६ जहास किंचिदाको-
 पादुक्कवान्वाक्यं मद्भुतम् गच्छ मुक्तोऽसि तं रामं कथयस्व हयग्रहम् १७ त्वत्तो विभो मि नोश्चर वाक्येन नयशालिना
 मम ते गणनानास्ति त्वाद्दृशाः कोटयो यदि १८ मातृपादप्रसादेन तूलीभूतान संशयः कालजित्तव यन्नाम मात्रा कृतम-
 नुत्तमम् १९ पद्मविंशफलस्येव वर्णतो न च वीर्यतः दर्शयस्वाधुना वीर्यं स्वनाम बलचिह्नितः २० मां कालरूपं संजित्य स-
 त्यनामा भविष्यति शेष उवाच सवाक्यैः पविना तुल्यैर्भिन्नः स भटशेखरः २१ चुकोप हृदये त्यंतं जगाद च-
 वचः पुनः त्वं नाम नाभिजानामि कुलं शीलं वयस्तथा २२ पादचारी रथस्थो ह मय मे ण कथं जये सतदा तं प्रकुपितो ज-
 गाद वचनं पुनः २३ कुलेन किंच शीलेन नाम्ना वा किं विधीयताम् लवो हं लवतः सर्वान् जेष्यामि रिपुसैनिकान् २४ इदा-
 नां त्वामपि भटं करिष्ये पादचारिणम् इत्यमुक्त्वा धनुः सज्यं च कार बलतो बली २५ टंकारयामास तदा वीराणां कंपय-
 त्मनः वाल्मीकिं प्रथमं स्मृत्वा जानकीं भ्रातरं लवः २६ मुमोच बाणानि शितान्सद्यः प्राणापहारिणः कालजित्स्वध-
 नुः कृत्वा सज्यं कोपसमन्वितः २७ ताडयामास यवनो लवंरणविशारदः तद्बाणान् शतधा छित्वा क्षणाद्देगात्कुशान्

रा. मे
११७

जः २८ सेनानीं विरयंचक्रेवस्रभिः स्वशरोत्तमैः विरथोगजमानीतमारुहभटैर्नैः २९ मदोन्मत्तं महावेगं सप्तधा
प्रस्त्रवान्वितम् गजारूढं तु तं दृष्ट्वा दशभिर्धनुषोद्भिस्तैः ३० बाणैर्विव्याध विहसन् सर्वानरिपुगणान् जयत् कालजित्
स्यवीर्यं तु दृष्ट्वा विस्मितमानसः ३१ गदां मुमोच महतीं महायस्त्रविनिर्मिताम् आपतंतीं गदां वेगात् भारायुतविनि
र्मिताम् ३२ त्रिधा चिच्छेद तरसा क्षरप्रैः सकुशानुजः परिघं निशितं घोरं चैरिप्राणहरं तदा ३३ मुक्तं पुनस्तेन लवश्चि
च्छेद तरसान्वितः छित्वा तदारिघं घोरं कोपादारक्तलोचनः ३४ गजोपस्थे समारूढं मन्यमानश्चुकोप ह तत्क्षणाद-
छिनत्त स्य शुङ्गं खड्गेन दन्तिनः ३५ दंतयोश्चरणौ कृत्वा रुरोह गजमस्तके मुकुटं शतधा कृत्वा कवचं तु सहस्रधा केशो
ष्ठाकृष्य सेनानीं पातयामास भूतले पातितः स गजोपस्थे त्सेनानीः कुपितः पुनः ३७ हृदये ताडयामास हृदेन वज्रमु
ष्टिना स आहतो मुष्टिना तु क्षरप्रान् निशितान् शरान् ३८ मुमोच हृदये क्षिप्रं कुंडलीकृतधन्ववाच सरराजरणोपांते
कुंडलीकृतचापवान् ३९ शिरस्त्रं कवचं बिभ्रद भेद्यं शरकोटिभिः सविद्धः सायकैस्तीक्ष्णैस्तं हंतुं खड्गमाददे ४० दश
रोषास्त्वदशनान् निश्वसन्नुद्धुसन्मुहुः खड्गहस्तं समायातं शूरं सेनापतिं लवः ४१ भ्रजं चिच्छेद मध्ये तु सरवज्रः पाणिश
पतत् छिन्नं खड्गधरं हस्तं वीक्ष्य कोपाच्चमूपतिः ४२ वामेन गदया हंतुं प्रचक्राम मृधेलवम् सोपि छिन्नो भुजस्तस्य स
गदस्तीक्ष्णा सायकैः ४३ तदा प्रकुपितो वीरः पादाभ्यामहनल्लवम् पादौ लवोहनत्तस्य न च चालरणंगणे स्वगाहतो हि
पदवचरणछेदनं व्यधात् तदा पितं मौलिना सौप्रहर्तुमुपचक्रमे ४५ तदालवश्चमूनायं मन्यमानो धिपोरुषम् कर

अ.
६०

११७

बालं समादाय करे कालानलोपमम् ४६ अछिन छिर एतस्य महामुकुटशोभितम् हाहाकारो महानासी च मूनाथे
 निपातिते ४७ सैनिकाः परिसंकुद्दालवंहंतुं समागताः लवस्तान् स्वशराघातैः पलायनपरान्व्यधात् ४८ छि
 न्नाभिन्नांगकाः केचित् गताः केचिद्वर्णांगणात् सनिवार्या रिवलान्यो धान्विजगाह च मूंमुदा ४९ वाराह इव नि
 श्वस्य प्रलये समहार्णवम् गजाभिन्ना द्विधा जाता मौक्तिकैः पूरिता मही ५० दुर्गमा भूद्राग्याणां पर्वतैर्व्यापता
 यथा अश्वाः कनकपल्याण रत्नराजि विराजिताः ५१ अपतन् रुधिरा पुष्टहया बलशोभिनाः रथिनः करमध्य-
 स्थ धनुर्दंडसशोभिनाः ५२ रथोपस्थाच्च पतिताः स्वर्गगा इव वैसराः सदृशोष्टपुटाः क्रुधा फ्रमुलक्ष्मीवलक्षिताः
 ५३ पतितास्तत्र दृश्यंते वीरारण विशारदाः स्रष्ट्रावशोणितसरिन्दयमस्तकछपा ५४ महाप्रवाहलसिता वै
 रिणां भयकारिका केषां चिद्वाहवश्छिन्नाः केषां पादा वके र्तिताः ५५ केषां कर्णाश्चनासाश्च केषां कवचकुंडले
 एवंतु कदनं कृत्वा सेनानीः पतितोरणे ५६ सर्वे निपतिता वीरान केचिज्जीवितास्ततः लवोजयंरणे प्राप्य दैरिहं दं
 विजित्य च अन्यागमनशंकायां मनः कुर्वन् न वै क्षत ५७ केचिदुर्वरिता युद्धाद्वाग्येन नरणे मृताः शत्रुघ्नं सविधेज
 रमुः शंसितुं वृत्तमद्भुतम् ५८ गत्वा ते कथयामासुर्यथा वृत्तरणांगणे कालजित् निधनं बालात्प्राप्तोरण विशा-
 रदः ५९ तच्छ्रुत्वा विस्मयं प्राप्तः शत्रुघ्नस्तानुवाच ह ६० हसन् रोषाद्दशन्दंतान् बालनीतं हयं स्मरन् रे वीराः किं मदो
 यत्तायूयं किं वा छलग्रहाः ६१ किं वा वै कल्पमाया तं कालजिन्मरणं कथम् यः संख्ये वैरिहं दानां दारणाः समितिं जयः

रा. मे.
११८

६२ तंकयंबालकोजीयाघमस्यापिदुरासदम् शत्रुघ्नवाक्यंसंश्रुत्यवीराः प्रोचुरस्रकपुताः ६३ नास्माकं मदमत्त
त्वं न छलोन च देवनम् कालजिन्मरणं सत्यं लवाज्जानी हि भूपते ६४ बलं च कृत्स्नं मथितं बालेना तुल्यं शौण्डिना ॥
अतः परंतु यत्कार्यं ये प्रेष्यान् वरोत्तमाः ६५ बालं ज्ञात्वा भवान्नात्र करोतु बलसाहसम् इति श्रुत्वा वचस्तेषां वी-
राणां शत्रुहातदा ६६ स्रमतिं च मतिश्चेष्टमुवाचरणकारणे ६७ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्या
यनसंवादे कुशलवयुद्धे सैन्यपराजयो नाम षष्ठितमोऽध्यायः ६८ शेष उवाच जानासि किं महामं
त्रिन्को बालो हयमाहरत् येन मे क्षपितं सर्वं बलं वारिधिसंनिभम् १ स्रमतिरुवाच स्वामिन् नयं
मुनिश्चेष्टवाल्मीकेराश्रमो महान् क्षत्रियाणामत्र वासो नास्त्येव परतापन २ इंद्रो भविष्यति परममर्षी हयमाह
रत् पुरारिर्वा न्यथा वाहंतवकोत्र समाहरेत् ३ कालजिघ्येन नाशं च प्राप्तः परमदारुणः तं प्रति श्रीमहाराजगंता
कः पुष्कलान्यतः ४ त्वं च सर्वैर्भटैर्वीरैराजभिः परिवारितः तत्र गच्छ स्वसैन्येन महता शत्रुकुंतन ५ गत्वा तं जीवितं
वीरं बध्वा तु कुतुकार्थिनः प्रदर्शयाद्य रामस्य मतं मे त्विदमाहृतम् ६ इति वाक्यं समाकर्ण्य वीरान्सर्वान्समादिशत्
७ सैन्येन महता यातयूयमायामिष्टुतः निर्दिष्टास्ते क्षणाद्दीराजगुर्यत्र लवो बली ८ धनुर्विस्फारयंतश्च स्रहदं
गुणपूरितम् आयातंत न्यहदृष्ट्वा बलं वीरप्रपूरितम् ९ न किंचिन्मनसा विभ्यस्तु वीरं बलशालिना लवः सिंह इवो
त्तस्थौ मृगान्मत्वाऽरिव लान् भटान् धनुर्विस्फारयन् रोषाच्छरान्मुंचन् सहस्रशः १० तैः शरैः पीड्यमानस्तु महा

अ.
६९

११८

रोषेण पूरितः वीरं बालं मन्यमानाः संमुखं प्राद्वंस्तदा ११ वीरान् सहस्रशो दृष्ट्वा भ्रमिभिः पर्यवस्थितान् लवोज
 वेन संघाय शरान् रोषप्रपूरितः १२ भ्रमीरथ सहस्रेण द्वितीयायुतसंख्यया तृतीयायुतयुग्मेन तूरीयायुतपञ्चभिः
 १३ पञ्चमीलक्षयोधानां षष्ठीयोधायुताधिकैः सप्तमीलक्षयुग्मेन सप्तभिर्भ्रमिभिर्वृतः १४ मध्ये लवो भ्रमन् संख्ये
 संज्वलन् द्विवत्तदा दारयामास सर्वासं सैनिकान् भ्रमिकारकान् १५ केचित् लवङ्गैः शरैः केचित् केचित् स्रसैश्च कुतकैः
 पट्टिशैः परिधैः सर्वा भ्रमिर्भग्नमहात्मना १६ सप्तभिर्भ्रमिभिर्युक्तो रराज सकुशानुजः मेघवृन्दविनिर्मुक्तः शशीव
 शरदागमे १७ प्राहरत्सर्वथा योधानि मन्दनगजकरान् बहून् छिदन् शिरांसि वीराणां चक्रेणातिमहंति च १८ अनेके पति
 ता वीरालवबाणप्रपीडिताः मुमुहुश्च समर्थयेनष्टा अन्येऽसूकातराः १९ पलायनपरं सैन्यं लवबाणप्रपीडितम् वी
 क्ष्य वीरोरणो योद्धुं प्रायात् पुष्कलसंज्ञकः २० तिष्ठतिष्ठेति च वदन् रोषपूरितलोचनः रथे सहयशोभाद्व्येतिष्ठन् प्रा
 याल्लवंबली २१ सलवं प्रत्युवाचाथ पुष्कलः परमास्त्रवित् तिष्ठ वत्स मया दत्ते रथे सहयशोभिते २२ पदातिना त्वया
 युद्धं करोमि कथमाहवे तस्मात्तिष्ठ रथे पश्चात् युद्धमिभवासाह एतद्वाक्यं निशम्या सौलवः पुष्कलमब्रवीत् २३
 त्वया दत्ते रथे स्थित्वा युद्धं कुर्यामिहंरणे तदामे पापमेव स्याज्जयसंदिग्ध एव हि २४ न वयं ब्राह्मणा वीरप्रतिग्रहपराय
 णाः वयं तु क्षत्रियानित्यं दानकर्मक्रियारताः २५ इदानीं त्वद्रथं कोपाद्भ्रजन्मीप्रत्यहंभवान् पादचारी भवत्येव प
 श्चाद्युद्धं करिष्यति २६ पुष्कलो वाक्यमाकर्ण्य धर्मधैर्यसमन्वितम् विसस्माय चिरंचित्ते धनुः सज्यमथाकरोत् २७

रा. मै.
११९

तमात्तधनुषं दृष्ट्वा लवः कोपसमन्वितः चापं चिच्छेद पाणिस्थं शरसंधानमाचरन् २८ सधावत्सगुणं चापं कुरुते ता-
वदुद्धतः रथभंगं चकारास्य समरे प्रहसन् बली २९ भग्नं रथं स्वकं वीक्ष्य धनुश्छिन्नं महात्मना महावीरं मन्यमानः
पदातिं प्राद्वदणे ३० उभौ धनुर्धरौ वीरावुभावपिशरोद्धतौ उभौ क्षतपरिपुष्टौ छिन्नसन्नाहितावुभौ ३१ परस्परं
बाणघातविशीर्णकवचांकितौ जयकांक्षां प्रकुर्वन्तौ परस्परवधौषिणौ ३२ जयंतकार्तिकेयौ वापु रारिः पुर-
भिद्यथा एवं परस्परं युद्धं प्रकुर्वन्तौ रणांगणौ ३३ पुष्कलः प्रत्युवाचाद्य बालशूरशिरोमणे त्वादृशो नो मया दृ-
ष्टः कश्चिद्दीरशिरोमणिः ३४ शिरस्तेपातयाम्यद्य बाणैः शितसुपर्वभिः मापलायस्व समरे प्राणान् रक्षस्व
संयतः ३५ एवमुक्त्वा लवं वीरं चकार शरपंजरम् पुष्कलस्य शराभूमौ नभसि व्याप्य संस्थिताः ३६ शरपं-
जरमध्यस्थो लवः पुष्कलमब्रवीत् महत्कर्मकृतं वीरयन्मां बाणैरपीडयत् ३७ इत्युक्त्वा बाणसंघातं प्रच्छिद्य च-
चनं पुनः जगाद पुष्कलं वीरः शरसंधानकोविदः ३८ पालयात्मानमाजिस्थं मछराघातपीडितः पतिष्यसि
महीपृष्ठेरुधिरेण परिपुतः ३९ एवमुक्तं समाकर्ष्य पुष्कलः कोपसंयुतः रणे संयोधयामास लवं शूरविचक्षणम्
४० लवः प्रकुपितो बाणं तीक्ष्णं वैरिविदारणम् जग्राह लवतः कोपात् आशीविषमिव क्रुधा ४१ जाज्वल्यमानः
मशरश्चापमुक्तो लवस्य च हृदयं मेतुमुद्युक्तश्छिन्नो भारतिना शरसः ४२ छिन्ने भारतिना संरव्ये शरे च प्रा-
णहारिणि अत्यंतं कुपितो घोरं शरमन्यं समाददे ४३ आकर्ण्य हृष्टचापेन समुक्तो निशितः शरः बिभेद हृदयं त-

अ.
६१

११९

स्यपुष्कलस्यमहारणे ४५ भिन्नेवक्षसि वीरेण सायकेनाशगाभिना पपातधरणीष्टेमहाशूरशिरोमणिः ४६ प
 तितंतंसमालोक्यपुष्कलंपवनात्मजः गृहीत्वाराधवभ्रात्रेददौमूर्च्छासमन्वितम् ४७ मूर्च्छितंतंसमालोक्यशोकविह्व
 लमानसः हनूमंतंलवंहंतुनिर्दिदेशक्रुधान्वितः ४८ हनूमान्क्रोधसंपुष्टोलवंसंरव्येमहाबलम् विजेतुंतरसा
 प्रागादृक्षमुद्यम्यशात्मलीम् ४९ वृक्षेणहतवान्मूर्ध्निलवस्यहनुमान्बली तमापतंतंतरसाचिच्छेदशतधालवः ५०
 छिन्नेनगोपुनःकोपात्तृक्षानुत्पाद्यमूलतः ताडयामासहृदयेमस्तकेचमहाबलः यान्यान्वृक्षान्समाहृत्यताडय
 त्यवनात्मजः तान्तान्चिच्छेदतरसाबलवान्शितपर्वभिः ५२ तदाशिलाःसमुत्पाद्यगंडशैलोपमाःकपिः पात-
 यामासशिरसिक्षिप्रवेगेनमारुतिः ५३ सआहतःशिलाःसंरव्येकोदंडंचसमुन्नयन् बाणैस्ताश्चूर्णयामासयं
 त्रिकाभिर्यथाकणाः ५४ तदात्यंतप्रकुपितोमारुतिःपुच्छवेषनम् चकारसमरोपांतेलवस्यबलिर्नःकृती ५५
 सपुच्छेनसमाबधोवीक्ष्यचांतर्हृदिस्मरन् मुष्टिनाताडयामासलांगूलमारुतेर्बली ५६ तन्मुष्टिघातव्यथितोमा
 रुतिस्तमसुंचत समुक्तःपुछतोयुद्धेशरान्मुंचन्नभूद्वली ५७ दुर्वारशरघातेनसंपीडिततनुःकपिः बाणवर्षं
 मन्यमानोदुःसहंसमरेबहु ५८ किंकर्तव्यमितोस्माभिःपलाय्ययदिगम्यते तदानुचितमेवस्यान्ताडयेद्दालको
 त्तमः ५९ ब्रह्मदत्तवरत्वान्तुमूर्छाहिमरणंनहि दुःसहाबाणपीडात्रकिंकर्तव्यंमयाधुना ६० शत्रुघ्नःसमरेगत्वा
 जयंप्राप्नोतुबालकान् अहंताकज्जयाकांक्षी शयेकपटमूर्छया ६१ इत्येवंमानसेकृत्वापपातरणमंडले पश्य

तां सर्ववीराणां कपटेन विमूर्छितः ६२ तं मूर्छितं समाज्ञाय हनूमतं महाबलं जघान सर्वान् नृपतीन् शरमोकविच-
क्षणः ६३ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवाल्मीक्येन संवादे रामाश्वमेधे एकषष्टितमोऽध्यायः ६१
शेष उवाच मूर्छितं मारुतिं श्रुत्वा शत्रुघ्नः शोकमाययौ किं कर्तव्यं मया संख्ये बालकोऽयं महाबलः
१ स्वयं रथे हेममयेतिष्ठन् वीरवरैः सह योद्धुं प्रागालुबोयत्र विचित्ररणकोविदः २ लवंशिशंतं दृष्ट्वा च रामं प्रा-
प्तमिव क्षितौ धनुर्बाणकरं वीरान् क्षिपंतं रणमूर्धनि ३ विचारयामास तदा कोयं रामस्वरूपधृक् नीलोत्पलदल-
श्यामं वपुर्विभ्रन्मनोहरम् ४ एष वै देहतनुजासक्तो भवति नान्यथा अस्मान् विजित्य समरे यास्यते मृगराडिव ५
अस्माकं नोजयो भाव्यः शक्त्या विरहितात्मनाम् अशक्ताः किं करिष्यामः समरे रणकोविदाः ६ इत्येवं स विचार्य
थ बालकं तु वचोब्रवीत् रणे कर्मप्रकर्तारं शूरकोटिनिधामकम् ७ कस्त्वं बालरणे स्माकं वीरान् पातयसि क्षितौ
न जानीषे बलं राज्ञो रामस्य दनुजार्दिनः ८ काते मातापिता कस्ते स भाग्यो यस्त्वमासवान् नाम किं विश्रुतं लोके
ज्ञातुमिच्छे महाबल ९ मम बाहूः कथं बद्धः शिशत्वा तत्क्षमामिते आयाहि रामं वीक्ष्य स्वदास्यते बहुलं तव १०
इत्युक्तो बालको वीक्ष्य वचः शत्रुघ्नमावदत् किं तेनास्माथ पित्रा वा कुलेन वयसा तथा ११ युध्यस्व समरे वीरचेह-
लंतवनो भवेत् कुशं वीरं नमस्कृत्य पादयोर्ग्राहि नान्यथा १२ यद्यस्ति तव वीरत्वं भुवितद्वलिनां वर बाह्विमोच-
य बलाच्छक्तिस्ते विद्यते यदि १३ इत्युक्त्वा शरसंधानं कृत्वा प्राहरदुद्रटः हृदये मस्तके चैव भजयोरणमंडले १४

तदाप्रकुपितो राजा धनुःसज्यमथाकरोत् नादयन्नेघगंभीरं त्रासयन्नीव बालकम् १५ बाणानपरिसंख्याका
नमुमोच बलिनां वरः लवोलवेन चिच्छेद सर्वं स्तान् सायकव्रजान् १६ लवस्यानेकधा मुक्तैर्बाणैर्व्याप्तं महीतलम्
व्यतीपाते प्रदत्तस्य दानस्यैवाक्षयंगताः १७ ते बाणाव्योमसकलं व्याघ्रुवंलुवसंधिताः सूर्यमंडलमाच्छाद्य प्रवर्तते स
मंततः १८ मारुतो नाविशद्यत्र बाणपंजरगोचरे मनुष्याणां तु कावार्तादीनां क्षणजीविनाम् १९ तद्बाणान्वि
स्तृतान् दृष्ट्वा शत्रुघ्नो विस्मयंगतः अछिन्नच्छतसाहस्रं बाणमोच न कोविदः २० तान्छिन्नान् सायकान् चोच्यमानं दृष्ट्वा
सचकुशानुजः धनुश्चिच्छेदतरसा शत्रुघ्नस्य महीपतेः २१ सौम्यस्वनुरुपादाय यावन्मुंचति सायकान् तावद्दभं-
जसरथं सायकैः शितपर्वभिः २२ करस्य मछिनच्चापं स्रष्टुं गुणपूरितम् तत्कर्म पूजयन् वीरारणमंडलवर्तिनः २३
सछिन्नधन्वा विरथो हताश्वो हतसारथिः अन्यं रथं समास्थाय ययौ योद्धुं लवंबलात् २४ अनेकबाणनिर्भिन्नः
स्त्रवद्रक्तकलेवरः पुष्पितः किंशुक इव शुशुभेरणमध्यगः २५ शत्रुघ्नबाणप्रहतः परं कोपमुपागमत् बाणसंधा-
नचतुरः कुंडलीकृतचापवान् २६ विशीर्णकवचं देहं शिरो मुकुटवर्जितम् स्त्रवद्रक्तपरिपुष्टं शत्रुघ्नस्य चकार सः
तदारामानुजः क्रुत्योदशबाणान् शिताग्रकान् मुमोच प्राणसंहारकारकान् कुपितो भृशम् २७ तान्बाणान् ति-
लुशः कृत्वा बाणैर्निशितपर्वभिः ताडयामास हृदये शत्रुघ्नस्याष्टभिः शरैः २९ अत्यंतं बाणपीडा तर्तोलवस्य बलम-
दुतम् दुःसहं मन्यमानस्तं शरान्मुंचन् भूतदा ३० तदालवेन तीक्ष्णेन हृदिभिन्नो विशालके अर्धचंद्रसमानेन

रा. मे.
१२१

तीक्ष्णपर्वसुशोभिना ३१ सविहोहृदिबाणेन पीडां प्राप्तः सुदारुणाम् पपातस्यंदनोपस्थे धनुःपाणिः सुशो
भितः ३२ शत्रुघ्नमूर्छितं दृष्ट्वा नृपाश्चक्रुः तथा दयः प्रजग्मुर्लवमुद्युक्ता जयप्राप्त्यैरणेतदा ३३ सुस्थो विमलो
वीरो राजा वीरमणिस्तथा सुमहोरिपुतापाद्या बभ्रुमुश्चैव संयुगे ३४ केचित्क्षरप्रैर्मुसलैः केचिद्बाणैः सुदा
रुणैः प्रासैः परशुभिः केचित्सर्वतः प्राहरन् नृपाः ३५ तानधर्मेण संयत्तान् दृष्ट्वा वीरशिरोमणिः दशभिर्दशभि
र्बाणैस्ताडयामास संयुगे ३६ ते बाणवर्षविहतारणमध्ये सुकोपनाः केचित्सलायिताः केचिन्मुमुहुर्युद्धमंड
ले ३७ तावत्स राजा शत्रुघ्नो मूर्छां संत्यज्य संगरे लवं प्रायान् महावीरं योद्धुं बलसमन्वितः ३८ आगत्य तं ल
वं प्राह धन्योसि शिशुसन्निभः न बालस्त्वं स्फुरः कश्चिच्छलितुं मां समागतः ३९ केनापि न हि वीरेण पातितो रण
मंडले त्वया हंगमितो मूर्छां समक्षं मम पश्यतः ४० इदानीं पश्य मे वीर्यं त्वां संख्ये पातयाम्यहं सहस्वबाणमेकं
त्वं मापलायस्व बालक ४१ इत्युक्त्वा समरे बालं शरमेकं समाददे यमवक्रसमं घोरं लवणोयेन घातितः ४२ संघा
य बाणं जाज्वल्यं हृदि भेत्तुं मनोदधत् लवं वीरसहस्राणां वद्वि वत्सं प्रदाहकम् ४३ तं बाणं प्रज्वलंतं सघोतयंतं
दिशो दश दृष्ट्वा सस्मार बलिनं कुशं वैरिनिपातिनम् ४४ यद्यस्मिन् समये वीरो भ्राता स्याद्बलवान्मम तदा श
त्रुघ्नतो न स्याद्भयं मम तदुत्बणम् ४५ एवं तर्कयतस्तस्य लवस्य च महात्मनः हृदिलग्नो महाबाणो घोरः कालान
लप्रभः ४६ मूर्छां प्राप तदा वीरो भूपसायकसंहतः संगरे सर्ववीराणां शिरोभिः समलंकृते ४७ इति श्री

अ.
६२

१२१

पद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्वमेधेशत्रुघ्नमूर्च्छानामद्विषष्टितमोऽध्यायः ६२ शेष
 उवाच लवं विमूर्च्छितं दृष्ट्वा बलिवैरिविदारणम् शत्रुघ्नो जयमापेदेरणमूर्ध्नि महाबलः १ लवं बालं रथे
 स्थाप्य शिरस्त्राणाद्यलंकृतम् रामप्रतिनिधिं मूर्त्या ततो गंतुमियेष सः २ स्वमित्रं शत्रुणाग्रस्तमतिदुःखसम-
 न्विताः बालामात्रे स्य सीतायै त्वरिताः सन्त्य वेदयन् ३ बाला ऊचुः मातर्जानकि ते पुत्रो बलाद्वाहमपा-
 हरत् कस्यचिद्भूपवर्यस्य बलयुक्तस्य मानिनः ४ ततो युद्धमभूत् घोरं तस्य सैन्येन जानकि तदा वीरेण पुत्रे-
 ण तव सर्वं निपातितम् ५ पश्चादपि जयं प्राप्तः स्तुतस्तव मनोहरः तं भूपं मूर्च्छितं कृत्वा जयमापरणांगणे ६
 ततो मूर्च्छां विहायैष राजा परमदारुणः संकुप्य पातयामास तव पुत्रं रणांगणे ७ अस्माभिर्वारितः पूर्वमागृहा-
 णह्योत्तमम् अस्मान् सर्वं श्रद्धिः कृत्य ब्राह्मणान् वेदपारगान् ८ इति वाक्यं शिशूनां सा समाकर्ण्य सदारुणम्
 पपात भूतलोपस्थे दुःखयुक्ता रुरोद ह ९ सीतोवाच कथं नृपो दयाहीनो बालेन सह युद्धति अधर्म-
 क्त्सु दुर्बुद्धिर्योमिदं बालं न्यपातयत् १० लव वीरभवान् कुत्र वर्ततेति बलान्वितः कथं त्वं निष्कृपस्याहो राजो हार्षी-
 द्योत्तमम् ११ त्वं बालस्ते दुराक्रांताः सर्वशस्त्रविशारदः रथस्था विरथस्त्वं वै कथं युद्धं समं भवेत् १२ तात ना-
 हं त्वया सार्धं रामत्यागात् सर्वजहौ इदानीं रहिता युष्मन्कथं जीवामि कानने १३ एहि मां मुंचय ज्ञाश्वंगच्छ त्वेष-
 महीपतिः महुः खं नाभिजानासि मम दुःखप्रमार्जकः १४ कुशो यद्यपि विष्यत्सरणे वीरशिरोमणिः प्रमोचयिष्य

श. मे.
१२२

दधुनाभदंतंभूपपाश्वरतः १५ नास्तिमद्देवयोगेनसमीपेकिं करोम्यतः देवमेवममाप्यत्र कारणंदुःखसंभवे १६
एवमादिबहुश्रीमत्येषावैविललापह पादांगुष्ठेनालिरवतीभूमौनेत्रजलाप्लुता १७ बालान्प्रतिजगादासौपृथु
काःसचभूपतिः कथंमत्सूतमापात्यरणेकुत्रगमिष्यति १८ इतिवाक्यंवदत्येषाजानकीपतिदेवता तावत्कुश
स्तसंप्राप्तउज्जयिन्यामहर्षिभिः १९ माघासितचतुर्दश्यांमहाकालंसमर्च्यच प्राप्यभूरिवरांस्तस्मादागमन्मा
तृसंनिधौ २० जानकींविह्वलांदृष्ट्वानेत्रोद्भूतास्त्रविह्वलाम् शोकविह्वलदीनांगीं बभाषेयावदुत्सुकः २१ तदात
द्वाहुरवदत्स्फुरन्युद्धाभिशांसनः हृदयेचरणोत्साहोबभूवातिरथस्यहि २२ सप्रत्यवाचस्फुरिततांदीनगद्गदमा
षिणीम् कुशोदुःखमितःसद्योदुःखितांधीरमानसः २३ मातस्तवकथंदुःखंमयिपुत्रउपस्थिते मयिजीवति
तेनेत्रादश्रूणिभ्रविनोपतन् २४ ममभ्रातालवःकुत्र वर्ततेवैरिमर्दनः नतदामागतंज्ञात्वाप्रहर्षन्सन्निधावि
यात् २५ नदृश्यतेकथंवीरःकुत्ररंतुंगतोबली केनवासहबालत्वाद्गतोमांवेनिरीक्षितुम् २६ किंनुरोदसिमेमा
तर्लवःकुत्रसवर्तते तन्मेकथयसर्वतत्तवदुःखस्यकारणम् २७ तद्धुत्वापुत्रवाक्यंसादुःखिताकुशमब्रवीत् ल
बोधतो नृपेणात्रकेनचिद्दयरक्षिणा २८ बबन्धबालकोमेत्रहयंसागक्रियोचितम् तद्रक्षकान्बहून्जिग्येएक
एवरिपून्बली २९ राजानंमूर्छितकृत्वाबन्धरणमूर्धनि बालकाइतिमामूचुःसहगंतारएवहि ३० ततोहंदुः
खिताजातानिशम्यलवमाद्यतं तंमोचयबलान्तस्मात्कालेप्राप्तो नृपोत्तमात् ३१ निशम्यमातुर्वचनंकुशःकोप

अ.
६३

१२२

समन्वितः जगादतां दशान्नोष्ठं दंतैर्दंतां निनिष्पिषन् ३२ कुश उवाच मातर्जानीहितं मुक्तं लवंपाशस्य बंधनात् इदानीं हन्मि तं बाणैः समग्रबलवाहनम् ३३ यदि देवो मरो वापि यदि शर्वः समागतः तथापि मोचयेत्तस्माद्बाणैर्निशितपर्वभिः ३४ मारो दिषीर्मातरि हवीराणां रणमूर्छितम् कीर्तयेन्न भवत्येव पलायनमकीर्तये ३५ देहि मे कवचं दिव्यं धनुर्गुणसमन्वितम् शिरस्त्राणं च मे मातः करवालं तथा सितम् ३६ इदानीं चामि समरे पातयामि बलं महत् मोचयामि भ्रातरं स्वरणमध्यादिमूर्छितम् ३७ न मोचयाम्यद्य पुत्रं तव मातर्महारणात् तदा तौ मे भवत्यादौ संरुष्टौ भवतां क्षितौ ३८ शेष उवाच इति वाक्येन संतुष्टा जानकी शमलक्षणा सर्वप्रादादस्त्रवृंदं जयाशीर्भिर्नियुज्यतम् ३९ प्रयाहि पुत्र संग्रामं लवं मोचय मूर्छितम् ४० इत्याज्ञप्तः कुशः संख्येकं वचीकुंडलीबली मुकुटीकरवाली च चर्मधारी धनुर्धरः अक्षया विषुधीकृत्वा स्कंधयोः सिंहवीर्ययोः जगाम तरसान् त्वामात्पादौ रथाग्रणीः ४१ वेगेन यावद्युद्धाय गच्छति क्षिप्रमाहवे तावद्दर्शसलवं वैरिवृंदं निपातकम् ४२ आयातं तं कुशं वीराददृशः समहाभराः कृतांतमिव संहर्तुं सर्वे विश्वमुपस्थितम् ४३ लवो महाबलं दृष्ट्वा कुशं भ्रातरमागतम् अत्यंतं वक्त्रि वद्युद्धे दिदीपे वायुना समम् ४४ रथादुन्मुच्य आत्मानं युद्धाय सविनिर्गतः कुशः सर्वान् रणस्थानेषु वीरान् पूर्वदिशि क्षिपत् पश्चिमस्यां दिशि लवः कोपात् सर्वान् समीरयत् ४५ कुशबाणव्यथा व्याप्ता लवसाय कपीडिताः सैन्ये जनासु ने सर्वे उत्कल्लोलांबुधिभ्रमाः ३७ कुशेन चलवेनाथशरव्रतैः प्रपीडितम् नशर्मलेभे सकलं सैन्यं वीरप्रपूरितम् ४८ इतस्ततः

रा. मे.
१२३

प्रभयंतं हलं त्रस्तं पुनः पुनः न कुत्रचिद्रणो स्थित्वा युद्धमैछ हलान्वितम् ४९ एतस्मिन्समये राजा शत्रुघ्नः परताप
नः कुशं वीरं ययौ यो दुंदर्भं लवसन्निभम् ५० कुशं हस्त्वा बलाक्रांतं राममूर्तिसमप्रभम् रथेतिष्ठन् हेममये जगा
दपरवीरहा ५१ शत्रुघ्न उवाच कोसित्वं सन्निभो भ्रात्रालवेन सह महाबलः किं नामासि महावीरकस्ते
तातश्च का प्रसूः ५२ कथं वने हि जैर्जुष्टेतिष्ठसित्वं नरर्षभः सर्वशंसयथा युद्धं त्वया सह महाबल ५३ इति वाक्यं स
माकर्ण्य कुशः प्रोवाच भूमिपम् मेघगंभीरया वाचानादयश्चरणमंडलम् ५४ केवलं सपुवे सीतापतिव्रतपरायणा
वने वसावौ वाल्मीकिश्चरणार्चनतत्परो ५५ मातृसेवासमुद्युक्तो सर्वविद्याविशारदो कुशोलव इति प्रख्यामागतो
भूपतेनघ ५६ कस्त्वं वीरवरश्लाघिन् किमर्थं हयसत्तमः मुक्तोसि समरे त्वद्यजेतासि बलसंयुतः ५७ युध्यस्व त्वं म
या सार्धं यदि वीरोसि भूमिप इदानीं पातयिष्यामि भवंतं रणमूर्धनि ५८ शत्रुघ्नस्तं स्मृतं ज्ञात्वा सीतायारामसंभ
वम् विसिस्माय स्वयंचित्ते कोपाद्गुरुपाददे ५९ तमात्तधनुषं दृष्ट्वा कुशः कोपसमन्वितः विस्फारयामास धनुः स्वी
यं स हृदमुत्तम् ६० मुमोच बाणान्निशितांश्च शत्रुघ्नः सर्वशास्त्रवित् तांश्चिच्छेद कुशः सर्वान् लीलया प्रहसन्नरणे ६१
बाणांश्च शतसाहस्राः कुशस्य च नृपस्य च भवनं व्याप्नुवत्सर्वं तच्चित्रमभवन्मुने ६२ अग्न्यास्त्रेण कुशः सर्वान् ददा
हतरसावली शमयामास तं भूपः पर्जन्यास्त्रेण वीर्यवान् ६३ शमयामास तं वद्विं वायव्येनातिविक्रमः पर्वतास्त्रेण
तं वायुं क्षोभयंतं समावृणोत् वज्रास्त्रेण नृपः संख्ये चिच्छेद स न गोपलान् ६४ तदानारायणास्त्रं स मुमोच कुश उद्भ

१२३

दः नारायणं तदा भूपं नाशकोत्तरि बाधितुम् ६५ तदा प्रकुपितो नित्यं कुशः कोपपरायणः उवाच भूपं शत्रुघ्नं महा
 बलपराक्रमम् ६६ जानामित्वां महावीरं संग्रामे जयकारिणम् यत्त्वां नारायणास्त्रं मे न बबाधे भयानकम् ६७ इ
 दानीं पातयाम्यद्य भूमौ त्वानृपतेशरैः विभिन्नेन करोम्येतत्सतिज्ञां तर्हि मे शृणु ६८ यो मनुष्यवपुः प्राप्य दुर्ल
 भं पुण्यकोटिभिः तन्नाद्रियेत संमोहात्तस्य मे स्त्वत्र पातकम् ६९ सावधानो भवानत्र भवतु प्रधनांगणो पातया
 मिक्षितौ सद्य इत्युक्त्वा स्वशरासने ७० शरं संरोपयामास घोरं कालानलप्रभम् लक्ष्मीं कृत्यरिपोर्वक्षो विपुलं क-
 ठिनं महत् ७१ तं संधितं शरं दृष्ट्वा शत्रुघ्नः कोपमूर्च्छितः सुमोच बाणान् निशितान् कुशत्वग्मेदकारकान् ७२ स-
 बाणो हृदयं तस्य भेत्तुं तत्प्रचचाल वै घोररूपो वह्निः सम आशी विषवदुच्छ्रसन् ७३ स बाणो नृपवर्येणारामं स्मृत्वा
 धनुष्मता संचिन्नः कुशनिर्मुक्तसायकं सितपर्वकः ७४ तदा त्यंतं प्रकुपितः कुशो बाणस्य कृतनात् अपरं सा-
 यकं चापे दधार शितपर्वकम् ७५ स यावत्तु दुरौ भेत्तुं प्रियाति च बलोद्धतः तं तावदछिनत्तस्य शरं कालानलप्रभ
 म् ७६ तदा कुशो मातृपादौ स्मृत्यारोष समन्वितः तृतीयं सायकं स्वीये दधार परमाद्भुतम् ७७ शत्रुघ्नस्तम
 पि क्षिप्रं छेत्तुं बाणं समाददे तावद्विद्धः शरेणासौ पपात धरणीतले ७८ हाहाकारो महानासीच्छत्रुघ्ने विनिपाति-
 ते जयमाप कुशस्तत्र स्वबाहुबलदर्पितः ७९ इति श्री पद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्यायनसंवादे रामाश्व-
 मेधे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ६३ शेष उवाच शत्रुघ्नं पतितं वीक्ष्य स रथः प्रवरो नृपः प्रययौ मणिना सृष्टे

रा. मे.
१२४

रथेतिष्ठन्महादुते १ पुष्कलस्तरणे पूर्वपातितः सविचारयन् लवंगयौतदायोद्धुं महावीरबलोन्नतम् २ स्तरथः कु
शमासाद्य बाणात्सु चन्नेकधा व्यथयामास समरे महावीरशिरोमणिः ३ स्तरथं विरथं च क्रेबाणैर्दशभिरुच्छि
खैः धनुश्चिच्छेदतरसा स ददं गुणपूरितम् ४ अस्त्रप्रत्यस्त्रसंहारैः क्षेपणैः प्रतिक्षेपणैः अभवत्तु मुलं युद्धं वीराणां
रोमहर्षणम् ५ अत्यंतं समरोद्युक्ते स्तरथे दुर्जये नृपे कुशः संचिंतयामास किं कर्तव्यं रणे मया ६ विचार्य निशितं
घोरं सायकं समुपाददे हननाय नृपस्यास्य महाबलसमन्वितः ७ तमागतं शरं दृष्ट्वा कालानलसमप्रभम् छेत्तुं
मतिं चकाराशक्ता बल्लगोशणेशरः ८ मू मूर्छं समरे वीरो महावीरबलस्ततः पपातस्यंदनोपस्थे सारथिस्तमुपा
हरत् ९ स्तरथं पतितं दृष्ट्वा कुशं जयसमन्वितम् त्रासयंतं वीरगणात्रिनायपवनात्मजः १० समीरसूनुं प्रबल
मायातं वीक्ष्य वानरं जहास दर्शयन् दंतान् कोपयन् निवतं क्रुधा ११ उवाच च हनूमन् न मे हितं मम संमुखम् नेत्स्ये बा
णसहस्रेण मृतो याम्यां प्रयास्यसि १२ इत्युक्तो हनमान् ज्ञात्वा रामसूनुं महाबलं स्वामिकार्यं प्रकर्तव्यमिति कृत्वा
न्वधावत १३ शालमुत्पाद्य तरसा विशालं शतशारिवनम् कुशं प्रति समादाय ययौ योद्धुं महाबलः १४ शालह
स्तं समायातं हनूमन्तं महाबलम् त्रिभिः क्षरप्रैर्विव्याध हृदि चंद्रोयमैर्बली १५ सबाणविद्धस्तरसा कुशेन बलशा
लिना शालेन हृदिसंजघ्ने दंतानि पिष्यमारुतिः १६ शालाहतस्तदा बालः किंचिन्नाकंपतस्त्रयात् तदा वीराः प्र
शंसांतु प्रचक्रुस्तस्य बाल्यतः १७ सशालेन हतो वीरः संहारास्त्रं समाददे संहर्तुं वैरिणं कोपात् कुशः सपरमास्त्रवि

अ.
६४

१२४

त १७ संहारास्त्रं समादाय दुर्जयं कुशमोचितम् दध्यौरामं स्वमनसा भक्तविघ्नविनाशकम् १९ तदा मुक्तं कुशेनाशु
 तदस्त्रं हृदि मारुतेः लग्नं महाव्यथाकारितेन मूर्छामितः पुनः २० मूर्छां प्रासंतु तं दृष्ट्वा स्रवं गं बलसंयुतः विव्याध
 सायकैस्तीक्ष्णैः सैन्यं तत्सकलं महत् २१ तस्य बाणायुतैर्भग्नं बलं सर्वैरणांगणे पलायनपरं जातं चतुरंगबलं
 महत् २२ तदा कपिपतिः कोपात् सग्रीवोरक्षको महान् अभ्यधा वन्नगानेकानुत्पात्य कुशमुद्रतम् २३ कुशः स
 र्वान्प्रचिच्छेदलीलया प्रहसन्नगान् पुनरप्यगतान् दृष्ट्वांश्चिच्छेदतरसा बली २४ अनेकबाणव्यथितः सग्री-
 वः समरांगणे जग्राह पर्वतं घोरं कुशमभ्यपतत् द्रुतम् २५ कुशस्तं नगमायां तं वीक्ष्य बाणैरनेकधा पिपेष च च
 काराशु महा रुद्रांगयोग्यताम् २६ सग्रीवस्तन्महत्कर्म दृष्ट्वा बालेन निर्मितम् जयाशां प्रतिनिर्वृत्तो बभूव समरांग-
 णे २७ रणमध्ये दुराक्रांतं कुशं लांगुलताडकम् अत्यमर्षी रुषाक्रांतस्तं हंतुं नगमाददे २८ आत्मानं हंतुमुद्यु-
 क्तं वीक्ष्य सग्रीवमादरात् ताडयामास बहुभिः सायकैः सितपर्वभिः २९ सताडितो बहुविधैः शरैः पीडा समन्वितः
 कुशं हंतुं समारब्धो ययौ शालं समाददन् ३० तदा तिकुपितो वीरो वारुणास्त्रं समाददे बबन्धत्तं च पाशेन दृढेन स-
 लवाग्रजः ३१ सबद्धैः पाशकैः स्निग्धैः कुशेन बलशालिना पपातरणमध्ये वै महावीरैरलंकृते ३२ सग्रीवपति-
 तं दृष्ट्वा वीराः सर्वत्र दुद्रुवुः जयमाप लवभ्राता महावीरशिरोमणिः ३३ तावल्लवो भटान् जित्वा पुष्कलं चांगदं त-
 था प्रतापाग्र्यं वीरमणिं तथान्यानपि भूष्जः ३४ जयं प्राप्य रणे वीरो लवो भ्रातरमागमत् संग्रामे जयकर्तारं

श. मे.
१२५

वैरि कोटि निपातकम् ३५ परस्परं प्रहृषितौ परिरंभं प्रकुर्वतौ जयं प्राप्तौ तदा वार्त्ता मुने च क्रतु रुन्मदौ ३६ ल
कउवाच भ्रातस्तव प्रसादेन निस्तीर्णो रणतो यधिः इदानीं वीर स्फुरणं शोधयावः सशोभितम् ३७ इत्यु
क्त्वा त्वरितं वीरौ जग्मतुस्तौ कुशीलवौ राज्ञो मौलिमणिं चित्रं जग्राह कनकाचितम् ३८ पुष्कलस्य लवो वीरो जग्रा
ह मुकुटं शुभम् अंगदे च महानर्घ्यं शत्रुघ्नस्या परस्य च ३९ गृहीत्वा शस्त्रसंघातं हनूमंतं कपीश्वरम् सग्रीवं सवि
धे गत्वा उभावपि बंधतुः ४० सुष्ठं वायुसूतस्यायं गृहीत्वा तु कुशानुजः भ्रातरं प्रत्युवाच दं नेष्यामि स्वीयमंदिरम्
४१ आवयोर्जननी प्रीत्यै गृहीत्वा पुच्छके त्वहम् क्रीडार्थं मुनिपुत्राणां कौतुकार्थं ममैव च ४२ एतच्छ्रुत्वा ततो वा
क्यमुवाच कुशोलवम् अहमेनं गृहीष्यामि वानरं बलिनं दृढम् ४३ इत्येवं भाषमाणौ तौ बध्वा तौ बलिनां वरौ पु
च्छयोर्बलिनौ धृत्वा जग्मतुः स्वाश्रमं प्रति ४४ स्वाश्रमाय प्रगच्छंतौ वीक्ष्य तौ कपिसत्तमौ कंपमानौ जगदतुरन्यो-
न्यं भीतया गिरा ४५ हनूमान् कपिराजानं प्रत्युवाच भयात्सुधीः एतौ रामसूता वस्मान्नेष्यतः स्वाश्रमं प्रति ४६
मया पूर्वकृतं कर्म जानकीं प्रति गच्छता तत्र मे जानकी देवी संमुखा भून्मनोहरा ४७ सामां द्रक्ष्यति वै देहि बद्धं पाशे
न वैरिणा तदा हसिष्यति वरात्रपामे प्रभविष्यति ४८ मया किमत्र कर्तव्यं प्राणत्यागो भविष्यति महदुःखं च पति
तं कथं शंभो भविष्यति ४९ सग्रीवस्तत्र च श्रुत्वा ममाप्येवं महाकपे नेष्यते यदि मामेवं निधनं तु भविष्यति ५०
एवं कथयतो रेव अन्योन्यं भयभीतयोः कुशोलवश्च भवनं मातुः प्रापतु रोजसा ५१ तावायातौ समीक्ष्यैव जहर्षजन

अ.
६४

१२५

नीतयोः अन्योन्यं परमप्रीत्या परिरेभे निजौ सुतौ ५२ ताभ्यां पुच्छगृहीतौ तौ वानरौ वीक्ष्य जानकी हनूमंतं च सूग्री-
 वं सर्ववीरं कपीश्वरम् ५३ जहास पाशबद्धौ तौ वीक्ष्य माणा वरांगना उवाच च विमोक्षार्थं वदंती वचनं वरम् ५४
 पुत्रौ प्रमुंचतां कीशौ महावीरौ महाबलौ ईक्षंतौ मां यदि स्फीतौ प्राणत्यागं करिष्यतः ५५ अयं वै हनुमान् वीरो यो
 ददाह दनोः पुरीम् अयमप्युक्षराजो हि सर्ववानरयूथपः ५६ किमर्थं विधृतौ कुत्र किं वा पकृतमादरात् पुच्छे युवा-
 भ्यां विधृतौ समहान् विस्मयोस्ति मे ५७ इति मातुर्वचः श्लक्ष्णं शृण्वंतौ पुत्रकौ तदा उचतुर्विनयश्रेष्ठौ महाबलस-
 मन्वितौ ५८ मातः कश्चन भूपालो रामो दाशरथिर्बली तेन मुक्तो हयः स्वर्णभालपत्रः सुशोभितः ५९ तत्रैतल्लि-
 खितं मातरे कवीरा प्रसूर्मम ये क्षत्रियास्ते गृणहंतु नो चेत् पादतलार्चकाः ६० तदामया विचारो वै कृतः स्वांते पति-
 व्रते भवती क्षत्रिया किं न वीरसूः किं न वा भवेत् क्षुधार्थं तद्दीक्ष्य भूपस्य गृहीतो श्वो मया बलात् जितं कुशेन वीरेण
 सैन्यं तत्पातितं रणे ६१ मुकुटो यं भूमिपतेर्जानी हि पतिदेवते अयमप्यन्यवीरस्य पुष्कलस्य महात्मनः ६२ जा-
 नी हि मुकुटं त्वन्यं मणिमुक्ताविराजितम् अश्वो यं मे मनोहारी कामयानोस्य भूपतेः ६३ आरोहणाय मद्भ्रातुर्ज-
 नी हि सुमनोहरः इमौ कीशौ मयारं तु मानितौ बलिनां वरौ ६४ कौतुकार्थं तवैवैतौ संग्रामे युद्धकारकौ इति वाक्यं
 समाकर्ण्य जानकी पतिदेवता ६५ जगाद पुत्रौ तौ वीरौ मोचयेतां पुनः पुनः सीतो वाच युवाभ्यां मन-
 यः सुष्टो हतोरामहयो वरः ६७ अनेके पातिता वीरा इमौ बद्धौ कपीश्वरौ पितुर्वीरसहयो वीरो यागार्थं मोचितो-

रा. मे
१२६

मुना ६८ तस्यापहतवंतौ किं वाजिनं मरवसत्तमम् मुंचतं लवगावेतौ मुंचतं वाजिनां वरम् ६९ क्षम्यतां भूपते
भर्ता शत्रुघ्नः परकोपनः जनन्यास्तद्वचः श्रुत्वा मुंचतुस्तौ बलान्वितौ ७० क्षात्रधर्मेण तं भूपं जितवंतौ बलान्वि
तम् नास्माकमनयो भाविक्षात्रधर्मेण युद्धतां ७१ वाल्मीकिना पुरा प्रोक्तमस्माकं पठतां पुरः दुःष्यंते न समं यु
द्धं भरतेन कृतं पुरा ७२ कण्वस्याश्रमके वा हं धृत्वा यागक्रियोचितम् तस्मात्कृतः स्वपित्रा च युद्धोत्तमात्रापि चा
नुजः ७३ गुरुणा चापि शिष्येण तस्मान्नोपापसंभवः त्वदाज्ञातो धुना चावांदास्या वो हयमुत्तमम् ७४ मोक्ष्या
वः कीशावेतौ तौ करिष्यावो वचस्तव इत्युक्त्वा मातरं वीरौ गतौ संग्राममूर्धनि ७५ अमुंचतां हयं चापि हयमेधक्रि
योचितम् सीता देवी स्वपुत्राभ्यां श्रुत्वा सैन्यं निपातितम् ७६ श्रीरामं मनसा ध्यात्वा भानुमैक्षत साक्षिणम् य
द्यहं मनसा वाचा कर्मणारघुनायकम् ७७ भजामि नान्यं मनसा तर्हि जीवेदयं नृपः सैन्यं चापि महत्सर्वं यन्नाशि
तमिदं बलात् ७८ पुत्राभ्यां तच्च जीवेत्तमस्त्याज्जगतां पते इति यावद्वचो ब्रूते जानकीपतिदेवता ७९ तावद्वलं च
तत्सर्वमुत्थितं रणमूर्धनि ८० इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे शेषवाल्मीक्यायनसंवादे रामाश्वमेधे चतुःषष्टि
तमोऽध्यायः ६४ शेष उवाच क्षणान्मूर्च्छं जहौ वीरः शत्रुघ्नः समरांगणे अन्येपि वीरा बलिनो मूर्च्छं
प्राप्ताः सजीविताः १ शत्रुघ्नो वाजिनां श्रेष्ठं ददर्श पुरतः स्थितम् आत्मानं च शिरस्त्राणरहितं सैन्यजीवितम्
२ वीक्ष्य चित्रमिदं स्वांते चकार च जगाद ह स्रमतिं मंत्रिणां श्रेष्ठं मूर्च्छाविरहितं तदा ३ कृपां कृत्वा हयं प्रादाद्दालोय

अ.
६४

१२६

सस्यपूतये गच्छामरामंतरसाहयागमनकांक्षिणम् ४ इत्युक्त्वासरथेस्थित्वाहयमादायवेगतः ययौतदाश्रमा
 दूरंभेरीशंखविवर्जितः ५ तत्पृष्ठतोमहासैन्यंचतुरंगसमन्वितम् चचालकुर्वन्संभ्रमंस्वभारेणफणीश्वरम् ६
 जवेनजान्हवींतीर्त्वाकल्लोलजलशालिनीम् जगामविषयेस्वीयेस्वकीयजनशोभिते ७ पुष्कलेनयुतोराजा
 सरथेनसमन्वितः रथेमणिमयेतिष्ठन्हस्तेकोदंडधारकः ८ हयंतंपुरतःकृतारत्नमालाविभूषितम् श्वेतातप
 त्रंतस्यैवमूर्ध्निचामरभूषितम् ९ अनेकरथसाहस्रैःपरीतोबलिभिर्नृपैः उद्यत्कोदंडललितैर्वीरिनादविभूषितैः १०
 क्रमेणनगरींप्राप्यसूर्यवंशजभूषिताम् अनेकैःकेतुभिःश्रेष्ठैर्भूषितांदुर्गराजिताम् ११ रामःश्रुत्वाहयंप्राप्तंश
 त्रुघ्नेनसहामुना पुष्कलेनचवीरेणययौहर्षमनेकधा १२ कटकंनिर्दिदेशासौचतुरंगंमहाबलः लक्ष्मणंप्रेषया
 मासभ्रातरंबलिनांवरम् १३ लक्ष्मणःसैन्यसहितोगत्वाभ्रातरमागतम् परिरेभेमुदाक्रांतःक्षतशोभितगात्रकं
 १४ सर्वत्रकुशलंष्टोवार्तांचात्रचकारसः परमंहर्षमापन्नःशत्रुघ्नःसंगतोमुदा १५ सौमित्रिःस्वरथेस्थित्वाभ्रा
 त्रासहमहामतिः सैन्येनमहतावीरोययौस्वनगरंप्रति १६ सरयूःपुण्यसलिलापवित्रितजगत्रया रामपादरं
 जःपूताशरच्चंद्रसमप्रभा १७ हंसकारंडवाकीर्णाचक्रवाकोपशोभिता विचित्रतरवर्णैश्चपक्षिभिर्नादिताभू
 शम् १८ मंडपास्तत्रबहुशोरामचंद्रेणकारिताः ब्राह्मणानांवेदविदांपृथक्पाठनिनादकाः १९ क्षत्रियास्तत्रब
 हवोधनुःपाणिस्तशोभिताः ज्यादंकारेणबहुनानादयंतोमहीतलम् २० भुजंतंब्राह्मणायत्रविचित्रान्नैर्मनोहरैः

रा. मे
१२७

परस्परं प्रपश्यंतो वार्ता च कुर्मनो हराम् २१ पायसान्नानि शफ्राणि चंद्रकांतिसमानि च क्षीराणि मधुयुक्तानि
शर्करामिश्रितानि च २२ अपूपस्तत्र बहुलाश्चंद्रविंबसमाश्रिया कर्पूरादिस्रगंधेन वासिताः समनोहराः २३
फेनिका वटकाः स्निग्धा शतछिद्रा विरंधकाः शशुल्यो मंडकामृष्टामधुरान्नसमन्विताः २४ भक्तं कुमुदसंकाशं
मुद्गदालिविमिश्रितम् स्रगंधेन समायुक्तमत्यंतं प्रीतिदायकम् २५ ओदनोदधिना युक्तो भीमपाकसमन्वितः
स्वादुपाककरैः सृष्टः पात्रे मुक्तः प्रवेशकैः २६ तत्र केचिद्विजाः पात्रे निक्षिप्तं वीक्ष्य पायसम् परस्परं ते प्रत्युचुः किं
मिदं दृश्यते द्रुतम् २७ किंचंद्रविंबं नभसः पतितं तमसो भयात् अमृतं नु भवेत्येतन्मृत्युनाशकमद्रुतम् २८ तल्लु
त्वारोषताम्राक्षः प्रोवाचान्यो द्विजोत्तमः न भवत्येव चंद्रस्य विंबत्वमृतविपुलम् २९ एकमिंदोर्वपुस्त्वेतद्दृश्य
ते स दृशं कथम् ब्राह्मणानां सहस्रस्य पात्रे पात्रे पृथक् पृथक् ३० ततो जानीहि कुमुदं कर्पूरं चाभविष्यति माजा
नीहि मृगां कस्य विंबं शुभ्रश्रियान्वितम् ३१ तावदन्योरुषाक्रांतो धुन्वन्संमस्तकं तथा न जानंति द्विजामूढाः
स्वादुज्ञानविचणाः ३२ इदं तु क्षीरकंदस्थरसेन परिपाचितम् जानीहि शतपत्रौत्थपुष्पाणि मधुराणि च ३३
एवं परस्परं विप्राः कंदमूलफलाशिनः तर्कयन्ति मुने प्रीतारसज्ञानेति लोलुपाः ३४ तावदन्यो द्विजः प्राह क्षत्रियाणां
वरं जनुः भोक्ष्यंते तादृशं त्वन्नं महत्पुण्यैरुपस्कृतम् ३५ तदा तंचाब्रवीद्विप्रो दानस्य फलमीदृशम् ये ददंत्यग्रज-
न्मभ्यः प्राप्नुवंति तर्दपितम् ३६ यैरर्चितो नैव हरिर्न वेद्यैर्विविधैर्मुहुः तेषामेतादृशं भोज्यं न भवेदक्षिगोचरम्

अ.
६५

१२७

३७ यैर्नरेर्नायजन्मानोभोजिताविविधैरसैः भोजंतेतेस्वादुरसंकथं पापाः क्षुधार्दिताः ३८ एवंचातिरसैर्मिष्टै
 भोजितादिजसत्तमाः मंडपेविपठंतस्ते शब्दब्रह्मविचक्षणाः ३९ नृत्यंत्येकेहसंत्येकेददंत्येकेप्रहर्षिताः उत्सव
 श्वमहानासीच्छुभश्चागमत्तदा ४० रामः शत्रुघ्नमायातंपुष्कलेनसमन्वितम् निरीक्ष्यमुदमुद्रुतांरक्षितुं नाशक
 तदा ४१ यावदुत्तिष्ठतेरामोभ्रातरंपरिरंभितुम् तावद्रामपदेलग्नः शत्रुघ्नोभ्रातृवत्सलः ४२ पादयोः पतितंवी
 क्ष्यभ्रातरंविनयान्वितम् परिरंभेददं प्रीतः क्षतसंशोभितांगकम् ४३ अश्रूणि बहुधासुंचन् हर्षाच्छिरसिराघवः
 सोत्पंतंमुदमापन्नः स्नेहप्रसरसंस्तुतः ४४ पुष्कलंस्वीयपदयोर्नम्रंविनयविह्वलम् स्रुददंभ्रजयोर्मध्येविनीचापी
 ज्यमद्भुतम् ४५ हनूमंतंतथावीरं सग्रीवंचांगदंतथा लक्ष्मीनिधिंजनकजंप्रतापाग्र्यंरिपुंजयम् ४६ सुबाहुं सु
 मदंवीरंविमलं नीलरत्नकम् सत्यवंतंवीरमणिं सरथंरामसेवकम् ४७ अन्यानपिमहाभागानुरघुनाथः स्वयंतादा
 दा परिरंभेददंस्निग्धान्पादयोः प्रणतान् नृपान् समतिः श्रीरघुपतिं भक्तानुग्रहकारकम् परिरभ्यददं प्रीतः सं
 पुरवेत्तिष्ठदुन्नतः ४९ तदारामो निजामात्यं वीक्ष्य सान्निध्यमागतम् उवाच परमप्रीत्या मंत्रिणं वदतांवरः ५० स
 मते मंत्रिणोऽष्टशंसमेवाग्निनांवर कएतेभूमिपाः सर्वे कथमत्र समागताः ५१ कुत्रकुत्रहयः प्रासः केनकेननियंत्रि
 तः कथं वै मोचितो भ्रात्रामहाबलसुशालिना ५२ शेष उवाच इत्युक्तो मंत्रिणां श्रेष्ठः समतिः प्राह
 राघवम् प्रहसन्नेघगंभीरनादेन च सुबुद्धिमान् ५३ समतिरुवाच सर्वज्ञस्य पुरस्तेद्यमयाकथ

रा. मै.
१२८

मुदीर्यते एछसित्वं लोकरीत्यासर्वजानासि सर्वदृक् ५४ तथापितव निर्देशं शिरस्याधाय सर्वदा ब्रवीमि तत्
शृणुष्व अद्य सर्वराज शिरोमणो ५५ त्वत्प्रसादादहो स्वामिन् सर्वत्र जगती तले परिवभ्रामते वाहो भालपत्रस्रशो-
भितः ५६ न कश्चित्तं निजग्राहस्वमानबलदर्पितः स्वस्वराज्यं समर्प्य प्रणोमुस्ते पदांबुजम् ५७ को वारावण
दैत्येन्द्रनिहंतुर्वाजिसत्तमम् गृणहातिविजयाकांक्षी जरामरणवर्जितः ५८ अहिछत्रांगतस्तावत्तव वाजीमनो
रमः तद्राजा समदः श्रुत्वा हयं प्राप्तं तव प्रभो ५९ सपुत्र सहितः सर्वसैन्येन बलिना वृतः सर्वसमर्पयामास रा-
ज्यं निहितकंटकम् ६० यो राजा जगतां नेत्री मातरं जगदंबिकाम् प्रसाद्य चिरमायुष्यं लेभे राज्यमकंटकम् ६१
स एष त्वां प्रणमति समदः प्रभुसेवितम् तं गृहाण कृपादृष्ट्या चिराद्दर्शनकांक्षकम् ६२ ततः सुबाहुभूपरस्य नग-
रे बलपूरिते दमनस्तस्य वैपुत्रः प्रजग्राह हयोत्तमम् ६३ तेन साकं महद्युद्धं भूवदमनेन च पुष्कलो जयमापेदे
संमूर्च्छ्य स भुजात्मजम् ६४ ततः सुबाहुः संक्रुद्धोरणोपवनजंबलात् युयुधेनवपादाञ्जसेवकं बलिनां वरम् ६५
तस्य पादाहतो ज्ञानं प्राप्य शापतिरस्कृतम् तुभ्यं समर्प्य सकलं वाजिनः पालको भवत् ६६ एष त्वां स भुजो राजा
प्रणमत्युन्नतांगकः कृपादृष्ट्या भिसित्व त्वं सुबाहुं नय कोविदम् ६७ ततो मुक्तो हयोरेवाद्गदे स नितमज्जह त-
त्र प्राप्तं मोहनास्त्रं शत्रुघ्नेन बलीयसा ६८ ततो देवपुरे प्रागात् शिववासविभूषिते तत्र त्यंतु विजानासि यतस्त-
तत्र चागतः ६९ विद्युन्मालीहतो दैत्यो सत्यवान् संगतस्ततः सरथेन समं युद्धं जानासित्वं महामते ७० ततः

अ.
६५

१२८

ततःकुंडलकान्मुक्तो हयोवभ्रामसर्वतः नकश्चित्तेनिजग्राहस्ववीर्यबलदर्पितः ७१ वाल्मीकेराश्रमेरम्येहयः प्रा-
प्तोमनोरमः तत्रयत्कुतुकंजातंतच्छृणुष्वनरोत्तम ७२ तत्रार्भस्तवसारूप्यंविभ्रत्षोडशवार्षिकः जग्राहवी-
क्ष्यपत्रांकंवाजिनंबलवत्तमः ७३ तत्रकालजितायुद्धंमहज्जातंनरोत्तमः निहतस्तेनवीरेणशितधारेणहेति-
ना ७४ अनेकेनिहताःसंख्येपुष्कलाद्यामहाबलाः मूर्छितंचापिशत्रुघ्नंचक्रेवीरशिरोमणिः ७५ तदाराजा
महद्दुःखंविचार्यहृदिसंयुगे कोपेनमूर्छितंचक्रेवीरोहिबलिनांबरः ७६ सयावन्मूर्छितोराजातावदन्यःसमा-
गतः तेनैतेनचसर्वहिनाशितंकटकंतव ७७ सर्वेषांमूर्छितानांतुशस्त्राण्याभरणानिच गृहीत्वावानरोब-
द्धोजग्मतुःस्वाश्रमंप्रति ७८ कृपांकृत्वापुनस्तेनदत्तोश्वोयज्ञियोमहान् जीवनंप्रापितंसर्वककटंनष्टजीवि-
तम् ७९ वयंगृहीत्वातंवाहंप्राप्तास्तवसमीपतः एतदेवमयाज्ञातं तदुक्तंतेपुरोवचः ८० इतिश्रीपद्यपु-
राणोपातालखंडेशेषवाल्मीकस्यायनसंवादेऋमतिनिवेदनंनामपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ शेषउवाच
कथितौवैऋमतिनावाल्मीकेराश्रमेशिशू पुत्रौस्वीयावितिज्ञात्वावाल्मीकिंप्रतिसंजगौ १ श्रीरामउ-
वाच कौशिशूममसारूप्यधारकौबलिनांबरौ किमर्थंतिष्ठतस्तत्रधनुर्विद्याविशारदौ २ अमात्यकथितौ
श्रुत्वाविस्मयोममजायते यौशत्रुघ्नंहनूमंतंलीलयांगवबंधतुः ३ तस्माच्छंसमुनेसर्वबालयोश्चविचेष्टितम्
यथामेपरमाप्रीतिर्भवत्येवमभीप्सिता ४ इतितत्कथितंश्रुत्वाराराजराजस्यधीमतः उवाचपरमंवाक्यंस्पृष्टाक्षर

रा. मे.
१२९

समन्वितम् ५ बाल्मीकि उवाच तवांतर्यामिणो नृणामज्ञातं न हि किंचन तथापि कथयाम्यत्र तव संतो
षहेतवे ६ राजन्यौ बालकौ मद्यमाश्रमे बलिनां वरौ त्वत्सारूप्यधरो तौ च बालौ शूरवरौ प्रभो ७ त्वया यदा वने-
त्यक्ता जानकी वै निरागसी अंतर्वत्नी वने घोरे विलपन्ती सुहृर्मुहुः ८ कुररी मि वदुः रवात्तौ वीक्ष्या हंत व वल्लभा म
जनकस्य सुतां पुण्यामाश्रमे त्वनयंतदा ९ तस्याः पर्णकुटीरम्यारचिता मुनिपुत्रकैः तस्यामभूतां पुत्रौ ह्यौ भास
यंतौ दिशो दश १० तयोरकरवं नाम कुशोलवदति स्फुटम् बद्धधाते निशंतत्र शक्नुपक्षेयथा शशी ११ कालेनो
पनयाद्यानि कर्माणि कृतवानहम् वेदांसागानहं सर्वान्यासयामास भूपते १२ सर्वाणि सरहस्यानि शृणुषु-
स्व तोमस आयुर्वेदं धनुर्विद्यां सरहस्यां तथैव च १३ विद्यां जालंधरीं चाथ संगीतकुशलौ कृतौ गंगाकूले गाय
मानौ लताकुंजवनेषु च १४ चंचलो चलचित्तौ तौ सर्वविद्याविशारदौ तदा प्रभृति संतोषं प्राप्तश्चाहं रघूत्तम दत्त्वा
सर्वाणि चास्त्राणि मस्तके निहतः करः १५ अतीव गानकुशलौ दृष्ट्वा लोका विमिस्मिरे षट्जमध्यमगांधारस्व
रभेदविशारदौ १६ तथा विधौ विलोक्या हं गापयामि मनोहरम् भविष्यज्ञानयोगाच्च कृतं रामायणं शुभम्
१७ मृदंगपणवाद्यादियंत्रवीणाविशारदौ वने वने च गायंतौ मृगपक्षिविमोहकौ १८ अद्भुतं गीतमाधुर्यं तदारा
मकुमारयोः श्रोतुं तौ वरुणो बालावा निनाय विभावरीम् १९ मनोहरवयोरूपौ गानविद्याधिपारगौ कुमारौ जग्म
तुस्तत्र लोकेशादेशतः किल २० परमं मधुरं रम्यं पवित्रं चरितं तव शुश्राव वरुणः सार्धं कुटुंबेन च गायकैः २१

अ.
६६

१२९

शृण्वन्नैवागंतस्तृप्तिमित्रेणवरुणःसह स्रधातोपिपरंस्वादुचरितंरघुनंदन २२ गानानंदमहालोभहतप्राणेंद्रि
 यक्रियः प्रत्यागंतुंदिदेशासौकुमारौनहितावकौ २३ अहंचापिगतःपश्चाद्वरुणालयमुत्तमम् वरुणःप्रेमस
 हितः पूजांचक्रेममप्रभो २४ पृच्छतेजन्मकर्मादिसर्वज्ञायापिबालयोः वरुणायाब्रुवं सर्वजन्मविद्याद्युपागमम्
 २५ श्रुत्वासीतासक्तौदेवःसचक्रेंबरभूषणैः देवचन्महतींपूजांतयोर्महाक्यगौरवात् २६ आहतंराजपुत्राभ्यां
 यदुत्तंवरुणेनतत् प्रसन्नेनतयोवाद्यगानविद्यावयोगुणैः ततोमामब्रवीत्सीतामुद्दिश्यवरुणःकृती २७ सी
 तापतिव्रताधुर्यास्त्वरूपशीलवयोन्यिता वीरपुत्रामहाभागात्यागंनार्हतिकर्हिचित् २८ महतीहानिरेतस्या-
 त्यागेहिरघुनंदन सिन्धीनांपरमासिद्धिरेषातेत्यनपायिनी २९ पामरैर्महिमानास्याज्ञायतेयदिदूषिकैः काहा
 निस्तावतारामपुण्यश्रवणकीर्तन ३० अस्मत्साक्षिकमेतस्याःपावनंचरितंसदा सद्यस्तेसिद्धिमायांतिये
 सीतापदचिंतकाः ३१ यस्याःसंकल्पमात्रेणजन्मस्थितिलयादिकाः भवंतिजगतांनित्यंतथालोकेश्वराअमी
 ३२ सीतामृत्युःस्रधान्चेयंतपत्येषाचवर्षति स्वर्गमोक्षस्तपोयोगोदानंचतवजानकी ३३ ब्रह्माणंशिवमन्यांश्च
 लोकपालान्मदादिकान् करोत्येषाकरोत्येवनान्यासीतातवप्रिया ३४ त्वंपितासर्वलोकानांसीताचजननीत्य
 तःकुदृष्टिरस्यांकर्तुर्वैभवान्योग्योनकर्हिचित् ३५ वेत्तिसीतांसदाशुद्धांसर्वज्ञोभगवान्स्वयम् भवानपिस्त
 तांभूमेःप्राणादपिगरीयसीम् ३६ आहतव्यात्वयातस्मात्प्रियाशुद्धेतिजानकी नचशापपराभूतिःसीतायांत्व

रा. मे.
१३०

यिवाविभो ३७ इमानिममवाक्यानिवान्व्यानिजगतांपतिम् रामंप्रतित्वयासाक्षाद्वाल्मीकेमुनिसत्तम ३८
इत्युक्तोवरुणेनाहंसीतासंग्रहकारणात् एवमेवहिसर्वैश्चकौतुकाविष्टमानसैः ३९ श्रुतंरामायणोद्धानंपुत्रा
भ्यांतेकराकरैः गंधर्वैरपिसर्वैश्चलोकपालैरपिप्रभो ४० प्रसन्नाएवसर्वेपिप्रशंसः सतौचते त्रैलोक्यं-
मोहितंताभ्यांरूपगानवयोगुणैः ४१ दत्तंयल्लोकपालैस्तुसुताभ्यांस्तीकृतंहितत् ऋषिभिश्चवराआभ्यामन्ये
भ्यःकीर्तिरेवच ४२ एकरामंजगत्सर्वपूर्वमुनिविलोकितम् त्रिरात्रमधुनाजातंसुताभ्यांसर्वमीक्षितम् ४३
एकरामपरामूर्तिलोकेपूर्वमवेक्षिता कामैश्चतुर्भिर्द्येयंजीयतेचयतस्ततः ४४ सर्वत्रान्यत्रराजेंद्ररामपुत्रौकु
शीलवौ गीयतेअत्रसंकोचः किंकृतौविदुषित्वयि ४५ कृतेषुतवसर्वेषुश्रूयतेमहतीस्तुतिः त्यागादन्यत्रसी
तायाःपुण्यल्लोकशिरोमणे ४६ त्वयात्रैलोक्यनाथेनगार्हस्थ्यमनुकुर्वता अंगिकार्यैस्सुतोरामविद्याशीलगु
णान्वितौ ४७ नतौस्वांमातरंहित्वास्थास्यतोभवदंतिके जनन्यासहितौतस्मादाकार्यौभवतासुतौ दत्तएवत
येदानींसेना संजीवनात्पुनः ४८ प्रत्ययःसर्वलोकानांपावनःपापिनामपि नाज्ञानंतेनचास्माकंनामराणांच
मानद ४९ शृद्धौतस्यास्तल्लोकानांयन्नष्टंदिहध्रुवम् ५० शेषउवाच इतिवाल्मीकिनारामःसर्व
शोष्यवबोधितः स्तुत्वानत्वाच्चवाल्मीकिंप्रत्युवाचसलक्ष्मणम् ५१ गच्छताताधुनासीतामानेतुंधर्मचारिणी
म् सपुत्रारथमास्थायसुमित्रसहितःसरवे ५२ श्रावयित्वाममेमानिमुनेश्चवचनान्यपि संबोध्यचपुरीमेतां

अ.
६६

१३०

सीतां प्रत्यानयाश्रुताम् ५३ यास्यामितवसंदेशात्सर्वेषां वः प्रियाद्विभो देव्यायास्यति चेद्देवयात्रामेसफलातः
 ५४ सामात्ये मय्यसूयां च पूर्वदोषवशात्सती अनागतायां तस्यां तु क्षमस्वागमनं मम ५५ इत्युत्कालक्षणी
 रामं रथे स्थित्वा नृपाज्ञया सुमित्रमुनिशिष्याभ्यां युतोगाडूमिजाश्रमम् ५६ कथं प्रसादनीयास्यात्सी-
 ताभगवती मया पूर्वदोषं विजानंती रामाधीनस्य मे सदा ५७ एवं संचिंतयन्तं तदहर्षसंकोचमध्यगः लक्ष्म-
 णः प्राप्य सीताया आश्रमं श्रमनाशनम् ५८ रथात् सोऽथावरुह्यारादशुरुद्धविलोचनः आर्यपूज्ये भगवति शुद्धे
 इति वदत्सुहुः ५९ पपात पादयोस्तस्या वै पमानरिव लांगकः उत्थापितस्तथा देव्या प्रीतिविह्वलया स च ६०
 किमर्थमागतः सौम्यवनं मुनिजनप्रियम् अस्ते सकुशली देवः कौसल्याशक्तिमुक्तिकः ६१ असेषो मयि कश्चि-
 त्सकीर्त्या केवलया हतः कीर्त्यते सर्वलोकेऽश्वकल्याणगुणसागरः ६२ अकीर्तिभीतिमापन्नो त्यक्तुं मां त्वानियुक्त-
 वान् यदा ततश्च लोकेषु कीर्तिस्तस्या मला भवेत् ६३ मृतापि पतिसत्कीर्तिं कुर्वत्या मे हि स स्थिराम् पतिसामी-
 प्यमेवाश्रभूया देवहि देवर ६४ त्यक्त्यापि मया तेन नासौ त्यक्तो मनागपि फलं हि साधनाय तत्तं हेतुः फलवशो न तु ६५
 कौशल्याशल्यशून्यासौ कृपा पूर्णा स दामयि आस्ते कुशलिनीयस्याः पुत्रस्त्रैलोक्यपालकः ६६ सर्वकुशलिनः सं-
 तिभरताद्याश्च बांधवाः सुमित्रा च महाभागा यस्याः प्राणादहं प्रिया ६७ मद्वर्त्तिकं वने त्यक्तः सर्वलोकेषु कीर्त-
 ये राज्ञः किंदुस्त्यजंतस्य स्वात्मापि यस्य न प्रियः ६८ इत्येवं बहुधा एष स्तयारामानुजः सताम् उवाच कुशली

देवः कुशलं त्वयि पृच्छति ६९ कौसल्या च सुमित्रा च याश्चान्याराजयोषितः पप्रच्छुः कुशलं देवी प्रीत्या त्वामाशिषास
ह ७० कुशलप्रश्नपूर्वहितवपादाभिवंदनम् निवेदयामिशत्रुघ्नभरताभ्यां कृतं शर्म ७१ गुरुभिर्गुरुपत्नीभिः स
र्वाभिरपितेशर्मो दत्ताशीः कुशलप्रश्नः कृतश्च त्वयि जानकी ७२ आकारयति देवस्त्वं निर्व्यलीकेन चात्मवान्
अलब्धात्मरतिस्त्वत्तो न्यत्र सर्वत्र भामिनि ७३ शून्या एव दिशः सर्वास्त्वं विना जनकात्मजे पश्यन् रोदति नाथो
नो रोदयन् नितरानपि ७४ यत्र देवि स्थिता सित्वं नित्यं स्मरति राघवः अशून्यं तु तमेवासौ मन्यमानो विदेहजे ७५
मन्येयमाश्रमो जातो वाल्मीकेर्यत्र जानकी कालक्षणातिवार्ताभिर्मदीयाभिर्वदन्निति ७६ उक्तवान्यद्बुद्धुं किं
चित् स्वामी न स्वयित तत् शृणु व्यक्तीभवति वक्तुर्यद्बुद्धुं तत्तदसंशयम् ७७ लोको वदति मामेव सर्वेषामीश्वरेश्व
रम् अहं त्वदृष्टमेवैषां स्वतंत्रं कारणं ध्रुवम् ७८ अदृष्टमेव कार्येषु सर्वे शोष्यन्तु गच्छति ईशानीयाः कुतो नैतदन्वी
युः सरवदुःखयोः ७९ धनुर्भंगे मतिभ्रंशौ कैक्या मरणे पितुः अरण्यगने तत्र हरणे तव वारिधेः ८० तरणोरक्ष
सां भर्तुर्मरणे पिरणोरणे सहायी भवने मद्दृष्टवानरराक्षसाः ८१ लाभे तव प्रतिज्ञायाः सत्यत्वे च पतिव्रते
पुनः स्वबंधुसंबंधे राज्यप्राप्तौ च भामिनि पुनः प्रिया वियोगे च कारणं यदवारणम् ८२ प्रसीदति तदेवाद्य संयो
गे पुनरावयोः वेदो न्यथा कृतो येन लोको तत्तिलयौ यतः ८३ लोका मानुगतास्तस्मात्कारणं प्रथमं त्वहम् ८४ अ
दृष्टमनुवर्तते लोकाः स प्रतिबोधकाः भोगेन जीर्यते दृष्टं तत्तु भक्तं त्वया वने ८५ स्नेहशक्तिरियं भदे कृता मे त्वयि ना

न्यथा मन्त्रं रक्षितोऽप्येष लोकः शिष्टानुवर्तिना ८८ आवयोर्निद्रया देवि सर्वा वस्था रुशब्दयोः लोको नश्येद्वि संसू-
 दश्चरितैर्महतामयम् ८९ आवयोरुज्ज्वला कीर्तिरावयोरुज्ज्वलोरसः आवयोरुज्ज्वलौ वंशावावयोरुज्ज्वला क्रिया-
 ९० भवेयुरावयोः कीर्तिर्गायका उज्ज्वला भुवि आवयोर्भक्तिमन्तो ये ते यां त्यन्तं भवां बुधैः ९१ इत्युक्ता भवती तेन प्रीय-
 माणेन ते गुणैः पत्युः पदां बुजे द्रष्टुं करोतु सदयं मनः ९२ वासांसि रमणीयानि भूषणानि महान्ति च अंगरागस्तथा
 गंधामनोज्ञास्त्वयि योजिताः ९३ रथोदास्यश्च रामेण प्रेषिता उत्सवाय ते छत्रं च चामरं शस्त्रं गजा अश्वाश्च शोभ-
 ने ९४ स्तूयमाना द्विजश्रेष्ठैः सूतमागधवन्दिभिः वन्द्यमाना पुरस्त्रीभिः सेव्यमाना च योद्धभिः ९५ पुष्पैः संचा-
 द्यमाना च देवि देवांगनादिभिः धनादि ददती तेभ्यो द्विजादिभ्यो यथेप्सितम् ९६ गजारूढौ कुमारौ च पुरस्कृत्य
 जनेश्वरि मयानुगम्यमाना च गच्छा योध्यां निजां पुरीम् ९७ त्वयितत्र गतायां तु संगतायां प्रियेण ते सर्वासां राजना-
 शिणामागतानां च सर्वशः ९८ सर्वासां मृषिपत्नीनां कौसलानां तथैव च मंगलैर्वाद्यगीताद्यैर्भवत्वद्यमहोत्सवः
 ९९ शेष उवाच इति विज्ञापनां देवी श्रुत्वा सीता तमाह सा नाहं कीर्तिकरी राज्ञो ह्यपकीर्तिः स्वयं त्वह-
 म् १०० किं मया तस्य साध्यं स्याद्धर्मकार्यं शून्यया सत्येवं भवतां भूपे को विश्वासो निरंकुशो प्रत्यक्षावापरोक्षा-
 वाभर्तुर्दोषामनस्थिताः नवान्या जातु मादृश्या कल्याणकुलजा तया रपाणि ग्रहणकाले मे यद्भूपो हृदये स्थितः
 तद्भूपो हृदयान्नासौ कदाचिदपसर्पति ३ लक्ष्मणे मौकुमारौ मे नत्तेजो शसमुद्भवौ वंशांकुरौ महाशूरो धनुर्विद्या

रा. मे.
१३२

विशारदो ४ नीत्वापितुः समीपंतुलालनीयोप्रयत्नतः तपसाराधयिष्यामिरामंकाममिहस्थिता ५ वाच्यं त्वयाम
हाभागपूज्यपादाभिवंदनम् सर्वेभ्यः कुशलंचापिगत्वेतोमदुपेक्षया ६ पुत्रौसमादिशत्सीतागच्छतंपितुरतिक
म् शुश्रूषणीयएवासौभवद्वांसपदप्रदः ७ आज्ञप्तावप्यनिष्ठंतौतौकुमारौकुशीलवौ वाल्मीकिंवचनात्तत्रज
म्मतुश्चसलक्ष्मणौ ८ वाल्मीकिरेवपादाब्जसमीपंतत्सतौगतौ लक्ष्मणोपिवंदेतंगत्वाबालकसंयुतः ९ वाल्मी-
किर्लक्ष्मणस्तौतुकुमारौमिलिताअमी सभायांसंस्थितंरामंज्ञात्वातेजग्मुरुत्सकाः १० लक्ष्मणःप्रणिपत्याथसी
तावाक्यादिसर्वशः कथयामासरामायहर्षशोकयुतःसूधीः ११ सीतासंदेशवाक्येभ्योरामोमूर्च्छासमन्वभूत्
संज्ञामवाप्यचोवाचलक्ष्मणंनयकोविदम् १२ गच्छमित्रपुनस्तत्रयत्नेनमहतान्वताम् शीघ्रमानयभद्रंतेमहाकथा
निनिवेद्यच १३ अरण्येकिंतपस्यंत्यागंतिरन्याविचिंतिता श्रुत्वाहृष्टाथवामन्तोयन्नागच्छसिजानकी १४ त्वदि
च्छयात्वमेवेतोगतारण्यंमुनिप्रियम् पूजितामुनिपत्यस्ताहृष्टासुनिगणास्त्वया १५ पूर्णोमनोरथस्तेद्यकिन्ना
गच्छसिभामिनि नदोषोमपिपश्येस्त्वंस्वात्मेच्छायाविलोकनात् १६ गत्वागत्वाथवामोरुपतिरेवगतिःस्त्रियः
निर्गुणोपिगुणांभोधिःकिंपुनर्मनसोप्सितः १७ यायाक्रियाकुलस्त्रीणांसासापत्युःप्रतुष्टये पूर्वमेवप्रतुष्टोहामि
दानींस्मृतरांत्वयि १८ यागोजपस्तपोदानं व्रतंतीर्थं दयादिकम् देवाश्चमयिसंतुष्टेतुष्टमेतदसंशयम् १९
शेषउवाच इतिसंदेशमाश्राव्यंसीतांप्रतिजगत्पतेः आहलक्ष्मणआत्मे शमानतः प्रणयोद्धतः २० सी

अ.
६६

१३२

तानयनमुद्दिश्यप्रसन्नस्त्वंयद्वचिवान् कथयिष्यामि तद्वाक्यं विनयेन समन्वितम् २१ इत्युक्त्वा पादयोर्नित्यारधु
 नाथस्य लक्ष्मणः जगाम त्वरितः सीतारथेतिष्ठन् महाजवे वाल्मीकिः श्रीयुतौ वीक्ष्य राजपुत्रौ महोजसौ उवाच
 स्मितमाधाय मुरवं कृत्वा मनोहरम् २३ सुवां प्रागायतां पुत्रौ रामचारिचित्रमद्भुतम् वीणां प्रवादयंतौ च क-
 लगानेन शोभितम् २४ इत्युक्तौ तौ सतौ रामचारित्रं बहुपुण्यदम् अगायतां महाभागौ सुवाक्यपदचित्रित
 २५ यस्मिन् धर्मविधिः साक्षात्पातिव्रत्यंतु यत्स्थितम् भ्रातृस्नेहो महान्यत्र गुरुभक्तिस्तथैव च २६ स्वामिनः
 सेवने यत्र नीतिर्मूर्तिर्मतिः किल अधर्मकरशास्ता वै यत्र साक्षाद्रघूद्वहः २७ तद्ज्ञानेन जगद्भासं दिवि देवा अपि
 स्थिताः किं नरा अपि यद्ज्ञानं श्रुत्वा मूर्छा मिताः क्षणात् २८ वीणाचारणितं श्रुत्वा तालमानेन शोभितं नि-
 र्विलापरिषत्तत्र शालभंजीवचित्रिता २९ हर्षदश्रूणि मुंचंतौ रामाद्या भूमिपास्तथा तद्ज्ञानं पंचमो वेदो विहि-
 तश्चित्रितैः पदैः ३० तत्र दृष्ट्वा सतौ रामो महागानविमोहकौ अदात्ताभ्यां सुवर्णस्य लक्षं लक्षं पृथक् पृथक् ३१
 तदा दानपरं दृष्ट्वा वाल्मीकिं मुनिसत्तमम् अब्रूतां प्रहसंतौ तौ किंचिद्वक्तुं वौ ततः ३२ मुने महान् क्रियते अन्या
 यो भूमिपे न वै यदा वाभ्यां सुवर्णानि दातुमिच्छंति लोभयन् ३३ प्रतिग्रहो ब्राह्मणानां शस्यते भूमिपे न वै प्र-
 तिग्रहपरो राजानरकायैव कल्पते ३४ आवयोः कृपया युक्तं राज्यं भुंक्ते महीपतिः कथं दातुं सुवर्णानि वांछति
 श्रेयसांचितः ३५ इत्युक्तवंतौ तौ दृष्ट्वा वाल्मीकिः कृपया युतः अशंससितरं युष्मज्जानी तं नीतिविन्नमौ ३६

रा. मे.
१३३

इति श्रुत्वा मुनेर्वाक्यं बालकौ नृपपादयोः लघौ विनयसंयुक्तौ मातृभक्त्यातिनिर्मलौ ३८ रामो बालौ दृढे स्वांगे प
रिरभ्यमुदान्वितः मेने स्वीयौ तदा धर्मौ मृतिमंता बुपस्थितौ ३९ सभापिरामः सतयोर्वीक्ष्य वक्त्रे मनोरमे जान
कीपतिभक्तित्वं सत्यं मेने मुनीश्वर ४० इति शेषमुखप्रोक्तं श्रुत्वा वात्स्यायनो ब्रवीत् रामायणं श्रोतुमनाः सर्वधर्म
समन्वितं ४१ वात्स्यायन उवाच कस्मिन् काले कृतं स्वामिन् रामायणमिदं महत् कस्मात् च का
रकितत्रवर्णनं तद्दृष्ट्वै ४२ शेष उवाच एकदा गतवान् विप्रो वाल्मीकिर्विपिनं महत् यत्र ताला
स्तमालाश्च किंशुका यत्र पुष्पिताः ४३ केतकी पत्ररजसिरवंकुर्वन्ति भैरवम् शशिप्रभेव महती दृश्यते शम्भुवर्ण
भृत् चंपको बकुलश्चापिको विदारः कुरंवरः ४४ अनेके पुष्पिता यत्र पादपाः शोभने वने कोकिलानां च शब्देन
निर्झराणां च शब्दितैः ४५ संघुष्टं सर्वतो रम्यं मनोहरवयोनितम् तत्र क्रौंचयुगं रम्यं कामबाणप्रपीडितम् ४६
परस्परं प्रहृषितं रमेस्त्रिगुणतया स्थितम् तदा व्याधः समागत्य तयोरेकं मनोहरम् ४७ अवधीनिर्दयः कश्चि
न्मांसास्वादनलोलुपः तदा क्रौंची व्याधहंतं स्वपतिं वीक्ष्य दुःखिता ४८ विललाप भृशं दुःखान्मुचंती रावमु
च्चकैः तदा मुनिः प्रकुपितो निषादं क्रौंचघातकम् ४९ शशापचाप्युपस्पृश्य सरितः पावनं जलं मानिषादप्रति
ष्ठात्वमगमः शाश्वतीः समाः ५० यत् क्रौंचपक्षिणो रेकमवधीः काममोहितम् तदा प्रबंधं श्लोकस्य जातं मत्वा अ
नुद्धिजाः ५१ उचुर्मुनिं प्रहृष्टास्ते शंसन्तः साधुसाध्विति स्वामिन् शापोदिते वाक्ये भारती श्लोकमातनोत् ५२

अ.
६६

१३३

अत्यंतमोहनो जातः श्लोकोयं मुनि सत्तम तदा मुनिः प्रहृष्टात्मा बभूव वाडवर्षम् तस्मिन्काले समागत्य स्वष्टा
 पुत्रैः समन्वितः ५३ वचो जगाद वाल्मीकिं धन्योऽसित्वं मुनीश्वर भारती त्वन्मुखे स्थित्वा श्लोकत्वं समपद्यत
 ५४ तस्माद्रामायणं पुण्यं कुरुष्व मधुराक्षरम् येन ते विमला कीर्तिरा कल्याणं भविष्यति ५५ धन्यासैव मुखे
 वाणी रामनाम्ना समन्विता अन्याकाम कथानृणां जनयत्वेव पातकम् ५६ तस्मात्कुरुष्व रामस्य चरित्रं लो
 कविश्रुतम् येन स्यात्पापिनां पापहानिरेव पदे पदे ५७ इत्युक्त्वा तर्द्धे स्त्रष्टा सर्वदेवैः समन्वितः ततः संचिंत
 यामास कथं रामायणं भवेत् ५८ तदा ध्यानपरो जातो नदीतीरे मनोरमे तस्य चेतस्य थोरामः प्रादुर्भूतो मनोह
 रः ५९ नीलोत्पलदलश्यामं लक्ष्मीवासं मनोरमं निरीक्ष्य तस्य चरितं भूतं भव्यं भवच्चयत् ६० तदा त्यंतं मु
 दं प्राप्नो रामायणमसीत् सृजत् मनोरमपदैर्युक्तमर्थैर्बहुविधैरेपि ६१ षट्कांडानि स्फुरन्त्याणि यत्र रामायणे
 न घ बालमारण्यकंचान्यत्किं धिं धासुंदरं तथा ६२ युद्धमुत्तरमन्यच्च षडेता नि महामते शृणुयाद्यो नरः पुण्या
 त्सर्वपापैः प्रमुच्यते ६३ तत्र बाले मुनि कृतपुत्रे स्थाचतुरः सुतान् प्राप पंक्तिरथः साक्षाद्दरिं ब्रह्मसनातनम्
 ६४ सकौशिकमरवंगत्वा सीतामूढाथ भार्गवम् आगत्य पुरमुत्कृष्टं यौवराज्यप्रगल्भाकः ६५ मातृवाक्याद्वनं
 प्रागात् गंगामुत्तीर्य पर्वतम् चित्रकूटं महिलया लक्ष्मणेन समन्वितः ६६ भरतस्तु वने शुत्वा जगाम भ्रातरं
 नयी तमप्राप्य स्वयं नदीग्रामे वासमचीकरत् ६७ बालमेतच्छृणुष्वान्यदारण्यकमथारिव लम् मुनीनामा

रा. मे.
१३४

श्रमेवासस्तत्रतत्रोपवर्णनम् ६८ नासाछेदः शूर्पणख्यारवरदूषणनाशनम् मायाभारीचहननं सीताहरण
मेवच ६९ वनेविरहिणाभ्रांतं मनुष्यचरितं भृतं कबंधप्रेक्षणंतत्र प्रापयांगमनंतथा ७० हनूमतासंगमो भू
दित्येतदनसंज्ञितम् अपरंचशृणुषान्यसंक्षेपात्कथयाम्यहम् ७१ सप्ततालप्रभेदश्च बालेभारणमद्भुतम्
सग्रीवेराज्यदानंचनगवर्णनमित्युत ७२ लक्ष्मणात्कर्मसंदेशः सग्रीवस्यचिवासनम् तथासैन्यसमुद्देशः
सीतान्वेषणमित्युत ७३ संपातिप्रेक्षणंतत्रवारिधेर्लेघनंतथा परतीरेकपिप्राप्तिः किष्किंधाकांडमुत्तमं ७४
संदरंशृणुकांडं वैयत्ररामकथाद्भुता प्रतिगेहेपरिभ्रांतिक्रपेश्चित्रस्यदर्शनम् ७५ सीतासंदर्शनंतत्रजानक्या
भाषणंतथा वनभंगः प्रकुपिताद्वंधनंवानरस्यच ७६ ततो लंकाप्रज्ज्वलनं जानक्यासंगतिस्ततः रामाभि
ज्ञानदानंचसैन्यप्रस्थानमेवच समुद्रेसेतुकरणं शकसारणसंगतिः इतिसंदरमारव्यातं युद्धेसीतासमागमः
७८ उत्तरेषुषिसंवादोयज्ञप्रारंभएवच तत्रानेकारामकथाः शृण्वतां पापनाशकाः इति षड्कांडमारव्यातं
ब्रह्महत्योपनाशनम् ७९ संक्षेपतोमया तुभ्यमारव्यातं समनोहरम् चतुर्विंशतिसाहस्रं षट्कांडं परिकल्पि
तम् ८० तद्वैरामायणं प्रोक्तं महापातकनाशनम् तद्धुत्वा राघवः प्रीतः पुत्रावाधाय चासने दृढं तोपरिर
भ्याथ सीतां संस्मारवल्लभाम् ८१ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखंडे शेषवाल्मीक्यनसंवादे रामाश्वमेधे
षट्षष्टितमोऽध्यायः ६६ शेषउवाच अथसोमित्रिरागत्यजानकीं नितवान्मुहुः प्रेमगद्गद

अ.
६६

१३४

याशंसनरामचंद्रप्रणोदितम् १ सीतायमागतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं विनयान्वितम् तन्मुखवाद्रामसंदेशं श्रुत्वोवाच विलज्जि-
 ता २ सौमित्रे कथमागच्छे रामत्यक्ता महावने तिष्ठामि संस्मरन् रामं वाल्मिके राश्रमे न्वहम् ३ तस्यामुखोदितं वाक्यं श्रु-
 त्वा सौमित्रिरब्रवीत् मातः पतिव्रते रामस्त्वामाकारयते मुहुः ४ पतिव्रतापते श्रैव दोषं नानयते यदि तस्मादागच्छ-
 हि मया स्थित्वा स्यंदन उत्तमे ५ इत्यादिवचनं श्रुत्वा जानकी पतिदेवता मनोरोषं परित्यज्य तस्थौ सौमित्रिणारथे
 तापसीः सकलान्त्वा मुनींश्च निगमोज्ज्वलान् ध्वं रामं स्मरन्ती मनसारथे स्थित्वा गमत्पुरम् क्रमेण नगरीं प्राप्ता महा-
 र्हाभरणान्विता ७ रामस्य पादयोर्लगा पतिव्रतपरायणा रामस्तामागतं दृष्ट्वा जानकीं प्रेमविह्वलाम् ८ सा धित्व
 यासहेदानीं कुर्वे यज्ञसमापनम् वाल्मिकिं सानमस्कृत्य तथा न्यान्वि प्रसन्नमान् ९ जगाम मातृपदयोः सन्नतिं
 कर्तुं मुत्सुका १० कौसल्यातां मथायातां वीरसूजानकीं प्रियाम् आशीर्भिरभिसंयुज्य ययौ हर्षमनेकधा ११ कै-
 कयीपदयोर्नम्रां वीक्ष्य वैदेहि पुत्रिकाम् भर्त्रा सह चिरं जीवं सपुत्रेत्याशिषं व्यधात् १२ स मित्रास्वपदेन म्नां वी-
 क्ष्य वैदेहि पुत्रिकाम् आशिषं व्यदधात् तस्याः पुत्रपौत्रप्रदायिनीम् १३ सीताताः सर्वतो न त्वारामचंद्रप्रिया सती
 परमं हर्षमापन्नावभूव किल वाडव १४ समागतां वीक्ष्य पत्नीं रामचंद्रस्य कुंभजः स्रवर्णपत्नीं धिः कृत्वा तामघा-
 त् धर्मचारिणीम् १५ रामस्तदा यज्ञमध्ये शूभे सीतया सह तारयानुगतो यद्दृच्छीव शरदागमे १६ प्रयोगम्
 करोत्तत्र काले प्राप्ते मनोरमे वैदेह्या धर्मचारिण्या सर्वपापापनोदनम् १७ सीतया सहितो रामं प्रयुक्तं यज्ञकर्म

रा. मे.
१३५

णि निरीक्ष्य जहृषुस्तत्र कोतुकेन समन्विताः १८ वसिष्ठं प्राह सुमतिं रामस्तत्र क्रतौ वरे किं कर्तव्यं मया स्वा
मिन्नतः परं क्रतून्तमे १९ रामस्य वचनं श्रुत्वा गुरुः प्राह महामतिः ब्राह्मणानां प्रकर्तव्या पूजा संतोषकारका
२० मरुत्तेन क्रतुः पूर्वकृतः संभारसंभृतः ब्राह्मणास्तत्र विन्ताद्यैस्तोषिता अभवन्स्तदा २१ अत्यंतं विन्तसं
भारं नेतुं विप्राशकन् न हि प्राक्षिपन् हि मरुद्देशे वितभारहरा द्विजाः २२ तस्मात्त्वमपि राजा ग्योलक्ष्मीवान् नृप
सत्तम देहि दानानि विप्रेभ्यो यथा स्यात् प्रीतिरुत्तमा २३ तच्छ्रुत्वा राजराजा ग्यः पूज्यं मत्वा घटोद्भवम् प्रथमं पू
जयामास ब्रह्मपुत्रं तपोधनम् २४ अनेकरत्नसंभारैः स्वर्णभारैरनेकधा देशैर्जनैः परिहृतैरत्यंतं प्रीतिदायकैः
२५ अगस्त्यं पूजयामास सपत्नीकं मनोरमम् तथैव रत्नैः स्वर्णैश्च देशैश्च विविधैरपि २६ व्यासं सत्यवतीपुत्रं
तंचैव समपूजयत् न्यवनं भार्यया सार्धं सरत्नैः समपूजयत् २७ अन्यानपि मुनीन् सर्वान् क्रत्विजांश्च तपो
निधीन् पूजयामास रत्नोद्यैः स्वर्णभारैरनेकधा २८ अदात्तदा क्रतोरामो विप्रेभ्यो बहु दक्षिणाम् लक्षं लक्षं सु
वर्णस्य प्रत्येकं त्वग्रजन्मने २९ दीनांधकूपणेभ्यश्च ददौ दानमनेकधा यथा संतोषविहितैर्वित्तैर्मनोहरैः ३०
वासांसि च विचित्राणि भोजनानि मृदूनि च तत्र प्रादाद्यथा स्वातंत्र्यं सर्वेषां प्रीतिदायकम् ३१ हृष्टपुष्टजनाकीर्णं
सर्वसत्त्वोपहृंहितम् अत्यंतमभवत् हृष्टं पुरं पुंस्त्री समावृतम् ३२ दानं ददंतं सर्वेषां वीक्ष्य कुंभोद्भवो मुनिः अ
त्यंतं परमां प्रीतिं ययौ क्रतुवरे द्विजः ३३ तदा भिषेकस्तानां र्थपानीयममृतोपमम् आनेतुं च चतुःषष्टिचपान्

अ.
६७

१३५

सस्त्रीनसमादिशत् ३४ रामस्तसीतयासार्धमानेतुमुदकंययौ घटेनस्वर्णवर्णेनसर्वालंकारशोभया ३५ सौ
 मित्रिरप्युर्मिलयामांडव्याभरतो नृपः शत्रुघ्नःश्रुतकीर्त्याचकामवत्याचपुष्कलः ३६ सुबाहुःसत्यवत्याचसत्य
 वान्वीरशोभया सुमदस्तत्रकीर्त्याचराज्ञाचविमलो नृपः ३७ राजावीरमणिस्तत्रश्रुतवत्यामनोज्ञया लक्ष्मी
 निधिःकोमलयारिपुतापोंगसेवया ३८ बिभीषणोमहामूर्त्याप्रतापाश्रयःप्रतीतया उग्राश्वःकामगमयानील
 रत्नोधिगम्यया ३९ सरथःसुमनोहार्यातथाचरुमयाकपिः इत्यादीन्पतीन्विप्रोवसिष्ठःप्राहिणोन्मुनिः ४०
 वसिष्ठःशरयुंगत्वाशिवपूतजलाप्लुतम् उदकंमंत्रयामासमंत्रेणमंत्रवित्तमः ४१ यज्ञार्थंरामचंद्रस्यसर्वलो
 कैकरक्षितुः ४२ उदकंतन्मुनिस्मृष्टं सर्वैरामादयो नृपाः आजहुर्मंडपतलेविप्रवर्यैरुपस्कृते ४३ पयोभिर्नि
 मलैःस्नाप्यवाजिनंक्षीरसंनिभम् मंत्रेणमंत्रयामासरामहस्तेनकुंभजः ४४ पुनीहिमांमहावाहजस्मिन्ब्र
 ह्मसमाकुले तन्मध्येनिखिलादेवाःप्रीणंतुपरितोषिताः ४५ इत्युक्त्वासन्पौरामःसीतयासममस्पृशत् तदा
 सर्वेद्विजाश्चित्रममन्यंतकुतूहलात् ४६ परस्परमवोचंस्तेयन्नामस्मरणान्तराः महापापात्समुच्यंतेसरामः
 किंवदत्यहो ४७ इत्युक्तवतिभूमीशोरामेकुंभोद्भवोमुनिः करवालंचाभिमंच्यददौरामकरेमुनिः ४८ करबाले
 धृतेस्पृष्टेरामेणसहयःक्रतौ पशुत्वंतुविहायाशुदिव्यरूपमविंदत ४९ विमानवरमारुह्यअप्सरोभिःस
 मंततः चामरैर्विज्यमानश्चवैजयंत्याविभूषितः ५० तदातंवाजिनंत्यक्तादिव्यरूपधरंवरम् वीक्ष्यलोकः क्र

रा. मे.
१३६

तौ सर्वे विस्मयं प्राप्नुवंस्तदा ५१ तदारामः स्वयं जानन् ज्ञापयन् सर्वतो नरान् पप्रच्छ दिव्यरूपं तं सरं परमधार्मि-
कं ५२ कस्त्वं दिव्यवपुः प्रासः कस्मात्त्वं वाजिलांगतः कथं सरस्वी सहितः किंचि कीर्षसितदृढ ५३ रामस्य वचनं
श्रुत्वा देवः प्रोवाच भूमिपम् हसन्मेघरवांवाणी मवदत्सु मनोहराम् ५४ तवा ज्ञातं न सर्वत्र बाह्याभ्यन्तरचा-
रिणः तथापि पृच्छते तुभ्यं कथयामि यथा तथम् ५५ अहं पुरा भवं रामद्विजः परमधार्मिकः अचरं प्रति
कूलं वै वेदस्य रिपुतापन ५६ कदाचिद्भूतपापायास्तीरे हंगतवान् पुरा अनेकवृक्षललिते सर्वत्र सुमनोरमे
५७ तत्र स्नात्वा पितृन् वृक्षादानं दत्वा यथाविधि ध्यानं तव महावादान्वेदवादसमन्वितान् ५८ तदा जनाः
समायाता बहवस्तत्र भूपते तेषां प्ररोचनाया यदंभकर्माचरन्तदा ५९ अनेकक्रतुसंभारैः पूर्णं मेजिरमुत्त-
मं वासोभिच्छादितं रम्यं च षालादियुतं महत् ६० अग्निहोत्रोद्भवो धूमः सर्वतो नभसो गणम् चकार रम्यम्
तुलं चित्रकारी वपुर्धरः ६१ अनेकतिलकैरेव शोभितांगो महत्तपाः दर्भशोभः समित्पाणिर्दंभो मूर्तिधरः कि-
मु ६२ दुर्वासास्तत्र स्वच्छंदं पर्यटन् जगती तलम् प्राप तत्र महातेजा धूतपापः सरित्तटे ६३ ददर्श मां दंभकरं
मौनधारिणमग्रतः अनर्घ्यकरमुन्मत्तमसागतवचः करम् ६४ दृष्ट्वा तीव्रक्रुधाक्रान्तः समुद्रमिव पर्वणि श-
शापासौ मुनिस्तीव्रदंभिनं मां महामतिः ६५ दंभकरोषिचेत्तीरे सरितस्त्वं स दुर्मते तर्हि प्राप्नुहि निर्वच्यं पशु-
त्वं तापसाधम ६६ शापं प्रदत्तं संश्रुत्य दुःखितो हन्तदाभवम् अग्राहिषं पदे तस्य मुनेर्दुर्वाससः किल ६७ त

अ
६७

१३६

दामेकृतवानरामद्विजोनुग्रहमुत्तमं तदहंतस्यचरणौ स्पृशन्प्राप्तो मनोरमम् ६८ यद्भवंन्नामदेवादिदुर्लभं बहु
 जन्मभिः तत्तेकरजसंतर्पणं प्राप्तवानि ह दुर्लभम् ६९ आज्ञापय महाराज त्वत्प्रसादादहं महत् गच्छामि शाश्व
 तं स्थानं तव दुःखादिवर्जितम् ७० न यत्र शोको न जरानमृत्युः कालविभ्रमः तत्स्थानं देवगच्छामि त्वत्प्रसादा
 न् नराधिप ७१ इत्युक्त्वा तं परिक्रम्य विमानवरमारुहत् अनेकरत्नरवचितं सर्वदेवाधिवंदितम् ७२ गतो सौ
 शाश्वतस्थानं रामपादप्रसादतः पुनरावृत्तिरहितं शोकमोहविवर्जितम् ७३ तेन तत्कथितं श्रुत्वा रामं ज्ञा
 त्वेतरेजनाः विस्मयं प्रापिरे सर्वे परस्परमुदीक्षया ७४ शृणु द्विज महाबुद्धे दंभेनापि स्मृतो हरिः ददाति मोक्षं
 कृतरां किं पुनर्दंभवर्जनात् ७५ यथा कथं चिद्रामस्य कर्तव्यं स्मरणं परम् येन प्राप्नोति परमं पदं देवादिदुर्लभ
 म् ७६ तच्चित्रं वीक्ष्य मुनयः कृतार्थमेतिरे निजम् यद्रामचरणप्रेक्षा पुरुषं कर्मयंत्रितम् ७७ गतेन स्मिन्सु
 रे स्वर्गं हय रूपधरे पुरा उवाच रामस्तपसां निधीन्वेद विशारदान् ७८ किं कर्तव्यं मया ब्रह्मन् हयोनशो गतः सु
 खम् होमः कथं पुरोभावि सर्वदेवततर्पकः ७९ यथा स्यात्सुखसंतृप्तिर्यथा मे मरुत्तमः तथा कुर्वतु मुनयो
 यथा मे स्याद्विधिश्चितम् ८० इति वाक्यं समाश्रुत्य जगाद मुनि सत्तमः वसिष्ठः सर्वदेवानां चित्ताभिज्ञानको
 विदः ८१ कर्पूरमाहरक्षिप्रं येन देवाः स्वयं पुरा प्राप्य हव्यं गृहिष्यन्ति महाकथप्रेरिताः सुराः ८२ इति वाक्यं समा
 कर्ण्य रामः क्षिप्रमुपाहरत् कर्पूरं बहुदेवानां प्रीत्यर्थं बहुशोभनम् ८३ तदा मुनिः प्रहृष्टात्मा देवानां हृदयतड्डु

रा. मे.
१३७

तम् ते सर्वे तत्क्षणात्प्राप्ताः स्वपरीवारसंवृताः ८४ इति श्रीरघुपुराणे पातालखण्डे शेषवाक्यायनसंवा-
दे रामाश्वमेधे सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ६७ शेष उवाच इदं तत्र हविर्मृष्टं रामचंद्रेण वीक्षितम्
परिस्वादन्कृतौ तृप्तिं न प्राप्ताः स्रजसंयुताः १ नारायणो महादेवो ब्रह्मा तत्र चतुर्मुखः वरुणश्च कुबेरश्च तथा-
न्ये लोकपालकाः २ तत्रास्वाद्य हविः स्निग्धं वसिष्ठेन परिष्कृतम् ततः पुनर्हि विप्रैर्द्रक्षधार्ता इव भोजनात् ३ स
र्वान् देवांश्च संतर्प्य हविषा करुणानिधिः वसिष्ठः प्रेरितः सर्वमिति कर्तव्यमाचरत् ४ ब्राह्मणादानसंतुष्टा हवि-
स्तृष्टाः सुरावराः तृप्ताः सर्वे स्वकं भागं गृहीत्वा स्वालयं ययुः ५ ऋषिभ्यो होतृमुख्येभ्यो प्रादाद्राज्यं चतुर्दिश
म् संतुष्टास्ते हि जाराममाशीर्भिरददुःश्रमम् ६ पूर्णाहुतिं ततः कृत्वा वसिष्ठः प्राह सस्मितः वर्धावयंतु भूमी
शं यागपूर्तिकरं परम् ७ तद्वाक्यं तास्त्रियः श्रुत्वा लाजैरवकिरन्मुदा लावण्यजितकंदर्पमहामणिविभूषितं
८ ततो वभूथस्नानार्थं प्रेरयामास भूमिपम् ययौरामः सहस्वीयैः सरयूतीरमुत्तमम् ९ अनेकराजकोटी-
भिः परीतपरिवारिभिः जगाम स सरिच्छ्रेष्ठां पक्षिद्वंद्वसमाकुलाम् १० तारापतिरिव स्वाभिर्भार्याभिर्वनउत्
प्रभः विरोचते यथा तद्द्रामो राजगणैर्वृतः ११ तदुत्सवं समाज्ञाय ययुर्लोकाः स्वरायुताः सीतापतिमुखालो-
कनिश्चलीभूतलोचनाः १२ राजेंद्रं सीतया साकं गच्छंतं सरितं प्रति विलोक्य मुदिता लोकाश्चिरं दर्शनलालसाः
१३ अनेकनटगंधर्वा गायंतो यश उज्ज्वलम् अनुजग्मुर्मुनी शानं सर्वलोकनमस्कृतम् १४ नर्तक्यस्तत्र नृत्यंत्यः क्षो-

अ.
६८

१३७

भयं त्यः पतेर्मनः जलयंत्रैश्च संचिंत्यो ययुः श्रीरामसेवनम् १५ महाराजं विलोकं त्यो हरिद्राकुंकुमं स्त्रियः परस्परं
 प्रलिंपंत्यो मुदं प्राप्नुर्महत्तराम् १६ कुचयुग्मे परिन्यस्तमुक्ताहारसुशोभिताः श्रवणद्वंद्वसंमृष्टस्वर्णकुंडललक्षिताः
 १७ अनेकनरनारीभिः संकीर्णमार्गमाचरन् यथावत्सरितं प्रापशिवपुण्यजलाप्नुताम् १८ तत्र गत्वा सर्वदेहद्वारा
 मः कमललोचनः प्रविवेश जलं पुण्यं वसिष्ठादिभिरन्वितः १९ अनुप्रविविश्युः सर्वराजानोजनतास्तथा तस्यादर
 जसा पूतं जलं लोकैकवंदितम् २० परस्परं प्रसिंचंतो जलयंत्रैर्मनोरमैः सुशोणनयनाः सर्वहर्षप्राप्नुर्मनोधिकम्
 २१ सरामः सीतया सार्धं चिरं पुण्यजलेषु वे क्रीडित्वा जलकल्लोलैर्निरगाद्धर्मसंयुतः २२ दुकूलवासाः सकिरीट
 कुंडलः केयूरशोभावरकंकणान्वितः कंदर्पकोटिश्चियमुद्धहन्तृपो राजा च सर्वैरुपसंस्तुतो बभौ २३ सयागवर्षे वर
 वर्णशोभितं कृत्वा सरित्तीरवरे महामनाः त्रैलोक्यलोकश्चियमापमद्भुता मन्यैर्दुरापां नृपतिर्भुजैर्निजैः २४ एवं-
 जनकससुभ्याह्वयमेधत्रयंचरत् त्रैलोक्ये कीर्तिमतुला प्राप्ता देवैः सुदुर्लभा २५ एतत्तेवर्णितं तात यत्पुष्टोरामस
 कथाम् विस्तृतः कथितो मेघभूयः किंपृच्छसे हि ज २६ यः शृणोति हरेर्भक्त्यारामचंद्रस्य सन्मरवं ब्रह्महत्यां क्ष
 णात्तीर्त्वा ब्रह्मशाश्वतमाप्नुयात् २७ अपुत्रो लभते पुत्रान् निर्धनो धनमाप्नुयात् रोगात् मुच्येत रोगार्तो बंधो मुच्ये
 तबंधनात् २८ यत्कथा श्रवणादुष्टः सोपियाति परांगतिम् प्राप्नोति किमु विप्राग्रामभक्तिपरायणः २९ रामं स्मृ
 त्वा महाभाग पापिनो परमं पदम् प्राप्नुयुः परमं स्वर्गं शक्रदेवाधिदुर्लभम् ३० ते धन्या मानवा लोके ये स्मरन्ति रघू

रा. मे.
१३८

नमम् तैक्षणात्संसृतिंतीर्त्वागच्छंतिस्तरवमव्ययम् ३१ प्रत्येकमक्षरं ब्रह्म हत्यावंशदवानलः तं यः श्रावयते धी-
मान् तं गुरुं प्रति पूजयेत् ३२ श्रुत्वा कथां वाचकाय गवां हं हं प्रदापयेत् सपत्नीकाय संपूज्य वस्त्रालंकारभोजनैः
३३ कुंडलाभ्यां विराजंतं मुद्रिकाभिरलंकृतं रामसीतेस्वर्णमयौ प्रतिमेशोभनेवरे ३४ कृत्वानुवाच कायेव दी-
यते भो द्विजोत्तम तस्य देवाश्च पितरस्तृष्टाय छंतिवांछितम् ३५ त्वया षष्ठारामकथामया ते कथिता पुरा किम-
न्यत्कथ्यतां ब्रह्मन् पुरतस्तव धीमतः ३६ शृण्वंति ये कथामेतां ब्रह्म हत्यौघनाशिनीम् ते यांति परमं स्थानं यच्च
देवैः सुदुर्लभम् ३७ गोघ्नश्चापि कृतघ्नश्च सरापो गुरुतल्यगः क्षणात् पूतो भवत्येव नात्र संशयितुं क्षमम् १३८

॥ इति श्री पद्मपुराणे पातालखंडे शेषवात्स्ययनसंवादे रामाश्वमेधे श्रवणपठनपुण्यवर्णनं नामाष्टषष्टि-
तमोऽध्यायः ६८ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु शम्भो भवतु रामाश्वमेधः समाप्तः

शके १७७९ पिंगलनामसंवत्सरे ज्येष्ठशुद्ध १ रविवासरे इदं पुस्तकं समाप्तम् ॥ सुबर्द्धितबापू सदाशिव शेट्ट हे गिणेश्वरी
वर्धन करयाणी आपल्या छापरवान्यांत छापिले ठिकाणा हनुमानगल्ली ६२ ६२ ६२ ६२

अ.
६८

१३८

इतिरामाःश्वमेधःसमाप्तः ७

[OrderDescription]
,CREATED=23.01.20 16:14
,TRANSFERRED=2020/01/23 at 16:52:27
,PAGES=282
,TYPE=STD
,NAME=S0002648
,Book Name=M-399-RAMASHWAMEDH
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF

FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF

FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF

FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF

FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF

FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF
,FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,FILE120=00000120.TIF
,FILE121=00000121.TIF
,FILE122=00000122.TIF
,FILE123=00000123.TIF

FILE124=00000124.TIF
,FILE125=00000125.TIF
,FILE126=00000126.TIF
,FILE127=00000127.TIF
,FILE128=00000128.TIF
,FILE129=00000129.TIF
,FILE130=00000130.TIF
,FILE131=00000131.TIF
,FILE132=00000132.TIF
,FILE133=00000133.TIF
,FILE134=00000134.TIF
,FILE135=00000135.TIF
,FILE136=00000136.TIF
,FILE137=00000137.TIF
,FILE138=00000138.TIF
,FILE139=00000139.TIF
,FILE140=00000140.TIF
,FILE141=00000141.TIF
,FILE142=00000142.TIF
,FILE143=00000143.TIF
,FILE144=00000144.TIF
,FILE145=00000145.TIF

FILE146=00000146.TIF
,FILE147=00000147.TIF
,FILE148=00000148.TIF
,FILE149=00000149.TIF
,FILE150=00000150.TIF
,FILE151=00000151.TIF
,FILE152=00000152.TIF
,FILE153=00000153.TIF
,FILE154=00000154.TIF
,FILE155=00000155.TIF
,FILE156=00000156.TIF
,FILE157=00000157.TIF
,FILE158=00000158.TIF
,FILE159=00000159.TIF
,FILE160=00000160.TIF
,FILE161=00000161.TIF
,FILE162=00000162.TIF
,FILE163=00000163.TIF
,FILE164=00000164.TIF
,FILE165=00000165.TIF
,FILE166=00000166.TIF
,FILE167=00000167.TIF

FILE168=00000168.TIF
,FILE169=00000169.TIF
,FILE170=00000170.TIF
,FILE171=00000171.TIF
,FILE172=00000172.TIF
,FILE173=00000173.TIF
,FILE174=00000174.TIF
,FILE175=00000175.TIF
,FILE176=00000176.TIF
,FILE177=00000177.TIF
,FILE178=00000178.TIF
,FILE179=00000179.TIF
,FILE180=00000180.TIF
,FILE181=00000181.TIF
,FILE182=00000182.TIF
,FILE183=00000183.TIF
,FILE184=00000184.TIF
,FILE185=00000185.TIF
,FILE186=00000186.TIF
,FILE187=00000187.TIF
,FILE188=00000188.TIF
,FILE189=00000189.TIF

FILE190=00000190.TIF
,FILE191=00000191.TIF
,FILE192=00000192.TIF
,FILE193=00000193.TIF
,FILE194=00000194.TIF
,FILE195=00000195.TIF
,FILE196=00000196.TIF
,FILE197=00000197.TIF
,FILE198=00000198.TIF
,FILE199=00000199.TIF
,FILE200=00000200.TIF
,FILE201=00000201.TIF
,FILE202=00000202.TIF
,FILE203=00000203.TIF
,FILE204=00000204.TIF
,FILE205=00000205.TIF
,FILE206=00000206.TIF
,FILE207=00000207.TIF
,FILE208=00000208.TIF
,FILE209=00000209.TIF
,FILE210=00000210.TIF
,FILE211=00000211.TIF

FILE212=00000212.TIF
,FILE213=00000213.TIF
,FILE214=00000214.TIF
,FILE215=00000215.TIF
,FILE216=00000216.TIF
,FILE217=00000217.TIF
,FILE218=00000218.TIF
,FILE219=00000219.TIF
,FILE220=00000220.TIF
,FILE221=00000221.TIF
,FILE222=00000222.TIF
,FILE223=00000223.TIF
,FILE224=00000224.TIF
,FILE225=00000225.TIF
,FILE226=00000226.TIF
,FILE227=00000227.TIF
,FILE228=00000228.TIF
,FILE229=00000229.TIF
,FILE230=00000230.TIF
,FILE231=00000231.TIF
,FILE232=00000232.TIF
,FILE233=00000233.TIF

FILE234=00000234.TIF
,FILE235=00000235.TIF
,FILE236=00000236.TIF
,FILE237=00000237.TIF
,FILE238=00000238.TIF
,FILE239=00000239.TIF
,FILE240=00000240.TIF
,FILE241=00000241.TIF
,FILE242=00000242.TIF
,FILE243=00000243.TIF
,FILE244=00000244.TIF
,FILE245=00000245.TIF
,FILE246=00000246.TIF
,FILE247=00000247.TIF
,FILE248=00000248.TIF
,FILE249=00000249.TIF
,FILE250=00000250.TIF
,FILE251=00000251.TIF
,FILE252=00000252.TIF
,FILE253=00000253.TIF
,FILE254=00000254.TIF
,FILE255=00000255.TIF

FILE256=00000256.TIF
,FILE257=00000257.TIF
,FILE258=00000258.TIF
,FILE259=00000259.TIF
,FILE260=00000260.TIF
,FILE261=00000261.TIF
,FILE262=00000262.TIF
,FILE263=00000263.TIF
,FILE264=00000264.TIF
,FILE265=00000265.TIF
,FILE266=00000266.TIF
,FILE267=00000267.TIF
,FILE268=00000268.TIF
,FILE269=00000269.TIF
,FILE270=00000270.TIF
,FILE271=00000271.TIF
,FILE272=00000272.TIF
,FILE273=00000273.TIF
,FILE274=00000274.TIF
,FILE275=00000275.TIF
,FILE276=00000276.TIF
,FILE277=00000277.TIF

FILE278=00000278.TIF
,FILE279=00000279.TIF
,FILE280=00000280.TIF
,FILE281=00000281.TIF
,FILE282=00000282.TIF
,